SAYI: 6 MART 1995
75.000 TL

POPÜLER SİNEMA DERGİSİ

sinema

BEDAVA
SİNEMA BİLETİ
VE AFİŞ...
"KÜÇÜK BUDA"

Alan Parker'dan
görkemli bir fars

THE ROAD TO WELLVILLE

Besson...
Melankoli...
Ve aksiyon

LEON

Jodie Foster'dan
oyunculuk gösterisi

NELL

1995'DE
SEYREDECEĞİNİZ
40 FİLM

SABAH DERGİ GRUBU

edito...............

FİLM ŞİRKETLERİ MART AYINDA göstereceklerі filmlerin isimlerini bize geçtikçe gerçek yavaş yavaş ortaya çıktı: Sezonun en canlı, en nitelikli ayı bekliyordu bizi... Günler akıp gider ve biz, dergiyi tezgahlara doğru vakitte çıkartmak için zamana karşı mücadele ederken, her gün bizi şaşırtan yeni bir filmle karşılaştık.

Oscar adayları açıklanır açıklanmaz listelere giren "Esrarın Bedeli" (The Shawsank Redemption) ve Beethoven'ın hayatı üstüne çekilen "Ölümsüz Sevgi" (Immortal Beloved), bücür Şubat'ın inadı yüzünden sayfalarımızda genişçe yer bulamadılar.

Fakat Anglo-Amerikan sinemasının son 10 yıldaki en önemli temsilcilerinden Alan Parker'ı ve yeni filmi "The Road to Wellville"i çok şükür ıskalamadık... Jodie Foster'ın gözalıcı oyunculuk gösterisi "Nell"i, Meryl Streep filmografisi içinde bir mihenk taşı olan "Vahşi Nehir"i, Richard Attenborough'nun gösterildiği bütün ülkelerde seyircilerde hayranlık uyandıran "Gölge Topraklarda"sını ve Luc Besson'un "Leon"unu da menümüze ekleyebildik.

Mart'taki vizyon filmlerinin hepsine birden yetişmek gerçekten mümkün değildi. İşte iki örnek: Sinemayı bırakıp bırakmama konusunda uzun tereddütler yaşayan Jessica Lange'in geri dönüş filmi "Blue Sky" ve sinemada kendine yeni kulvarlar arayan Steve Martin'in oynadığı "Kaderin Cilvesi"... Bertolucci'nin "Küçük Buda"sını da unutmadık. 3. sayımızda geniş bir biçimde yer verdiğimiz bu filmin afişini, umarız, seversiniz.

Ama hayalkırıklıkları da yok değil. Örneğin popülaritesinin doruğunda, potansiyel box-office kralı "Pulp Fiction" hala listelerde yok. Yıllardır bizi ısrarla "Star Trek" (Uzay Yolu) filmlerinden mahrum eden şirketler bilim-kurgu filmlerinin Türkiye'deki geçmiş başarısızlıklarından ürkerek "Star Trek VI"yı bu ayın programına da almadılar. Ama bir fırsat var elimizde: Bilim-kurgu türünde bir film, "Stargate" gösteriliyor bu ay... Türün iflah olmaz meraklılarına tek bir tavsiyemiz var, gidin bu filme ve "Star Trek"ler ile diğer bilim-kurguların bu ülkeye giriş yolunu açın. Çünkü eğer "Stargate" de başarısızlığa uğrarsa milletçe bilim-kurgu sevmediğimiz kararı daha da pekişecek.

Unutmayın, dünyada ve Hollywood'da çekilen bütün iyi filmler gelmiyor Türkiye'ye... Seyirci olarak verdiğiniz her karar film şirketleri için önemli bir ölçü. Şirketler getirecekleri bütün filmleri, sizin geçmişte verdiğiniz doğru ya da yanlış kararlardan yola çıkarak seçiyorlar. Türk seyircisi geçmişte iyi filmlere karşı bazen öyle nankör davrandı ki, şirketlerin "Pulp Fiction" için Oscar törenini beklemesine insan pek kızamıyor.

Sonuç olarak Mart ayı, gelecekte seyredeceğimiz filmleri seçecek şirketler için kritik, sinemaseverler içinse çok verimli bir ay...

MEHMET AÇAR

menü

Özel Seans

• Başkentliler sıkı dursun: 7. Ankara Film Festivali başlıyor... s. 20
• Uçurduk sizi... Zaman yolcuları için minik bir rehber... s. 22
• Turist Ömer uzayda ne haltlar yedi?... s. 23
• Ayrıntılı Oscar adayları listesi... s. 24
• Nisan'daki İstanbul Uluslararası Film Festivali'nin bütün bölümleri... s. 26
• Dünyada ve Türkiye'de çekilen yeni filmler... s. 28

Ayın filmleri ve kahramanları

• "The Road to Wellwille". İngiliz yönetmen Alan Parker, bütün filmlerini tek tek anlatıyor... s. 34
• "Nell". Jodie Foster yeniden Oscar kapısında... s. 42
• "Vahşi Nehir". Meryl Streep, ilk kez bir aksiyon filminde oynuyor... s. 50
• "Gölge Topraklarda". Yönetmen Richard Attenborough'nun oyunculuk kariyeri üzerine... s. 54
• "Leon". Üslupçu yönetmen Luc Besson, New York sokaklarında... s. 60
• "Kirli Gary"nin garip işleri... s. 64

Sinema dünyasından

• Kullanılmış hikaye avcıları... Yeşilçam'ın Hollywood uyarlamaları... s. 68
• Gençlik filmlerinde son on yılın temel trendi: Ağlaklık ve mızmızlık... s. 72
• Yaş haddinden emekli aktristler... Hollywood'da menapoz... s. 76
• Çağdaş aksiyon yıldızları rehberi... s. 80
• Sinemada devri alem. Korkunç... İğrenç... Çok güzel... Yetmişli yılların filmlerinde moda... s. 88
• 1995 Film Rehberi... Bu yıl içerisinde seyredeceğimiz, İngiltere ve ABD patentli 40 prodüksiyon... s. 95

Randevu

• Ayın içinden: Mart s. 8 • Eleştiriler: "Şike" s. 12, "Aşçı, Hırsız, Karısı ve Aşığı" s. 13, "Günaha Davet" s. 14, "Yırtıcı Geceler" s. 15
• Profil. Amanda Donohoe. s.19 • Hıncal'ın locası s. 30
• Hollywood Notları-Safter Yılmaz s. 32 • Sinema rehberi s. 66
• Cine-Müzik s. 104 • Cine-Kitap s. 105 • Filmografi s. 106
• TV Rehber s. 109 • Happy end s. 114

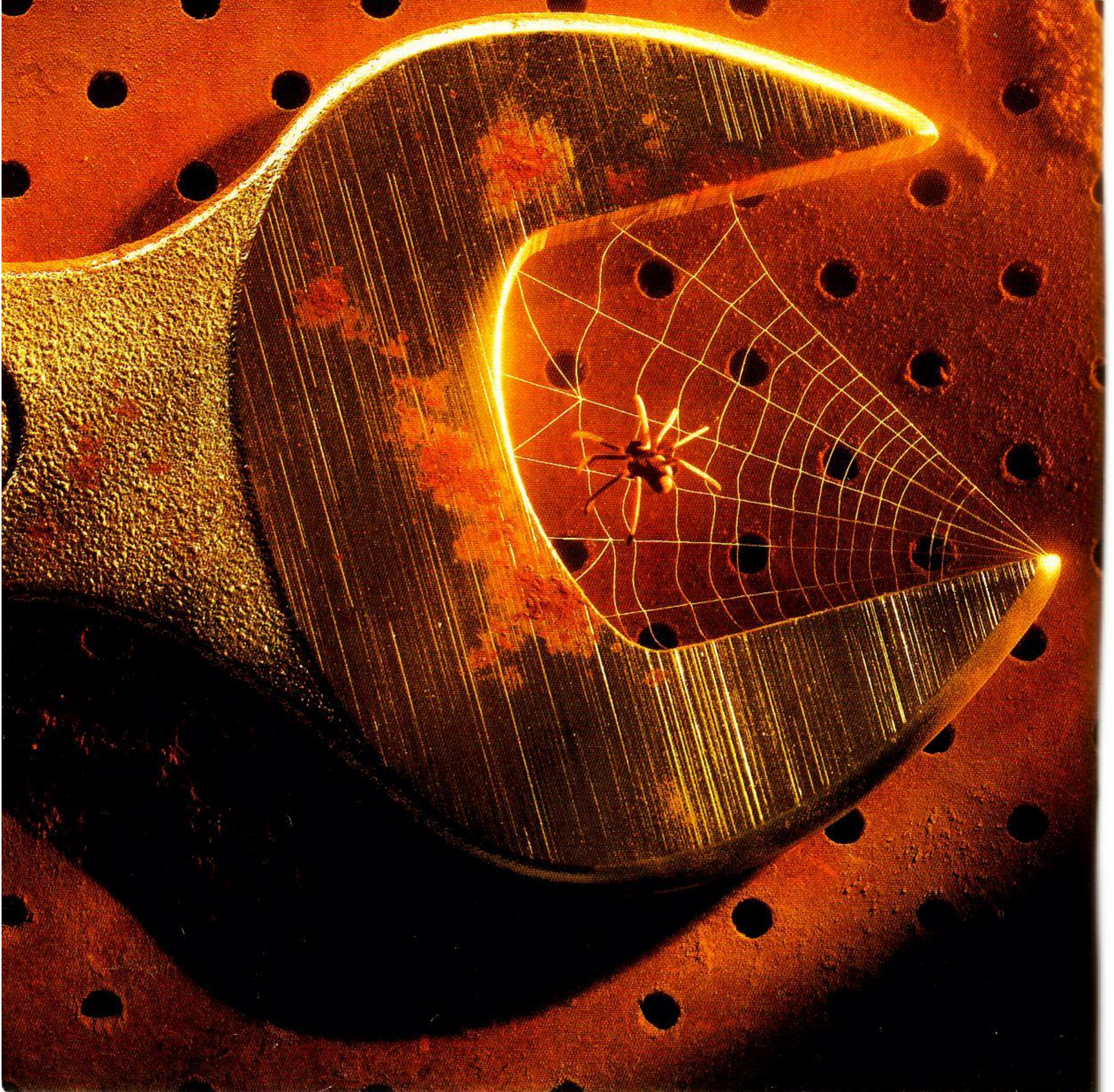
Isabella Rossellini

"Ölümsüz Sevgi" (Immortal Beloved)
Gösterime giriş tarihi: 10 Mart

Sağlamlık dai

Renault 19 Europa... Evet, estetik; evet, çok çekici, çok konforlu, çok dinamik... Ama, sağlamlığı estetiğe feda etmeyen bir otomobil... Renault 19 Europa çok.. ama çok sağlam. Ve bu eşsiz sağlamlığıyla size **yıllar kazandıracak, yıllarca kazandıracak** bir otomobil.

Sağlamlığıyla Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde "**En Güvenli Otomobil**" ünvanını alan ve "**Çocuk Güvenliği Ödülü**" kazanan Renault 19 Europa ile güvenlikte yarışacak kendi kategorisinde başka otomobil yok !

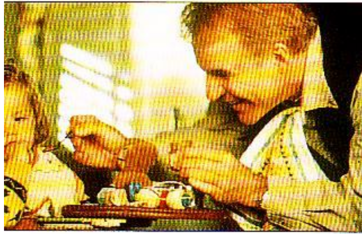

MART

Mevsimin en zengin ve doyurucu aylarından birine giriyoruz. Hazırlıklı olun!

"North", anne-babalara çocuklarıyla iletişim kurmayı unutmamaları için birhatırlatma yapıyor adeta.

Aile bireylerini birbirine bağlayan nedir? Kan bağı mı? Yoksa bireyler arasındaki sevgi mi? "Kaderin Cilvesi", gerçek bir aileyi nelerin oluşturduğuna cevap veriyor...

KADERİN CİLVESİ
A SIMPLE TWIST OF FATE

Oyuncular: Steve Martin, Catherine O'Hara, Gabriel Byrne, Stephen Baldwin; Senaryo: Steve Martin; Yönetmen: Gilles MacKinnon; Yapımcı: Rid Kidney; Dağıtım: UIP; Gösterim Tarihi: 3 Mart

Marangoz Michael McCaan (Steve Martin), kulübesinde tek başına yaşayan, dış dünyaya kapalı biridir... Komşuları onun esrarlı bir geçmişi olan, asık suratlı biri olduğunu düşünürler. Ama soğuk bir kış akşamı evine sığınan küçük bir kız McCaan'ın hayatını değiştirir. Michael ve küçük Mathilda arasında bir bağ oluşur. Bir zamanlar asık suratlı olan Michael, bu yetim çocuğu evlat edinir. Ancak kızın gerçek babası, Newlan (Gabriel Byrne) kızının gelişimini uzaktan izleyecek ve günün birinde kızını geri almak için yasal girişimde bulunacaktır. "A Simple Twist Of Fate"in senaryosunu Steve Martin, George Eliot'un 19.yüzyıl klasiği "Silas Marner"i tekrar okuduktan sonra yazdı.

"A Simple Twist Of Fate" iyi yazılmış ve iyi oynanmış. Martin ve kızlar kalbinizi fethedecek.
LOS ANGELES TIMES / JOEL SIEGEL

"Ciddi Martin, klasik bir romana hayat veriyor. Ciddi bir dram aktörü olabileceğini de kanıtlıyor."
CHICAGO DAILY HERALD / DANN GIRE

"Üstün bir yapıt... başarılı ve eğlendirici."
VARIETY / LEONARD KLADY

NORTH

Oyuncular: Elijah Wood, Bruce Willis, Mathew McCurley, Jon Lovitz, Alan Arkin; Senaryo: Alan Zweibel, Andrew Scheinman; Görüntü yönetmeni: Adam Greenberg; Müzik: Marc Shaiman; Yönetmen: Rob Reiner; Dağıtım: Özen Film Gösterim Tarihi: 10 Mart

11 yaşındaki North'un anne-babası kendilerini işlerine fazlasıyla kaptırmışlardır... North ise sınırsız bir hayalgücüne sahip, çok zeki bir çocuktur... Anne babasının bu tavrına son vermek için kendine bir avukat bularak, onlarla bağlarını koparır. Kendisine "mükemmel" bir anne-baba bulmak üzere dünyayı dolaşmaya başlar... Çekimleri Manhattan, New Jersey, Hawaii ve Alaska'da yapılan filmin başrolünde 13 yaşındaki Elijah Wood var. Filmin yönetmeni Rob Reiner'i bir önceki filmi "Birkaç İyi Adam"dan (A Few Good Men) hatırlayabilirsiniz.

TARZAN/JANE'İN UTANCI

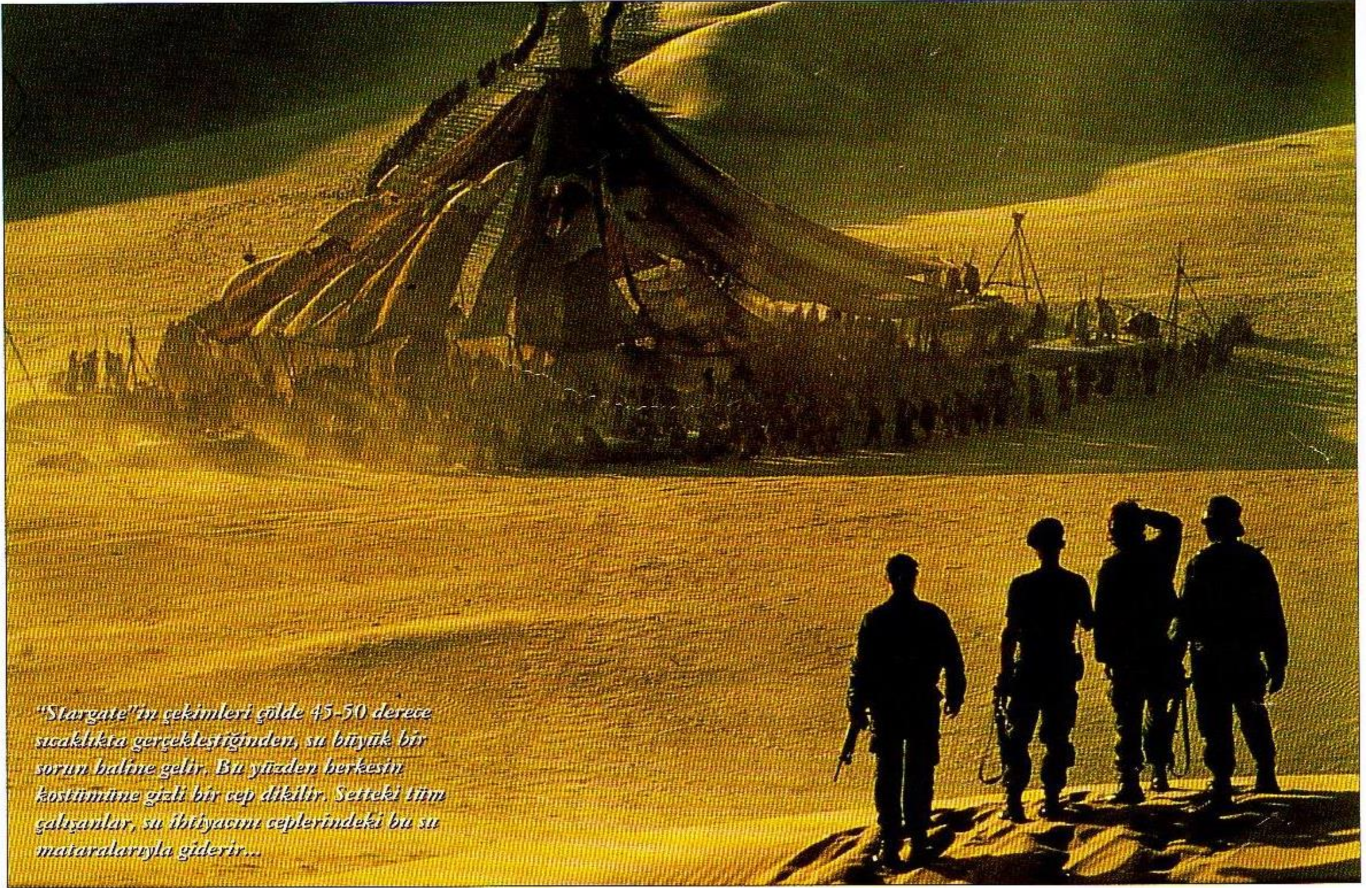
Oyuncular: Rocco Siffredi, Rosa Caracciolo, Nikita Gross, Atilla Schulter; Senaryo ve yönetmen: Joe D'Amato; Yapımcı: Tony Bennet; Dağıtım: UIP ; Gösterim Tarihi: 3 Mart

George, Afrika'ya kayıp bir şehri aramaya gelen bilim adamı grubunun başındadır. Bir süre sonra nişanlısı Jane'i de Afrika'ya getirtir. Ekibin araştırma yaptığı bir sırada Jane, kampın çevresini dolaşmaya çıkar. Bu sırada bir hayvan kapanına yakalanarak kendinden geçer. Uyandığında karşısında garip bir adam görür.

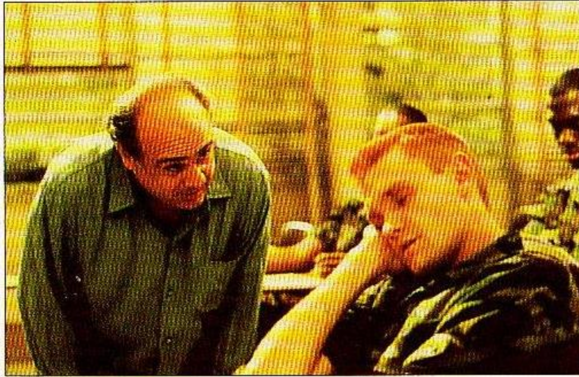

"Tarzan/Jane'in Utancı" şimdiye kadar gördüğümüz klasik tarzdaki Tarzan filmlerinden birazcık farklı... Bu kez oldukça seksi bir Tarzan/Jane ikilisiyle karşı karşıyayız...

Bu Tarzan'dır!
Günümüzün en önemli erotik film yönetmenlerinden biri olan Joe D'Amato son olarak çektiği "Tarzan-Jane'in Utancı" ile klasik Tarzan filmlerinin dışında bir film ortaya çıkarmış. Erotik filmlerin yıldızı İtalyan kadın oyuncusu Rosa Caracciola bu filmdeki performansıyla Los Angeles'taki Erotik Filmler Festivali'nde en iyi kadın oyuncu seçilmişti. Yönetmenin daha önceki filmlerinden "On Bir Gün On Bir Gece" ve "Kamasutra" ülkemizde de gösterilmişti.

"Stargate"ın çekimleri çölde 45-50 derece sıcaklıkta gerçekleştiğinden, su büyük bir sorun haline gelir. Bu yüzden herkesin kostümüne gizli bir cep dikilir. Setteki tüm çalışanlar, su ihtiyacını ceplerindeki bu su mataralarıyla giderir...

Sam Amcanın Erleri/Renaissance Man

Oyuncular: Danny DeVito, Gregory Hines, James Remar, Cliff Robertson; **Senaryo:** Jim Burnstein; **Müzik:** Hans Zimmer; **Yönetmen:** Penny Marshall; **Dağıtım:** Özen Film.

Bill Rago'nun (Danny DeVito) saygın bir işi vardır. Ama bir gün işini kaybeder. İş bulmakta oldukça zorlanan Bill, en sonunda askeri birliklere temel anlayış dersleri vermek zorunda kalır. Ama ordudaki yaşama bir türlü uyum gösteremez.

STARGATE

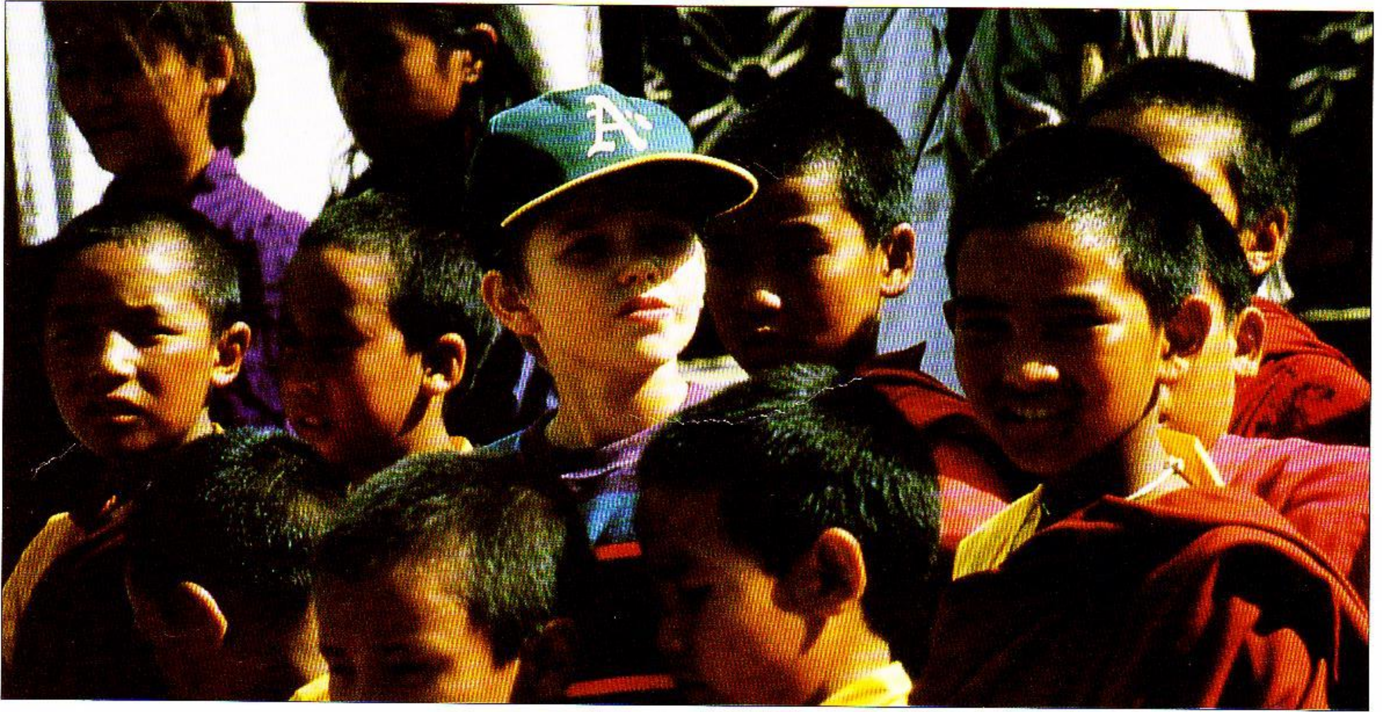
Oyuncular: Kurt Russell, James Spader, Jaye Davidson; **Senaryo:** Dean Devlin ve Roland Emmerich; **Görüntü Yönetmeni:** Karl Walter Lindenlaub, BVK; **Müzik:** David Arnold; **Yönetmen:** Roland Emmerich
Yapım yılı: 1994; **Dağıtım:** Özen Film; **Gösterim Tarihi:** 3 Mart

Birbirinden çok farklı iki adam güçlerini birleştirip bir sanat eserinin sırrını çözmeye çalışırlar. Hedefleri bu medeniyetin nereden geldiğini bulmaktır. Sert bir asker olan Albay Jack O'Neil (Russell), Giza'da ortaya çıkarılmış olan bir sanat eserini inceleyecek olan ekibin başındadır. Daniel Jackson (Spader) ise bir Mısır medeniyeti uzmanıdır. Jackson bu eserin bir başka dünyaya açılan kapı olduğunun farkına varır... Böylece O'Neil, Jackson ile ekibini Stargate'den geçirir ve kendilerini dünyadan milyonlarca ışık yılı ötedeki bir gezegende bulurlar...

BLUE SKY

Oyuncular: Jessica Lange, Tommy Lee Jones; **Senaryo:** Rama Stagner; **Yönetmen:** Tony Richardson; **Yapımcı:** Robert Solo; **Dağıtım:** UIP; **Gösterim Tarihi:** 3 Mart

"Blue Sky", ne yapacağı belli olmayan, devamlı skandallar yaratan bir anne ve onun ailesi çevresinde gelişen güçlü bir dram ve bir aşk hikayesi... Cary Marshall (Jessica Lange) cinsel arzularını frenleyemeyen ve sürekli ilgi çekmek isteyen bir kadındır. Nükleer fizikçi olan kocası Hank'in (Tommy Lee Jones) yaşamını ise birbiriyle çatışan iki tutku yönlendirmektedir: İşi ve karısı... Film, kopma noktasındaki aile bağlarının sıkılık ve gevşekliğinin büyüleyici bir keşfi...
Jessica Lange, "Blue Sky"daki yorumuyla hem Altın Küre'yi hem de Los Angeles eleştirmenlerin ödülünü elde

"Speed" filminin yıldızı Keanu Reeves, "Küçük Buda"ya hazırlanırken Budist felsefesi, yogası ve davranış biçimleriyle ilgili birçok kitap okuyarak, iki aylık bir çalışma yaptı.

Yönetmen Tony Richardson'un sağlığı, "Blue Sky"ın çekimleri sırasında gittikçe kötüleşmiş. Kurgucu Robert Lambert: "Filmin montajını bitirdiğim gün öldü. Tony, istediği filmi tamamlamış ve çok sevdiği bir işi yapmış olarak öldü" diyor.

etti. Bu film aynı zamanda uzun zamandır perdelerde göremediğimiz Jessica Lange'in bir anlamda yeniden doğuşu. "Blue Sky" Oscar ödüllü yönetmen Tony Richardson'un ölümünden kısa bir süre önce bitirdiği son filmi... Filmin bir başka ilginç yönü de senarist Rama Stagner'in senaryosunu yazarken çocukluk anılarından yola çıkması...

LITTLE BUDDHA /KÜÇÜK BUDA

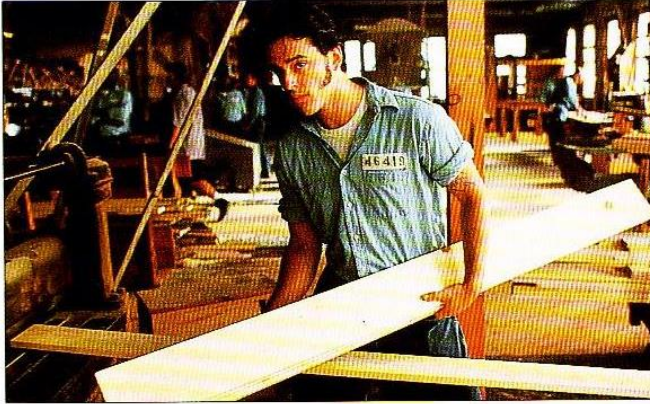
Oyuncular: Keanu Reeves, Chris Isaak, Bridget Fonda, Alex Wiesendanger, Ying Ruocheng; **Müzik:** Ryuichi Sakamoto; **Sahne ve Giysi Tasarımı:** James Acheson; **Senaryo:** Mark Peploe ve Rudy Wurlitzer; **Görüntü Yönetmeni:** Vittorio Storaro; **Yapım:** Jeremy Thomas; **Yönetmen:** Bernardo Bertolucci; **Dağıtım:** Warner Bros **Gösterim Tarihi:** 17 Mart

"Küçük Buda" küçük bir Amerikalı çocukla, çok yaşlı bir adamın öyküsünü anlatıyor. Jesse Konrad (Alex Wiesendanger) tipik bir Amerikalı çocuktur. Seattle'da mühendis babası ve annesi ile birlikte yaşamaktadır. Günün birinde evlerinin önünde oturmuş rahipler grubunu görünce çok şaşırırlar. Rahipler, Jesse'nin çok büyük bir lamanın ruhunu taşıdığına inanmaktadır. Kuşku duymalarına rağmen Konrad'lar merak ettikleri bir süreci yaşamayı, rahiplerin Jesse ile birlikte bir süre geçirmelerini kabul ederler... Sonunda Jesse rahiplerle birlikte Bhutan'a gider...
Yönetmen Bertolucci, gerçek yaşamda birçok örneği görülen "Tulku" seçimini işliyor bu filmde. "Son İmparator"dan sonra tekrar doğuya dönen Bertolucci filmin çekimlerini Bhutan, Katmandu ve Nepal'de gerçekleştirdi. Neredeyse bir ordu oluşturacak sayıda oyuncu ve set işçisi Prens Siddharhta'nın sarayını, günümüzün Katmandu ve Bhutan yaşamını olanca renkliliğiyle canlandırmak için çaba harcadı. Dalai Lama filmin araştırması sırasında Bertolucci ve Thomas ile görüşerek filme büyük destek verdi. Tibet Budizmi'nin en büyük lamalarından biri olan Dzongsar Khyente Rinpoche yapıma danışmanlık yaptı. Bütçesi 30 milyon dolara çıkan filmin hazırlıkları da iki yıl sürdü.

Ölümsüz Sevgi /Immortal Beloved

Oyuncular: Gary Oldman, Isabella Rosselini; **Senaryo ve yönetmen:** Bernard Rose; **Dağıtım:** UIP, **Gösterim Tarihi:** 10 Mart

1827 yılında Ludwig Van Beethoven (Gary Oldman) ölür ve bütün Viyana yasa boğulur. Cenazesini görebilmek için binlerce insan toplanır. Beethoven'in en küçük kardeşi Johann ise tüm mirasa konmayı beklemektedir. Ama Beethoven, vasiyetinde her şeyini "Ölümsüz Sevgili"ye bıraktığını yazmıştır. Bu kadının kim olduğunu ise kimse bilmemektedir... Eski arkadaşı Anton Schindler için ise bu olay, garip bir araştırmanın başlangıcıdır.
Filmin en önemli öğesi müzik olduğu için yapımcılar bu konuya çok önem verdiler. Sir Georg Solti ve Londra Senfoni orkestrası; Murray Perahia, Emanuel Ax gibi solistlerle,

"Esrarın Bedeli"nde, Shawshank hapishanesi de asıl karakterlerden biridir. O da, insanların kaderlerine ortak olur.

ESRARIN BEDELİ
SHAWSHANK REDEMPTION

Oyuncular: Tim Robbins, Morgan Freeman, James Whitmore; **Senaryo ve yönetmen:** Frank Darabont; **Müzik:** Thomas Newman ; **Dağıtım:** Özen Film

Filmde, Shawshank hapishanesine düşmüş bir ikilinin ilişkisi anlatılıyor. Cinayetten hapise düşmüş bir bankacı ve ömür boyu hapis yemiş pişkin birinin hikayesi... Bu iki kişi beraber oldukları yirmi yıl süresince ümit etmenin hayatta kalabilmenin tek yolu olduğunu öğrenirler...
Yönetmen Darabont, senaryosunu Stephen King'in bestseller romanı "Different Season" üzerine oturtmuş. Bu filmde hapishane de asıl karakterlerden biridir. O da, insanların kaderlerine ortak olur.

AŞÇI, HIRSIZ, KARISI VE AŞIĞI
THE COOK, THE THIEF, HIS WIFE AND HER LOVER

Oyuncular: Richard Bohringer, Michael Gambon, Helen Mirren, Alan Howard; **Senaryo ve yönetmen:** Peter Greenaway; **Müzik:** Michael Nyman; **Dağıtım:** İFA

Öykü Londralı zengin bir serseri olan Hırsız'ın adi katillerden oluşan çetesiyle yemek yediği lüks bir Fransız lokantasında geçer... Hırsız, dostlarını açık saçık fıkralar ve iğrenç sofra adabıyla eğlendirirken, ona uzun süredir katlanmakta olan karısına da eziyet eder... Bu arada karısı, lokantanın sürekli müşterilerinden sessiz ve titiz bir adamın çekiciliğine kapılır ve kadınlar tuvaletinde başlayıp, lokantanın dolu kilerlerinde devam eden cinsel bir serüvene atılır. Aşçı bu çifte yardım eder ve Hırsız'ın şiddetine kulak asmaz.
Yönetmen Greenaway'in bu filmi daha önce İstanbul Film Festivali'nde gösterilmişti. Greenaway filmi için şunları söylüyor: "Tüketici toplumumuzda seks, açlık ve şiddetle, herşeyin ağızdan girip anüsden çıkmasıyla ilgilidir. En ilginç noktalarsa ayrıntılarda gizlidir: seks, yemek, aşk ve ölüm arasında kurulan garip ilişkiler gibi." "Aşçı, Hırsız, Karısı ve Aşığı", Greenaway meraklıları için kaçırılmayacak bir film.

SİRENLER
SIRENS

Oyuncular: Hugh Grant, Tara Fitzgerald, Sam Neill; **Senarist ve yönetmen:** John Duigan; **Müzik:** Rachel Portman; **Dağıtım:** Özen Film

Kilise, Avustralya'lı sanatçı Norman Lindsay'ın skandal yaratabilecek çalışmalarından çekinmektedir. Bu yüzden genç bir rahip, bu çalışmaların sergiye çıkmasını önlemek üzere görevlendirilir...

THE ROAD TO WELVILLE
Sayfa 34 - 40

NELL
Sayfa 42 - 47

VAHŞİ NEHIR
THE RIVER WILD
Sayfa 50 - 53

GÖLGE TOPRAKLARDA
SHADOWLANDS
Sayfa 54 - 56

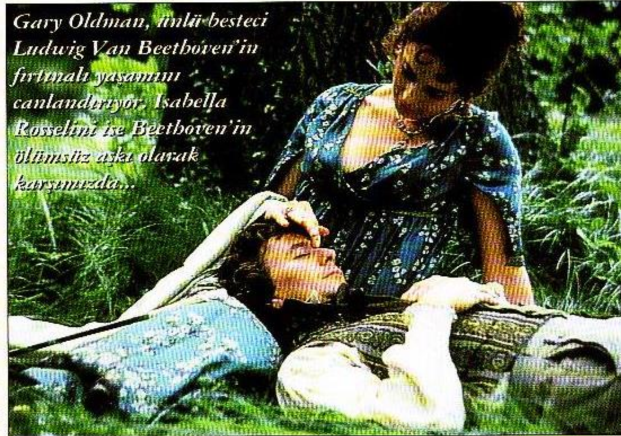
LEON
Sayfa 60 - 62

Devam edenler

FORREST GUMP
A BRONX TALE
ÇILGIN ROMANTİK
KAHİRE'NİN SIRRI
(RUBIO CAIRO)
KIRMIZI
BEYAZ
MAVİ
MAZEPPA
FORREST GUMP
YAŞAMIN İÇİNDEN
(NOBODY'S FOOL)
ŞİKE (QUİZ SHOW)
KÜÇÜK ZAMPARA
(MILK MONEY)
ASLAN KRAL
(LION KING)
UFAKLIK (JUNIOR)
ÇILGIN AŞIK
(ONLY YOU)
TACİZ (DISCLOSURE)
VAMPİRLE GÖRÜŞME
YIRTICI GECELER
(SAVAGE NIGHTS)
HIZ SINIRI
(TERMINAL VELOCITY)
MARY SHELLEY'DEN
FRANKENSTEIN

Beethoven'in en seçkin yapıtları yorumlandı. Beethoven'i oynayan Gary Oldman ise piyano çalmayı biliyordu ancak çekimler başlamadan birkaç hafta önce, parmaklarını kusursuzlaştırmak için günde 5 saat çalışmaya başladı.

"Ölümsüz Sevgi, sırlarına ulaşılması için çok az ipucu bırakan büyük ve zor bir insanı anlatması bakımından "Yurttaş Kane" rotasını takip ediyor."
TOD MCCARTY, VARIETY

Gary Oldman, ünlü besteci Ludwig Van Beethoven'in fırtınalı yaşamını canlandırıyor. Isabella Rosselini ise Beethoven'in ölümsüz aşkı olarak karşımızda...

Quiz Show

Yönetmen: Robert Redford
Oyuncular: Ralph Fiennes, John Turturro, Rob Morrow
Senaryo: Paul Attansio, Yapım: Robert Redford, Michael Nozik, Gail Mutrux

50'LI YILLARIN SONU... Dünya, şu ünlü "global köy" tezine yeni yeni ısınıyor.

İnsanlar, televizyon denen illeti henüz keşfetme aşamasındalar. Toplumsal hayat, "sihirli kutu"nun esiri olmaya doğru ilk adımlarını atmaya başlamış.

Savaş sonrası Amerika-sı'nda ise en büyük hedef, bir an önce sınıf atlamak. Amerikan rüyasını gerçekleştirmenin tam zamanı. Şöhret, rahat bir hayat, bol para insanları bekliyor; yükselme ve çarçabuk zengin olma vaatleriyle kafaları bulandırılan savaş sonrası nesli için hayattaki en önemli mücadele bu alanda veriliyor.

İşte böyle bir dünya tasviri içinde, rating savaşları için savaş borularını çoktan çalmış olan televizyon kanalları, "yarışma programı" kartlarını masaya sürüyor. Özellikle NBC Televizyonu tarafından yayınlanan "Twenty-one/Yirmibir" çok revaçta. Bu yarışmaya katılıp bir de kazandınız mı, hayatınız kurtuluyor.

Geritol adlı bir maden suyu firmasının sponsorluğunda yürütülen "Twenty-one"ın o anki şampiyonu ise Herbie Stempel. Her soruya doğru cevap veriyor, her programı önde götürüyor. Ama fizik dezavantajı var; "imaj" gerçeğini yeni yeni keşfeden medya, onun hafif sarkak görüntüsüne dayanamıyor. Ayrıca Stempel bir yahudi ve toplumun en alt kesiminden geliyor. Onu allayıp pullamak yerine güzel fotoğraf verebilen, bütün özellikleriyle mükemmel olan yeni bir imajın peşine düşmeyi daha uygun görüyor, "Twenty-one"ın perde arkası ekibi. Ve aranan kan bulunuyor: Ünlü edebiyat profesörü, Pulitzer ödülü sahibi Mark Van Doren'ın, Columbia Üniversitesi'nde öğretim üyesi olan oğlu Charles Van Doren. Yakışıklı, kültürlü, temiz aile çocuğu vs. vs. Tam bir halk idolü adayı. Neredeyse mükemmele yakın bir imajinasyona sahip. Ne var ki, öncelikle Stempel "belasından" kurtulmak gerekiyor. Bu işi halletmek de kolay; hileli bir yarış sonucu saplantılı Stempel devre dışı bırakılıyor. Ve mal piyasaya sürülüyor. Medya bu yeni ürünü öyle beğeniyor ki; radyo istasyonları, TV kanalları onu konuk ediyor; Time, Life gibi dergiler kapağa çıkartıyor. Bu bombardıman karşısında yenilgiyi kabul etmeyen Stempel ise yargıya başvuruyor, programda birtakım dolapların döndüğünü ihbar ediyor. Ve sonrasında skandal adım adım patlak veriyor. Halk, kahramanını kaybediyor ama sistem yine küçük kurbanlarla ayakta duruyor.

"Medya ve etik probleminin yoğun olarak yaşandığı 90'lı yıllar için, bulunmaz bir malzeme veriyor Redford."

Robert Redford'un gerçek bir olaydan yola çıkarak çektiği filmi "Quiz Show,"öncelikle önümüze uzattığı ahlaki tartışmanın argümanlarıyla önem kazanıyor. Medya ve etik probleminin yoğun olarak yaşandığı 90'lı yıllar için, bulunmaz bir malzeme veriyor Redford. Bugünkü günahların ilk tohumlarının nasıl atıldığını merak edenler için, "önce geçmişe bir göz atalım" diyor. Uygarlığımızın parlak ışıkları arasında, görmeye fırsat bulamadığımız kirli arka fonu ön plana çıkarıyor.

Ama bu erdemli tavrı, sinematografik alana pek taşıyamıyor. Çok çarpıcı bir anlatımı yok "Quiz Show"un. Bu, belki de bilinçli bir tavır. Hayatın ritminin daha yavaş akıp gittiği 50'lere koşut olarak, temposu ağır bir üslup takınmış Redford. Kendi adıma, bu anlatımın beni çok çarptığını söyleyemiyeceğim. Konu da zaten, medyaya inancını çoktan yitirenler için yeni birşeyler söylemediğine göre, "Quiz Show"un bendeki notu "iyi niyetli bir çaba"dan öteye gidemiyor.

Son bir itiraz da Oscar jürisine: "Quiz Show"u dört dalda aday gösteren -ve bu yıl "çok ağır" takıldığı iddia edilen- Akademi, acaba niye John Turturro'nun "Quiz Show"da gösterdiği performansı göz önüne almamış ki?

UĞUR VARDAN

Aşçı, Hırsız, Karısı ve Aşığı

(THE COOK, THE THIEF, HIS WIFE AND HER LOVER)
Yönetmen: Peter Greenaway. Oyuncular: Richard Bohringer, Michael Gambon, Hellen Mirren, Alan Howard.
Senaryo: Peter Greenaway. Müzik: Michael Nyman.
Görüntü Yönetmeni: Sacha Vierny. Yapım Yılı: 1989.

GÜÇLÜ BİR MELODİ ve yaylı çalgılardan yükselen bas ritmleri (basso continuo); yani, barok müzik... Işık, Rönesans döneminin dinsel içerikli resimlerinde sıkça rastlanan o kaynağı belirsiz ve sıcak tonlu ilahi kırmızı... Düz bir hatta, mekanı ve insanları orta hızda bir yana kaydırmayla tarayan kamera... Set ise inceden inceye ölçülmüş, biçilmiş ve bir tiyatro dekoru gibi tasarlanmış...

Kamera devasa bir mutfağı boydan boya tarıyor... Aşçılar, yamaklar, kasaplar, uçuşan tavuk tüyleri, hayvanat, nebatat, bakliyat, baharat, muhtelif alet edavat, telaş ve ciddiyet... Şimdiki zamandan çok uzakta, geçmişte bir yerlerde kalmış görkemli bir Fransız mutfağı... Kamera durmaz, ağzı açık kalmış seyirciyi (en azından benim ağzım açık kalmıştı) bu kez restoran bölümüne geçirir... Burası bambaşka bir dünyadır. Yemek yiyen insanlar, görkemli masalar, çatal bıçak tıngırtıları ve o tatlı uğultunun arasında kulağınızı tırmalayan itici bir ses... Hırsız, çetesiyle oturmuş yemeğini yemektedir. İğrenç bir yemek adabı ve ancak şurekasının katlanabileceği pis bir muhabbeti vardır. Açık saçık fıkralar ve bitmez tükenmez yemek muhabbetleri... Bir domuz gibidir Hırsız, ne bulursa kursağından aşağı atar. Mekana yakışmaz, mekanı çirkinleştirir. Yanında hiçbir muhabbete katılmayan, zarif, hüzünlü ve seksi bir kadın, yani Karısı... Ve bir köşede, mutfağın, mekanın ve yemeklerin hakkını veren kibar bir adam. Bir şeyler okumakta... O bir entellektüel, daha sonra ise "Aşık" olacak...

Sinema tarihinin en unutulmaz açılış sekanslarından biridir bu, filmin ana temasını görsel bir metin gibi işler pelikülе... Yemek, zihinsel faaliyet (okumak), fiziksel güç (Hırsız ve şürekası) ve her an patlayabilecek bir cinsel gerilim, bir aşk...

"Aşçı, Hırsız, Karısı ve Aşığı", daha adından başlayan ve o uzun açılış sekansıyla süren garip bir matematiksel simetriye sahip. İki yönlü bir simetri bu. Birincisi, hikayenin simetrisi. İkincisi ise anlatımın, yani çerçevelerin ve kamera kaydırmalarının simetrisi... Hikayedeki simetri, birbirlerine yemek ve cinsel faaliyetlerle bağlı dört karakter üzerine kurulu... Sözgelimi, aşıkların restoranın tuvaletinde başlayan cinsel ilişkilerinin giderek mutfağın derinliklerine kayması ve aşçıbaşının koruması altında mutfağın bir parçası haline gelmeleri ve en nihayet kurtlanmış etlerle dolu bir arabanın içinde kaçmaları. Kurtlanmış etlerin arasındaki sağlıklı çıplak bedenleri, insana ister istemez şunu hatırlatmıyor değil: En nihayet, yediğimiz hayvanlara benziyoruz... Yani, bizi de yiyebilirler. Biz de fırınlanıp, soslar eşliğinde bir büyük tabağın içinde, muhtelif garnitürler eşliğinde sunulamaz mıyız?

Greenaway'in en çarpıcı ve ürpertici filmerinden.

Greenaway'in hikayesi sembollere dayanmayan ve seyircinin zihnini, hayalgücünü imgelerle zorlayan bir düşünce sistemi sunuyor... Tıpkı öteki filmlerinde olduğu gibi, içine girdikçe, daha da yabancılaştığınız bir hikaye bu... "Aşçı..."nın diğer Greenaway filmlerine oranla çok daha klasik ve anlaşılır bir hikayesi var. Ama iş hikayenin anlamını çözmeye geldiğinde diğer bütün filmlerinden daha karanlık ve sofistike bir alana kayıyoruz...

Bir nevi bilinç dışı burası, Greenaway'in bile anlamını çözmekte güçlük çekeceği imgelerin ardı ardına yığıldığı bir yer... Tiksindirici, huzur verici, ürpertici ve erotik... Evet, kağıt üzerinde entellektüel, soğuk, hesaplı bir sinema bu... Ama Greenaway'in kendi bilinç dışını serbestçe pelikülе geçirmesi açısından o kadar da entellektüel, kendini beğenmiş bir dünya durmuyor karşımızda.

Sam Raimi, David Lynch, George A. Romero, David Cronenberg gibi Amerikalı popüler yönetmenlerin anlattıkları hikayelerin içine gömdükleri o bilinç dışı, ürpertici kişisel dünyayı, Greenaway bir entellektüelin süzgecinden geçirerek sunuyor bize...

Fakat onu Amerikalılardan ayıran çok önemli bir farklılığı var. O da anlatımı... Mesela, "Aşçı.."nı bir ressam gibi oluşturduğu tablo-setlerde çekmiş. Kamera, mekanı ve karakterleri genellikle tam cepheden, bir tiyatro sahnesine bakar gibi görüntülüyor. Yakın yüz planlarını en aza indirgeyen Greenaway, filmini genel planlar üzerine kuruyor. Kamerasını düz bir çizgi üzerinde ileriye ya da geriye doğru kaydırıyor sık sık. Kaydırmalarda vurgu hep mekanda. Kullandığı ışığın kaynağı çoğunlukla belirsiz.

"Aşçı..."nın 1990 İstanbul Film Festivali sırasında seyirciler arasında küçük çaplı bir olay yarattığını ve o yıldan beri Greenaway'in her festivalde seyircinin en çok ilgi gösterdiği yönetmenlerden biri olduğunu eklememe bilmem gerek var mı? Herhalde, asıl şaşırtıcı olan, yıllardır dilden dile dolaşan ve küçük bir efsane olan bu filmin ticari gösterimi için tam 5 yıl beklenmesi.

MEHMET AÇAR

Günaha Davet

A BRONX TALE
Yönetmen: Robert De Niro, Oyuncular: Robert De Niro, Chazz Palminteri, Francis Capra, Lillo Brancato
Senaryo: Chazz Palminteri, Görüntü Yönetmeni: Reynaldo Villalobos, Müzik: Jeffrey Kimball
Yapımcı: Jane Rosenthal, Jon Kilik, Robert De Niro

SON DÖNEMLERDE yönetmenliğe adım atmaya başlayan oyuncuların sayısında hızlı bir artış gözlemleniyor. Jodie Foster, Mel Gibson, Kevin Costner gibi ustalıklarını kanıtlamış oyuncuların yönetmenlik çabalarını izliyoruz sinemalarda.

Bu tür oyuncu-yönetmenler kervanına 1980 ve 90'ların tartışılmaz en başarılı oyuncularından biri olan Robert De Niro da katıldı.

Usta oyuncunun filmi "Günaha Davet" (A Bronx Tale), De Niro'nun sıkça oynadığı Mafya filmlerinin "alçak tonda" bir örneği olarak görülebilir.

Film, bizlere Calogero adlı İtalyan kökenli küçük bir çocuğun dünyasında büyük yer tutan iki erkeğin onu nasıl etkilediklerini yansıtıyor.

Erkeklerden biri çocuğun babasıdır ve "namuslu yaşamak" konusunda son derece katı, değişmez ilkeleri olan bir adamdır. Diğeri ise küçük çaplı bir mafya babası olan Sonny'dir ve Calogero'yu kendi oğlu gibi sevmekte, onu "kötülüklerden" korumaya çalışmaktadır.

Sonuçta bu iki erkek de çocuğun "iyiliği" için yaşamaktadır. Ama ikisi arasında "görünmez" bir çatışma da yaşanmıyor değildir.

Calogero, bu arada büyür ve ilkgençlik yıllarını yaşamaya başlar. Durum pek değişmemiştir. Yine iki erkeğin arasında kalmış bir gençtir. Düşünceleri çatışmaktadır.

Robert De Niro, ilk yönetmenlik denemesinde küçük çaplı bir başyapıta imzasını atmış. Filmin başrol oyuncularından olan Chazz Palminteri'nin kendi yaşamından esinlenerek yazdığı oyundan uyarlanan "Günaha Davet", Bronx insanının sokaklarda geçen yaşamını son derece başarılı biçimde özümsemiş bir yapıt.

Sokaktaki insanın sorunlarını çok iyi bilen ve onları senaryosuna yansıtmayı aynı düzeyde başaran Chazz Palminteri, oyunculuğuyla da filmin "odağına" yerleşiyor.

Siyah-beyaz çatışmasının üst düzeyde yaşandığı 1960'larda geçen "Günaha Davet", Robert De Niro'nun oyuncu olarak pek öne çıkmadığı, ama yönetmenlik çabası olarak "zirveyi zorladığı" bir yapım.

Film, belli düşüncelerle "kıstırılmış" küçük insanların dünyalarında bir "ışık" belirmesine yol açan bir çizgiye sahip. Final sahnesinde de belirtildiği gibi, çok şeyler yaşanan bir öykü bu, onu yaşayanlar için son derece önemli bir öykü. Ancak sonraları yalnızca "Bir Bronx Öyküsü" olarak anılacak ve belleklerden silinip gidecek.

Usta oyuncu Joe Pesci'nin de bir-iki dakikalık bir sahnede göründüğü "Günaha Davet", Robert De Niro'nun "bildiği" bir öyküyü başarılı biçimde perdeye aktardığı "ayrıntılara boğulmuş" bir ilk yönetmenlik denemesi. De Niro'nun gözlem gücünün ne boyutlara ulaştığını görmek için de kaçırılmayacak bir fırsat.

Filmin ahlakçı bir yanı olduğu da söylenebilir. Bunu doğrulamak da mümkündür. Ama böylesi bir yapıtın "ahlakçı" denerek bir kenara itilmesi, "vahim bir hata"dan başka bir şey olmaz doğrusu.

Son bir notum var bu filme ve ilk yönetmenlik denemelerine dair... Jodie Foster "Küçük Adam"da, Mel Gibson da "Yüzü Olmayan Adam"da yetişkinlerle çocuklar arasındaki ilişkileri yapıtlarının odağına yerleştirmişlerdi. Robert De Niro, bu geleneği bozmamış ve o da "Günaha Davet"de aynı formülü uygulamaya geçirmiş. Bu formül pek şaşmıyor sanırım.

MURAT ÖZER

Yırtıcı Geceler

Yönetmen: Cyrill Collard
Oyuncular: Cyrill Collard, Romane Bohringer
Senaryo: Cyrill Collard

BIRKAÇ YIL önce AIDS'ten ölen "Yırtıcı Geceler" (İletişim Yayınları) adlı kitabın yazarı Cyril Collard, aynı isimle gösterime giren özyaşamöyküsel eserinin hem yönetmenliğini hem de başrol oyunculuğunu üstlenmiş. Doğrusu, kitap filmden çok daha iyi. Film genel olarak, bir biseksüelin AIDS olduğunu öğrendikten sonraki yaşamından ke-

FİLMLER	SUNGU ÇAPAN	SEVİN OKYAY	UĞUR VARDAN	NECATİ SÖNMEZ	MURAT ÖZER	MEHMET AÇAR	VE SİZ...
Günaha Davet	★★				★★★		
Çılgın Romantik	★★	★★★★	★★★		★★★★		
Kahire'nin Sırrı							
Kırmızı	★★★★	★★★★		★★★	★★★★		
Mavi	★★★★	★★★★	★★★★	★★★	★★★★	★★★★	
Beyaz	★★★	★★★★	★★★	★★	★★★	★★	
Mazeppa		★★★				★★	
Aşçı, Hırsız, Karısı...		★★★★	★★★★		★★★★	★★★★	
Forrest Gump		★★★	★★★	★★	★★	★★★	
Şike		★★★★	★★	★★			
Küçük Zampara		★★			★		
Aslan Kral	★★	★★★	★★	★★★	★		
Ufaklık		★★	★★		★	★★	
Çılgın Aşık	★		★★		★★		
Taciz	★	★★	★★			★	
Vampirle Görüşme	★	★★★★	★★★	★★		★★★	
Yırtıcı Geceler	★★	★★★	★★	★★	★★★	★★	

"Erkek erkeğe kurulan ilişkiler daha yüzeysel, fiziksel boyutu daha ön planda ilişkilerdir."

sitler sunuyor. Ne zaman, kimden, nasıl bulaştığını bilemediği bu hastalık için suçlayacak kimseyi bulamayan ve kendini haksızlığa uğramış hisseden kahramanımız Jean, öfke ve çaresizlikle çevresindeki insanlara sarılmakta, bir şekilde yaşamlarından çalmaktadır. O günlerin birinde, bir yıl öncesinden tanıdığı 17 yaşındaki Laura'yı arar. Laura gençtir, coşkuludur, Jean'a aşık olur. Jean ise yanında kendini temiz ve saf (virüssüz?) hissettiği Laura'yla, ona iyi gelen ve hatta ona hastalığını unutturan bir flört sürecine girer. Sevişirler. Jean HIV pozitif olduğunu söylemez. Prezervatif kullanmazlar. Daha sonra söylediğinde, Laura Jean'a kızar. Ama bunun sebebi AIDS'in ona bulaşma riskinden çok, Jean'ın kendisini, bu hayati durumu paylaşacak kadar yakın hissetmeyişi, Laura'ya güvenmeyişidir. İşte bu noktadan itibaren filmi, kadın ve erkeğin, sevgi ilişkisine yaklaşımlarındaki farklılık açısından okuyabiliriz.

Bir sonraki sevişmelerinde, Jean'ın eli prezervatife uzandığında Laura onu durdurur. Jean bunun ne kadar farkındadır bilemem ama, Laura bu ölümcül seçimiyle sevdiği insana, onu, onunla aynı kaderi paylaşacak denli sevdiğini göstermek ister. Gerçek! Bir paylaşım ve sevgi ilişkisi kurulsun diye, biz kadınların çoğu zaman gösterdiğimiz bir gözüpekliktir bu. Sırf sevdiğimiz erkek prezervatifle sevişmeyi, gaz maskesiyle gül koklamaya benzettiği için AIDS'e, diğer cinsel yolla bulaşan hastalıklara ve de hamilelik riskine meydan okuyanlarımız yok mu? (Laura'nın annesi de, Laura'ya kazayla hamile kalmış ve Laura'nın doğumundan bir süre sonra sevgilisi onu terk edince, erkeklere küskün, tek başına büyütmüştür kızını.)

Laura ister ki Jean, ölüm korkusunu onun kollarında yenebilsin. İşinden gücünden vazgeçer, herşeyiyle kendini Jean'a adamak ister. Bu da kadınların klasik 'sevme' durumudur. Kariyerini ya da eğitimini aşk için terk etmiş ne çok kadın var ortalıkta, baksanıza (Nitekim, Jean'ın annesi de zamanında eşi ve oğlu için çalışmaktan vazgeçmiş). Jean ise Laura'nın aşk adına yaptıklarına ve ondan beklediklerine karşı kayıtsızdır. Bencildir. Tüketicidir. Yaşadığını hissetmek için başka hayatlara ihtiyaç duyar. Erkek olarak son derece çekici bulduğu Samy'e ve birkaç saatlik ilişkilerin kurulduğu 'gay' muhabbetlerine takılır. Jean'ın kayıtsızlığı deli eder Laura'yı. Kendi vericiliği karşısında Jean'ın bencilliği onu incitir. Elbette Jean'ın hastalığı, onu mazur görmemiz için bir sebep oluşturabilir. Ancak öğreniriz ki, Jean öteden beri böyledir. Sevmeyi, paylaşmayı beceremez. Belki de erkeklerle ilişki kurmayı kadınlarla ilişki kurmaya göre daha çok tercih etmesinin bir sebebi de budur. Erkek erkeğe kurulan ilişkiler daha yüzeysel, fiziksel boyutu daha ön planda ilişkilerdir (Gay'lerin birbirlerini bulup, kısa süreli seks yaptıkları köprüaltlarını ve Samy ile Jean'ın boks yaptıkları sahneyi hatırlatmayalım).

IŞIN ELİÇİN

SABAH KİTAPLARI

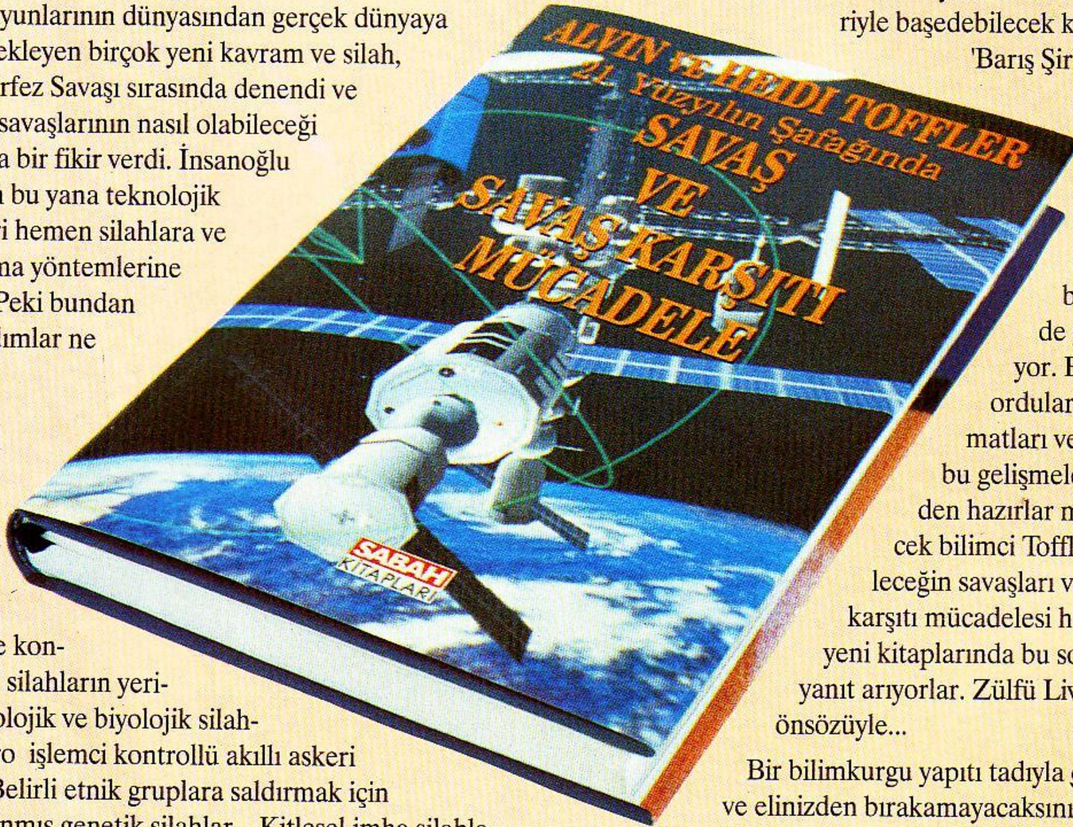
Bugünü yakalamak, yarını görmek için...

Alvin ve Heidi Toffler'dan Şok İddialar!

21. Yüzyılın Şafağında SAVAŞ ve SAVAŞ KARŞITI MÜCADELE

Yapay zekâ, sanal gerçeklik ve bilim kurgu filmlerinin ve video oyunlarının dünyasından gerçek dünyaya doğru emekleyen birçok yeni kavram ve silah, ilk kez Körfez Savaşı sırasında denendi ve geleceğin savaşlarının nasıl olabileceği konusunda bir fikir verdi. İnsanoğlu ilk günden bu yana teknolojik gelişmeleri hemen silahlara ve savaş yapma yöntemlerine uyguladı. Peki bundan sonraki adımlar ne olabilir?

Askeri kararların alımında etken robotlar... Nükleer ve konvansiyonel silahların yerini alan ekolojik ve biyolojik silahlar... Mikro işlemci kontrollü akıllı askeri giysiler... Belirli etnik gruplara saldırmak için programlanmış genetik silahlar... Kitlesel imha silahlarının süpermarketlerden kolayca elde edilebilecek hammaddeleri... Ve yarının terör örgütleriyle başedebilecek kâr amaçlı 'Barış Şirketleri'.

Yeni savaş biçimleri, yeni barış biçimlerini de gerektiriyor. Bugünün orduları, diplomatları ve sivilleri bu gelişmelere şimdiden hazırlar mı? Gelecek bilimci Toffler çifti, geleceğin savaşları ve savaş karşıtı mücadelesi hakkında yeni kitaplarında bu sorulara yanıt arıyorlar. Zülfü Livaneli'nin önsözüyle...

Bir bilimkurgu yapıtı tadıyla okuyacak ve elinizden bırakamayacaksınız.

Türkçesi: Mehmet Harmancı

280 Sayfa / 1. hamur kâğıt, bez ciltli ve şömizli / 225.000 TL

Bilgi İçin Tel: İstanbul, 0212 - 502 85 72

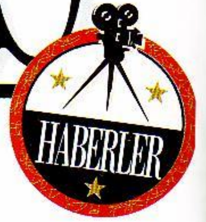
Amanda Donohoe

London's National Theatre kökenli bir oyuncu olan Amanda Donohoe, 1995'in en çok konuşulacak projelerinden biri olacağı söylenen "The Madness Of King George" adlı 18. yüzyıl İngiltere'sinde geçen tarihi bir dramda oynuyor.

İngiltere'nin en gösterişli ve yetenekli oyuncularından biri... Ülke dışında yeni bir isim. Ama İngilizler onun çıkışını yakından takip ediyorlar. İlk filmi, 1986 yılında gerçek bir öyküden yola çıkarak çekilen "Castaway"di. Filmde, gazetedeki bir ilanı okuyup, bir erkekle bir yıllığına ıssız bir adaya giden Lucy Irving adında hayatından sıkılmış bir vergi memurunu canlandırmıştı. Amanda Donohoe, rolü fazla zorlanmadan kapmıştı.
Filmin senaryo yazarı Amanda için, "O, bu film için gerekli olan her şeye sahipti, utanmıyordu ve iyi bir vücut bilinci vardı" diyor. Çıplaklığındaki minik çekingenlikler ve seksiliğiyle Bayan Donohoe, kariyerinde adım adım ilerledi. "Castaway"in başarısının ardından ünlü yönetmen Ken Russell'ın çektiği iki ayrı filmde oynadı. İlki, D.H.Lawrence'ın kitabından uyarlanan "The Rainbow" filmiydi. Gizli bir lezbiyen aşkı anlatan filmde Amanda bir başka kadınla çırılçıplak yüzüyordu. İkinci filmi ise, Russell'ın Bram Stoker'den uyarladığı "The Lair Of The White Worm" adını taşıyordu. Amanda, genç bir erkeği ısırarak felç olmasına neden olan Sylvia Marsh adında bir başrahibeyi oynuyordu.
Ama Amanda'ya asıl şöhreti getiren biseksüel bir avukatı oynadığı "L. A Law" dizisi oldu. Şimdilerde Bayan Donohoe seksüel tercihleriyle herkesin ilgi odağı. 80'li yıllarda Londra gece hayatında "erkek"lerle boy göstermişti ama son zamanlarda kadınlarla dolaştığı görülüyor. Cinsel tercihini soranlara ise sinsi sinsi "yorum yok" diyor.

ÖZEL SEANS

Ankara Film Festivali

10 Mart-19 Mart tarihleri arasında düzenlenen festival bu yıl daha zengin bir programa sahip.

"The Privilege Cage"; Coppola, Wes Craven gibi isimlere senaryolar yazmış olan yönetmen Leslie King'in eseri. Film, festivale ABD adına katılıyor.

Yeni Zelandalı yönetmen Garth Maxwell'in ilk filmi "Aç Gözünü Jack" Dünya Sineması'ndan Örnekler bölümünde gösterilecek.

Bundan yedi yıl önce başta Aziz Nesin olmak üzere, Mahmut Tali Öngören, Haluk Gerger, Cahit Talas, Ülkü Orbay ile bir avuç sinemasever biraraya gelmiş ve başkent Ankara'da bir sinema festivali düzenlemek için masa başına oturmuşlardı. İlk kez 1988 yılında Ankara Film Şenliği olarak gerçekleştirilen mütevazi organizasyon, 1992 yılından itibaren Uluslararası Film Festivali niteliğine büründü ve Körfez krizinin yaşandığı 1991 yılı hariç, başlangıcından bugüne dek aralıksız olarak yapıldı. Ankara'yı diğer festivallerden ayıran en önemli özellik, kısa filme verdiği önem. Bu da, Ankara festivaline, Türk sineması açısından farklı bir misyon kazandırıyor. Diğer bölümlere baktığımızda da geçmiş yıllara oranla daha doyurucu bir film listesiyle karşılaşıyoruz.

Ulusal Uzun Metrajlı Film Yarışması

Festivalin en önemli etkinliklerinden olan Uzun Metrajlı Film Yarışması'na bu yıl 15 tane Türk filmi katıldı. Bu yılki Uzun Metrajlı Film Yarışmasında ilk bakışta üç farklı özellik hemen göze çarpıyor. Bunlardan ilki, on beş filmden altı tanesinin ilk uzun metrajlı filmlerini gerçekleştiren yönetmenlerden gelmesi. İkincisi, TRT kurumunun yapımcı olarak, kendi bünyesinde gerçekleştirilen üç filmle yarışmaya katılması. Üçüncüsü ise, yarışma filmleri arasında yer alan "Gece, Melek ve Bizim Çocuklar"... Geçen yıl festivalin açılışında gösterilmek üzere Ankara'ya gelen film, bu yıl da yarışmaya katılıyor. Yarışma filmlerinin tam listesi ise şöyle:

1- "İş" Yönetmen: Faik Ahmet Akıncı, Oyuncular: Sumru Yavrucuk, Berhan Şimşek
2- "Batık Aşıklar Müzesi" Yönetmen: Adnan Azar, Oyuncular: Şahika Tekand, Kaan Girgin
3- "Aylaklar" Yönetmen: Altuğ Savaşal, Oyuncular: Nedret Güvenç, Haluk Kurdoğlu
4- "Cadı Ağacı" Yönetmen: Fide Motan, Oyuncular: Gönen Bozbey, Macide Tanır, Füsun Demirel
5- "Karanlık Sular" Yönetmen: Kutluğ Ataman, Oyuncular: Gönen Bozbey, Metin Uygun, Semiha Berksoy
6- "Babam Askerde" Yönetmen: Handan İpekçi, Oyuncular: Gülnihal Yazıcı, Yunus Gencer, Selçuk Ergüven
7- "Acılar ve Arzular" Yönetmen: Ahmet Hoşsöyler, Oyuncular: Perihan Savaş, Kamil Öztürk
8- "Manisa Tarzanı" Yönetmen: Orhan Oğuz, Oyuncular: Talat Bulut, Serap Sağlar
9- "Yengeç Sepeti" Yönetmen: Yavuz Özkan, Oyuncular: Macide Tanır, Sadri Alışık, Şahika Tekand, Mehmet Aslantuğ
10- "Bir Aşk Uğruna" Yönetmen: Tunca Yönder, Oyuncular: Türkan Şoray, Can Gürzap, Faruk Peker
11- "Balkan Balkan" Yönetmen: Gyula Maar, Oyuncular: Doriune Heller, Funtek

Frigyes, Halil Ergün, Levent İnanır
12- "Buluşma" Yönetmen: Artun Yeres, Oyuncular: Ayşe Emel Mesçi, Aytaç Arman
13- "Gece, Melek ve Bizim Çocuklar" Yönetmen: Atıf Yılmaz, Oyuncular: Derya Arbaş, Deniz Türkali, Uzay Heparı
14-"Çözülmeler" Yönetmen: Yusuf Kurçenli, Oyuncular: Tarık Akan, Nurseli İdiz
15-"Ziller" Yönetmen: Eser Zorlu

Ulusal Kısa Film Yarışması

7. Ankara Uluslararası Film Festivali'nde bu yıl, Ulusal Kısa Film Yarışması'nda Dramatik Video, Deneysel Video, 16 mm/35 mm ve Canlandırma olmak üzere dört ayrı dal var. Altıncı festivale kadar dramatik ve deneysel ayrımı yapılmayan video bölümü, deneysel video yapımlarında gözlenen artış sonucunda yedinci festivalden başlayarak, deneysel ve dramatik olmak üzere iki ayrı dala ayrılmış.

Ulusal Belgesel Film Yarışması

Belgesel sinema konusunda bu yıl festivalde düzenlenecek yarışmada konu kısıtlamasına gidilmiş ve katılmak isteyenlere "Sinema ve Sinemacılar" başlığı verilmiş. Festival, "sinemacılarımızın kendi sinemamız üzerine düşünmeleri, belgelemeleri ve tanıklık etmeleri"ni amaçlıyor. Uzun vadeli hedef ise, sinemamıza ilişkin belgesel bir arşiv oluşturmak.

Çek Cumhuriyeti'nden Jan Svankmajer 1993 yapımı "Lesson Faust" ile festivalin konuğu.

Kutluğ Ataman'ın ilk uzun metrajlı filmi "Karanlık Sular" yarışmalı bölümün en iddialı filmlerinden biri.

Dünya sinemasından örnekler

Bu bölüm son yıllarda çekilmiş filmlere yer vermeye özen gösterilerek oluşturulmuş. Avrupa ve Asya sineması ağırlıkta. Tek tek ülkelere gelince... Almanya, Burkina Faso, Çek Cumhuriyeti, Danimarka, Filistin, Hollanda, Fransa, İran, İngiltere, İsrail, İsviçre, İtalya, Kore, Macaristan, Tayvan, Yeni Zelanda. Çek Cumhuriyeti'nden Jan Svankmajer'in yönettiği "Lesson Faust", Danimarka'dan Steen Rasmussen ve Michael Wikke'nin birlikte yönettiği, ülkesinde en iyi film ödülü almış "Russian Pizza Blues", İran yapımı "Through the Olive Trees", İsrailli yönetmen Rami Na'aman'ın çektiği "The Flaying Camel", Jean Luc Godard'ın yönettiği "Helas Pour Moi", İtalya'dan Aurelio Grimaldi'nin yönettiği "La Buttane", Yeni Zelanda'dan Garth Maxwell'in yönettiği "Jack Be Nible" festivalin merakla beklenen filmlerinden bazıları.

Dünya kısa filminden örnekler

Kısa film özgürdür, özgürleştiricidir. İşte bu inançla "dünya kısa filminden örnekler" başlığı altında çeşitli ülkelerden kısa filmlerin ücretsiz gösterimleri bu konuda gerçekleştirilen en kapsamlı program. 20 ülkeden yaklaşık 60 film festival süresince Fransız Kültür Merkezi'nde izlenebilecek. Ayrıca bu sene, ilk kez olarak süresi 10 dakikayı geçmeyen kısa filmlerin bazıları festival süresince ticari sinemalarda gösterilen uzun filmlerden önce gösterime girebilecek. Böylece uzun film izleyicisinin dikkatleri kısa filme çekilecek. Festivale katılan ülkeler, ABD, Almanya, Avustralya, Belçika, Danimarka, Fransa, Hindistan, İngiltere, İspanya, İsveç, İtalya, Japonya, Kanada, Macaristan, Polonya, Senegal, Ürdün, Venezuella ve Yeni Zelanda. Gerilim, komedi, fantastik ve politik türlerde birçok farklı konuyu kapsayan filmlerin gösterimi, ücretsiz olarak Fransız Kültür Merkezi sinema salonunda gerçekleştirilecek.

TÜRK SİNEMA TARİHİNDEN

Türk Sinema Tarihinden bölümü bu yıl, Yılmaz Güney'in filmlerine ayrıldı. Programda, yönettiği üç filmi ("Umut" 1970, "Ağıt" 1971, "Arkadaş" 1971), senaryosunu yazdığı iki filmi ("Sürü" 1978/79, "Yol 1982) ile birlikte Fransa'da yaşadığı yıllarda yaptığı son filmi "Le Mur" (Duvar) izlenebilecek.

Ustalara Saygı

Hint sinemasının dünya sinemasına armağanı olan ve yaratıcı sinema öncülerinden Satyajit Ray, "Apu Üçlemesi" dahil altı filmiyle festival programında yer alacak. Festivalde yer alan bir başka isim de İtalyan Ettore Scola. Scola kendisini 1960'lardan günümüze getiren ve bu tarihsel perspektif içinde önemli yer tutan beş filmiyle izlenecek.

Yves Montand

Toplu gösteriler bölümünde Montand'ın kariyerine bir bakış fırsatı var. Montand'ın başrolünü oynadığı beş ya da altı film yer alacak. Program Jean Labib'in çok ilgi gören 1994 tarihli "Montand" belgeseli ile bir bütünlük kazanıyor.

Ödüller

1 Ocak 1994 ve 31 Aralık 1994 tarihleri arasında çekilmiş filmler arasında yapılacak Uzun Metrajlı Film Yarışması sonunda 20 dalda ödül verilecek. Bu ödüllerin içinde başka hiçbir festivalde verilmeyen dört teknik dalda da ödüller dağıtılacak: Jenerik, ışık, seslendirme ve laboratuvar. Katılımı arttırmak ve yeni sinemacıları desteklemek amacıyla festival kapsamına alınan dört ayrı ödül daha var: Umut Veren Yeni Yönetmen, Umut Veren Yeni Kadın Oyuncu, Umut Veren Yeni Erkek Oyuncu, Umut Veren Yeni Senaryo Yazarı. ■

ÖZEL SEANS

Uçurduk sizi

Rod Taylor Zaman Makinesi'nde... Tarihin içinde ileri geri patinaj yapma imkanı.

Bilim-kurgu filmleri bizi sağa sola az uçurmadı. Zaman içinde döndü durdu kahramanlar. İşte filmlere inananlar için minik bir uçuş rehberi.

JULES VERNE aya yolculuğu, denizler altında dolaşan gemiyi ve uçmayı hayal ettiğinde teknoloji motorlu taşıtları bile henüz keşfetmemişti. Dolayısıyla, teknolojinin şimdiki durumuna bakıp, moral bozmanın alemi yok. Gün gelir, zaman makinesi de icat edilebilir. İcat edildiği gün, hiç şüphesiz önce geçmişe, yani sinema tarihine bakılacak. Çünkü orada zaman yolcularından geçilmiyor. Önüne gelen geçmiş ile gelecek arasında fink atıp duruyor. "Timecop"un vizyona girmesi münasebetiyle İngiliz Empire dergisi de Şubat sayısında konuya bir sayfa ayırmış. Daha doğrusu yazarları Clark Collis'e serbest uçuş emri vermişler... Collis uçar da, biz uçamaz mıyız?

Uçuşunuz Gidiş-Dönüş Olsun

Sinematik zaman yolcularına has bir özellik: Nasıl geri döneceklerini düşünmeden, ani yolculuklara çıkarlar. "Geleceğe Dönüş"te Michael J. Fox, dahi dostu Christopher Lloyd ve onun çöp torbalarından sağladığı yakıtlar olmasaydı kimbilir hangi zamana sıkışıp kalacaktı? İşin aslı, çıktığı zaman yolculuğundan geri dönmeyen pek az film kahramanı vardır. Gerçi, yönetmen Sam Raimi'nin, "Army of Darkness"de kahramanı Bruce Campbell'i Ortaçağ'ın karanlıklarında bir Amerikan arabasıyla bıraktığını da unutmamak gerekir.

Tarihe Fazla Bulaşmayın

"Timecop" filminde de defalarca ispatlandı bu, tarihi değiştirmeye çalışmak çok riskli bir iş. Zaten zaman polisi Jean-Claude Van Damme gelip duruma el koyabilir ve daha kötüsü sizin de karate bildiğinizi sanabilir. Toto'dan zengin olmak isteyen bütün dolandırıcıların, Hitler'i yok etmek ister görünen üçkağıtçılar olduğunu da unutmayın. Ayrıca idealizm, geriye dönüp insanlığı kurtarmak iyi hoş da, ya Galatasaray, Manchester'i eleyip Şampiyonlar Ligi'ne katılamazsa...

Ortama uyum sağlayın

Uzun süreli zaman gezilerinizde, tanrı aşkına turist gibi davranmayın. Uzaylılar gibi uzun ve dengeli adımlarla yürüyüp "Hangi yıldayız?" ya da "Bu nükleer silahları nerede saklıyorsunuz?" gibi soruları soran şaşkın zaman yolcularından daha çok sıkıntı veren bir şey daha yoktur. Kendinizi zorlamayın. Yeni bir zaman biriminde, nasıl olsa özel bir lisan ve kültürle karşılaşacaksınız. Fazla konuşmadan, etrafı inceleyin yeter. Eğer Charlton Heston'sanız, maymunlar dünyayı kuşatmış olabilir, olsun. Hiç değilse, ertesi gün okulda ya da iş yerinde bulunmanız gerekmiyor ya...

Kendinizle Karşılaşmaktan Kaçının!

"Timecop"un senaryo yazarlarına göre ise bunu denemek hayatınıza mal olabilir: Buum... Ne siz ne öteki... Uçtunuz... Uçmasanız bile "Bill ve Ted'in Serüvenleri"ndeki gibi ayakkabısının bağlarına düğüm atmaktan aciz, aptal bir sörfçü olduğunuzu da keşfedebilirsiniz. Bırakın herkes kendi boyutunda takılsın.

Yararları da var!

Kurallar ve tavsiyeler sizi sıkmış olabilir. Ama unutmayın zaman yolculuğunun keyifli tarafları da var... En azından filmlerde...

GEÇMİŞ:

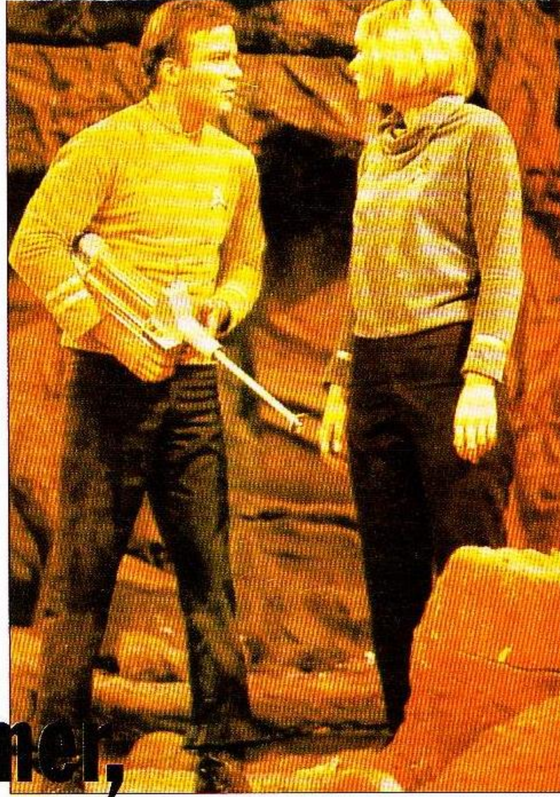
- **Rock'n Roll'u keşfedin** (Geleceğe Dönüş)
- **Tarih hocanızın verdiği ev ödevinize yardım etmesi için Jandark'ı getirin** (Bill And Ted's Excellent Adventure)
- **İsminizin Clint Eastwood olduğunu iddia edin** (Geleceğe Dönüş III)
- **Balinayı kurtarın** (Star Trek IV)
- **Napolyon'a uzun boylu olmanın çok önemli bir şey olmadığını söyleyin .**(Time Bandits)

GELECEK:

- **Sigara içmenin sizin için iyi olduğunu keşfedin** (Sleeper)
- **Partnerinize dokunmadan seks yapın** (Demolition Man)
- **Kadınlarla dolu bir gezegende tek erkeğin siz olduğunuzu keşfedin** (Sexmission)
- **Türk Milli Futbol takımının Dünya Kupası finallerine katılıp katılamayacağını öğrenin (Böyle bir film elbette henüz çekilmedi).**

Bir yanda "Star Trek", öte yanda Yeşilçam usulü matrak bir uyarlama. Taklit değil, kopya değil. Resmen bir parodi.

Turist Ömer, Mr. Spack'a ne demişti?

Yeşilçam'ın tarihi gerçekten bir gizli hazine. Ama çoğumuz bunun farkında bile değiliz. İşte size bir örnek...

HOLLYWOOD'DAKİLER "Uzay Yolu"nun ilk kez 1979 yılında sinemaya uyarlandığını sanıyorlar. Oysa bu işi tam altı yıl önce Yeşilçam'da gerçekleştirildiğini bilmiyorlardı. Evet, 1973'de "Turist Ömer Uzay Yolunda"ydı. "Kaptanın seyir defteri, ışık yılı 2520. Orin-7 gezegeninin yörüngesindeyiz. Görevimiz orada yaşayan Prf. Krater'den bilimsel notları almak" der Kaptan Kirk (Cemil Şahbaz) işin başında. Atılgan mürettabatı gezegene ışınlanır. Ama profesörün karısı istediğinin kılığına girip insanların vücutlarındaki tuzu çekerek yaşayan bir canavardır. Bunu bilen profesör, mürettebattan öldürülen birinin cinayetini örtbas etmek için dünyaya birini ışınlar. Bu sırada İstanbul'da silah zoruyla çirkin bir kadınla evlendirilmek üzere olan bir adam vardır: Turist Ömer. Nikah masasında dua etmektedir: "Tanrım yok et beni buradan" der ve yok olur. Artık Orin-7 gezegenindedir. İlk sözü şöyle olur: "Hey Allahım, yarabbim dualarımı kabul ettin. İnsanın kıt yerine getirdin. Bizi vicdanımızla başbaşa bıraktın iyi mi. Burası neresi ya?". Ama işler profesörün planladığı gibi gitmez ve canavar bizim Turist Ömer'i çok beğenir ve tuzunu çekmek ister. Böylece Atılgan mürettabatı, Turist Ömer ve canavar arasında bir mücadele başlar. Dr. McCoy (Ferdi Merter) bizim Turist'i acayip bir gezegenden gelmiş, değişik bir tür olduğunu düşünür. Mr. Spack (Erol Amaç) ise Turist Ömer'le hiç anlaşamaz. Çünkü Turist Ömer Mr. Spack'ın kulaklarıyla çok alay eder. Film boyunca ona "Zzzzıt Erenköy" der, "Kabakulak" der, yapmadığını bırakmaz. Buna karşılık Mr. Spack da yıllık iznini kullanmak ister. Olaylar geliştikçe canavarın gerçek görüntüsü ortaya çıkar ve herşey mutlu sona bağlanır. Turist Ömer'i yeniden Kasımpaşa'ya ışınlarlar. Hem de aynı nikah masasına geri dönmüştür. Ama bir iyilik yapmıştır bizimkine. Mr. Spack'daki gücün aynısı Turist Ömer'de de vardır artık. Turist hemen o gücünü kullanır ve nikahtan kurtulur. Aslanda filmin en ilginç tarafı ne kapıların açılma seslerini birinin "şşık", "pışşk" diye seslendirmiş olması, ne de altı parmaklı canavar. Asıl ilginç olan toplumuza bu kadar uzak olan bir Amerikan dizisinin Yeşilçam'da filmi çekilecek kadar çok sevilmesi ve milli sinema kahramanlarımızdan Turist Ömer'in bu filme girmesi. Ve tabi Sadri Alışık'ın o benzersiz oyunu. Hulki Saner'in yönettiği bu absürd film arasıra özel televizyonlarda gösteriliyor. Bizim tavsiyemiz, kesinlikle kaçırmayın. Çok eğleneceksiniz.

BURAK GÖRAL

FİLMDE 2 ÖZEL EFEKT

• Işın tabancaları nasıl çalışıyordu?

Malum, Atılgan mürettebatının tabancalarından ışın çıkar. Dizinin çekildiği yıllarda bilgisayar efektleri henüz Hollywood'da bile kullanılmadığından yapımcılar çözümü pelikül, yani pozlanan ham filmin maddesi üzerinde oynayarak bulmuşlardı. Yeşilçam da meseleyi pelikül üzerinde çözmüş. Yani, filmi çekip, yıkattıktan sonra pozitif kopya üzerinde çalışmışlar. Özel efektçi teknisyene kalan tek iş ise tabancadan ışın çıkan sahnelerde, ışını bir kalemle filmin üzerine çizmek olmuş. Küçümsemeyin, işi o kadar da kolay değil aslında. Dört saniye süren bir ışın için, 24 x 4 kare, yani tam 96 kare üzerinde çalışmış. Niyet iyi, fikir pratik. Ama sonuç biraz garip. Kaptan Kirk, tabancaya bir dokunuyor, tabancadan bembeyaz garip ve oldukça kalın beyaz bir bulut gidip hedefi buluyor.

• Atılgan'ı uzayda nasıl uçurmuştuk?

Çok basit. Televizyonda dizinin oynadığı gün ve saatte çekim ekibi geçmiş televizyonun başına. Kamera, ekrana kilitlenmiş ve yönetmen de motor demiş. Ve harika sonuç: Atılgan uzayda uçuyor... Ama renkler hayli garip, görüntü inanılmaz derecede bulanık. O dönem televizyon siyah beyaz, ama film renkli... Onlar da filmi yıkarken boyayıvermişler. Yine iki renk ama hiç değilse siyah beyaz değil. Mor siyah... (Burada önemli olan efektlerin kalitesi değil. Önemli olan çözümlerin absürd bir komedi filmine hayli uygun düşmesi.)

ÖZEL SEANS

Oscar amca kimi sevsin?

67. Oscar adayları açıklandı. Akademi üyeleri tahmincileri yanıltmadı ve "Forrest Gump"ı 13 dalda aday gösterdi.

EN İYİ YÖNETMEN

Woody Allen ....(Bullets Over Broadway)
Robert Zemeckis .....(Forrest Gump)
Quentin Tarantino ..(Pulp Fiction)
Robert Redford ....(Quiz Show)
Krzysztof Kieslowski .(Üç Renk: Kırmızı)

EN İYİ ÖZGÜN SENARYO

Woody Allen ve Douglas McGrath ....(Bullets Over Broadway)
Richard Curtis ....(Four Weddings And A Funeral)
Frances Walsh ve Peter Jackson ....(Heavenly Creatures)
Quentin Tarantino ve Roger Avary ....(Pulp Fiction)
Krzysztof Piesiewicz ve Kryzsztof Kieslowski ....(Üç Renk: Kırmızı)

EN İYİ FİLM

"Forrest Gump"
"Dört Nikah Bir Cenaze"
"Pulp Fiction"
"Quiz Show"
"The Shawshank Redemption"

EN İYİ ERKEK OYUNCU

Morgan Freeman ....(The Shawshank Redemption)
Tom Hanks ....(Forrest Gump)
Nigel Hawthorne ...(The Madness Of King George)
Paul Newman ....(Nobody's Fool)
John Travolta ....(Pulp Fiction)

EN İYİ KADIN OYUNCU

Jodie Foster ....(Nell)
Jessica Lange ....(Blue Sky)
Miranda Richardson ...(Tom And Viv)
Winona Ryder ....(Little Women)
Susan Sarandon ....(The Client)

EN İYİ YARDIMCI ERKEK OYUNCU

Samuel L. Jackson ....(Pulp Fiction)
Martin Landau ....(Ed Wood)
Chazz Palminteri ......(Bullets Over Broadway)
Paul Scofield ....(Quiz Show)
Gary Sinise ....(Forrest Gump)

EN İYİ YARDIMCI KADIN OYUNCU

Rosemary Harris ....(Tom And Viv)
Helen Mirren ....(The Madness Of King George)
Uma Thurman ....(Pulp Fiction)
Jennifer Tilly ....(Bullets Over Broadway)
Dianne Wiest ....(Bullets Over Broadway)

EN İYİ UYARLAMA

Eric Roth ....(Forrest Gump)
Alan Benneth ....(The Madness Of King George)
Robert Benton ....(Nobody's Fool)
Paul Attanasio ....(Quiz Show)
Frank Darabont ....(The Shawshank Redemption)

EN İYİ YABANCI FİLM

Makedonya ..(Before The Rain)
Rusya ....(Burnt By The Sun)
Tayvan ....(Eat Drink Man Woman)
Belçika ....(Farinelli:Il Castrado)
Küba ....(Strawberry And Chocolate)

EN İYİ YABANCI FİLM

"The Adventures Of Priscilla-Quenn Of The Desert"
"Bullets Over Broadway"
"Little Women"
"Maverick"
"Kraliçe Margot"

EN İYİ ÖZGÜN MÜZİK

Alan Silvestri ....(Forrest Gump)
Elliot Goldenthal.....(Interview With The Vampire)
Hans Zimmer ....(The Lion King)
Thomas Newman....(The Shawshank Redemption)

EN İYİ KURGU

"Forrest Gump"
"Hoop Dreams"
"Pulp Fiction"
"The Shawshank Redemption"
"Speed"

EN İYİ MAKYAJ

"Ed Wood"
"Forrest Gump"
"Mary Shelley's Frankenstein"

EN İYİ KISA ÇİZGİ FİLM

"The Big Story"
"Bob's Birthday"
"The Janitor"
"The Monk And The Fish"
"Triangle"

EN İYİ SANAT YÖNETMENLİĞİ

"Bullets Over Broadway"
"Forrest Gump"
"Interview With The Vampire"
"Legends Of The Fall"
"The Madness Of King George"

EN İYİ BELGESEL

"Complaints of a Dutiful Daughter"
"D-Day Remembered"
"Freedom of My Mind"
"A Great Day In Harlem"
"Maya Lin: A Strong Vision"

EN İYİ SES

"Clear And The Present Danger"
"Forrest Gump"
"Legends Of The Fall"
"The Shawshank Redemption"
"Speed"

EN İYİ KURGU

"Forrest Gump"
"Hoop Dreams"
"Pulp Fiction"
"The Shawshank Redemption"
"Speed"

EN İYİ ÖZGÜN FİLM ŞARKISI

"Can You Feel The Love Tonight" ....(The Lion King)
"Circle Of Life" ....(The Lion King)
"Hakuna Matata" ......(The Lion King)
"Look What Love Has Done" ....(Junior)
"Make Up Your Mind" (The Paper)

EN İYİ GÖRÜNTÜ YÖNETMENLİĞİ

"Forrest Gump"
"Legends Of The Fall"
"Üç Renk: Kırmızı"
"The Shawshank Redemption"
"Wyatt Earp"

EN İYİ KISA BELGESEL

"Blues Highway"
"89MM OD Europy-89MM from Europe"
"School Of Americas Assassins"
"Straight From The Heart"
"A Time For Justice"

EN İYİ SES EFEKTİ

"Clear And The Present Danger"
"Forrest Gump"
"Speed"

EN İYİ GÖRÜNTÜ EFEKTİ

"Forrest Gump"
"The Mask"
"True Lies"

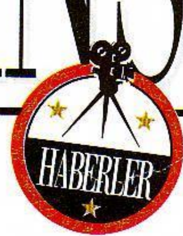
ADAY LİSTESİNİN GALİPLERİ

13 dalda	**4 dalda**
Forrest Gump	Quiz Show
7 dalda	**3 dalda**
Pulp Fiction	Üç Renk: Kırmızı
Bullets over Broadway	The Madness of King
Shawshank Redemption	George

MART'TA İZLENEBİLECEK OSCAR ADAYLARI

Forrest Gump	Aslan Kral
Pulp Fiction	Junior
Quiz Show	Speed
Üç Renk: Kırmızı	
Nobody's Fool	**Gözlerimiz yollarda kaldı**
Nell	
Blue Sky	Pulp Fiction
Vampirle Görüşme	Bullets over Broadway
Mary Shelley'den Frankenstein	

ÖZEL SEANS

14. Uluslararası İstanbul Film Festivali

Festival füzesi ateşlendi, ön program açıklandı. 1 - 16 Nisan tarihleri arasında 5 kıtadan yaklaşık 145 film gösterilecek.

İstanbullu sinemaseverlerin geleneksel bayramında bu yıl tam 18 ayrı bölüm var. Her yıl olduğu gibi çağdaş dünya sinemasının nabzını tutan filmler bir yana geçmişten gelen klasikleri de görme imkanı bulabileceğiz. Gelecek sayımızda daha geniş bir biçimde işleyeceğimiz ön programı bu aydan veriyoruz.

Film gösterileri, Beyoğlu'nda Emek; Fitaş 1, 2 ve 3 salonları ile Kadıköy'de Reks sinemasında 12.00, 15.00, 18.30 ve 21.30 seanslarında gerçekleştirilecek.

Bölümler ise şöyle:

ULUSLARARASI YARIŞMA

Festivalin resmi bölümlerinden olan "Uluslararası Yarışma" da, değişik ülkelerden seçilen ve festivalin özel temasını oluşturan "sanat ve sanatçının dünyası üzerine çekilen 10 film, "Altın Lale" ödülü için yarışacak. Uluslararası Yarışma'da, ülkemizi Mahinur Ergun imzalı "Ay Vakti" temsil edecek.

"Vroom Vroom Vroom"
Yönetmen: Melvin Van Peebles
A.B.D.

SANATLAR VE SİNEMA

Bu bölümde, "Sanat ve Sanatçı" ana teması çerçevesinde, Uluslararası Yarışma'ya katılmayan filmler yer alacak. Belgesel ağırlıklı bölümde ise Finlandiya'dan, Almanya'dan ve Fransa'dan örnekler izleyeceğiz...

EDEBİYATTAN BEYAZPERDEYE

Edebiyat yapıtlarından sinemaya aktarılan filmlerin oluşturduğu bu bölümde, Büchner, Buzzati, Miranda, Simenon gibi güçlü yazarların ses getiren yapıtlarından yapılan uyarlamalar yer alacak.

EROTİK ÖYKÜLER

Özgür cinsel yaşam, sıradışı fantaziler ve erotizm... Dünya sinemasının altı ünlü yönetmeninin bu bölümde yer alan 30'ar dakikalık çarpıcı filmlerinin ortak yönleri...

SİNEMANIN YÜZ YILI - 1

1995 yılı içinde başlayacak olan Sinema'nın 100. yılını kutlama etkinlikleri 1996 yılında da sürecek. İstanbul Film Festivali'nde, yedinci sanatın asırlık mirasından seçkin örnekleri bu yıl ve gelecek yıl izleme fırsatını bulacağız...

ANISINA: DEREK JARMAN

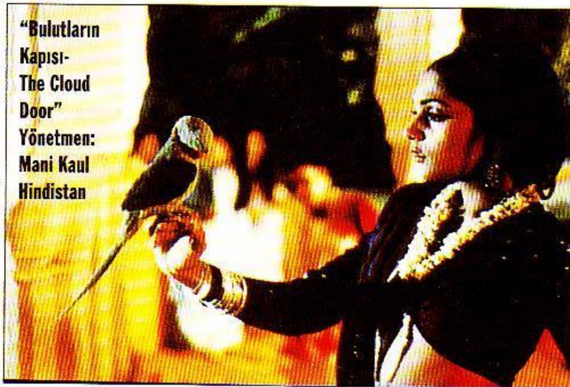
Geçen sene AIDS'ten ölen, İngilizlerin sıradışı sinemacısı derek Jarman'ın zengin filmografisinden, festivalde daha önce gösterilmeyen altı film yer alıyor...

ANISINA: ONAT KUTLAR

Bu bölümde İstanbul Film Festivali'nin nüvesi olan Sinema Günleri'nin kurucuları arasında yer alan Kutlar'ın senaryolarını yazdığı üç film gösterime sunulacak...

USTALARA SAYGI

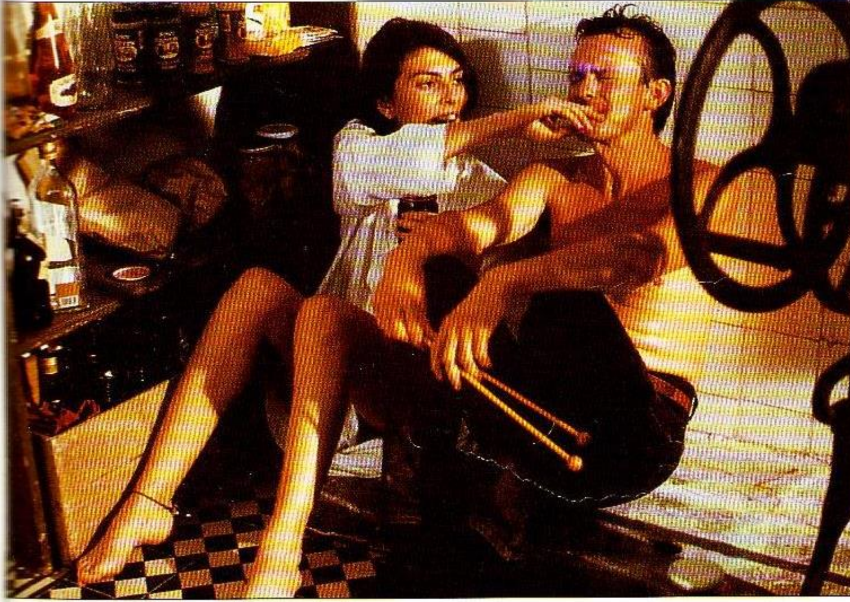
Stanley Kubrick, İspanyol Pedro Almodovar ve ülkemizde de çok sevilen İtalyan Ettore Scola bu yılki festivalin ustaları arasında...

"Bulutların Kapısı- The Cloud Door"
Yönetmen: Mani Kaul
Hindistan

"Mesmer" Yönetmen: Roger Spottiswoode
İngiltere/Kanada/Almanya

"Tüm Sevdiklerim" Yön: Martin Sulik, Slovakya.

DÜNYA SİNEMASININ GENÇ YILDIZLARI
Bu bölümde, son birkaç yıldır sinemaya yeni bir soluk getiren yönetmenlerin en yeni yapıtlarına yer verilecek...

DÜNYA FESTİVALLERİNDEN
Dünyanın çeşitli kentlerinde düzenlenen film festivallerinde gösterilen ve ödüller kazanan filmleri izleme fırsatını bulacağız...

AVRUPA FESTİVALLERİNİN EN İYİLERİ
Festival programına yeni katılan bu bölümde, geçtiğimiz yıl Avrupa'nın yedi ülkesinde, ulusal yarışmalarda birinci gelen filmler tanıtılacak.

ERKEKLER VE KADINLAR
Kadın-erkek ilişkilerini konu alan filmler, İstanbul Film Festivali'nin en çok ilgi çeken bölümleri arasında...

GENÇLİĞİN ATEŞİ MÜZİK
Bu bölümde, müzik ve sinema işbirliğinin klasik yapıtlarına dönüşen filmler yer alıyor...

ÇOCUK ŞENLİĞİ
Festival'de çocukların keyifle izleyebileceği altı filme yer veriliyor. Küçük izleyiciler için bu filmler Cumartesi ve Pazar günleri gösterime girecek.

ÇİZGİ FİLM DÜNYASINDAN: FRANSA
Fransız çizgi sinemasının seçkin örnekleri üç toplu program çerçevesinde meraklılarına sunulacak...

TÜRK SİNEMASI 93-94
"Ulusal Yarışma" bölümünde, 1994 yapımı filmler, "Dr. Nejat F.Eczacıbaşı Vakfı", "Yılın En İyi Türk Filmi" ve "En iyi Yönetmen" ödülleri için yarışacak.

BİR ÜLKE BİR SİNEMA: YUNANİSTAN
Bu yıl "Bir Ülke-Bir Sinema" bölümünün konuğu Yunanistan...

TÜRK SİNEMA TARİHİNDEN - 1
Sinemanın 100. yıldönümü nedeniyle, Türk sinema tarihinin önde gelen yapıtları arasından seçilen filmler gösterime sunulacak. Benzeri bir bölüme 1996 Festival programında da yer verilecek.

"Red Firecracker, Green Firecracker-Kızıl Havaifişek, Yeşil Havaifişek"
Yönetmen: He Ping, Çin/Hong Kong

EN İYİ 10'LAR

TOM CRUISE'UN EN ÇOK KAZANAN FİLMLERİ

Film	Karakter
1 Rain Man (1988)	Charlie Babbitt
2 Top Gun (1986)	Lt. Peter Mitchell
3 The Firm (1993)	Mitch McDeere
4 A Few Good Men (1992)	Lt. J. G. Kaffe
5 Days Of Thunder (1990)	Cole Trickle
6 Born On The Forth Of July (1989)	Ron Kovic
7 Coctail (1988)	Brian Hanagan
8 Risky Business (1983)	Joel Goodman
9 Far And Away (1992)	Joseph
10 The Colour Of Money (1986)	Vincent

BOX OFFICE

TÜRKİYE *10-17 Şubat haftası*

1. TACİZ	103.466 seyirci
2. ASLAN KIRAL	97.036 seyirci
3. RICHIE RICH	41.275 seyirci
4. VAMPİRLE GÖRÜŞME	32.683 seyirci
5. BEBEK FİRARDA	20.942 seyirci
6. MASKE	19.523 seyirci
7. KÜÇÜK ZAMPARA	14.974 seyirci
8. ÇILGIN ROMANTİK	12.394 seyirci
9. MASALLAR PRENSİ	8.246 seyirci
10. GECENİN RENGİ	7.992 seyirci

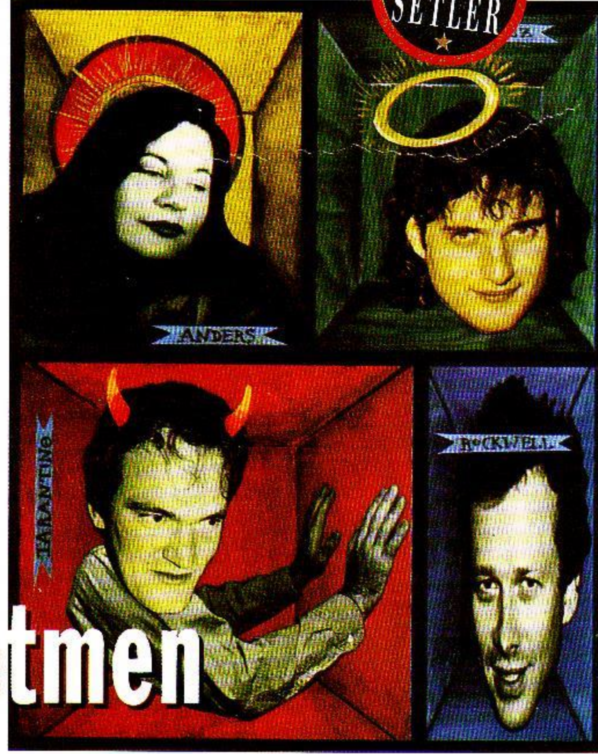
FRANSA *Ocak ayı sonuçları*

1. THE LION...	6.585.011 seyirci
2. UN INDIEN DANS...	2.639.238 seyirci
3. INTERVIEW WITH...	924.451 seyirci
4. TIMECOP	804.381 seyirci
5. FARINELLI	753.244 seyirci
6. THE MASK	633.857 seyirci
7. PULP FICTION	352.418 seyirci
8. FORREST GUMP	303.343 seyirci
9. THE CLIENT	293.378 seyirci
10. LA MACHINE	288.000 seyirci

ÖZEL SEANS

SETLER

Tarantino, Rockwell, Rodriguez ve Anders... Dördü de dünya sinemasının taze gözdeleri. Şimdi hepsi birarada bir film çekiyorlar.

Dört oda dört yönetmen

İKİ YIL ÖNCE, QUENTIN TARANTINO ve "Çorbada" filminin yönetmeni Alexandre Rockwell basının, kendileri ve film yapımcıları Allison Anders ve Robert Rodriguez hakkındaki yakıştırmalarına gülüp geçiyorlardı. Haksız da değillerdi. Çünkü Sundance Film Festivali'nin bu iki genç sinema dehası büyük bir çıkış yapmıştı. Tarantino ise "alçakgönüllü" bir tavırla "O kadar da iyi değiliz" diyordu.

İki yıl önce, tam da bu festival sırasında Rockwell, "Neden hep beraber bir film yapmıyoruz?" dedi. Böylece Tarantino'nun "Four Friends Telling Four Stories Making One Film" (Dört Hikaye Anlatan Bir Film Çeken Dört Arkadaş) adıyla yazdığı senaryonun filmleştirilmesi için girişimler başlatıldı. "Pulp Fiction"ın gösterime girmesinden sonra yeni film için artık her şey hazırdı. Yeni yıl öncesi Chateau Marmont adlı bir otele yerleşen dört yönetmen (Tarantino, Rockwell, Rodriguez, Anders) "Dört Oda"nın (Four Rooms) çekimlerine hemen başladılar.

Dördü de kendileri için ayrılan odalarda kendi hikayelerini çekeceklerdi. Anders bir cadının hayatını, Rockwell kendi halinde bir kavgayı, Rodriguez haylaz bir grup çocuğu ve Tarantino ise çatı katındaki odasında kafayı çeken birtakım insanları.

Ortak çektikleri sahneler ise bellboy'un etrafında gelişiyordu. Rockwell, Tarantino için, "Yapılan her şey yüzde doksan onun fikriydi, geriye kalan yüzde on kötü olsa bile, o bunlar için bile savaşıyordu" diyor. Her dördü de çalışmalarını istedikleri özgürlükle ve sağlam stüdyo imkanlarıyla gerçekleştiriyorlar.

İleriki yıllarda yeni bir proje için tekrar biraraya gelmelerinin hiç de uzak olmayan bir ihtimal olmadığını da ekliyorlar.

Yılmaz Güney'in anısına

Yılmaz Güney Vakfı tarafından 10. ölüm yıldönümünde, sanatçının sinemacı ve insan kişiliğini konu alan belgesel bir filmin hazırlıklarına başlandı. Yönetmenliğini Ahmet Soner'in yaptığı film, daha önce bu konuda yapılmış olan "Yılmaz Güney Belgeseli", "Duvarın Etrafında", "Yılmaz Güney ve Ülkesi" gibi dökümanter filmlerden, Türkiye'de yapılan ilk çalışma özelliğiyle ayrılıyor. Filmde bu belgesellerden yararlanılsa da, önemli ölçüde tanıklıklara dayanılmış. Güney'in Adana'daki ilk gençlik yıllarından oyunculuk yıllarına, yönetmenlik yıllarından hapishane yıllarına ve Paris'e kadar uzanan yaşam öyküsü, onunla tanışan kişilerin anıları ve tanıklıklarına dayanarak anlatılıyor.

"Speed" Sandra'ya uğurlu geldi

Sandra Bullock "Speed"de belki otobüsün direksiyonuna o kadar iyi yapışmasaydı, Chicago'da çekilen "While You Were Sleeping" filmi için onu kimse düşünmeyecek ve birçok araba sahnesinde direksiyonun başına geçmeyecekti. "Bu prodüksiyondakiler sanki birer şaka gibi" diyor Sandra. Peter Gallagher ile başrolleri paylaşan Bullock, filmin çekiminin yapıldığı Chicago'yu çok beğendiğini söylüyor. "New York'a benziyor, ama çok daha düzenli". Bill Pullman ve Jon Turteltaub'un da rol aldığı filmin yönetmeni Roger Birnbaum.

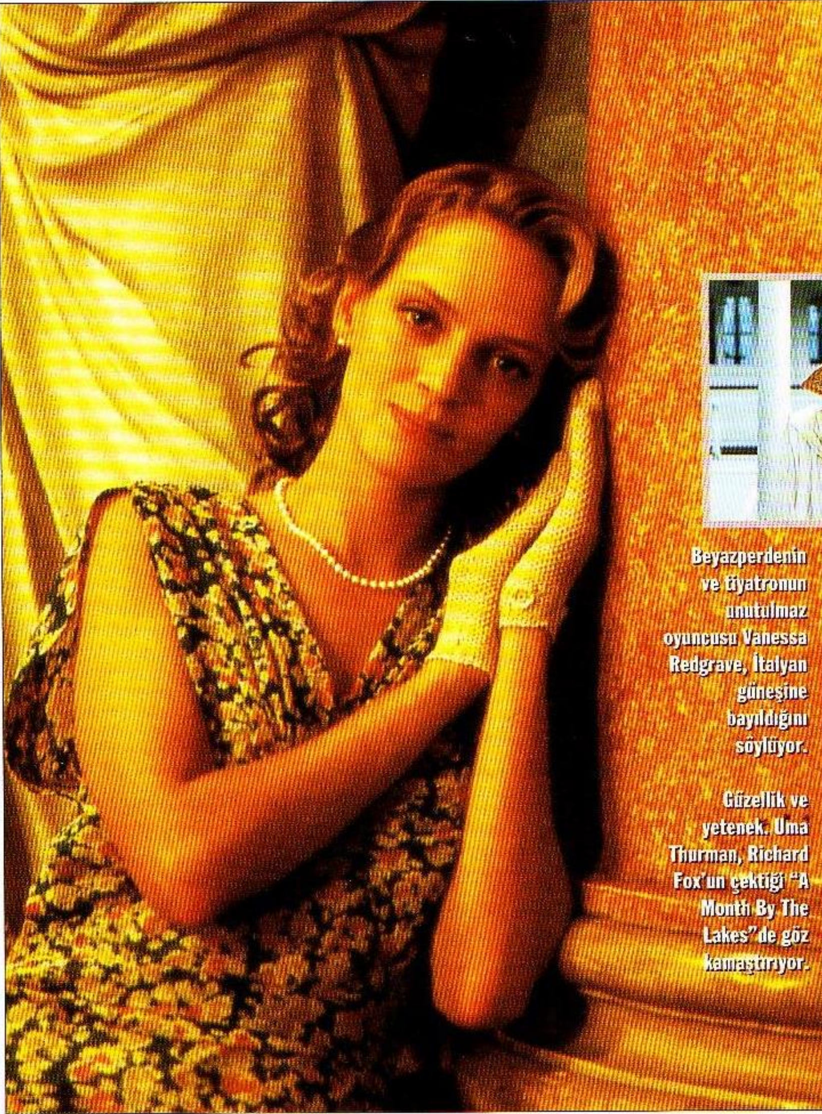
Sharon Stone durmak bilmiyor

Uzunca süren görüşmeler sonunda Sharon Stone, "Diaboliques" filmi için 6 milyon dolara anlaştı. 1955 yılında çekilen "Les Diaboliques"in yeni versiyonu olan filmde, bir okul müdürünün karısı ve metresi arasında geçen olaylar anlatılıyor.

Dağların ortasındaki göl

Vanessa Redgrave ve Uma Thurman, İtalya'da yeni bir filmin çekimlerinde biraraya geldiler.

Beyazperdenin ve tiyatronun unutulmaz oyuncusu Vanessa Redgrave, İtalyan güneşine bayıldığını söylüyor.

Güzellik ve yetenek. Uma Thurman, Richard Fox'un çektiği "A Month By The Lakes"de göz kamaştırıyor.

Robert Fox'un yönettiği "A Month By The Lakes", "Pulp Fiction"la bir anda bütün dikkatleri üzerine çeken Uma Thurman ve eski kuşak oyunculardan Vanessa Redgrave'i biraraya getirdi. H.E. Bates'in romanından uyarlanan film, konu gereği İtalya'nın doğal güzellikleriyle tanınan çekici göllerinde çekilmiş. Üç kişi arasında geçen bir karakter draması olan "A Month By The Lakes"de, yönetmenin kardeşi James Fox'u da başrol oyuncusu olarak görüyoruz. Mayıs 1995'de gösterime girmesi beklenen filmin çekimleri İtalya'da bir göl kenarında yapılıyor. Oyuncular ise harika anlar yaşadıklarını söylüyorlar.

Sharon Stone yine cinai işlerle ilgileniyor.

Sharon Stone, Warner'ın kendisine önerdiği 4 milyon doları az bulmuş olacak ki, önce filmi reddetmişti. Fakat Warner daha sonra teklifin üstüne bir iki milyon dolar daha koyarak Stone'u ikna etmeyi becerdi. Filmin çekimlerine bu yaz başlanması planlanıyor. Film, elektrikli sandalyeye gitmeleri muhtemel iki kadın katili savunan avukat Rob Morrow'un kadınlardan birine (tabi ki Sharon'a) aşık olmasıyla değişik bir boyut kazanıyor.

"Geceyarısı Otostopçusu"

Yönetmen Sabri Kaliç'in çektiği ve başrollerini Yalçın Dümer ve Billur Kalkavan'ın paylaştıkları "Geceyarısı Otostopçusu"nun çekimleri sürüyor. Filmin senaryosunu da yazan Kaliç'in bu ilk uzun metraj film denemesi. Türk sinemasında çekilen ilk gerçek gerilim filmi olduğunu iddia eden yapımcılar, ilklerle dolu bu filmin yüzde sekseninin gece çekildiğini belirtiyorlar.

York Tanıtım'ın ilk uzun metrajlı TV filmi olan "Geceyarısı Otostopçusu", bir çiftin tatile çıkmaları ve arabalarına bir otostopçu almalarını anlatıyor.

"Sefiller"e tam destek

Roman Polanski "Les Miserables" (Sefiller) filminin yeni bir versiyonunu çekmek üzere... Filmin başrolünde Gerard Depardieu oynuyor. Depardieu'yü köylü Valjean rolünde görüyoruz... Liam Neeson ve Jack Nicholson'un da diğer roller için düşünüldüğü film, elbette Victor Hugo'nun ünlü klasik romanından uyarlanmış.

HINCAL ULUÇ

Uygarlığın yedide biri!..

"İster inanın, ister inanmayın.. Araların kaldırılmasına çok itiraz gelmiş, sigara içmeden bir buçuk saat dayanamayanlardan ve de, çok çişi gelenlerden.."

UYGARLIĞIN HENÜZ YEDİDE BİRİNDEYIZ..

Capitol Sinemaları, bu ülkede çağdaş bir uygulamanın denemesine girmişti.. Filmi "Beş dakika ara" ile ikiye bölmeyeceklerdi..

Uygar ülkelerde filmi bölme uygulaması neredeyse unutulmuştu.. Seyircinin konsantrasyonunu bölmek ile, büfede birkaç parça da birşeyler satmak arasındaki tercih, seyirci lehine yapılmıştı.

Işıklar kapanıyor, reklamlar ve gelecek filmlere ait fragmanlar giriyor, bunlar bitince ışıklar 30 saniye kadar hafifçe aydınlanıyor bu arada geç kalanlar da yerlerini alıyorlardı. Ondan sonra ışıklar bir daha, film ve son jenerik bitene kadar yanmıyordu.

İşlettikleri şeyin, neticede büfe değil, sinema olduğunun bilincindeydi, çağdaş işletmeciler..

Capitol deneme sürecini bitirdi ve sonucu gazete ilanları bile açıkladı:

"Yalnız pazartesi günü tüm seanslarda film arası verilmeyecek olup, bu günlerde salonlara kesinlikle yiyecek, içecek alınmayacak ve son jenerikte salon ışıkları açılmayacaktır.."

Yani, doğru olan, uygar olan, çağdaş olan, haftada bir gün yapılacak. Geri kalan altı gün, şarklılığa devam..

Neden?

İster inanın, ister inanmayın.. Araların kaldırılmasına çok itiraz gelmiş, sigara içmeden bir buçuk saat dayanamayanlardan ve de, çok çişi gelenlerden..

Bunun üzerine Capitol yönetimi anket yapmış..

Yedide altı, araya "Evet.."

Yedide bir, araya "Hayır!.." demişler.

Yedi seyirciden altısı, filmin bölünmesini isteyince, sinema da yedi günden altısını bölümlü yapmış..

"Ara istemem" diyen yedide bire, haftada bir gün ayrılmış..

Şimdi pazartesi günü ve gecesi, sinemaya giderseniz eğer, filminiz sizin tam konunun içine daldığınız anda, ikiye bölünmeyecek bir..

Film izlerken etraftan, haşır huşur yenen patlamış mısırların (Ben de bayılırım film izlerken mısır yemeye ya..) ve de başka şeylerin şapırtısı kafanızı dağıtmayacak..

Seyrettiğiniz filmle ilgili bazı meraklarınıza yanıt verecek son jeneriği başından sonuna rahatlıkla izleyeceksiniz. Çünkü ne makinist kesecek, ne de ışıklar yandı diye millet ayağa kalkıp, görmenizi engelleyecek..

Capitol öyle kolay gidilen bir yer değil.. Ama sinemaları gayet güzel.. Koltukları gayet rahat.. Eğer araba ile gidiyorsanız, otoparkı da çok uygun..

O zaman, pazartesi günleri üşenmeyin Capitol'e gidin ve en uygar koşullarda, film izleme zevkini yakalayın..

• • •

Geçen ay, sinemalarda seyirci sayısının, artan fiyatlar ve hayatın giderek pahalılaşması üzerine, nasıl hızla azalmaya başladığına dikkati çekmiştim..

Öneriler getirmiştim..

Bomboş salonlara film oynayacağınıza, sinemanın promosyonu olacak önlemler alın.. Nispeten dolu olan, hafta sonu ve gece seansları dışında, fiatları ucuzlatın, bir bilet alana iki bilet verin, para yerine geçecek kuponlar dağıtın diye..

Testi kırılmadan yol göstermeye çalışıyoruz.. Sinemayı sevdiğimizden..

Nuri Çolakoğlu aradı..

"O senin yazdığın krize, İngilizler, 1980'lerde düştüler ve 1982'den itibaren dikkate değer önlemler aldılar" dedi..

Hafta içi gündüz seanslarında, öğrencilere, ama sadece üniversite değil, özellikle, ilk, orta ve lise öğrencilerine çok ucuz biletler çıkarmışlar. halka da bileti, iki sterline satmışlar.. (Metro bileti bir sterlindir, ordan hesaplayın..)

Böylece, hem yeni yetişenlerin ayağını sinemaya alıştırmışlar, hem de, halkın ayağının sinemadan kesilmesini önlemişler..

Bizde tersine, garip bir inat var..

"Boş salona oynarım, bilet fiyatından ödün vermem.."

Vermezsen yakında, o dolu olan hafta sonu ve geceleri de dolduramaz hale gelirsin, çünkü insanoğlu, televizyonda film izlemeye, dolayısı ile bedavaya ve tembelliğe fena halde alışıyor..

Televizyonlar da artık en yeni filmleri oynatmaya başladılar.

İşte yılın en güzel filmleri, Dört Nikah Bir Cenaze, işte Kırmızı, Mavi, Beyaz üçlemesi, geldi bile.. Ötesi de gelecek..

Televizyon, sinemayı bir yendi mi bu ülkede, bu hayat pahalılığı ve bu enflasyonla, sinema bir daha belini güç doğrultur..

Testi kırılmadan, yol yakınken, aklınızı başınıza alın sinemacılar.. Küçük hesapların peşinde olmayın, uzağa, öteye bakın..

Sinemanın kaderi orada duruyor çünkü..

Uzağı göremezseniz, sinema biter!..

Bu ülkede, araştırmacı, çağdaş işletmecilik sesleri, öncelikle Capitol'den geliyor..

Belki, bu konuda da öncülüğü ve örnekliği onlar yaparlar.. ■

SIEMENS

"Konsere gelecek misin?"

Gidip gitmeyeceğini bilmiyoruz. Ama telefonu Siemens.

euroset 802

Evinizde ya da işyerinizdesiniz. Sesini duymaktan keyif aldığınız bir dostunuz sizi arıyor. Sıcak, güzel bir sohbet başlıyor... Elinizdeki telefonun ahizesi adeta tüy gibi. Size hiç bir rahatsızlık vermiyor. Ses iletimi mükemmel... Siemens'in üstün teknolojisiyle üretilen euroset 802 ile konuşuyorsunuz. Estetik dizaynı, birbirinden değişik işlevleri ile ideal bir telefon.

Duvara monte edilerek de kullanılabilen euroset 802; kalitesi,güvenilirliği ve yüksek performansı ile bir Siemens ürünü.

euroset 802
* REDIAL: Tek tuşla son aranan numara tekrarı * RECALL: Transfer (Flash) tuşu * Çift tonlu arama (DTMF/DP) * DP'den DTMF'ye geçici transfer * Sık aranan numaralar için etiket * Kapalı / Alçak / Yüksek tonlarda zil sesi ayarı * Duvara montaj özelliği

Simko Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Meclisi Mebusan Cad.
No:101 Fındıklı 80040 İstanbul
Tel: (0-212) 251 09 00
Faks: (0-212) 252 16 77

SAFTER YILMAZ

Hollywood'un başını ağrıtan film

Sinema tarihinin en pahalı filmi "Waterworld" eğer seyirciden ilgi görmezse, bu hem Universal stüdyosunun hem de Kevin Costner'ın sonu olabilir.

BU AY SİZE HOLLYWOOD'DA merakla beklenen iki filmden bahsedeceğim. Bunlardan birincisi "Waterworld". Hem büyük yıldızı Kevin Costner ve hem de yapımcısı Universal stüdyosunun sonu olacak gibi görünüyor... Hollywood'un ünlü prodüktörlerinden Richard Zanuck "Waterworld"ü 20.th Century Fox stüdyosunu iflasa sürükleyen "Cleopatra" filmine benzetiyor. "1963'de 'Cleopatra' filminin masrafı 30 milyon doları aşınca bizim stüdyo da topu attı. Babamla (Daryl Zanuck) birlikte stüdyoyu dört ay kapattık. Kontratlı herkesin işine son verdik. Konkordato ilan ederek iflasdaki stüdyoyu yeniden kurduk" diyen Richard Zanuck, bir türlü Richard Burton ile Elizabeth Taylor'ın filmini unutamıyor.

Universal stüdyosunun Başkanı Tom Pollack ise aylardır "Waterworld" felaketinden nasıl kurtulacağını düşünüyor. Aylardır Hawai'de çekimi devam eden Kevin Costner'ın filminin masrafı, daha tamamlanmadan 160 milyon doları geçmiş bulunuyor... Bu durumda film şimdiden Hollywood'un en pahalı filmi ünvanını kazanmış durumda. Bunun yanında filmin çekilen bölümlerini seyredenler de kötü bir sonucun şimdiden belirdiğini söylüyorlar. Bütün bunlar bir yana aylardır devam eden kötü propagandaya dayanamayan filmin senaryo yazarı David Twohy'nin de "Variety" gazetesine tam sayfa ilan vererek "filmi görmeden kötülemeyin" diyerek "Waterworld"ü savunmak istemesi aksi etki yapmış bulunuyor. 1980'de United Artists Stüdyosu'nun iflas etmesine sebep olan "Heaven's Gate" filminden dolayı şimdi Hollwood'da "Waterworld"e "Kevin's Gate" diyorlar. Son filmleri beklenen gişeyi yapmayan Kevin Costner, Hollywood'da son kozunu oynuyor. "Waterworld"ün masrafını çıkarması için en az 400 milyon dolar gişe yapması gerektiğini söyleyen tecrübeli filmciler, Universal stüdyosunun sahibi Japon Matsushita şirketinin de büyük zarar ve fiyaskodan sonra stüdyoyu satışa çıkaracağını iddia ediyorlar.

Hollywood'da konu olan ikinci film ise öyle bir felaket habercisi değil. Aksine herkes ünlü yönetmen Martin Scorsese'yi Robert De Niro ve Joe Pesci ile tekrar biraraya getiren "Casino" filmini merakla bekliyor.

"Raging Bull"da ilk defa biraraya gelen bu üçlü, son olarak bir gangster dramı olan "Goodfellas"da birlikte görünmüştü. Las Vegas'da Riviera Oteli'nde çekimi devam eden "Casino"da aynı zamanda son yılların büyük ismi Sharon Stone da var. "Casino" filminde Robert De Niro kumar başkentinde büyük bir casino otelin sahibi olarak görünüyor. Las Vegas'ın güzel kızlarından Sharon Stone da karısıdır. Mafya'nın ileri gelenlerinden Joe Pesci ise Las Vegas'a gelerek Robert De Niro'nun işlerine karışıyor. Bu arada birkaç kişiyi öldürdüğü gibi, Sharon Stone ile yatağa da giriyor. Martin Scorsese "Casino" filminde üçlü bir düğüm kurarak ünlü yıldızlarından fazlasıyla yararlanıyor. "Lefty Rosenthal" adlı Las Vegas'lı bir kumarbazın gerçek öyküsü olan "Casino"nun senaryo yazarı, son olarak Martin Scorsese ile "Goodfellas"ı yaratan Nicholas Pileggi.

1970'lerin Las Vegas'ını yaşatan "Casino"nun yapımcısı da Universal Stüdyosu. "Waterworld" ile boşalan kasalarını Martin Scorsese'nin filmi ile doldurmayı ümit ediyorlar.

"Waterworld" filminin yıldızı Kevin Costner'ın işleri uzun süredir iyi gitmiyor. "Casino"da oynayan Sharon Stone ise tekrar eski "güçlü kadın" kimliğine geri dönerek şansını zorluyor.

■

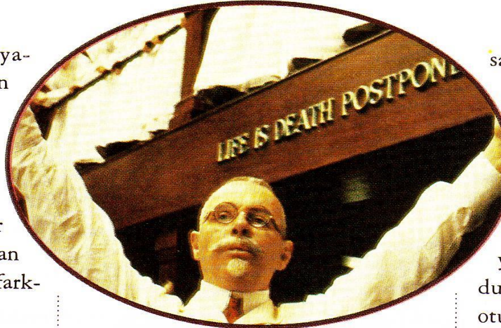
Bir kurgu ve imaj dehası

ALAN PARKER

"Geceyarısı Ekspresi", "Birdy", "Angel Heart", "The Commitments" ve diğerleri... Video-klip estetiğinin kaşiflerinden, sürekli kendini yenileyen, ve keşfettiği bakir topraklara bir daha geri dönmeyen gerçek bir sanatçı. Bir popüler kültür ustası... Bu ay yeni filmi "THE ROAD TO WELLVILLE"ini seyredeceğimiz Parker, kendisiyle yapılan en yeni söyleşide filmlerini ve sinema üzerine düşüncelerini anlatıyor.

ALAN PARKER 50 yaşında ve sinemadan tam iki kere daha genç. Zaten son filmi, "The Road to Wellville", sapına kadar bir fars, yani diğer bir ifadeyle kaba güldürü ve her zaman olduğu gibi, önceki on filminden farklı...

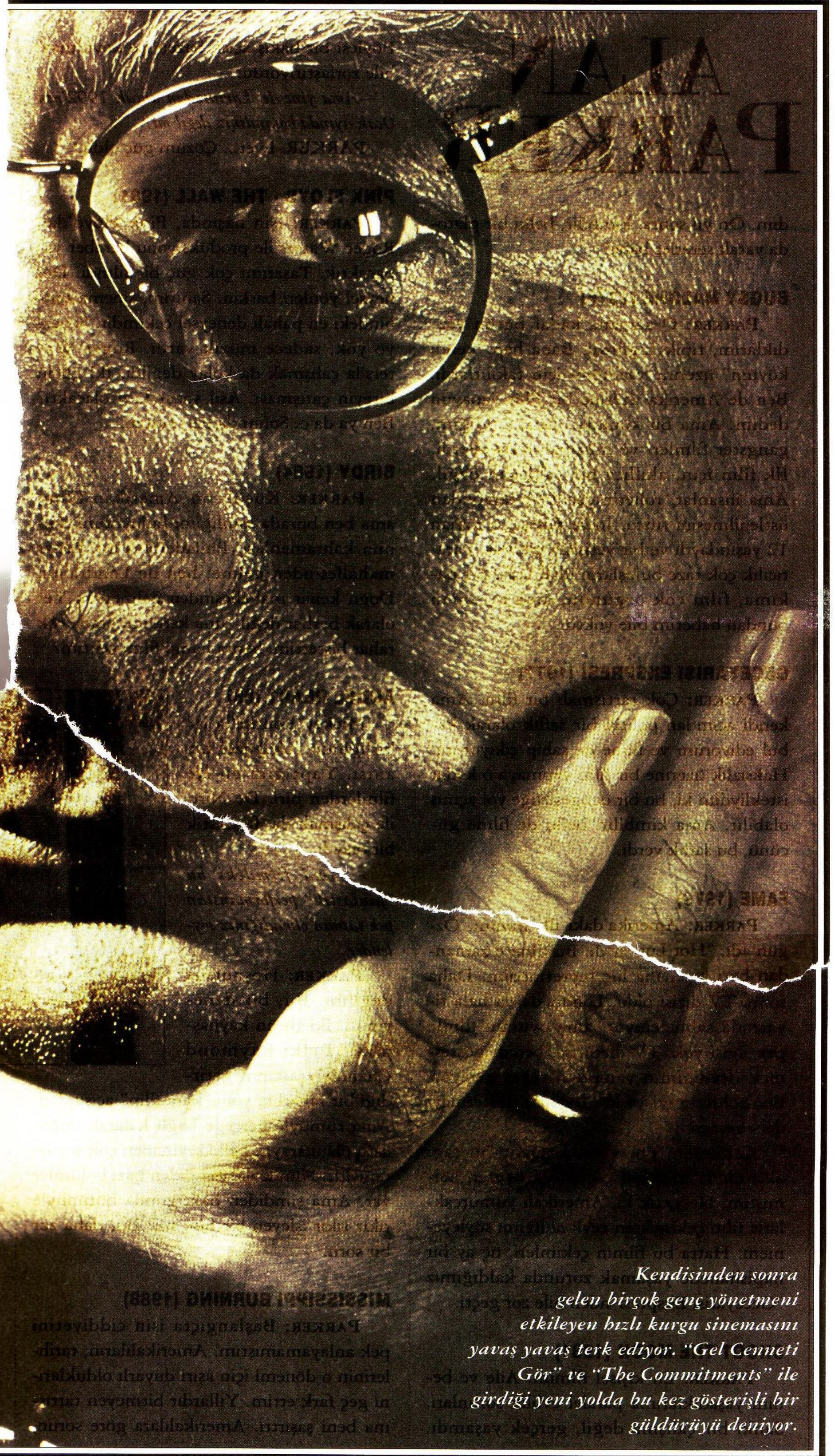
Alan Parker, yoksul kökenli bir İngiliz, dört çocuklu, boşanmış bir baba. Bir zamanlar öfkesi burnunda bir adam olarak tanınırmış. Şimdilerde ise durulup sakinleşmiş ama yine de muzip. Los Angeles'ta yaşıyor ve arada sırada, Sharon Stone ile karşılaşıyor: Süpermarkette... Los Angeles'ta oturmanın avantajı işte.

İNGİLİZ YÖNETMEN "THE ROAD TO WELLVILLE" İLE YEPYENİ BİR ALANA KAYIYOR: GÖSTERİŞLİ FARS...

-Geçen şubatta 50 yaşını doldurdunuz. Önemli çözümlere ulaştınız mı?

PARKER: 50'sinde olmak garip. İnsanı zorluyor. Örneğin benim hiç yönetmen koltuğum olmadı. Neden birilerinin oturduğunu ve diğerlerinin ayakta kalmak zorunda kaldığını hiç anlayamadım. Bu da, benim eski sosyalist yanım! Ama son filmlerimde, kameranın yanıbaşında hep bir sandığa ihtiyaç duydum ve geçmişe göre daha çok oturdum. "The Road to Wellville"de günde on iki saat çekim vardı. Sabah sekizden akşam sekize kadar film çekiyorsunuz. Hemen ardından dokuza kadar, bir sonraki günün çekim koşturması başlıyor. Sonra, kesinlikle bir toplantı giriyor araya. Günler uzun. İşte üç ay boyunca, haftada altı gün böyle geçti. Fizik olarak, çok zordu ve ben de sandığa oturmak zorunda kal-

Kendisinden sonra gelen birçok genç yönetmeni etkileyen hızlı kurgu sinemasını yavaş yavaş terk ediyor. "Gel Cenneti Gör" ve "The Commitments" ile girdiği yeni yolda bu kez gösterişli bir güldürüyü deniyor.

ALAN PARKER

dım. On yıl sonra, kimbilir, belki bir platoda yatak sererler bana!

BUGSY MALONE (1975)

PARKER: O zamana kadar bütün yazdıklarım, tipik İngilizdi. Bana hep "kendi köyüm" üzerine yazdığım için takılırlardı. Ben de Amerika üzerine bir film yapayım dedim. Ama bu konuda bütün bildiğim, gangster filmleri ve müzikal komedilerdi. İlk film için, akıllıca bir yaklaşım değil. Ama insanlar, rollerin çocuklar tarafından üstlenilmesini tuttu. Jodie Foster, o zaman 12 yaşındaydı ve bir yetişkin gibiydi. Yaratıcılık çok taze buluşların ilhamıdır. Bir bakıma, film çok özgündü, ama o zaman bundan haberim bile yoktu.

GECEYARISI EKSPRESİ (1977)

PARKER: Çok tartışmalı bir film. Ama kendi açımdan politik bir saflık olarak kabul ediyorum ve filme de sahip çıkıyorum. Haksızlık üzerine bir film yapmaya o kadar istekliydim ki, bu bir dengesizliğe yol açmış olabilir. Ama kimbilir, belki de filme gücünü, bu saflık verdi.

FAME (1979)

PARKER: Amerika'daki ilk filmim. Özgün adı, "Hot Lunch"dı. Bu filmi o zamandan beri bir daha hiç seyretmedim. Daha sonra TV dizisi oldu. Londra'da da hala tiyatroda sahneleniyor, ama oyunun filmle pek ilgisi yok. TV dizisi ise, benim göstermek istediğimin yanından teğet geçiyor. Ben şöhretin iyi ve kötü yanını göstermeyi denemiştim.

Çekimler "The Commitments"ın tam aksi oldu. İrlandalı çocuklara hayran kalmıştım. Ne yazık ki, Amerikalı yumurcaklarla film çekmekten zevk aldığımı söyleyemem. Hatta bu filmin çekimleri, üç ay bir hapishanede yaşamak zorunda kaldığımız "Geceyarısı Ekspresi"nden bile zor geçti.

SHOOT THE MOON (1981)

PARKER: En kişisel filmim. Aile ve benim yaşadıklarıma paralel evlilik sorunları. Sanki bir çalışma değil, gerçek yaşamdı. Böylesi bir bakış açısı, bazen işe koyulmayı bile zorlaştırıyordu.

-Ama yine de, karınızdan ancak 1992'nin Ocak ayında boşandınız değil mi?

PARKER. Evet... Çözüm güç oldu.

PİNK FLOYD - THE WALL (1981)

PARKER: İşin başında, Pink Floyd'dan Roger Waters ile prodüksiyonu beraber yapacaktık. Tasarımı çok güç bir filmdi. Deneysel yönleri baskın. Sanırım, sinema tarihindeki en pahalı deneysel çekimdir. Senaryo yok, sadece müzik vardı. Roger Waters'la çalışmak da kolay değildi. İki güçlü bireyin çatışması. Asıl yazar kim olacaktı? Ben ya da o. Sonunda ben oldum.

BIRDY (1984)

PARKER: Küçük bir Amerikan filmi, ama ben burada kimliğimi buluyorum. Filmin kahramanları, Philadelphia'nın kenar mahallesinden gelme; ben de Londra'nın Doğu kenar mahallesinden gelmeyim. Yer olarak berbat değil, ama kendimi orada çok rahat hissettim. Sonra hangi filmi çektim?

ANGEL HEART (88)

Mickey Rourke'la işbirliğimin çok güzel bir anısı. Yaptığım en iyi filmlerden biri. De Niro ile çalışmak da, fantastik bir olaydı.

- Ama filmdeki bu "fantastik" performanstan pek tatmin olmadığınız söylendi?

PARKER: Hoşnutsuz değilim. Bu, bir deneyimdi. İki türün kaynaşması. Belki Raymond Chandler tarzının getirdiği bir rahatlık, yani "kara film" açısından. Ama tümüyle gerçeğe bağlı kalarak doğaüstü olanı arayış, belki seyirciden çok şey istemekti. Filmde çok iyi giden bazı bölümler var. Ama şimdiden baktığımda bütünüyle tıkır tıkır işleyen bir film mi? Bu, daha zor bir soru.

MISSISSIPPI BURNING (1988)

PARKER: Başlangıçta işin ciddiyetini pek anlayamamıştım. Amerikalıların, tarihlerinin o dönemi için aşırı duyarlı olduklarını geç fark ettim. Yıllardır bitmeyen tartışma beni şaşırttı. Amerikalılara göre sorun, bu konu üzerinde çok az film çekilmiş olmasıydı. İki saat içinde çok şey anlatamayacağımı düşünüyorlardı. Ben filmi, iki beyaz kahramanı olan siyasi bir polisiye olarak

56 KONUŞMALI ROL, YÜZLERCE FİGÜRAN, ORKESTRALAR, CAZ BANDOLARI, OPERA ŞARKICILARI, 1200 DEĞİŞİK KOSTÜM VE DR. KELLOGG'UN SAYISIZ MAKİNELERİ, CİHAZLARI... "THE ROAD TO WELLVILLE" MÜTEVAZİ GÖRÜNÜŞÜNE RAĞMEN PAHALI BİR YAPIM.

DR. KELLOGG KİMDİR?

"The Road to Wellwille" bu yüsyılın başında geçen gerçek olaylara dayanılarak çekildi. İşte filme konu olan Dr. Kellogg ve Battle Creek Sanatoryumu'nun hikayesi.

Battle Creek Sanatoryumu, dinci gruplar tarafından 1866'da "Batı Sağlık Reformu Enstitüsü" olarak kuruldu. Lideri Ellen White olan bu grup, et yemezliğe İncil'de yeteri kadar destek bulunduğunu öne sürüyordu. Enstitü, tıbbi dayanağı olmadığı için fazla başarı kazanamadı. Genç Adventist John Harvey Kellogg'a burs verilerek tıp tahsili yapması sağlandı. Battle Creek'i devralan Dr. Kellogg burayı çok ...

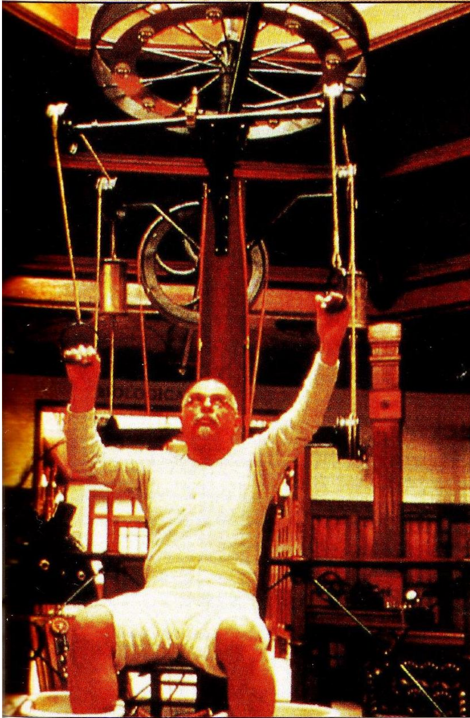
arzularını körüklerd... Kellogg çok baş... sanların bağırsakla... ameliyat yerini us... dikiş dikmesini ö... logg'un yaşamında...

...n "The R...

THE ROAD TO WELLVILLE

YÖNETMEN
ALAN PARKER.
OYUNCULAR
ANTHONY HOPKINS, BRIDGET FONDA, MATTHEW BRODERICK, JOHN CUSACK, DANA CARVEY, MICHAEL LERNER.
SENARYO
T. C. BOYLE'UN ROMANINDAN
ALAN PARKER
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ
PETER BIZIOU
MÜZİK
RACHEL PORTMAN
YAPIMCILAR
ALAN PARKER, ARMYAN BERNSTEIN, ROBERT F. COLESBERRY.
DAĞITIM
UMUT SANAT.

düşünüyordum ve rahatlıkla altından kalkabileceğimi sanıyordum. Ama sonra anladım ki, öldürülen üç çocuktan yalnız biri zenci olduğu halde, olay beyazların sorunu değildi. Bu açıdan bakıldığında, bir anda Amerikalı siyahların mücadelesinin bayraktarı haline geliyordum. Elbette, böylesine dev bir sorumluğun yükünü kaldıramadım. Gerçi film, çıkış noktasındaki fikirlere göre çok daha iyi olmasına rağmen, ben hala o yükü kaldıramadığımı düşünüyorum.

Aslında sıfırdan yola çıkmıştım, oysa bunun tersini yapmak gerekti: Politik bir öyküyle yola çıkmak ve polisiye bir film yapmak. Film çok etkili oldu ve Birleşik Devletler'de uzun tartışmalara yol açtı. Bugün bile hala televizyon programlarında filmi tartışanlar var.

-Acaba filme Spike Lee imzası mı atmalıydınız?

PARKER: Her ne olursa olsun, Spike Lee imzasını atmayın. Onun etrafındaki hiçbir şey güzel değil.

-Filmlerini seviyor musunuz?

PARKER: Hayır.

- Hiçbirini mi?

PARKER: Hiçbirini.

GEL CENNETİ GÖR (1989)

PARKER: Bu filmi, "Mississippi Burning" tartışmalarının tam ortasında yazmaya başlamıştım ve belki de filmi etkileyen bir şeydi bu. Ama aslında uluslararası bir aşk flmi olacaktı. Bu filmi çok seviyorum, bütün filmlerimin arasında en başarısızı olsa bile...

THE COMMITMENTS (1990)

PARKER. Avrupalı ruhu taşıyan yeni filmler çekmek istiyordum, ama İngiltere'ye dönmeye de gönlüm el vermiyordu. İrlanda'ya gitmek, çok iyi bir çözüm oldu. Orada müzik ve gençlik vardı, bu bana uyuyordu. Fikir, Roddy Doyle'un kısa bir romanından

THE ROAD TO WELLVILLE

çıktı. Özellikle diyaloglar beni çok güldürmüştü. Belki de böylesine iyi geçen bir çekim yaşamadım. Bütün yumurcaklar süperdi. Star yoktu. İddiasız, özentisiz bir filmdi.

- Aynı yazarın "The Snapper" adlı romanını filme aktarmak istediğiniz ama yapamadığınız söyleniyor.

PARKER: Hayır. Doyle'un bir İrlanda üçlemesi var. İlk kitap "The Commitments", "The Snapper"dan çok farklı çünkü orada müzik büyük önem taşıyor. Daha geniş bir seyirciye sesleniyor. Üçüncüsü, "The Van". Stephen Frears, "The Snapper"ı çekmek istiyordu ve çekti de... Ben de ona "The Van"ı birlikte çekmeyi teklif ettim. Taviani Kardeşler gibi (Kahkalarla güler).

-Frears ile iyi anlaşıyor musunuz?

PARKER: Evet, onu çok seviyorum.

- Ama siz Los Angeles'ta yaşıyorsunuz, o ise geri döndü...

PARKER: Orayı hiçbir zaman terk etmemişti ki. Onun kariyeri garip. Benden daha yaşlı. "Benim Güzel Çamaşırhanem"e kadar tanınmıyordu. İnsanlar yeni bir İngiliz yönetmen keşfettiklerini sandılar, oysa o yirmi yıldır film çekiyordu. Aslında hiç Amerikan filmi de çekmedi. "Zoraki Kahraman", onun tek Amerikan filmidir. İlk yıllarda, o da benim gibi aynı şeyi yapmıştı: Burada çekip, sonra İngiltere'ye döndü. Kişisel olarak, Jumbo jetlerin içinde oraya buraya uçmaktan bıktım ve Los Angeles'a yerleştim. Ama bunu kesin bir karar olarak düşünmüyorum. Bizler biraz çingenelere benziyoruz. Sürekli göç halindeyiz.

THE ROAD TO WELLVILLE

PARKER: Bu film üzerine konuşmak için, daha çok erken. Burada çalışmayı çok sevdim, ama çok uzun zaman aldı. Filmler bu kadar uzun zaman almamalı. Üzerinde tam iki buçuk yıl çalıştım. Gülünç belki, ama öyle. "The Commitments"dan sonra ciddi filmlere tekrar dönmek istemiyordum. Sonra, bu el yazmalarını buldum. Araştırmalar yapmam ve yazmam gerekiyordu. Bu filmi çekmek zordu. Para bulmak, zor bir casting ve sonra hazırlık,.

- Bütçe ne kadardı?

PARKER: 25 milyon dolara yakın. Bu parayı bulmak hiçbir zaman kolay değildir.

-"Kuzuların Sessizliği"ndeki Hopkins'i ilk unutturan yönetmen olacağınızı düşünüyor musunuz?

PARKER: O rol her zaman hatırlanacaktır. Hopkins'in eğlenceli tarafı, hep içedönük kişileri canlandırması ama kendisinin hiç de öyle biri olmamasıdır. Dr. Kellogg kişiliğine çok daha yakın neşe dolu bir insandır.

Öyle dönemler olur ki, çok ciddisinizdir, politika ile yakından ilgilenirsiniz. Sonra birden bunlar silinir. Önemli olan, kendimi de çok ciddiye almamaktır. Bu nedenle daha hafif filmler yaptım. "The Road to Wellville" ile büyük bir fars gerçekleştirmek istiyordum. Fars, tedavi edicidir.

- Bu filmde "The Commitments"daki müzisyenleri hatırlatan bir casting anlaşıyı var. Ayrıca, "Mrs. Doubtfire", "Corrina Corrina"daki sahnelerin benzerlerini bulmak da mümkün.

PARKER: Kopya edildiğine tanık olmak, her zaman gurur vericidir. "Katil Doğanlar"da öyle görüntüler var ki, bunlar ister istemez bana Oliver Stone'un filmlerimi pek dikkatli izlediğini düşündürüyor. Aynı şekilde, MTV kanalını izliyorsanız, görmüşsünüzdür. "The Wall"dan çalınan her sahne başına bana 1 dolar ödemesini isterdim doğrusu. Ama bu, herkes için geçerli. Önceki ustaların bazı sahneleri kafamıza kazınıyor. Carol Reed'in "Üçüncü Adam" filminin finali de, "Geceyarısı Ekspresi"nin sonundan pek farklı değildir.

EVITA

- Düşünülen üçüncü yönetmen olduğunuz söyleniyor...

PARKER: Aslında, ben birinciydim. Bundan on beş yıl önce... Bu eski bir aşk hikayesi.

- Oliver Stone senaryoyu yazmadan önce mi?

PARKER: On yıl önce. Daha Oliver Sto-

ELEŞTİRİLER

■ "Road To Mellville, birinci sınıf bir eğlence. Alan Parker'ın fermuarı kapatılmamış komedisi, hayretten ağzı açık izlenecek bir şey."
Tod McCarthy-VARIETY

■ "Gözalıcı, cesur, edepsiz... Hoşa giden bir maskaralık... Hopkins neşe dolu... Bridget Fonda ve Matthew Broderick, arınmaya karar vermiş fakat şehveti daha eğlenceli bulan genç çift olarak hedefteler." *Jeff Craig-PLAYBOY*

F İ L M Ü Z E R İ N E . . .

DR. KELLOGG KİMDİR?

"The Road to Wellwille" bu yüsyılın başında geçen gerçek olaylara dayanılarak çekildi. İşte filme konu olan Dr. Kellogg ve Battle Creek Sanatoryumu'nun hikayesi.

Battle Creek Sanatoryumu, dinci gruplar tarafından 1866'da "Batı Sağlık Reformu Enstitüsü" olarak kuruldu. Lideri Ellen White olan bu grup, et yemezliğe İncil'de yeteri kadar destek bulunduğunu öne sürüyordu. Enstitü, tıbbi dayanağı olmadığı için fazla başarı kazanamadı. Genç Adventist John Harvey Kellogg'a burs verilerek tıp tahsili yapması sağlandı. Battle Creek'i devralan Dr. Kellogg burayı çok zenginlerin uğrak yeri olan bir sağlık merkezi haline getirdi.

Kellogg, mısır gevreği ve fıstık ezmesi dahil 75 değişik gıda maddesi icad etti. Bunun dışında elektrikli battaniye, çok sayıda elektrikli tedavi cihazı ve 200 çeşit banyo tedavi yöntemide onun eseridir.

Konukları bisikletle arazide gezerler, çin lahanasının da ekili olduğu yeşil alanların tadını çıkarırlardı. Günün sonunda dinlenirler ve dans ederlerdi. Ancak dans ederken birbirine dokunmak yasaktı. Çünkü Dr. Kellogg'a göre dokunmak kadınların cinsel arzularını körüklerdi.

Kellogg çok başarılı bağırsak ameliyatlarıyla da tanınırdı. İnsanların bağırsaklarının büyük bölümünü keser atar sonra da ameliyat yerini ustaca dikerdi. Çünkü küçükken annesi ona iyi dikiş dikmesini öğretmişti. 50'nin üzerinde kitap yazan Kellogg'un yaşamında sekse yer yoktu. Karısı Ella Eaton Kellogg ile birlikte 42 çocuğu evlat edinmişlerdi.

Dr. Kellogg, Battle Creek Kasabasını da etkilemişti. Her tarafta kahvaltılık yiyecek fabrikaları kuruluyordu. Kasabada yaşayan 21 bin 647 kişinin hepsinin bu gıda işiyle ilgilendiğini söyleyenler var.

PROJE NASIL BAŞLADI?

Alan Parker: "T.C.Boyle'un "The Road To Mellville" adlı romanı iç içe örülmüş üç öyküden oluşuyordu ve Boyle'un egzantrik dünyasından çok etkilendim. Film, haklarını aldıktan sonra Ağustos ayında "The Road To Mellville" için ilk adımları attım. Senaryoyu yazmadan önce daha derin araştırmalar yapmalıydım. Dr. Kellogg'un Battle Creek Sanatoryum'unu yaratabilmek için bu gerekliydi. Bu eşsiz bir dünyaydı. Araştırmalarımız bizi doktorun iki binden fazla fotoğraf ve teknik çizimlerine götürdü."

ne yönetmenliğe bile başlamadan önce. Diski çıktığında, bir film yapmayı düşünüp düşünmediklerini sordum. Sene 1976'ydı. Ama önce bir sahne gösterisi düşünüyorlardı. Böylece, aşama aşama gerçekleşecekti her şey. Robert Stigwood bana son olarak 1979'da teklif etti. Reddettim, "Sefiller"i yapmamın daha uygun kaçacağı bir dönemdi. Sonra, bu son yıllara kadar projenin Oliver'in olduğu düşünüldü, sonra da hiç kimsenin. Sonunda, bana bir kez daha teklif ettiler. Evet de diyebilirdim, hayır da. Zor bir karardı. Hayatınızın iki yılını gözden çıkartacağınız anlarda, kendinizden çok emin olmalısınız.

-Oliver Stone'un filmlerinin yol açtığı tartışmaları kıskanıyor musunuz?

PARKER: Daha az ya da daha çok tartışma yaratmak diye bir yarışma yok. O parlak bir yönetmen. İşin hoş yanı, biz bu işe beraber girdik. Geceyarısı Ekspresi'nin senaryosunu o yazdı. Mesleğe yaklaşımımız benziyor. Onun bildiği şeyler var ki, ben hiç bilmiyorum. Tabii tam tersi de... Yalnız emin olduğum bir şey var, Oliver bizi hiçbir zaman güldürmeyecek.

- Meslektaşlarınızla her zaman uyumlu değilsiniz?

■ "Tam bir şamata... İnsan zaaflarının harika derecede komik bir tahlili."
Candice Russell
FT. WORTH STAR TELEGRAM

■ "The Road To Mellville komik bir alem, fütursuz ve hoyrat bir öykü... Yönetmen Alan Parker Çok başarılı."
Arthur Salm
SAN DIAGO UNION TRIBUNE

■ "Amerikan sağlık, beslenme ve temizlik inanışlarına dair bir destan... Film sindirim ve bunun öncesi ve sonrası üzerine odaklaşmasına rağmen oldukça neşeli."
Roger Ebert-CHICAGO SUN TIMES

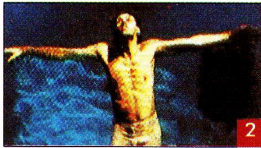
■ "The Road To Mellville, komik, sivri dilli ve tempolu filmlerden hoşlanan herkes tarafından izlenmeli."
Jerry Roberts-THE DAILY BREEZE

■ "Bugüne kadar gördüklerimize benzemeyen bir seks komedisi."
Joe *Baltake-SACRAMENTO BEE*

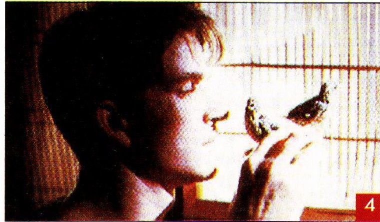
ALAN PARKER

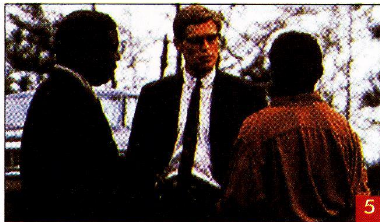
1. Bugsy Malone
2. Pink Floyd The Wall
3. Shoot the Moon
4. Birdy
5. Mississippi Burning
6. The Commitments

1

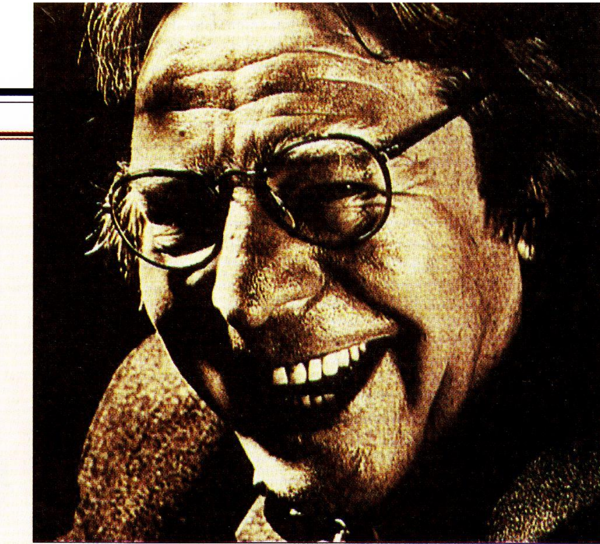

2

3

4

5

6

HANGİ FİLMLERİ ASLA ÇEKMEYECEK?

- Sizin çevirmediğiniz film türlerinin listesi var. Bunlar için ne diyeceksiniz?

PARKER: Sorun bakalım, belki yeni fikirler gelir aklıma.

- Bir bilim-kurgu filmi?

PARKER: Puff!... Bilim-kurgu benim için yanıp sönen ışıklar, uzay gemileri, alarm düdükleri demek. Bütün bunlarla baş edebileceğimi sanmıyorum.

- Bir korku filmi?

PARKER: Eeeh... "Angel Heart" zaten bu türe yakın.

- Bir western?

PARKER: Evet bir kovboy filmi çevirmekten hoşlanırdım, ama Hollywood kalıpları dışında. Batı'da ilginç olan bir "dünya" var. Daha önce, bunun gerektiği gibi yakalandığını sanmıyorum. Neden olmasın?

-Bir Robert Altman filmi?

PARKER: Robert Altman'dan başka Robert Altman filmi çekecek biri yok.

- Tarihsel bir film?

PARKER: Hayır. Okulda, "Cesar'ın Galyalılarla Savaşı" üzerine çok yorucu saatler geçirmiştim. Yine de dönem filmlerini severim. Ama zaman içinde "The Road to Wellville"de olduğu gibi 1907'den daha geriye gitmek istemem. Yoksa, 20'li, 50'li ve 60'lı yılları zaten çektim. Sonuç olarak, benim de keyif aldığım dönemler var.

- Casusluk filmi?

PARKER: Berlin duvarı yıkıldıktan sonra çok zor.

- Sessiz bir film? Sadece müziğin olduğu...

PARKER: Evita, böyle bir film olabilir. Bir tür opera.

-Ya sinemasal zamanla gerçek zamanın çakıştığı bir film?

PARKER: Oh... Siz "Speed" gibi bir filmi mi kastediyorsunuz? Böyle bir film çekmem için günde bir düzine teklif geliyor. Belki de yapmam gerekir, çok para kazanmak için. Aptalca bir şeyler yapmaktansa...

Bana sürekli, bazen üzüntüyle, benim on ya da on beş yıl önce aldığım kararlardan bahsediliyor. O dönemlerde, Fransız, İngiliz ve genel olarak Avrupa sinemasını çok özenti bulurdum. Buna karşı bağıra çağıra kavga ederdim. Ama her şey değişti. Bugün, tam aksi tarafa, aşırı bir popülizme geçildi. Ama benim kendimle bir sorunum yok, geniş bir yelpazeden bakıyorum olaylara. Bir zamanlar, bir İngilizle bağıra çağıra kavga etmem için ismimi söylemesi yeterliydi. Fakat tartışmaya girdiğinizde insanlar sizi kesin bir şekilde kategorize etmek istiyorlar. Yirmi beş yıldır bu işin içindeyim ve artık bunu değiştirdim. Zaten hep aynı çekmecede kalmayı istememek sanatçının doğasında vardır. Fransız düşüncesi bir yönetmenin aynı filmin yirmi ayrı versiyonunu çekmesini ister. Ben bunu çok saçma buluyorum. 11 film yaptım, aşağı yukarı hepsi de birbirinden farklıydı, 11 film, hiç de fena sayılmaz değil mi? Tabii, Cahiers du Cinema (Fransa'da yayınlanan teori ağırlıklı ünlü sinema dergisi) için bu çok fazla. Onlar benim "Geceyarısı Ekspresi"nden sonra durmamı isterlerdi. Maalesef, sert bir hayatım var. (Kahkahalar) ■

SIEMENS

"Acaba evdeler mi?"

Evde olup olmadıklarını bilmiyoruz.
Ama telefonları Siemens.

euroset 832

Bugün arkadaşlarınızla birlikte sinemaya gitmeye karar verdiniz. Evde yoksunuz. Telefon çalıyor. Sizi arayan arkadaşınız telesekreterinize mesajını bırakıyor. "Arayan olursa, beni bulamayacak" endişesi taşımıyorsunuz. Çünkü, eve döndüğünüzde, sizi arayıp bulamayanların mesajlarını alacaksınız. Telefonunuz euroset 832.

Kasetsiz, dijital telesekreterli telefon... Kalitesi, güvenilirliği ve yüksek performansı ile bir Siemens ürünü.

euroset 832
* Dijital cevap kaydı (10-14 dk) * Uzaktan kontrollü mesaj dinleme * Telefonu kaldırmadan numara çevirme olanağı * Telefonu kaldırmadan konuşma olanağı * Çabuk arama işlevi (10 numara) * Gelen mesajların gösterimi * Telesekreterde ayarlanabilir konuşma süresi (30 saniye, 1 dk, 3 dk, sınırsız) * REDIAL: Tek tuşla son aranan numara tekrarı * RECALL tuşu ile 90, 120, 180, 300, 600 ms programlanabilir flaş işlevi * Elektronik üç ton arayışında; sese, frekansa ve 10 melodiye göre ayarlanabilme

Simko Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Meclisi Mebusan Cad.
No:101 Fındıklı 80040 İstanbul
Tel: (0-212) 251 09 00
Faks: (0-212) 252 16 77

REKTA/C.L.B.

90'LARIN VAHŞİ KIZI

NELL

YÖNETMEN: MICHAEL APTED
OYUNCULAR: JODIE FOSTER, LIAM NEESON, NATASHA RICHARDSON
GÖRÜNTÜ YÖNETMENI: DANTE SPINOTTI, SENARYO: WILLIAM NICHOLSON, MARK HANDLEY,
MÜZIK: MARK ISHAM, KOSTÜM TASARIM: SUSAN LYALL, KURGU: JIM CLARK
YAPIMCI: RENEE MISSEL, JODIE FOSTER

Hollywood'un en prestijli kadın oyuncularından Oscar müptelası Jodie Foster, Mart ayında sinemalarda. Film, ormanda insanlardan uzakta tek başına büyüyen Nell isimli bir kız üzerine. Uygarlık nedir bilmeyen, konuşamayan bir karakteri canlandıran Foster yine iddialı. Yani, her zamanki gibi...

NELL'İN KULÜBESİNİ bulmak oldukça zor. North Caroline'da gecenin karanlığıyla birlikte havaya da yavaş yavaş yaz aylarının o muhteşem kokusu yayılıyor. Ve "Nell"in oyuncu kadrosu ve çalışanları botlarına atlayarak Fontana Gölü'ndeki yolculuklarına başlıyorlar. Yemyeşil ağaçlarla dolu bu ormanın içerisinde, dağların arasında gizlenmiş kulübeye doğru ilerliyorlar. Küçük bir kabini andıran kubübe aslında harabe kalıntılarını andırıyor. İnsanlar tarafından tümüyle unutulmuş. Ama ilkel bir yaşamın varlığına dair kalıntılar bulmak mümkün. Yemek pişirmek için bir ocak, oturmak için düzenlenmiş bir kaya parçası var.

Nell, Appalachia'da medeniyetin kıyısında yaşayan bir kadındır. İnsanlarla anlaşabileceği bir "dil"e sahip değildir. Ölen annesinden sonra ormanda bir başına büyümüştür. Bu yüzden de bir bebeğin becerebileceği sözcükleri bile öğrenemez. Bu yüzden duygularını hareketleriyle (kendine özgü bir biçimde) ifade eder. Bir gün ormanda kendisini bulan doktorun (Liam Neeson) ve psikoloğun (Natasha Richardson) çalışma objesi haline gelir. Nell'in üzerinde araştırmalar yapmaya başlarlar. İçgüdüleriyle yaşayan ve diğer insanlardan haberdar olmayan birini canlandıran Jodie Foster, şimdiye kadar oynadığı tüm oyunlardan farklı bir oyun çıkarıyor burada.

Foster doğada yaşayan Nell rolünü oynayabilmek için kilo kaybetmek zorunda kalmış. Zaten sadece Nell'in yiyebileceklerini tükettiğinde doğal olarak kilo vermiş. Ama tüm zayıflığına karşın Foster kırılgan bir görünüm sunmuyor. Tersine atletik ve oldukça güçlü. Saçları kahverengiye yakın bir kırmızı ve özgür. Sette onun kıyafetlerini hazırlayanlar çevresinde dönüyorlar. Orada oturuyor... Seksi olmak için çaba harcamasa da bu, onun yapısında var. Foster bunun bilincinde ama çoğu zaman umursamıyor bile...

"Nell"in yönetmeni bir İngiliz olan

VAHŞİ DOĞANIN ORTASINDA ÖZGÜR VE VAHŞİ BİR GENÇ KIZ... ÜSTELİK KONUŞAMIYOR, SADECE SESLER ÇIKARTIYOR. JODIE FOSTER, OSCAR JÜRİSİNİN BAYILACAĞI TÜRDEN BİR ROLLE GELİYOR KARŞIMIZA.

Michael Apted... Foster'a nasıl isterse öyle davranabileceğini söylüyor. Foster, "Benim için hiç fark etmiyor. Yaptıklarım Pavlov'un uyguladığı reaksiyonlar gibi. Bir nokta görüyorum ve bunu direkt olarak tekrarlıyorum".

JODIE FOSTER, canlandırdığı Nell karakteri gibi vahşi doğadan çok etkilenen biri. Çocukluğu ağaçlar ve dağların arasında böyle bir ortamda geçmiş çünkü.

Bir ara çekimlere ara veriliyor. Tekrar başlanacağı zaman Foster inanılmaz bir hızla, tam 30 saniye içerisinde hazırlanıyor!

Nell bildiğimiz hiçbir dili konuşamıyor. Bu yüzden de yüzünde birbir türlü mimik ve anlatım var. O bunu kendini savunma olarak açıklıyor. Eğer Foster gözlerindeki zeka parıltılarını göstermese konuşamayan Nell'i aptal zannedebiliriz. Ama Foster kendi zekasını da işe katarak "dil" olmadan da rolünü oynayabileceğini gösteriyor. Dili yani kendini savunacak bir aracı olmadığı için insanlar tarafından keşfedilince panikliyor. Ne yapacağını bilemiyor. Korkuyor. Çünkü ondan çok farklı bir noktada olan insanlar, kendisine tamamen yabancı bir dünyadan. Onların birlikte yaşadıkları, birlikte öğrendikleri kurallar, kısıtlamalar ve cadılarla dolu bir dünyaları var. Nell'in ise sadece kendisinin ve doğanın olduğu bir yaşamı var. Nell dilsiz olmadığı için onun sesini de duyuyoruz. Sadece ormanın ortasında hiçbir etkiye maruz kalmadan yaşadığı için insanlarla iletişimi sözlü anlamda kuramıyor. Oldukça yüksek perdeden, zaman zaman solukların da karıştığı bir ses bu. Ama konuştuklarını hiç kimse anlayamıyor. Çünkü bunlar tamamen kendisinin içgüdüleriyle yarattığı kelimeler. Onun dışındaki hiç kimse de bu kelimeleri anlayamıyor. Anlaşılmaz sözler olsa da bir sahnede doktor rolünde gördüğümüz Liam Neeson ile konuştuğunu sanıyorsunuz. Çünkü gözlerini Neeson'a dikerek elini tutuyor ve gerçekten konuşuyor sanıyorsunuz.

Foster oyunculuğundan çok emin olduğunu, çekimler sırasında bir kez daha

LIAM NEESON VE NATASHA RICHARDSON, NELL ÜZERİNE ARAŞTIRMALAR YAPAN İKİ DOKTORU OYNUYORLAR.

kanıtlıyor. Bir sahnenin sonunda senaryo süpervizörü gelerek Foster'in son karede kameraya bakmadığını söylüyor... Süpervizörün Foster'dan aldığı cevap ise şöyle: "Hayır, yanlış yapmadım. Bu konuda altıncı hislerim çok kuvvetli. Hiçbir zaman başımı kameranın yönü dışında çevirmem..."

Çekimler sırasında çalışma saatleri dışında da Jodie Foster bu harika ormanda dolaşıyor. Tıpkı Nell gibi kendini doğaya veriyor ve bu güzellikleri öğrenmek için çaba harcıyor. Bu arada, arkadaşlarına mektup yazmaktan da geri durmuyor. Sette "şans tişörtüm" diye adlandırdığı kırmızı kovboy motifli tişörtü ve FBI sweat shirt'ü var üzerinde. Foster, set gardrobum dediği bu ve bunun gibi kıyafetlerle dolaşıyor sette. Kesinlikle başka kıyafetler giymiyor.

Jodie Foster'ın, Yale Üniversitesi'nden diploması ve birkaç tane de Oscar'ı var. Bu yüzden çevresindekiler ilk başta ondan uzak duruyorlar. Onun ağırbaşlı ve mesafeli bir kişiliği olacağını düşünüyorlar.

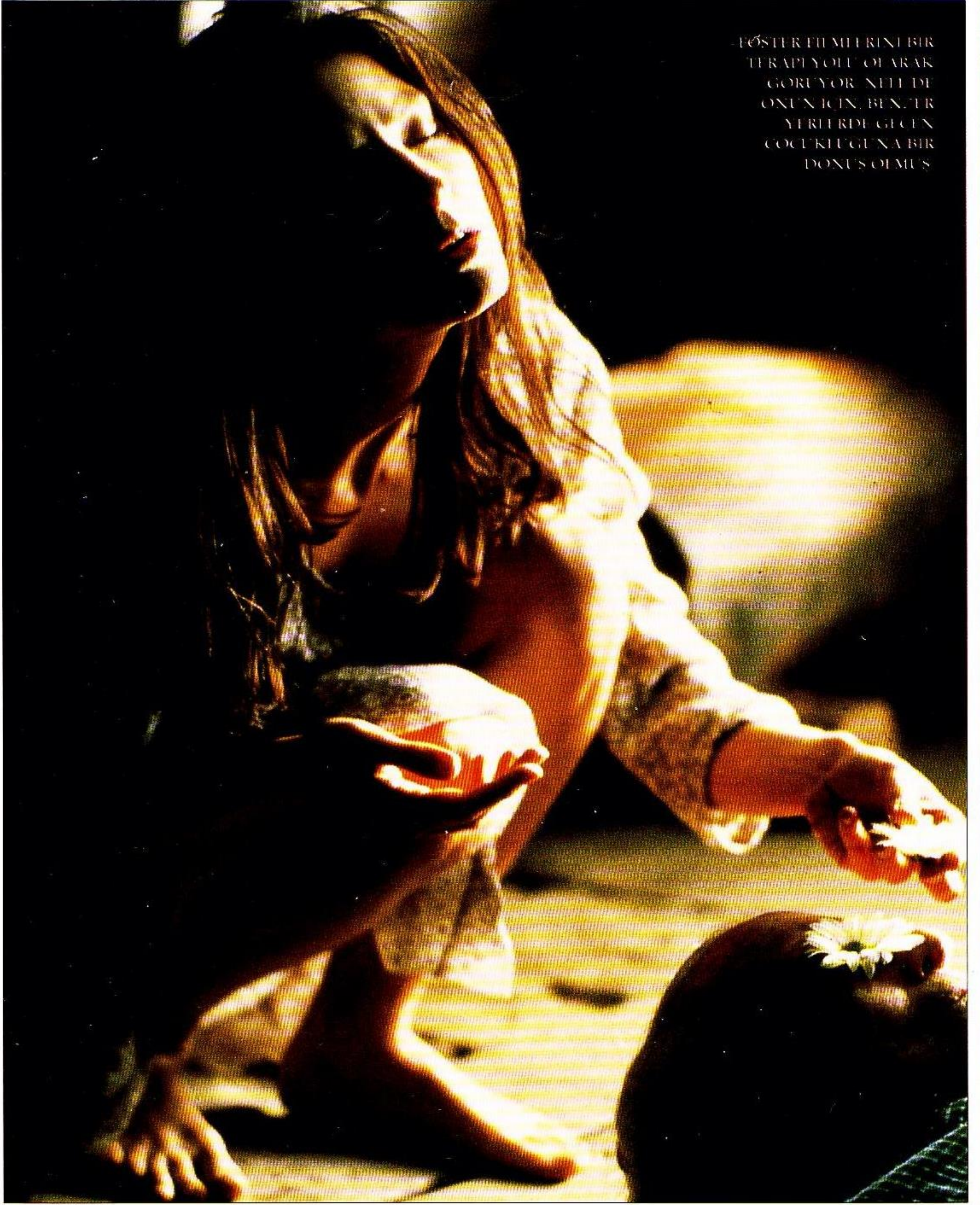
Jodie Foster ilk başta insanların kendisini böyle değerlendirmesine alışmış. Gülerek Mel Gibson'un kendisine şaka yapmaktan çekindiğini anlatıyor...."Maverick'-in çekimlerine başladığımız ilk haftalarda Gibson benden uzak duruyordu. Ama sonra benden korkmasına gerek kalmadığını gördü". Şimdi ise çekimlerine devam edilen Scatland'daki "Braveheart" setinden düzenli olarak Foster'a faks çekiyor.

FOSTER İLK BAŞLARDA Nell gibi bir karakteri canlandırmaktan korkuyordu. Ama çekimlere başlandıktan sonra oldukça rahatladı. Çünkü bu rol için öğrendiklerini unutabileceğini ve Nell'i anlamak için doğayla bütünleşmesi gerektiğini gördü.

Geçmişi araştırdığımızda Nell gibi birçok "vahşi" çocukla karşılaşıyoruz. Bu tür çocuklar insanlar tarafından büyük bir ilgi görüyorlar. Herkes onları merak ediyor. Ama aslında bu merakın kaynağı, kendilerinin de böyle bir durumda olabilecekleri. Bunun da ötesinde bir insanla hayvanı, ya da bir yaratığı ayıran en önemli özelliğin ne olduğu?

Bu tür bir konuyu ilk defa "Nell" işlemiyor. Bu türden vahşi çocuklardan iki tanesi en çok bilinenler arasında. Bunlardan birincisi François Truffaut'nun "Vahşi Çocuk" (L'Enfant Sauvage) adlı filminin karakteri. Rönesans döneminde ormanda yaşayan bir çocuk bulunur. Paris'e getirilen çocuk Aydınlanma Çağı'nın sorularına da bir yanıttır aynı zamanda. O zamanın tabularını yıkmak için Victor adını verdikleri bu çocuğu kullanırlar... Victor konuşmayı öğrenirse insan olduğunu da kanıtlayacaktır...

Bundan 200 yıl sonra daha az bilinen bir olay meydana gelir. Los Angeles'ın banliyölerindeki bir evde daha sonradan Genie adını verdikleri 13 yaşında bir kız çocuğu bulunur. Bu genç kız babası tarafından karanlık bir odaya yerleştirilmiştir... Ve bulunduğu ana kadar karanlıklar içinde, insanlardan tecrit edilmiş bir şekilde bu oda-

FOSTER FİLMLERİNİ BİR
'TERAPİ YOLU' OLARAK
GÖRÜYOR. NELL DE
ONUN İÇİN, BENZER
YERLERDE GEÇEN
ÇOCUKLUĞUNA BİR
DÖNÜŞ OLMUŞ.

da yaşamıştır. Tabii bu kız da diğer insanlardan habersizdir. Konuşabildiği bir dili yoktur...

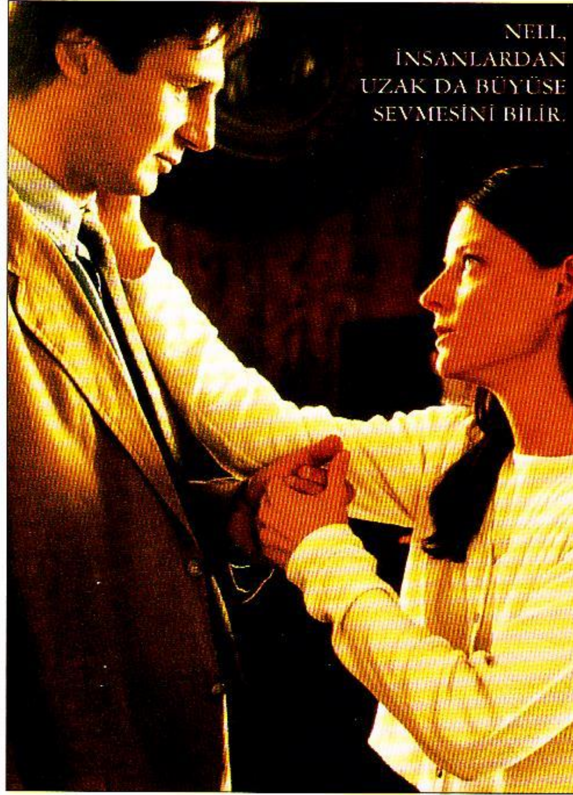
İlk başta bu çocukların bulunmasının onlar için iyi bir sonuç getireceği düşünülebilir. Ama o zamana kadar insanlardan ayrı yaşamış bu çocukların topluma ve insanlara uyum sağlamaları gerçekten çok güç. Nitekim bu tür "vahşi" çocuklardan birçoğu bulunduktan sonra, kendilerine öğretilenleri algılayamamış ve sonuç, onlar için daha da kötü olmuş. Çünkü insanların ilgisi bir başka alana kaydığında çocuklar üzerlerinde çalışılmak üzere çeşitli enstitülere gönderildiler.

Nell belki de bu çocuklardan daha şanslı. Çünkü ona yaklaşanlar daha anlayışlı. Foster'in canlandırdığı Nell çok asi ve bu yüzden İngilizce öğrenmeyi reddediyor. Doktorlar Nell'in dilini öğrenmek zorunda kalıyorlar.

"Nell"in prodüksiyon tasarımcısı Jon Hutman: "Bence olağanüstü hareketli ve dünyada neyin önemli olduğunu vurgulamayı başarabilen bir film bu" diyor. Hutman, aynı zamanda Foster'ın da en iyi arkadaşlarından biri. "Bu film bir ticareti veya film starlarının gücünü göstermek için yapılmadı. Bir insan olarak kendimizi bulmamızla ilgili bir film bu..."

PRODÜKTÖR RENEE Missel, Mark Handley'in oyunu Idioglossia'yı bulduğunda çok ilgilenir. İşte "Nell" bu eserden sinemaya uyarlanıyor. "Kuzuların Sessizliği" biter bitmez Jodie Foster'in "Nell"de oynaması için anlaşma imzalanır. Missel ve Foster, "Nell"in projesi üzerinde birlikte çalışırlar. "Nell", Foster'in şirketi Egg Pictures'in gerçekleştirdiği ilk film. "Shadowlands"ın senaryo yazarı William Nickolson ise Handley'in eserini beyazperdeye uyarlar. Bu senaryoyu psikologlara bile okutarak eksikliklerini bulmaya çalışırlar. Bununla da yetinmeyip vahşi çocuk Genie üzerinde araştırma yapmış bir dilbilimciye bile gösterilir. Ama Nell'in Genie ve Victor'dan farkı bizim korkularımızı anlatmaması. Hayır "Nell" buna cevap vermiyor. Onun dünyası tamamen kendine ait ve farklı... Hatta özenebileceğimiz kadar özgür bir dünya.

Foster Nell'i canlandırmak için sadece kendi içgüdülerine uyduğunu itiraf ediyor. "Benim için kitaplardan okuyarak öğrenebileceğim hiçbir şey olmadığını artık anladım. Tüm yapmam gereken kendi içgüdülerim ve hislerimle, Nell'in nasıl olması gerektiğini deneyerek bulmam gerekiyordu. Aynı zamanda, bu benim için farklı bir oyunculuk deneyimiydi. Zaman zaman oyuncu olmayı başarmış insanların, kullandıkları metodlara bakıyorum. Önce oyunculuk okullarına gidiyorlar ve orada bir dondurma gibi eriyorlar. Adeta bir ağaç gibi rol yapıyorlar. İşte benim istediğim bu değil. Bu yüzden canlandırdığım karakterlerin gerçeğe yakın olması için onlara kendi duygularımdan bir şeyler katıyorum."

NELL, İNSANLARDAN UZAK DA BÜYÜSE SEVMESİNİ BİLİR.

Jodie Foster "Nell" filminin öncesinde hayatında ilk defa bir öğretmenle çalıştı. Çünkü hareketlerin dili çok gizemliydi... Ve Nell olarak bugüne kadar öğrendiği tüm sözcükleri unutacak, kendini tamamıyle bu hareketlerle ifade etmeye çalışacaktı...

Nell bir insanı hiçbir koşul öne sürmeden hiçbir şey talep etmeden sevmeyi biliyor. Çünkü onun kopya edebileceği, öğrenebileceği davranış biçimleri yok. Nell o kadar saf ve katışıksız bir karakter ki, doktorlar ona yardım etmeye çalıştıkça problemler artar. Onların tüm iyi niyetlerine karşın, Nell'in ailesini hayatının sonuna kadar bulamayacağını ve onun yalnız olduğunu anlamasını sağlarlar. Nell'i "insanların dünyasıyla" tanıştırırlar. Bu dünya bir dolu acı hayal kırıklıklarıyla doludur... İnsanların birbirini sevmesi için gerekli koşullara sahip olmaları gerekir. Kısacası Nell'in sevemeyeceği kadar gariptir... O şimdiye kadar hep özgür olmuştur. Bundan sonra da hareketlerini kendi isteklerine göre yönlendirecektir...

FOSTER FİLMDE "gerçeklerin" Nell'e öğretilmeye çalışılmasının çok acımasız bir şey olduğuna inanıyor. "Kendi yarattığı bir ütopyada yaşayan, koşulsuz aşkı gerçekleştirebilen böyle bir insanın bizim "gerçek" dediğimiz şeyleri öğrenmesi çok büyük bir hayal kırıklığı".

Foster "Nell"in hazırlıkları sırasında kendisini kızkardeşinin dizayn ettiği şirketi Egg Pictures'de çok rahat bir koltukta otururken bulur. Kardeşi Connie ofis için canlı kilimler seçmiş, duvarları ise büyük bir özenle seçilmiş fotoğraflarla donatmış. Böylece yıllar önce annesinin söyledikleri doğrulanır. Çünkü annesi ona ilerde çok iyi bir kariyeri olacağını söyler... Ama yine de Foster annesinin bunu hiç söylememiş olmasını tercih ediyor.

"Kendi deneyimlerimle ne olduğumu ne olmadığımı bulmak isterdim. İnsanın 20'li yaşlarında kendisinin karar vermesi gereken bir konu bu." Özellikle Foster için. Çünkü o, çocukken bile herşeyin farkındaydı. Henüz üç yaşındayken billboardları yüksek sesle okuyarak ailesini şaşırtıyordu... Çocukluk günlerinden söz edince... Pek de kolay değil. Foster dört çocuklu ailenin en küçük üyesiydi. Annesi Jodie'ye hamileyken, babası ve annesi ayrıldılar. Ailesi yaşamak için çalışıyordu ve çok rahat bir yaşamları yoktu: "Bizim ailede herkes yaşamak için çalıştı. Kız kardeşim,

erkek kardeşim çalışmaya gittiği zamanlarda bana bakardı... Ailemde herkes çok çalıştı. Ama onlar benim gibi ün kazandıran işlerde çalışmadılar. Aramızdaki tek fark bu... Ailemizdeki bu yardımlaşmalar, aslında Akdeniz tipi bir ailenin yapabileceği işler. Birlikte çok eğlenirdik. Hollywood Bulvarı'nda arabayla bir aşağı bir yukarı gezerdik. Hangi filmlerin oynadığına bakar, sonra da uyuşturucu işlerinin, erkek ve kadın fahişelerin bulunduğu yerlerde turlardık. Bu gezilere çıkmadan önce de kapımızı mutlaka kilitlerdik."

Jodie'nin ailesinin yaşam tarzı, ona "Taxi Driver"da çok yardımcı oldu. Foster "Taxi Driver"da oynamadan önce bir psikologla çalıştı ve 12 yaşındaki bir kızın bir sokak kadını rolünü canlandırabileceğini kanıtladı. Aynı zamanda Robert de Niro'dan da çok şey öğrendiğini söylüyor: "Onun bana bir çeşit yönetmenlik yaptığını hatırlıyorum. Beni her gün belli bir saatte alıyor ve çeşitli sokak barlarına götürüyordu. Çok sıkılıyordum. Çünkü benimle hiç konuşmuyordu.İçimden durmadan 'Tanrım, bunu yapmak zorunda mıyım?' diye geçiriyordum. O kendine özgü metoduyla benimle birlikte orada oturuyor ve ağzından sadece 'Yeah' sözcüğü çıkıyordu. Diyalogları o kadar iyi biliyordum ki, bazen çok şaşırıyordu. Kendime göre yorumluyordum ve bu, onu çok şaşırtıyordu... 'Taxi Driver' ile ilk defa aktrisliğin bir hobi olmadığını, gerçek bir şey olduğunu hissettim." Foster gerçekten zorlu genç kadın rollerine çıktı. Sokakların köşelerinde neler olup bittiğini bilen kadınlar... "Carny", "Foxes" ve "Bugsy Malone"daki rolleri bunlardan sadece birkaçı... Tony Richardson'un yönettiği "The Hotel New Hampshire"da da oynadı Foster. Richardson'ın onunla ilgili gözlemi ise, oldukça çarpıcı: "Jodie'de hissettiğim bir yalnızlık duygusu var. Tıpkı Nell'in yaşadığı türden bir yalnızlık..."

"Sanık" (The Accused) filminin yönetmeni Jonathan Kaplan da, filminde Foster'ın oynamasını istiyordu. Ama Foster, bu rol için bir testten geçmeliydi. Foster, filmin yapımcısına fazla kilolarından kurtulduğunu kanıtladı ve teste katılma hakkını kazandı. Senaryoyu okumak için 48 saatten az zamanı vardı: "Bu yüzden yapabileceğimin en iyisini yapmaya çalıştım. Karakterin kalbi kırık ama güçlü biri olduğunu tahmin ettim. Üzerimde küçük ve kesiklerle dolu siyah bir tişört ve bir kot pantolon vardı. Yaratılacak karakterin böyle olması gerektiğini hissettim."

Kaplan onun gerçekten harika olduğunu düşünüyordu. Ama projeyi yürütenler onun tecavüz edilen bir kadını çok iyi gerçekleştiremeyeceğini söylediler. Foster, "Evet, belki de bu karakter çok kişilikliydi. Belki de onun gibi birine tecavüz oldukça zor olacaktı" diyor, "Bunun üzerine Jonathan beni aradı ve benim yerime başka birini seçeceklerini ve benim son teste katılmamı istediğini söyledi. Önce kabul etmedim. Ama o bana çok gururlu olmamam gerektiğini söyledi. Üzerime hoş bir şeyler geçirecek ve yumuşak başlı davranacaktım. Ben karakterin böyle biri olmadığını söyledim. O da, 'Bunu daha sonra konuşuruz' dedi... Onun dediklerine uydum ve hayatımda gerçekleştirebileceğim en kötü performansı gösterdim. Onlar da rolü bana verdiler!.."

Foster filmleri genellikle bir "terapi" yolu olarak görüyor: "Benim gerçekten korktuğum ve yapmaya cesaret edemediğim şeyleri belirliyor ve bu tür rolleri seçiyorum. Bunun bana bir çeşit terapi gibi, çok iyi geldiğini keşfettim. Hiç kimsenin benim için seçtiği, gerçekten başarabileceğim, risksiz rolleri önermesine izin vermedim. Çünkü başaracağım türden rolleri oynayarak hiçbir yere gelemeyecektim. Zoru deneyerek kendimi bulmam gerekiyordu."

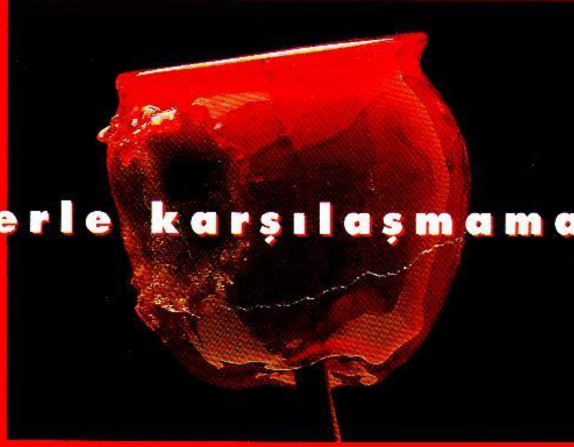
"The Accused"deki rolüyle Oscar kazandı Foster. İkinci Oscar'ı ise "Kuzuların Sessizliği" ile geldi. Foster oradaki karakteri için, "Gerçek karakterimin yansıması" diyor.

Nell'in çekimlerinin yapıldığı ilk günlerde, Foster elbisesini çıkarارak bir sürü genç çocuğun olduğu bir havuzda yüzmek zorunda kaldı. Genç erkekler onu arzuladılar ama, o kendi çıplaklığından son derece memmundu. Seyircilerse Nell'e bir seks objesi olarak bakmıyorlar. Doktorlardan Olsen, "Gerçekte o yetişkin bir kadın değil. Değil mi?" diyor. Çünkü hiçbir karşılık istemeden sevmeyi bilen Nell'i kıskanıyor. Onun farkında olmadığı seksiliğini özendirici buluyor... Foster filmde birkaç defa çırılçıplak yüzüyor. Ama bu sahneler Foster'ı seks objesi yapmak için değil, Nell'in özgürlüğünü vurgulamak için çekildi. "On ya da yirmi yıl önce bütün elbiselerimi çıkarmayı bir an için düşünmek bile beni çok korkutuyordu. Bunu yapabilmem mümkün değildi. Ama Nell'in çıplaklığı o kadar rahattı ki, bu bana da yansıdı."

İlerleyen yaşlarla birlikte başarıya da kavuşan Foster'in kendine güveni yerinde. Nell'i canlandırmak için de, böyle olması gerekiyor zaten: "Nell gerçekten çok özgür bir karakterdi. Bu rolü gerçekleştirirken çok zorlanacağımı ve gerçekten çok yorulacağımı düşünüyordum. Ama hiç de öyle olmadı. Öteki sahnede neler olacağını çok fazla düşünmemeyi, çok fazla kaygılanmamayı öğretti. Belki de bu bir anahtar: Kontrol edemediğimiz şeylere daha az üzülüyoruz..." ■

ELEŞTİRİLER

- "Gerçekten unutulmaz bir deneyim. Nell bütün Oscar'ları toplayacak." *David Sheehan, CBS-TV*
- "Parlak. Jodie Foster bu filmle parlıyor. Çekici, güzel bir film. Uzun süre akıllarda kalacak." *Jeffrey Lyons, Sneak Previews and ABC World News Now*
- "Avlıyor. Nell bizi yüreğimizden avlıyor. Foster'ın oyunu mükemmel" *Peter Travers, Rollilng Stones*
- "Korkusuz. Jodie Foster korkusuz, ihtişamlı ve çok güzel bir oyunculuk performansı gösteriyor." *Richard Corliss, Time Magazine*
- "Sıradışı. Liam Neeson'ın sıradışı oyunculuğu görülmeye değer. Bu kesinlikle Oscar'da da hatırlanacaktır." *Scott McCain, Wish-TV CBS, Indianapolis*

sürprizlerle karşılaşmamak için...

...seçiminizi doğru yapın.

İş ya da eleman aramanın da doğru bir yolu var.

"Doğru elemanı" bulmak,
"doğru işi" seçmek için
"doğru sayfada" olmalısınız.
Yani **Sabah İnsan Kaynakları**
sayfasında.

SABAH

Önceleri titrek, içedönük, problemli kadınları oynadı. Sonra komediye de göz kırptı, şeytani cadıları canlandırdı. Kırk beşlik Streep, şimdi de sular seller içinde geçen bir aksiyonda başrolü oynuyor.

STREEP "AKSİYON" DİYOR

Vahşi

MERYL STREEP, şeffaf, göz alıcı tavus kuşu tüyü renginde bir köylü elbisesiyle Park Avenue Oteli'nin lobisinde yürürken, üstü başı ve tavırlarıyla sanki Güzel Sanatlar Fakültesi'nin kampüsünde dolanıyormuş gibi... Sırtına doğru açık bıraktığı sarı saçları ona, yeni mezun bir öğrenci havası veriyor. Belki de, hazırlık sınıflarının müzik öğretmeni ya da hafif yaşlı bir hippi... Ama hiç kimse onun bir film yıldızı olduğunu anlamıyor. Çünkü siyah gözlükleri ve beyzbol şapkasıyla kendini gayet güzel kamufle ediyor.

Streep, Connecticut'ın kırsal kesimlerinde, 16 yıllık heykeltraş kocası Donald Gummer ve 3 - 14 yaşları arasındaki dört çocuğuyla birlikte sakin bir yaşam sürüyor. Zamanını evini dağıtan yeni köpeğiyle uğraşarak, araba ticareti yaparak ve yüzerek geçiriyor. Boş kalan zamanlarında ise oyunculuk yapıyor: Azgın nehirde bir bot rehberi (Vahşi Nehir), doğaüstü yetenekleri olan Şilili bir ağa karısı (Ruhların Evi), Afrika kahve çiftlikleri peşinde koşan Danimarkalı sosyetik bir genç kız (Benim Afrikam)... Ve yabancı aksanlı, trajik geçmişlere sahip, bir avuç kırılgan kadın (Fransız Teğmenin Karısı, Holocaust, Sophie'nin Seçimi, Bolluk, Karanlıkta Bir Çığlık)...

Meryl Streep hala, Amerikan sinemasının en büyük kadın starlarından biri. Kadife kanepesinde otururken gülerek, "Bir filmle nişanlandığım zaman, la-la Land'deydim (Hollywood)." diyor. "Yani, dört çocuklu bir evde olmak ile kıyaslanırsa çalışmak tatil gibi bir şey oluyor. Sanırım, herhangi bir ev kadını da başarılı işler yapabilir."

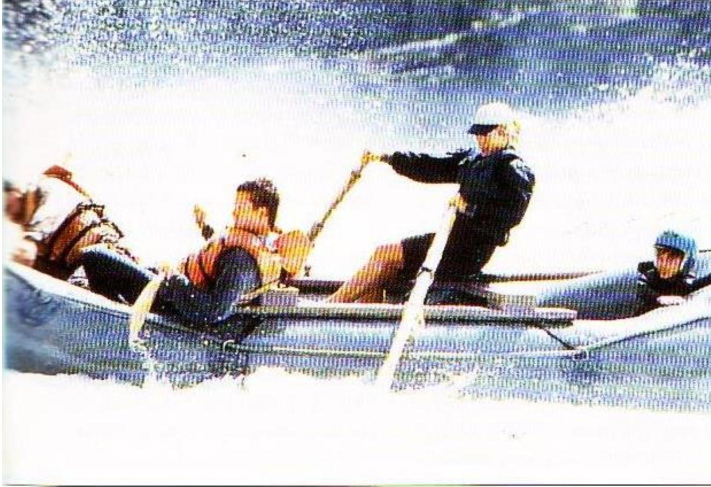
"Çok güzel bir evliliği, dört çocuğu ve onlarla yaşamayan bir de dadıları var, ve bu kendini adadığı kariyerine hiç yansımıyor. Bütün hepsine sahip fakat buna karşılık çok çalışıyor. Eğer onunla arkadaş olmasaydım, sanırım, bu beni deli ederdi. Çünkü diğer kadınları sinir ediyor" diyor yakın arkadaşı Carrie Fisher.

Kendisiyle söyleşi yapan US dergisinin yazarına göre Streep'in koyu mavi gözleri, "Sophie'nin Seçimi"nin içedönük Sophie'si; ya da "Karanlıkta Bir Çığlık"ın çılgın Lindy Chamberlain'ı gibi çok fazla araştırıcı değil. Söyleşi sırasında Meryl Streep'in gözleri çok yorgun. Zaten ailesini Los Angeles'tan güney sahiline yeni taşımış. Kendi hakkında konuşmayı sevmese de kibar ve samimi. Ayrıca konuşmaya da istekli. Çok gülüyor, hem de derinden ve kalpten gelen kahkahalarla...

Streep'in rol arkadaşlarının gözlemleri hep olumlu. "O, olabildiğince iyi" diyor, "Benim Afrikam"daki rol arkadaşı Robert Redford. "Ruhlar Evi"nde perdeyi paylaştığı Glenn Close ise onunla beraber oynamayı, "yumuşak buzda kayma"ya benzetiyor.

Dokuz kez Oscar'a aday olmuş, iki kez de kazanmış (Kramer Kramer'e Karşı ve Sophie'nin Seçimi) olmasına rağmen ortada münasebetsiz bir gerçek var. Egzotik aksanlı bu filmlerin büyük bir bölümü,

Nehir

FİZİKSEL MÜCADELE. *"Vahşi Nehir"in çekimleri de en az filmin kendisi kadar maceralı geçmiş. Bir nehir rehberini oynayan Streep, filmde oynamayı kabul etmesinin en önemli nedenlerinden biri olarak bu macerayı gösteriyor.*

hasılat listesinde zorlukla yükseliyor. Belki de bu, Streep'in birkaç yıl öncesine kadar kullandığı şivesinden kaynaklanıyordu. "Dişi Şeytan" (She Devil), Oscar'lık bir performans sergilediği "Yaşamın Kıyısından Kartpostallar" (Postcards from the Edge) ve özel efektleriyle dikkat çeken "Ölüm Kadına Yaraşır" (Death Becomes Her) filmlerinde Streep, hep bu aksanı kullanmıştı.

Hollywood'un esas dikkatini çeken gelişme ise, uzun yıllar birlikte çalıştığı menejeri Sam Cohn'dan ayrılıp, başka bir ajansa geçmesi oldu. Bundan kısa bir süre sonra da, "Vahşi Nehir"le birlikte ismi bir anda gündeme geldi. Bu, sanki onun kariyerinde artık yeni bir dönemi işaret ediyor. Streep, "Vahşi Nehir"den sonra kendisini bir aksiyon yıldızı olarak bulabilir mi? Çok zor ama seyircinin onu geçmişte oynadığı türde rollerde görmek istemediği de kesin.

Streep, yönetmen Curtis Hanson ve yapımcı David Foster'ın "Vahşi Nehir" için ilk ve tek tercihiydi. "O sizin umutlarınızı ve beklentilerinizi bağlayabileceğiniz nadir insanlardan biri. Endişelerim olduğu zamanlarda tamamen benim partnerim oldu. Birlikte çözümler aradık. Filmi kurgularken, her gün, Meryl'siz işlerin ne kadar zor olacağını düşünüp durdum" diyor Hanson. "Beşikteki El" isimli psikolojik gerilim filminden hatırlayacağımız Hanson ve

Streep, senaryoyu psikolojik boyutu ağır basan bir heyecan haline getirmek için beraber çok sıkı bir çalışma yapmışlar. İşte, Streep'in US dergisinde çıkmış en yeni söyleşilerinden biri...

-İnsanlar "Vahşi Nehir"in senin için gerçek bir çıkış olduğunu düşünüyorlar. Değişik bir şeyler mi arıyordun?

STREEP. Ben kesinlikle farklı bir arayış içinde değilim. Biliyorsunuz, kanepede oturmaktan çok memnunum. Fakat bunun hakkında iki şey düşündüm: Tanrım neden benim dışımda 33 yaşında birini istemiyorlar? Ve sonra dört ay gibi bir süre boyunca, Montana'nın dışında olmayı düşünmeye başladım. Los Angeles'ı saymazsak Batı'da hiç bulunmadım. Böyle olunca, bunu çocuklarımı da yanıma alabileceğim bir macera ve fiziksel bir mücadele olarak düşündüm. Kızım dün ayağını kırdı. Dikkatsizce sıçradı. Ben de bu filme böyle girdim, sanki 10 yaşındaymışım gibi. Ve şimdi bu yerin büyüklüğüne saygı duyuyorum. Çünkü benim bu film için yaptığım türde şeyleri yapan insanlar 20'lerinde ya da 30'larında... Benim gibi dört çocukları da yok.

-En zorlu mücadele neydi?

STREEP. Filmde iki tane zorlu fiziksel mücadele var. Bir tanesi sinir ve güç. Ve diğeri de sessizliğin ve ustalığın formu. Kürek çekmek, güzel bir sanat.

-Anladığım kadarıyla oyunculuk meslek hayatınızdaki ilk amaç değil. Neden bir opera şarkıcısı olmak istemediniz?

STREEP. Şey, çünkü... Neyse, operayı sevmedim.

- Kısıtlanacağınız için mi?

STREEP. Aslında çalışma isteğimi kaybetmiş, diğer şeyler de daha önemli bir hale gelmiş ve erkek delisi olmuştum. 15 ya da 16'sındaydım. Zaten, operanın çekiciliğini, duygusallığını ve tutkusunu yakın bir zamana kadar anlayamadım.

-Şimdi ne tür müzik dinliyorsunuz?

BACON LEYDİNİN KARŞISINDA. *Genç kuşak oyunculardan Kevin Bacon, Hollywood'un 45 yaşındaki leydisinin karşısına ilk kez çıkıyor.*

STREEP. Her şeyi dinliyorum. Counting Crows, Pearl Jam ve benzerleriyle oğlum ve arkadaşları yeteri kadar ilgileniyorlar. Beatles ve Jimi Hendrix de dinliyorlar. Bense sadece babamı çağırıp "Görüyorsun değil mi? 10 yılda pek bir şey kaybolmadı" demek istiyorum. Oğlumun çok iyi bir zevki var. Yani, her şeyi ayırt edebiliyor. Daha 14'ünde, bunu görmek hoşuma gidiyor. Fakat bazı zamanlarda da çok kötü rap parçalarına daldığını görüyorum. Yani, "Çok fahişe" türündeki rap.

-Peki o zaman ne yapıyorsunuz?

STREEP. Ne yaptığımı biliyor musunuz? Radyoda siyah bir kadın gazetecinin Flavor Flav (Public Enemy grubundan) ile bir röportajı vardı. Sanırım, adam karısını ya da kız arkadaşını dövmekten tutuklanmış. Çocuğunun annesini. Ve kendini, "İstediğim herşeyi yaparım" diyerek savunuyor. Bütün bunları öğleden sonra yeniden yayınladılar. Henry okuldan gelince, "Şunu bir dinle" dedim ve odayı terk ettim. Bir süre sonra da odaya tekrar gittim ve "Bunun hakkında ne düşünüyorsun?" dedim. O da bana, "Şey, kız bir şeyler yapmış olmalı" dedi. Eğer kız kardeşlerinden biri kafasına vurursa, gerektiği gibi tepki veriyor. Ama bir süre sonra kendi düşündüğüne geliyor. İşte burası, onlara güvenmeniz gereken nokta. O ve arkadaşları bunu sadece bir yıl içinde öğrendiler.

-Bütün günü annelik yaparak geçirmenin sizi mutlu edebileceğine inanıyor musunuz?

STREEP. Bir yerde açık bir kapı olmalı. Psikolojimin iyi olabilmesi için. Aynı bu film gibi.

- Çok yakın aralıklarla, "Ruhların Evi"nde kadınsı bir rolde, "Vahşi Nehir"de ise erkeksi bir rolde oynadınız. Aradaki farklar neler?

STREEP. Bille August olsun, Curtis olsun, bu iki yönetmen de kadınsı yönleri, duygusallığı geliştiriyorlar. Mike Nichols ve Sydney Pollack da öyle. Çalıştığım bütün iyi yönetmenlerin tarzı aynıydı.

-Yani erkek yönetmenleri mi kastediyorsunuz?

STREEP. Ben sadece bir kadın yönetmenle çalıştım. O da "Dişi Şeytan"da Susan Seidelman'dı. Başarılı bir deneyim değildi. Çekim süresince sekiz aylık hamileydi ve bunu bilmiyordu. Böylece...

-Ne?

STREEP. Ohh, özür dilerim. Çalıştığım bazı erkek yönetmenler gibi kendi kadınsı tarafıyla pek ilgili değildi. (Güler)

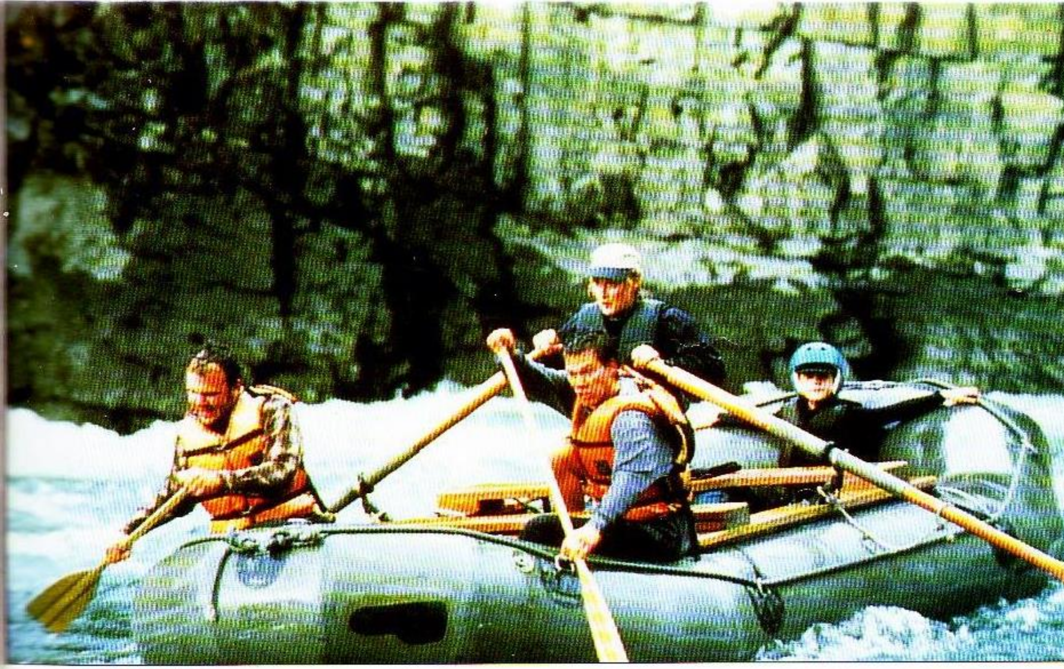
- Bunu gerçekten mi söylüyorsunuz?

STREEP. Evet. Gerçekten, sekiz aylık hamileydi. "Doktora gittim ve..." dedi. Sanırım bir tümörü falan olduğunu düşünüyordu. Öleceğini düşündü. Herhalde, testler olumsuzdu. "Git ve başka bir fikir bul" dedim. Bazen yanılabiliyorlar. Tecrübeden... (Not: Susan Seidelman çekimlerden sonra altı aylık hamile olduğunu anlamıştı)

-"Vahşi Nehir"in yapımcısı David Foster, bir sahneyi sizin önerdiğinizi söylemişti. "Ben kimsenin tarafında

VAHŞİ NEHİR

YÖNETMEN: CURTIS HANSON
OYUNCULAR: MERYL STREEP, DAVID STRATHAIRN, KEVIN BACON, JOSEPH MAZZELLO
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ: ROBERT ELSWIT
MÜZİK: JERRY GOLDSMITH
SENARYO: DENIS O'NEILL
YAPIMCI: DAVID FOSTER, LAWRANCE TURMAN

PSİKOLOJİK AKSİYON. *Yönetmen Curtis Hanson ve Meryl Streep "Vahşi Nehir'in içindeki psikolojik öğeleri daha baskın hale getirmeye çalışmışlar.*

değilim. Ben bir anneyim." Bu ifadenin yüzde yüz size ait olduğunu düşünmüş.

STREEP. Evet ama doğrusu şu, "Ben kimsenin tarafında değilim, ben herkesin tarafındayım. Ben anneyim."

-Öyleyse bu sizin gerçek kişiliğinize en yakın rol.

STREEP. Kesinlikle. Eminim. Yani, somut olarak yaptığım bunca şey varken, ortada muhteşem bir karakter var gibi oynamayacağım. Çünkü bütün düşündüğüm, herkesin emniyetini sağlamak.

- Son birkaç yıl içinde ne tür rollerde oynadın?

STREEP. Erkekleri ya da filmin ahlaki bilincini destekleyen kadın rollerinde.

-Seni hayal kırıklığına uğratan roller oldu mu?

STREEP. Hoşlandığım bir senaryoya her oyuncunun verdiği klasik tepkiyi veririm. Rolü benden istedikleri için gurur duyarım. Fikirlerini değiştirmesinler diye rolü hemen kaparım. Her zaman kendim için ilginç bir şey bulurum. Aksi halde, ya çalışmam ya da hamileyimdir.

- Hiç kendi yapımcılık şirketinizi kurmayı düşündünüz mü?

STREEP. Hayır. Asla. Bu ilgimi çekmediği için değil. Tabii ki herşeyi kontrol etmeyi isterim. Ama, bu seçtiğim hayatta imkansız. Bütün bu çocuklarım ve bütün bu... Biliyorsun kırıklar, çıkıklar...

-Kişisel olarak tanıdığın en güçlü kadın kim?

STREEP. Çok güçlü kadınların içinde yaşadım hep. Bütün arkadaşlarım ürkütücü derecede güçlüdürler.

- Kolejde nasıl biriydiniz?

STREEP. Şu anda daha iyi göründüğüme eminim. Bugün olduğumdan daha az ihtiyatlıydım. Sanırım bu, ünlü olmanın getirdiği bir şey. Daha dikkatli oluyorsunuz. Bu nasıl oldu biliyor musunuz? Çok sevdiğim kuzenim evleniyordu. Düğününe gelmemi istiyordu. Ve ben gelemeyeceğimi söyledim. Çünkü eğer ünlüyseniz ve de düğüne giderseniz, düğün sizinle ilgili olmaya başlar, gelinle değil. Bu, ünlü olmanın getirdiği kötü bir tecrübe. Her yerde geçerli, aile içinde, cenazede... Bunu açıklamak da çok zor. Kuzenimin anlayabileceğini zannetmiyorum.

-Los Angeles'ı terk etmeye neden karar verdiniz?

STREEP. Orada çok yalnızdım.

-Gerçekten mi?

STREEP. Fakat biz oraya gerçek anlamda bağlanmamıştık. Çünkü her zaman Connecticut'ı evimiz olarak kabul edip, yılın en güzel zamanlarını orada geçirirdik. Belki de Los Angeles'a bir şans vermedim. Orada yalnızdım ama burada birçok arkadaşım var. Sanırım, bunun bir parçası da eğlence endüstrisi ağırlıklı bir yer olmasından kaynaklanıyor ve arkadaşlık bütün bunların içinde parçalanıyor. Kendimi daha çok hapishanede gibi hissederdim.

-10 yaşındaki kızınızın "Ruhların Evi"nde oynamasına izin vermek zor bir karar değil miydi?

STREEP. Hadi ya, yapmış mıyım?

-Evet yaptınız. Çünkü ben bir yerde okudum.

STREEP. Ah, evet. Çok zor değildi çünkü gerçekten yapmak istedi. Çok güzel olacağını düşünmüştüm. Aslında dürüst olmak gerekirse, gerçek neden şu: Onu da oynattım çünkü "Ruhların Evi"ni yapmayı çok istemiştim. Fakat film Avrupa'da çekiliyordu. Böylece onunla birlikte olabilecektim. Özel bir hocayla geldi. Ona değişik bir isim verdik. Böylece kimse onu tanımayacaktı.

-Demek ki, kızın ya da herhangi bir çocuğun bu işi profesyonel olarak yapmaya karar verirse tepkiniz...

STREEP. Okullarından mezun olduktan sonra ne isterlerse yapabilirler.

- İnsanların düşündüğü kadar ihtiyatlı mısınız?

STREEP. Öyleyim galiba, bu "Meryl Streep" olmanın gerektirdiği bir şey. Annem de, "İnsanlar bütün bunlara sahip olmak için sağ kollarını vermeye razılar. Onun için rahatla ve eğlenmene bak." diyor.

-Siz de yapabilmeyi ister miydiniz?

STREEP. Evet. Yani, insanların bununla çok eğlendiklerini görüyorum. Ama ne kadar eğlendikleri hiç önemli değil çünkü dışlayıcı bir durum. Yaa, bu da benim acıklı hikayem...

- İşinizde olduğu kadar özel hayatınızda da bu kadar dikkatli misiniz?

STREEP. İşimde böyle hissetmiyorum. Burası benim evde hiçbir işime yarayan tehlikeli enerjilerimi açığa çıkardığım yer.

-Ne gibi?

STREEP. Şey, 43'ünde bir tekme yemeye ihtiyaç duymak gibi. Ya da "Vahşi Nehir"e başladığımda yaşlı olmak gibi.

-Hiç suç unsuru olabilecek zevklerin var mı?

STREEP. Bilmiyorum. Hiç bir zaman uyuşturucu kullanmadığımı söylemekten gurur duyuyorum.

-Robert Redford, sizinle bir komedide oynamaktan çok mutlu olduğunu söylemiş ve sette en iyi sizin olduğunuzu da belirtmişti.

STREEP. Şey, bilmiyorum. Bakın aktörlere ilham kaynağı olmaktan büyük gurur duyuyorum. Çünkü ben seyrettiğim ve etkilendiğim insanlara çok güvendim. Geraldine Page mesela. Onu tiyatroda görmek benim için her şeyin başı olmuştu. Maggie Smith, Colleen Dewhurst. Tabii ben de diğer insanlara bunu verebildiysem gurur duyarım. ■

GÖLGE TOPRAKLARDA

Anthony Hopkins, "Gölgededeki Topraklarda"da "The Road to Wellville"e oranla daha alıştığınız bir kompozisyonla çıkacak karşınıza.

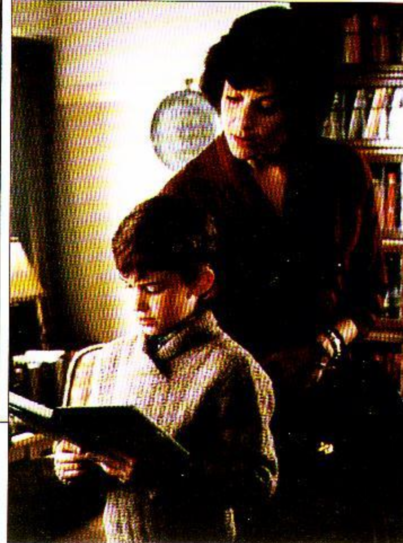
SHADOWLANDS

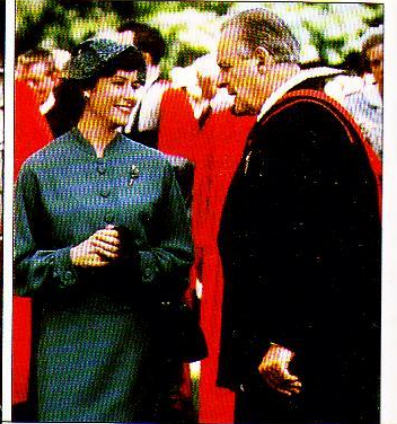
YÖNETMEN: RICHARD ATTENBOROUGH
OYUNCULAR: ANTHONY HOPKINS, DEBRA WINGER, EDWARD HARDWICKE
MÜZİK: GEORGE FENTON KOSTÜM TASARIM: PENNY ROSE GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ: ROGER PRATT,
SENARYO: WILLIAM NICHOLSON, YAPIM: RICHARD ATTENBOROUGH VE BRIAN EASTMAN
DAĞITIM: WARNER BROS GÖSTERİM TARİHİ: 3 MART

İNGİLTERE, 1950'LERIN BAŞI.. Yazar Jack Lewis (Anthony Hopkins) geleneksel ilişkiler çerçevesinde, alışkanlıklarını sürdürür... Fakat kardeşi Warnic'le (Edward Hardwicke) birlikte yaşayan Lewis'in gizli bir hayranı vardır. Alkolik kocasını terk etmiş Amerikalı genç dul Joy Gresham'dır (Debra Winger) bu gizli hayran. Yazarla uzun yıllardır yazışmış Gresham, büyük saygı duyduğu yazarı ziyaret eder. Böylece aralarında bir aşk başlar...

"Gölge Topraklarda", entellektüel ve duygusal açıdan tutucu bir ortamı eleştiriyor ve iki insanın tüm farklara karşın aşık olabileceklerini bir kez daha ortaya koyuyor... "Gölge Topraklarda", William Nicholson tarafından aynı adla Londra ve Broadway sahnelerinde oynanan tiyatro eserinden senaryolaştırıldı. Nicholson kendi oyunundan yaptığı bu adaptasyonda ilişkiler ve olayları daha da güçlendirdi. Film Oxford Magdelen College'da çekildi.

Richard Attenborough

Dünyanın onu tanıması için "Gandi" filmini yönetmesi gerekecekti. Ama "Gölge Topraklarda"nın yönetmeni, 50'nin üzerinde filmde rol almış emektar bir oyuncu.

HİKAYE ANLATMAK

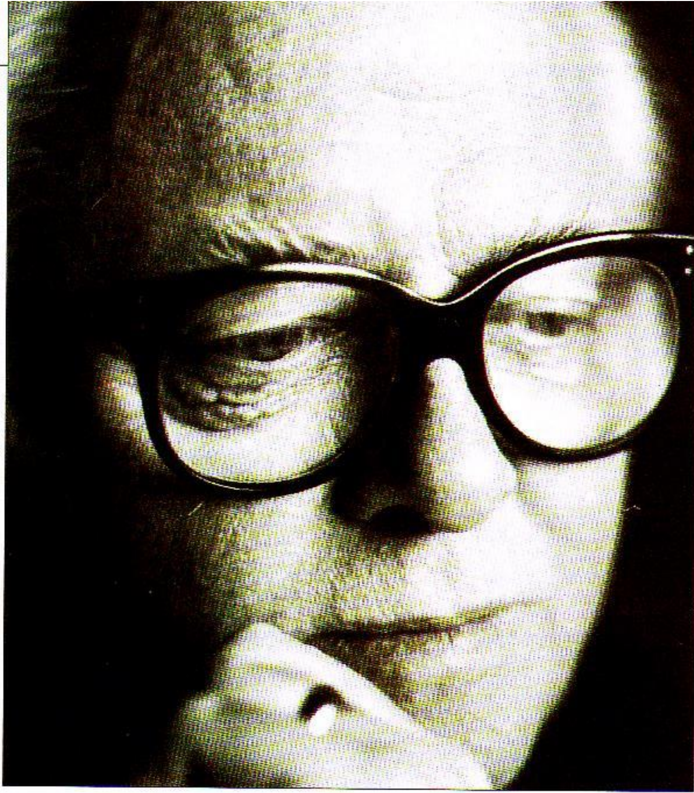
Attenborough, bir yönetmen olarak insanlara öyküler anlatmayı çok seviyor... "Birçok yönetmen hikaye anlatmanın sıkıcı olabileceğini düşünüyor ve hikayeyle hiç ilgilenmiyor. Bense insanlara hikaye anlatmakla, oyunculukla ve onların performanslarıyla ilgileniyorum. 'Gölgede Topraklarda'yı çekerken de benim için en önemli olan şey hikayeydi..."

34. CADDE'DE MUCİZE

Attenborough oyunculuktan gelen bir yönetmen. Halen de bir oyuncu. Onu, geçtiğimiz aylarda en yeni filmi "34. Caddede Mucize"de tonton bir Noel baba olarak izlemiştik. "Jurassic Park"ta ise dinozor çiftliğinin sahibi zengin işadamıydı. Bu iki film, 1979'dan beri kamera önüne geçmeyen Attenborough için aktörlüğe yeniden dönüş olmuştu.

"Evet, '34. Caddede Mucize'deki rolüm çok eğlenceliydi. Aslında benim gibi yaşını başını almış birinin 'eğlence' sözcüğünü kullanması kulağa garip gelebilir... Ama gerçek bu! Ben bu filmi çok eğlenceli olduğu için

Yönetmenliğe 1969'da "Oh! What a Lovely War" ile başlayan Attenborough, "Gandhi" ile (1982) en çok Oscar kazanan yönetmenlerden birisi olma özelliğini kazandı. Yönetmen olarak imza attığı diğer filmler ise şöyle sıralanabilir: "A Bridge Too Far" 1971, "Young Winston" 1972, "Magic" 1978, "A Chorus Line" 1985, "Cry Freedom" 1987, "Chaplin" 1992.

çektim. Ayrıca bu rolü oynamadan önce de 50 yıllık bir süre içerisinde çocuklarım ve torunlarım için bir Noel babaydım. Tabii ki, bu bana rolümü canlandırırken yol gösterdi."

TIFIL GÖRÜNÜŞLÜ GENÇ

1923 yılının Ağustos ayında doğan Richard Attenborough sinema oyunculuğuna genç yaşlarda başladı. Her zaman canlı ve genç bir görüntüsü vardı. Bu yüzden, yirmili yaşlarının ortasında bile yeniyetme erkek rollerine çıkıyordu. Sözgelimi, "The Guinea Pig"de psikolojik sağlığı yerinde olmayan okullu bir çocuğu canlandırmıştı. "Bu rol benim için çok kötüydü. Çünkü Sheila (Lady Attenborough) filmde metresim rolündeydi. Oldukça utandırıcıydı. Tabii evlendiğimizde bu türden bir ilişki söz konusu bile olamazdı."

PETER SELLERS

"En iyi performans gösterdiğim filmlerden biri bence 'The Dock Brief'... Peter ile birlikte oynadık. Sellers'i tanıdıkça ve oyun gücüne tanık oldukça, onun bir dahi olduğuna setteki herkes inanmıştı. İstediği her şeyi yapabileceğine inandım. O filmi nasıl yaptığımızı, nasıl bitirdiğimizi bilmiyorum. Film sırasında gülmemek için kendimi zor tutuyordum. Bu yüzden de dudaklarımı ısırıyordum. Peter o kadar komikti ki... Çok yetenekli bir oyuncuydu..."

EN ŞANSSIZ FİLMİ

Attenborough'nun 1965 yılında rol aldığı "The Flight Of The Phoenix" adlı filmi çok iyi iş yapmaz... "The Flight of the Phoenix"de Jimmy Stewart, Peter Finch ve Hardy Kruger ile beraber çok iyi performanslar vermelerine rağmen, film çok büyük bir başarı kazanamaz.

UÇAKLAR

Uçaklar söz konusu olduğunda Attenborough çok heyecanlı. "Uçaklarla ilgili olarak çevirdiğim ilk film 'Journey Together'... Ama bu filmi Royal Air Force Film Ünitesi savaşın başlangıcında özel olarak çektirmişti. Bu yüzden de kimsenin seyretmesi mümkün olmadı. Film için Eddie Robinson çağrıldı. Onunla üç hafta çalıştım. Gerçekten anlaşabildiğim çok iyi bir oyuncuydu."

EN KÖTÜ PERFORMANSI

Richard Attenborough'yu 1971 yılında çok kötü bir oyunculuk sergilediği "10 Rillington Place"de görürüz. "John Reginald Christie hayatımda canlandırdığım en zor rollerden biriydi. Bu rolü oynamadan önce oldukça geniş çaplı bir araştırmaya giriştim. Madame Tussaud Mumya Müzesi'ne ve Scotland Yard'daki Black Museum'a gittim. Önemli dedektiflerle görüştüm. Ama rolümü oynamam gerektiğinde sadece makyaj bile üç saatimi alıyordu..."

AKTÖRLÜĞE ARA

1950'li yılların sonlarına doğru Attenborough aktörlüğe ara verdi. "Aslında aktörlüğe bayılıyordum. Ama bir süre ara vermek benim için daha iyi oldu..." Ama Attenborough'nun aktörlüğe tekrar başlaması çok uzun sürmedi. Arkadaşı Bryan Forbes ile birlikte "The Angry Silence"ı çevirmeye karar verirler... Ama film için yeterli bütçeyi toplayamamışlardı... Böylece bedavaya çalışacak bir aktör ararlar. Bulamayınca da Attenborough bu filmdeki rolü üstlenmek zorunda kalır.

NEFRET ETTİĞİ ROLLER

"Olmaz mı?" diyor Attenborough... "Hell Is Sold Out, 'The Boys In Brown'... Bütün filmleri hatırlayamam. Ama keşke oynamasaydım dediğim en az yirmi film vardır... Benim kötü performansımın nedenlerinden biri de 'Gandhi'... Çünkü para kazanmadan Hindistan'da çok fazla zaman harcadım. Gaz faturalarımı ödeyemeyecek bir duruma soktum kendimi..." Fakat hikaye mutlu sonla biter. Attenborough "Gandhi"yi 1982 yılında tamamlar ve En İyi Film Oscar'ını kapıp, evine götürür.

JURASSIC PARK

1993 yılında çevirdiği "Jurassic Park"a kadar, 14 yıl boyunca kendi filmleri dahil hiçbir filmde oynamamıştı. En son filmi 1979 yılındaki "The Human Factor"dü... Attenborough, bu uzun molanın bitmesine sebep olarak Spielberg'i gösteriyor. "Steven Spielberg daha önceden de, filmlerinde rol almam için öneriler getirmişti... Ama yıllardır aktörlük yapmadığım için hep hayır diyordum. Jurassic Park'daki rolümü önerdiğinde de hayır diyecektim. Ama beni kandırmayı başardı."

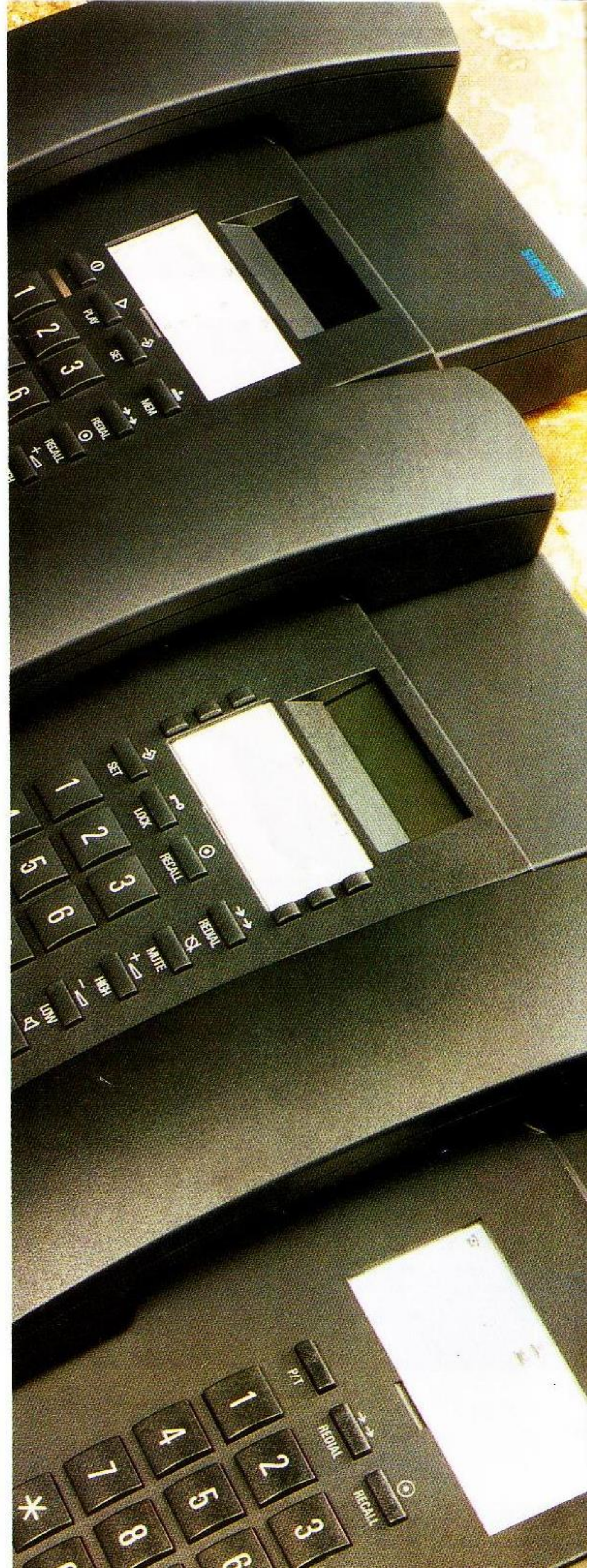
TONY İLE DEBRA

Yönetmen "Gölge Topraklarda"da birlikte çalıştığı Anthony Hopkins ve Debra Winger'e duyduğu hayranlığı gizlemiyor. "Tony kendi kuşağının en yetenekli oyuncularından biri. 'Gölgedeki Topraklarda'da her şey ona bağlı olarak gelişir. Tabii, Debra da müthiş... Onunla çalışmaktan da bütün ekip büyük bir zevk aldı." ■

SIEMENS

Nereden, kimi, nasıl
aradıklarını bilmiyoruz. Ama...

Telefonları Siemens!

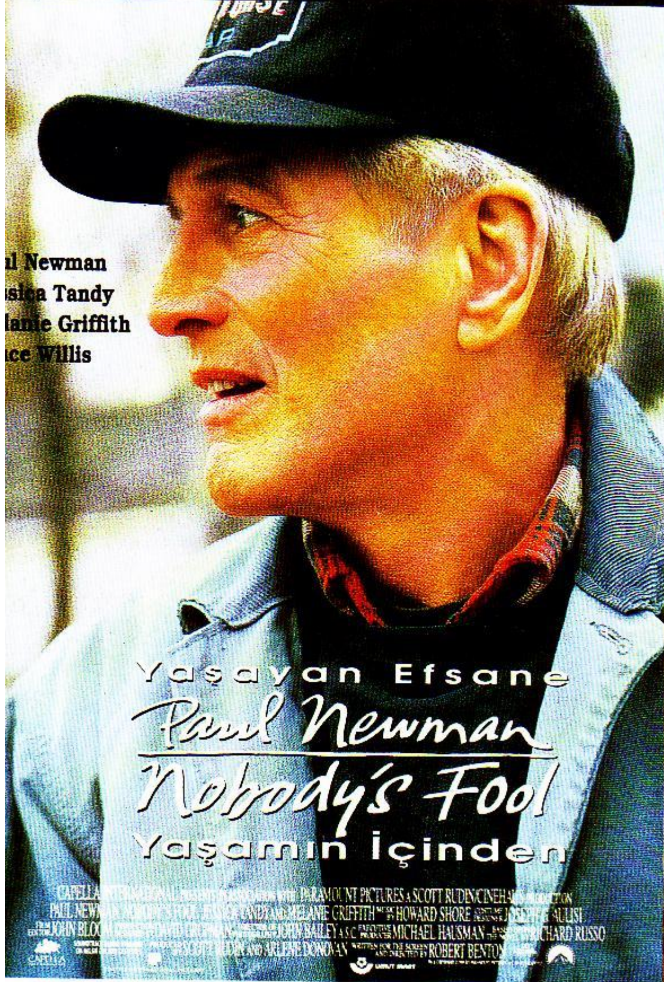
euroset 800 ailesi

Telefon... Günümüzde, hayatın akışı içinde belki de en çok gereksinim duyduğumuz araçlardan biri. Her gün milyonlarca kişi telefonla görüşüyor. Artık onsuz bir hayat düşünemiyoruz. Bu doğrultuda, iletişim teknolojisi de her geçen gün biraz daha gelişiyor. Amaç tüketiciye en iyiyi sunabilmek...
Enerji üretiminden dağıtımına, otomasyondan otomotive, ulaşımdan tıbba, elektrikli ev aletlerinden iletişime, pek çok alanda ürettiği ürünlerle, tam 148 yıldır kalitesi, teknolojisi ve güvenilirliği ile tanınan Siemens, telefonda euroset 800 ailesiyle yine sizlere "Siemens teknolojisi"ni sunuyor. euroset 802, 812 ve 832... Standart telefon arıyorsanız 802, ahizesiz kullanım rahatlığı istiyorsanız 812, tercihiniz kasetsiz dijital telesekreterli telefon ise 832...
Her üçü de estetik dizaynı ile Siemens ürünü. Dünyada bugün milyonlarca kişinin; nereden, kimi, nasıl aradıklarını bilmiyoruz. Ama telefonları Siemens. Çünkü Siemens'in mükemmeli sunduğunu biliyorlar!

Simko Ticaret ve Sanayi A.Ş.
Meclisi Mebusan Cad.
No:101 Fındıklı 80040 İstanbul
Tel: (0-212) 251 09 00
Faks: (0-212) 252 16 77

UMUT SANAT' TAN SİNEM

BU AY SİN

4 ŞUBAT 1995

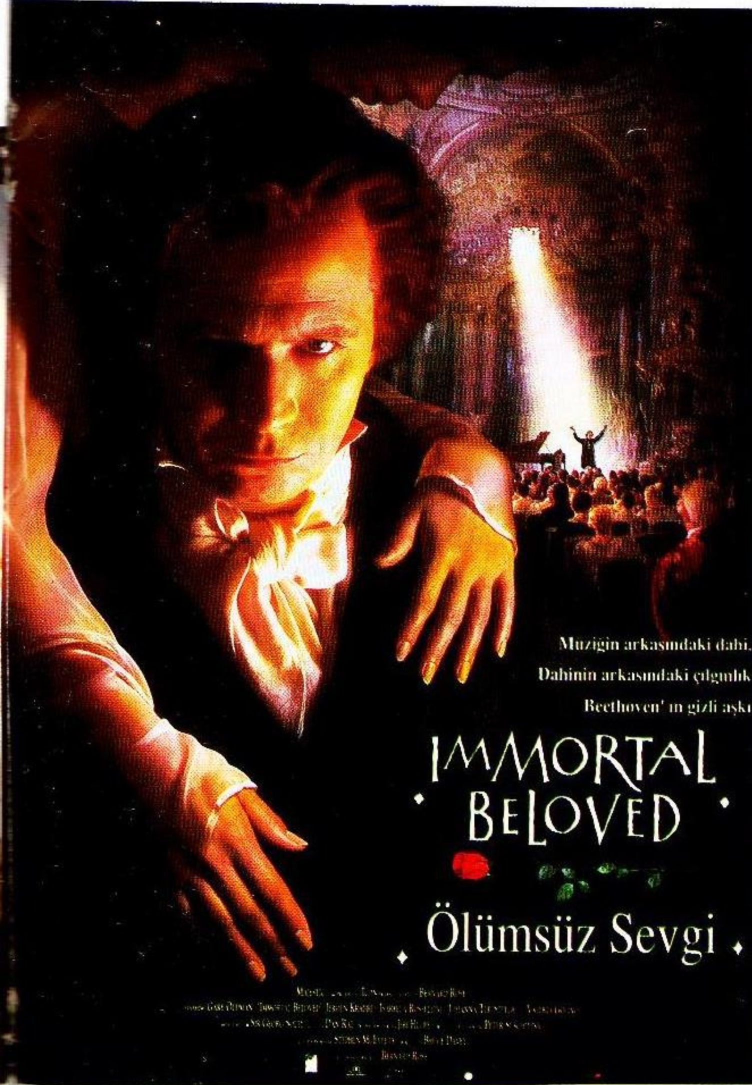

3 MART 1995

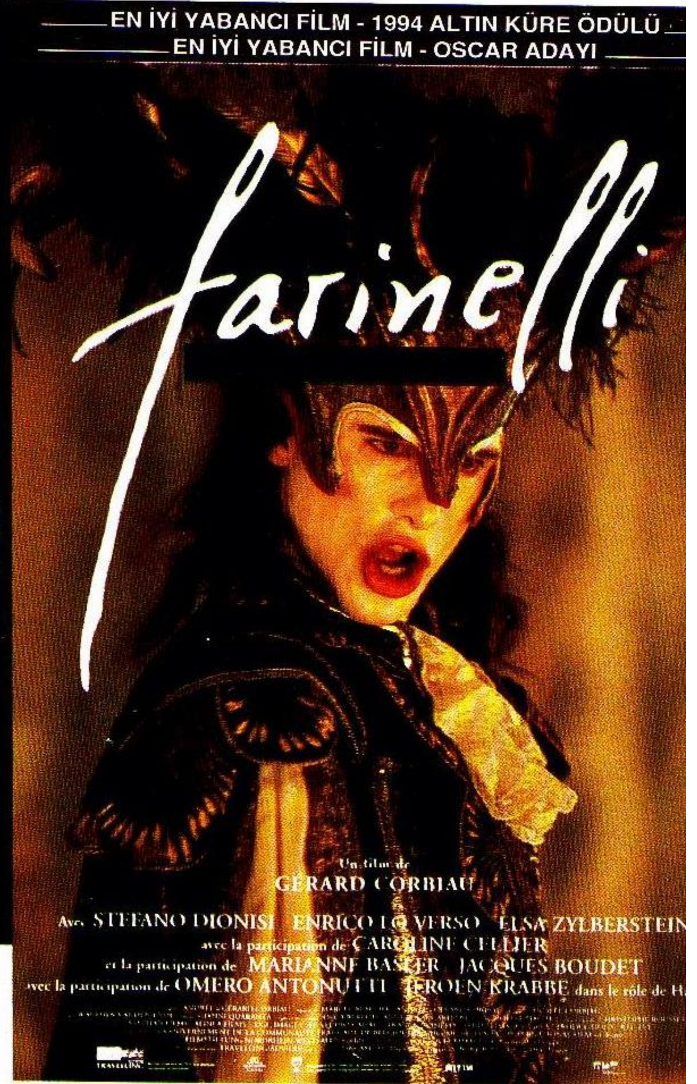
Sinema 100 Yaşında . Umut Sinemada.

ASEVERLERE SEVGİLERLE

EMALARDA

10 MART 1995

17 MART 1995

UMUT SANAT

MELANKOLİK BİR SOKAK AKSİYONU

LEON

Fransız yönetmen Luc Besson, "Nikita"dan beş sene sonra "Leon" ile karşımızda. Yine kontrollü bir şiddet, gözalıcı bir stil ve başdöndürücü bir mizansen... Film, melankolik bir katille 12 yaşındaki bir kızın New York sokaklarında geçen hikayesini anlatıyor.

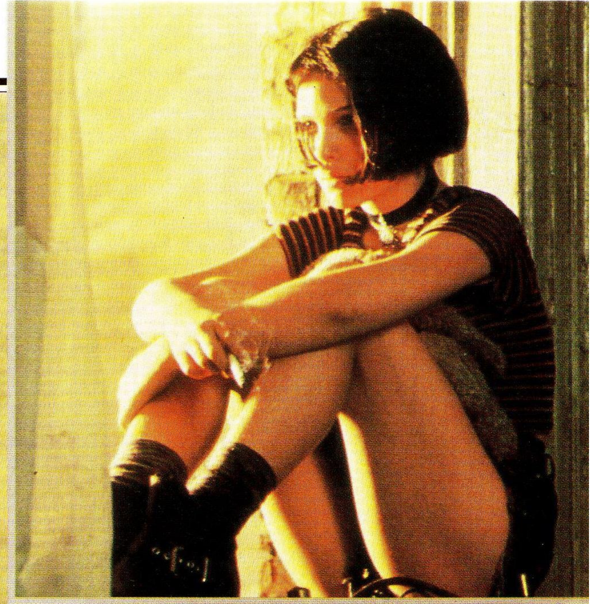
LEON'U CANLANDIRAN Jean Reno, Gabin, Noiret ve Yanne gibi büyük Fransız oyunculara özgü geleneksel uykulu görünüşle çıkıyor karşımıza. Aslına bakarsanız, Luc Besson'un yönetmenliğini yaptığı filmde ilk birkaç dakika boyunca onu tam olarak göremiyoruz. Başlangıçta kamera bize önce Leon'un aynalı güneş gözlüğünü, siluetini ya da profilinin bir bölümünü gösteriyor. Leon'u hareketleriyle tanımaya başlıyoruz ve bu hareketleri sayesinde onun hakkında fikir sahibi oluyoruz. Sessiz ama kararlı darbelerle göz açıp kapayıncaya kadar yarım düzine serseriyi hallediyor Leon. Devasa yapısına rağmen de garip bir yumuşaklık seziliyor hareketlerinde.

Leon işini oldukça iyi icra eden bir kiralık katil. Ancak insan öldürme zanaatını icra ettiği mesai saatlari dışında gerçek yüzü ortaya çıkar: Hayatın bütün pisliklerini görmüş olan anlamlı gözler çukurlarına kaçmıştır. Yüzündeki derin çizgiler, kirli sakallı bu adamın içinde olup bitenleri anlamanın imkansız olduğunun bir göstergesiymiş gibi görünse de zoraki bir gülümseme bile onun hüznünü gizlemeye yetmez. New York'taki virane evinde atletle öyle oturmuş sütünü içerken anlamsız gözlerle duvarlara bakar... İşte bu anda da seyirci bu profesyonel katilin silahını kendi şakağına dayamasının sadece bir an meselesi olduğunu anlar. Leon'la ilgili daha fazla ipucu verilmiyor filmde. Zaten buna gerek de yok. Jean Reno'nun duru ama mükemmel oyunculuğu sayesinde Leon'un yaşama sevinci ve iç huzuru olmadığı sürece yalnızlığa ve mutsuzluğa mahkum olduğunu anlıyoruz.

LEON
YÖNETMEN VE SENARYO: LUC BESSON
OYUNCULAR: JEAN RENO, GARY OLDMAN, NATALIE PORTMAN, DANNY AIELLO
GÖRÜNTÜ YÖNETMENİ: THIERRY ARBOGAST
MÜZİK: ERIC SERRA
ABD / FRANSA 1994, 106 DAK.
GÖSTERİM TARİHİ: 27 MART

Manhattan'ın karmaşık yaşamında iki yalnız insan. Kiralık katil Leon (Jean Reno) ve öksüz Mathilda (Natalie Portman).

Polisler tek kişilik ordu Leon'a karşı.

Besson anlatıyor

Neden New York?

"Burası hem geleceğin kenti hem de 100. caddeyi geçtikten sonra bir Üçüncü Dünya Kenti. New York hemen göze çarpan türden bir kent. Leon gibi bir karakter ancak böyle geniş bir metropolde rahat hareket edebilir. Onun gibi biri, böylesine muhteşem yapılar arasında varolabilir. Leon, izi bulunmaz bir denizaltı. Böyle bir evrende ulaşılmaz derecede silik. Fotoğraflarında çok estetik olan New York'u filme çekmek zordur her neden-se. Çizgilerini, yüksekliklerini kırmanız gerekir. Geniş plan sahneler çekmeyi seçtiğimden ve kendimi tamamen dikey bir kütle ile karşı karşıya bulduğumdan, birdenbire bu büyük bir problem oldu. Herşey çok büyük ve devasaydı. Uçları geniş alanlara açılan ana caddeleri seçmek zorundaydım. Bir köprüye çıkan caddeler, binaların tepesinden çekilen perspektifler... Aksi halde gökyüzünü hiç göremezsiniz. New York, filmde bir karakter değil; önemi temsil ettiği şeyden kaynaklanıyor. Modern toplumda yer alan her şey 15 yıl önce New York'da meydana gelmiştir. Kenti, filmi geliştirmek için ihtiyaç duyduğum her şeyi alabileceğim bir obje olarak kullandım."

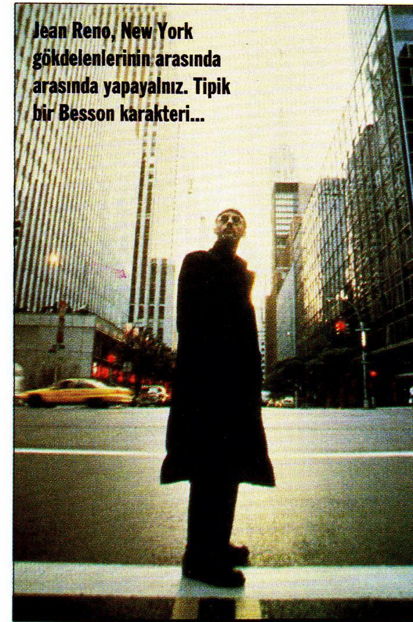
İspanyol Harlemi

"Daha çok İspanyol harleminde çekim yaptık. Sonra da Çin Mahallesi ve Wall Street gibi ilginç mekanlarda. Çok garip ama kendimi en çok İspanyol harleminde güvencede hissettim. Evet herkesin bir silahı var. Her takside silahlı bir güvenlik görevlisi bulunuyor. Fakat mafyada olduğu gibi, kurallar var. Ayrıca buradaki insanların çoğu bizim gibi Latin kökenli, İtalyanlar, Porto Ricolular, Latin Amerikalılar. Kendimi onlara yakın hissettim. Oyunu dürüst oynadım. Her şey yolunda gitti. Bazı sahneleri çekmek için insanlar bizi evlerine götürdüler. Bize yemek verdiler, yardım ettiler. Caddelerde konuştuğumuz bazı insanlara 'tuhaf işler' için para ödedik. Bu işin renkli yanını gerçekten çok sevdim. Elbette tehlikeliydi, ama her an ölümcül bir olayın patlak verebileceği ana caddelerdeki tehlikeden çok daha azdı."

Alman "Cinema" dergisinin eleştirmeni Roland Huschke'ye göre: "Besson eğer bütün film boyunca bu trajik karakterle uğraşsaydı 'Leon' tam da yabancılaşma üzerine bir film, yani 90'lı yılların 'Samuray'ı (Jean Pierre Melville, 1967) olacaktı."

Leon, ailesi psikopat bir polis (Gary Oldman) tarafından darmadağın edilen 12 yaşındaki Mathilda'ya (Natalie Portman) kol kanat geriyor. Sinema tarihinin gelmiş geçmiş en olgun çocuk oyuncusu olan Mathilda, Leon'u işbirliği yapmaya ikna ediyor. O ev işlerine yardım edecek ve İtalyan asıllı Leon'a okuma-yazmayı öğretecektir. Leon da bunun karşılığında ona erkek kardeşinin intikamını alabilmesi için profesyonel cinayet zanaatı üzerine ders verecektir. Besson, Nikita'dan sonra daha küçük bir Nikita'yı, yani Mathilda'yı çıkartıyor karşımıza.

Luc Besson "Leon"u şöyle anlatıyor: "Jean Reno için bir film yazmak istedim. Ama yönetmeyecektim. Leon karakterine esin kaynağı veren 'Nikita'daki temizlikçi Victor oldu. Karakteri çok sevdim ve bunu geliştirmek istedim. Ayrıca rol Reno'ya çok iyi uyuyordu. Senaryoyu 20 günde yazdım. Çok sevdiğim için başkasına vermekten vazgeçtim ve kendim yönetmek istedim. Kimliği, banka hesabı olmayan, süt içen ve

Jean Reno, New York gökdelenlerinin arasında arasında yapayalnız. Tipik bir Besson karakteri...

çiçeklerini sulayan yokedilmez Leon konusunda beni ilgilendiren, onun zayıf tarafını bulmaktı. Onu nasıl tuzağa düşürebilir, devirebilirdim? Bunun ona tam zıt bir yerden gelebileceğini hissettim. 12 yaşında güzel ve masum bir kız çocuğu. Bu karşılaştırmayı sevmiştim." ■

ELEŞTİRİ

"Belki bu hikaye için Mathilda karakteri üç dört yaş daha büyük olsaydı inandırıcı olabilirdi ama suikastlerle ve silahlarla ilgili herşeyi "cool" bulan, bunun dışında da sadece ukalalık eden ve ağzı bozuk "öldüren cazibe"yi canlandıran 12 yaşındaki bir kızdan ne beklenebilir ki?

Aslında seyircinin Mathilda'yı başlangıçta yetimhanede görmek istemesi, yaşına rağmen oldukça dişi görünen Natalie Portman'ın suçu değil. "Leon" özellikle Mathilda güçlü kızı oynadığında anlamsızlaşmaya başlıyor."

Roland Huschke, Alman Cinema dergisi

"2000 yılının otomobili"

Murat Akdilek

Sinema reklamcılığı alanında tek kuruluş olan Fida Film'in sahibi Murat Akdilek 31 yaşında. Yurt dışında finans ve işletme öğrenimleri gördükten sonra 1989'da aile şirketinin başına geçmiş. Murat Akdilek'in iki hobisi var: sinema ve spor. Step ve kickboxing sporlarının yanı sıra yazları da ralli sporuyla hem sürücü hem organizatör olarak içli dışlı. Murat Akdilek, Alfa 145 ile bir haftasonu boyunca deneme sürüşü yaptı. Aşağıda onun Alfa 145 hakkındaki görüşlerini bulacaksınız.

Benim için arabada önemli olan, keyifli sürüş. Yani kullanırken keyif alabilmelisiniz. Keyif alabilmek için rahat, konforlu, donanımı, aksesuarları tam, motor gücü istediğinizde size cevap verecek, bir arabayı sollarken, noktadan noktaya istediğiniz sürati yapacak bir arabaya ihtiyacınız var. Ama 300 km yapması da gerekmiyor, keyif alabilmeniz için.

Alfa 145'in dizaynı beni çok şaşırttı. Alışmakta güçlük çektim. Ön tarafı ilk anda çok hoşuma gitti. Arkasının görünüşüne pek ısınamamıştım, ama bir gün sonra ona da ısındım.

Çok şık bir araba. Herhalde şu anda trafikte görebileceklerimiz içinde '2000'li yılların otomobili' denebilecek tasarım budur. Zaten Alfa Romeo'nun tasarımlarını her zaman beğenmişimdir ve beğenmeyen de yoktur.

Ben sık araba değiştiren biriyim. Oto fuarlarını, otomobil dergilerini takip ederim. Otomobil yarış camiasında bulunmam dolayısıyla da zaten çoğu otomobil firmasıyla bağlantımız var. Neler çıkmış, görme imkanımız oluyor. Şu anda Jaguar kullanıyorum. 4 tane Jaguar değiştirdim. Ondan önce de BMW, Mercedes, Audi, Range Rover kullandım. Bir de Alfa Romeo 164 kullanmışlığım var. Alfa 145 çok rahat. İç tasarımı, yol görüşü, direksiyonu gerçekten mükemmel. Yol tutuşuna hayran kaldım diyebilirim. Bu ufaklıkta bir arabanın yüksek süratlerde bu kadar iyi yol tutması gerçekten şaşırtıcı.

Motoru zaten çok güçlü. Kullandığım 145'in motoru 1.7 16 sübaplı bir motordu. Bu motoru zaten daha evvel de başka bir Alfa Romeo'da kullanmıştım. Çok seri ve atak bir motor. Bu da önemli. 300 kilometreyle gitmiyorsanız bile, altınızda ihtiyaç olduğunda belli süratlere ulaşabilecek ve belli mesafelerde durabilecek bir arabayı her zaman istersiniz.

Motor sesi, sizi yarışçı "mood"una sokacak türden. Alfa 145'in tahrik edici bir sesi var. Bunun dışında bu araba her türlü konfora sahip. Silecekler, sis farları, rezistans gibi genellikle direksiyondan elinizi çekip konsolda arayacağınız düğmeler elinizin hemen altında, yani direksiyon üzerinde.

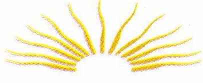
Özellikle silecekleri çok kullandık, çünkü deneme sürüşümüz yağmurlu havalarda oldu. Ve, bu kadar yüksek devirde çalışan bir sileceği de başka arabalarda görmedim. Olduğunu da sanmıyorum.

Arabanın içi, kapısı, o değişik tasarımı da kullandıkça hoşuna gidiyor insanın. Farları güzel, lastik seçimi de çok doğru ki, bu da önemli bir şey.

Arabayı kısa yollarda, virajlarda denedim. Benim kanımca bu araba, bir genç, bir bayan veya bir ailenin ikinci otomobili olarak ideal. Kendi sınıfında hem tasarımı, hem konforu bakımından rakiplerinden üstün bir araba.

Aksesuarlar bakımından, bu sınıfta bir arabadan beklenebilecek her şey var. Far yıkama gibi bu sınıfta pek olmayan bazı ekstralar var. Bu araba, şu ana kadar kullandığım en modern arabaydı.

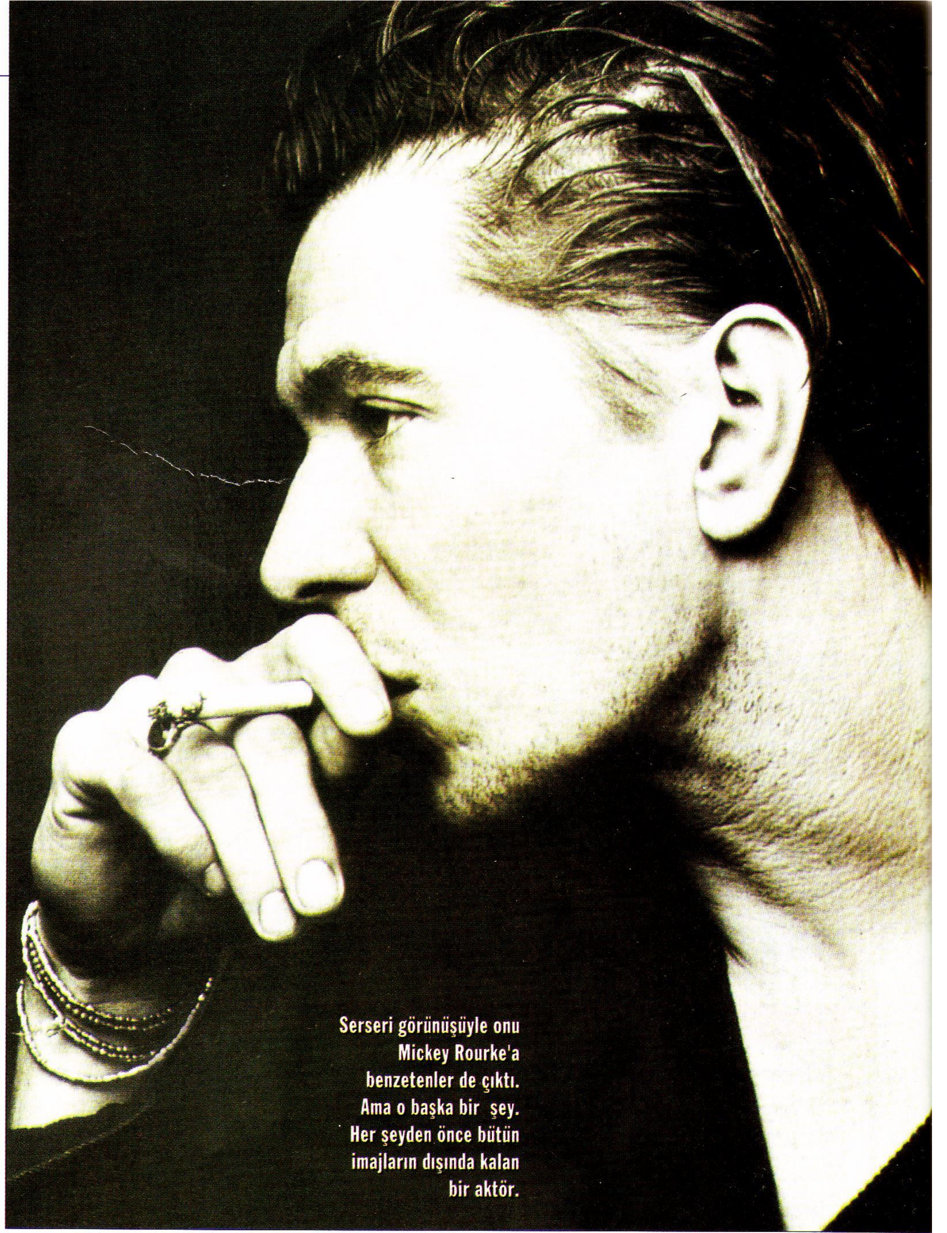
MODEL	145 1.6	145 1.7 16V
MOTOR HACMİ (CC)	1596	1712
AZAMİ GÜÇ (bhp-EC/dd)	103/6000	129/6500
YAKIT SİSTEMİ	Çok nokta ENJ.	Çok nokta ENJ.
AZAMİ HIZ (km/saat)	185	200
HIZLANMA (0-100 km/saat)	11 sn.	9.8 sn.

Yorgun, bıkkın ve çılgın

KİRLİ GARY

Gary Oldman anti-kahramanları oynamaktan hiç korkmuyor: Dracula, Kennedy'nin katili Oswald ve diğer sapkın karakterler... "Leon"da ruh hastası bir polisi oynayan İngiliz aktör, bugün Hollywood'un en çok aranan simalarından biri. Çünkü bir benzeri daha yok...

Serseri görünüşüyle onu Mickey Rourke'a benzetenler de çıktı. Ama o başka bir şey. Her şeyden önce bütün imajların dışında kalan bir aktör.

KISA BİR SÜRE ÖNCE Kevin Costner'ın başrolde oynadığı "Waterworld" filminin yapımcılarının büyük bir problemi vardı. Kötü adamı canlandıracak oyuncuyu bir türlü bulamıyorlardı. Uzunca bir süre kafa patlattıktan sonra (bu arada filmin çekimlerine de çoktan başlanmıştı), bu role en uygun oyuncunun Gary Oldman olduğuna karar verdiler ve hiç tereddüt etmeden Oldman'a 5 milyon dolar teklif ettiler. Ancak ne yazık ki, "Drakula"dan bile bu kadar çok kazanmamış olan Oldman, o sıralarda Demi Moore ile birlikte "The Scarlett Letter"ı çevirmek için 2 milyon dolara anlaşmıştı. Ne olacaktı şimdi?

"Scarlett Letter"ın yapımcıları, Oldman'ı elden kaçırmamak için oyuncunun fiyatını 5 milyon dolara çıkardılar. Sonuç olarak, "Waterworld" ekibi "Speed" filminin kötü adamı Dennis Hopper ile yetinmek zorunda kaldı. Tabii, bütün bunlar en çok Gary Oldman'ın işine yaradı. Hollywood onu paylaşamıyordu artık. Amerikan film endüstrisinin "metelik etmez" şeklinde değerlendirdiği her rolü canlandıran çelimsiz bir İngiliz için hiç de fena bir durum değildi bu.

Gary Oldman'ın alıştığımız parlak Amerikan oyuncularından farklı bir çizgisi var. İmaj onun umurunda bile değil. Tabular ya da ticari kaygılar da öyle...

Oldman daha çok kural dışı karakterleri canlandırmayı tercih ediyor. "Drakula"da, "JFK"de ya da en son "Leon"da olduğu gibi... Bütün enerjisini sanatçı olmak için harcıyor.

GARY OLDMAN oyunculuk kariyerine bir punk olarak "Sid ve Nancy" filmiyle başladı. "Prick Up Your Ears"de homoseksüel ve saldırgan yazar Joe

"Leon"da Gary Oldman ve eski kuşağın sağlam isimlerinden Danny Aiello. Oldman, filmde 12 yaşındaki bir kızın bütün ailesini mahveden ruh hastası bir polis rolünde.

Orton'ı canlandırarak çizgi dışı karakterlerine bir yenisini ekledi. "Immortal Beloved"da Beethoven rolündeydi. Bu arada "Track 29" ve "True Romance" gibi filmlerde kendilerini mahveden garip insanları canlandırdı. "Dracula" zaten başlı başına garip bir karakterdi.

Ancak Kirli Gary sadece başka oyuncuların silah zoruyla bile canlandırmayacakları karakterleri canlandırmakla kalmıyor, aynı zamanda özel hayatında da alışılmış kariyer meraklısı "imajcı"lardan farklı bir görüntü arzediyor. Halka açık yerlerde gözünün altında halkalarla, saçı başı dağınık, solgun yüzle görülüyor. Açıklaması ise çok açık ve net; "İki gecedir uyuyamadım." "Hah, işte bir Mickey Rourke daha" diyorsunuz değil mi? Hayır, hiç de öyle değil!

GARY OLDMAN Londra'nın fakir semtlerinden olan New Cross'da yetiştiğini anlatırken bunu ne kendini acındırmak ne de hava atmak için yapıyor. Bunu sadece hayatının bir parçası olarak görüyor. Ona Kiefer Sutherland ile ettiği bir kavgadan sonra, bütün bir geceyi neden hücrede geçirdiği sorulduğunda, size bu soruyu neden sorduğunuzu bir türlü anlayamadığını anlatan gözlerle bakıyor ve kısaca, "Sarhoş olduğum için" cevabını veriyor. Bu tür olayların gazetelere yansıması ise onu hiç kaygılandırmıyor. "Tabii ki, benim de radikal taraflarım var. Zaten böyle olmak zorunda. Kişisel tecrübelerim olmazsa rollerim için gerekli olan enerjiyi nerden bulabilirim ki? Diğer oyunculardan tek farkım, yasak olan şeylerden zevk aldığımı gizlememem."

Gary Oldman'ın işinin anahtar kelimesi "enerji". Ne yapacaksa aniden ve gözü kararmış olarak yapıyor. Beyazperdede fırtına gibi esiyor. Son iki senede sözünü etmeye değmeyecek aralar vererek tam yedi film çevirdi. Onunla yapılan röportajlarda noktasız ve virgülsüz konuşuyor. Ayrıca karşısındakinin ona meydan okumasına ya da komiklik yapmasına da hiç fırsat tanımıyor. Daha 32 yaşında ama iki kere evlenip boşanmış. Kendi gibi oyuncu olan Lesley Manville ve Uma Thurman ile...

Şu sıralarda da Isabella Rossellini ile evlilik hazırlıkları yapmasına şaşmamak gerek. Kendisinin de dediği gibi "Gary Oldman hayat dolu bir insan." Gary Oldman'ın bugünlere gelmesine en çok şaşıran kişi de yine kendisi. "Oyuncu olmasaydım büyük bir ihtimalle kanun kaçağı olurdum" diyen Oldman, Malcolm McDowell'ı seyrettikten sonra oyuncu olmaya karar vermiş ve 18'inde bir oyunculuk okuluna girmiş. Oyunculuk konusunda da bir çift lafı var; "Eğer biri, size kameraların önünde başka bir insan olduğunu söylüyorsa yalan söylüyordur. Oynarken kendi hislerime kulak vermek zorundayım. Rol gereği ağlıyorsam o gözyaşları kendi gözyaşlarımdır, bu arada duygularım incinse bile... Ama bu, belki de bir oyuncu olarak ödemem gereken bedel."

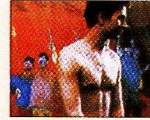
Birkaç senedir New York'ta yaşayan Oldman'ın en çok hoşuna giden şeylerden biri de insanların onu Amerikalı sanması. Aksan taklit etmekteki yeteneği yüzünden ona "İngiliz Meryl Streep" lakabını takmışlar. Ona daha ne kadar süreyle bu hızla devam edeceği, belli bir yaştan sonra oyunculuğu bırakıp bırakmayacağı sorulduğunda, bunu daha önce hiç düşünmemiş gibi bir süre susuyor ve sırıtarak; "Bir gün sıkıcı biri olup olmayacağımı mı soruyorsunuz? Engelleyebileceğim sürece asla" cevabını veriyor. ■

FİLMOGRAFİ

Gary Oldman'ın "kirli" işleri

Sid and Nancy
(Alex Cox, 1968)
"Sex Pistols" gitaristi Sid Vicious"un hayatı ve ölümü üzerine bir punkografi

Prick Up Your Ears
(Stephen Frears, 1987)
Gary Oldman bu filmde yazar Joe Orton'u canlandırıyor.

Track 29
(Nicolas Roeg, 1987)
Çılgın Gary bu kez Theresa Russell'ın karmaşık rüyalarına giriyor.

Rosencrantz ve Guildenstern Öldü
(Tom Stoppard, 1990)
"Hamlet'teki iki "işlevsiz" karakter üzerine yazılan bir tiyatro oyunundan uyarlanmıştı.

State of Grace
(Phil Joanou, 1990)
Bir gangster melodramında Gary Oldman eli silahlı bir gangster rolünde.

JFK
(Oliver Stone, 1991)
Oldman Amerika'nın en nefret edilen adamı Lee Harvey Oswald'ı oynuyor.

Bram Stoker'dan Dracula
(Francis Ford Coppola, 1992)
Tonlarca makyaj olduğu bilinmesine rağmen gene de korkunç.

Çılgın Romantik
(Tony Scott, 1993)
Seyredenler gayet iyi biliyor. Gary yine sinirleri hoplatıyor.

SİNEMA REHBERİ

TÜRKİYE'DEKİ TÜM SİNEMA SALONLARI VE TELEFON NUMARALARI

İSTANBUL

AFM (3 salon)-Teşvikiye. 230 94 37
Alkazar Avrupa ve
Alkazar-Beyoğlu. 245 73 83
Akmerkez (3 salon)-Etiler. 282 05 05
Apollon ve Apollon Cep-Erenköy.
....362 51 00
As (2 salon)-Harbiye. 247 63 15
As-Kadıköy. 336 00 50
Atlas-Beyoğlu. 252 85 76
Avşar Sanat Merkezi (5 salon)-Bakırköy.
....583 14 97
Beyoğlu-Beyoğlu. 251 32 40
Capitol (3 salon)-Altunizade. 310 06 16
Elhamra-Beyoğlu. 244 22 36
Emek-Beyoğlu. Tel: 293 84 39
Feza-Karagümrük. 631 16 08
Fitaş (5 salon)-Beyoğlu. 249 01 66
Gazi-Osmanbey. 247 96 65
Güney-Pendik. 354 13 88
Hakan-Kadıköy. 337 96 37
İncirli (3 salon)-İncirli. 572 64 39
Kadıköy-Kadıköy. 337 74 00
Karya-Bakırköy. 542 11 72
Kent (2 salon)-Şişli. 241 62 03
KSM-Kadıköy. 338 90 76
Lale (2 salon)-Beyoğlu. 249 25 24
Moda ve Moda Cep-Kadıköy. 337 01 28
Mövenpick (2 salon)-Maslak. 285 06 95
Nilgül-Fındıkzade. 586 12 96
Nova Baran-Şişli. 240 35 58
Ocak-Kadıköy. 336 37 71
Odeon-Üsküdar. 310 98 69
Oskar-Pendik. 390 09 69
Parliament Cine Club-Etiler. ..257 78 22
Pera-Beyoğlu. 251 32 40
Prestij (2 salon)-Ataköy. 560 72 66
Pyramid-Fenerbahçe. 348 01 50
Reks-Kadıköy. 336 01 12
Renk-İncirli. 572 18 63
Site (4 salon)-Şişli. 247 69 47
Sinema 74-Bakırköy. 572 04 44
Sinepop-Beyoğlu. 251 11 76
Stad-Karagümrük. 521 04 08
Sur-Topkapı. 523 67 12
Süreyya-Kadıköy. 336 06 82
Şafak (5 salon)-Çemberlitaş. .516 26 60
Yıldız (3 salon)-Aksaray. 589 61 39
Yıldız-Kadıköy. 346 51 24

ANKARA

Akün-Kavaklıdere. 427 76 56
Batı (2 salon)-Kavaklıdere. 418 83 23
Derya (2 salon)-Sıhhiye. 229 96 18
Eti Sanat Merkezi-Kızılay. 229 62 80
Kavaklıdere-Kavaklıdere. 426 73 79
Kızılırmak-Kızılay. 425 53 93
Megapol Mavi, Kırmızı, Yeşil-Kızılay.
....419 44 92
Menekşe-Kızılay. 425 55 61
Metropol (2 salon)-Kızılay. 425 74 78
Mithatpaşa-Kızılay. 431 85 15
Nergiz-Kızılay. 418 38 83

İZMİR

Çınar-Konak. 484 66 17
Deniz (2 salon)-Karşıyaka. 381 64 61
Hatay Kültür Merkezi-Hatay. ..244 13 01
İzmir-Alsancak. 421 42 61
Karaca-Alsancak. 483 93 54
Karşıyaka-Karşıyaka. 381 50 98
Konak-Konak. 483 21 91
Oscar-Bornova. 342 26 54

EDİRNE

Serhad. 225 10 97

ÇANAKKALE

Emek. 222 27 75

TEKİRDAĞ

Kültür ve Sanat Merkezi. 261 57 47

ÇORLU

Yeni Çiçek. 651 11 24

DÜZCE

As. 514 21 35

KOCAELİ

Altınnal. 321 22 23
Orduevi. 321 11 00

ADAPAZARI

ASM. 277 05 12

BURSA

Başak. 215 15 76
Burç. 221 23 50

ESKİŞEHİR

Arı (3 salon). 231 24 12
Kılıçoğlu. 231 20 63

ANTALYA

Aspendos. 247 06 70
Kültür. 241 62 37
Megapol. 237 01 31
Oscar. 248 63 02
Ulusoy. 241 17 95

BALIKESİR

Şan ve Şan Cep. 241 16 50

MUĞLA

Belediye. 214 18 48

DENİZLİ

Sanat Merkezi. 264 44 80

AYDIN

Yeni Sinema. 225 19 29

UŞAK

Park. 223 67 26

ADANA

Arı. 454 38 02
Galleria. 458 59 56
Metro. 454 69 96
Özen. 351 02 55

KONYA

Kent. 322 45 68

MERSİN

Gediz. 237 46 85
Kamer. 231 67 23

İSKENDERUN

Büyük. 231 10 49
Site. 617 13 04

HATAY

Akar. 215 11 87
Konak. 215 13 36

KAYSERİ

Onay. 222 13 13

ZONGULDAK

Belediye. 251 21 66

SAMSUN

Konak. 431 24 71

ORDU

Ordu. 214 11 71

TRABZON

Saray. 321 00 06

ERZURUM

Dadaş. 234 40 59

DİYARBAKIR

Emek. 222 60 86

MALATYA

Büyük. 321 24 24

GAZİANTEP

Arı. 231 77 53

ELAZIĞ

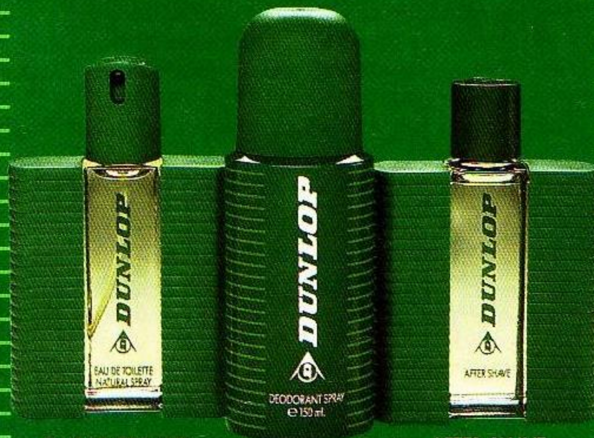
Saray. 218 11 14

DUNLOP

Başarılı erkeğin seçimi

EAU DE TOILETTE

DEODORANT SPRAY

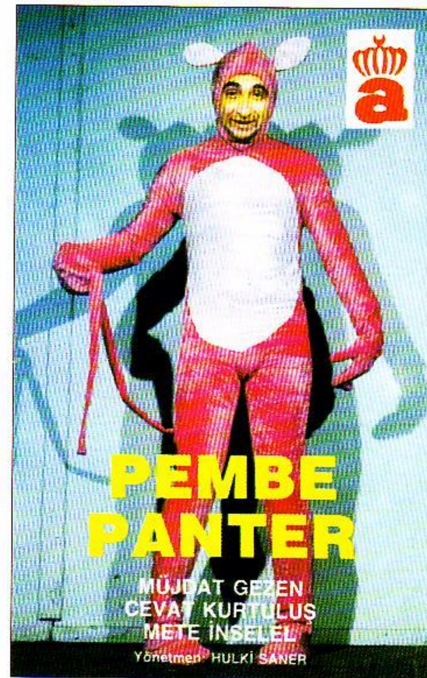
AFTER SHAVE

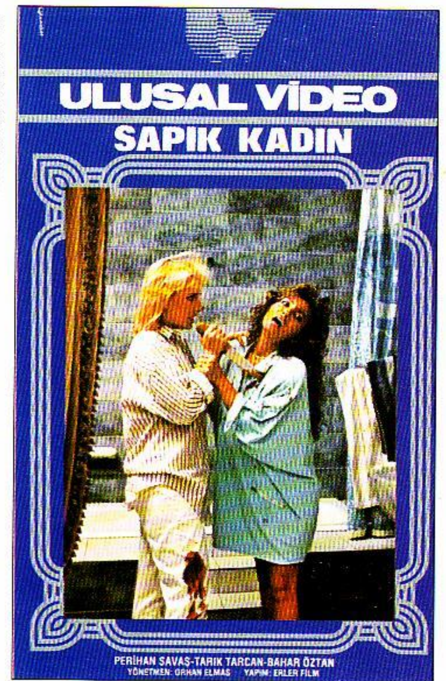
PİNKİM
KOZMETİK

Kullanılmış hikaye avcıları

Bir zamanlar Yeşilçam, Hollywood'u hiç ihmal etmez, gözüne kestirdiği bütün filmleri hiç acımadan araklardı. İşte, Frank Capra filmlerinden tutun televizyon dizilerine kadar yapılan bu yüzlerce uyarlamadan bazıları...

BURAK GÖRAL

Müjdat Gezen, dönemin yaygın hastalığı Pembe Panter-mania'ya ayak uydurmaktan hiç çekinmemişti. Perihan Savaş ise "Öldüren Cazibe"nin Glenn Close'una ayak uydurmak için saçlarını sarıya boyatmıştı. Metin Erksan da müslüman mahallesinde yerli "Exorcist" satmıştı.

SİNEMA TARİHİ BOYUNCA birçok ülke sineması, yeni esin kaynakları bulmak için gözünü başka ülkelerin sinemasına dikti. Bütün dünya Hollywood'a baktı, Hollywood da dışarıya... Evet, kendi toplumuna özgü ve kapalı bir sinema anlayışına sahip Amerikan sineması bile bunu artık çok sık yapmaya başladı. Japon sinemasından tutun, Fransız sinemasına kadar birçok ülkenin filmini kendi oyuncularıyla seyretme isteğiyle yanıp tutuşan Amerikalılara bu hizmeti Hollywood birçok kere verdi. Özellikle Fransa'dan örneklerle: "Breathless", "Three Men And A Baby", "Sommersby", "The Assassin", "Scent Of A Woman", "My Father The Hero", "Roxanne", "True Lies", "Junior"...

Peki bizim Yeşilçam bu konuda neler yapmış? Aslında Yeşilçam, Hollywood'dan bile hızlıymış bir zamanlar. Star sisteminin ortaya çıkışıyla yaşanan senaryo problemini "uyarlama modası" ile atlatan Yeşilçam, 1961-1974 döneminde bunun pek çok örneğini yoğun bir şekilde vermiş, daha sonra

AMERİKAN FİLMLERİ			YERLİ VERSİYONLARI		
Filmin adı, yönetmeni, yılı	Oyuncuları	Konusu	Filmin adı, yönetmeni, yılı	Oyuncuları	Konusu
Some Like It Hot, Billy Wilder, 1959	Marilyn Monroe, Tony Curtis, Jack Lemmon	İki işsiz müzisyen bir gangster savaşına tanık olurlar ve izlerini kaybettirmek için bir kızlar orkestrasıyla turneye çıkarlar.	Fıstık Gibi Maaşallah, Hulki Saner, 1964	Türkan Şoray, İzzet Günay, Sadri Alışık	Orijinaliyle arasındaki tek fark, Türkan Şoray'ın esmer olması.
The Sting, George Roy Hill, 1973	Paul Newman, Robert Redford	1930'ların Chicago'sunda iki adam yakın arkadaşlarını öldürten gangsterden intikam alırlar.	Belalılar, Melih Gülgen, 1974	Cüneyt Arkın, Erol Taş	1970'lerin İstanbul'unda kibar bir hırsız, kendisini yetiştiren ustasının öldürülmesi üzerine intikam yemini eder.
The Exorcist, William Friedkin, 1973	Linda Blair, Max Von Sydow	İngiltere'de yaşayan Amerikalı ailenin 12 yaşındaki kızının ruhuna şeytan girer. Onu kurtaracak olan genç bir rahiptir.	Şeytan, Metin Erksan, 1974	Canan Perver, Cihan Ünal	İstanbul'da yaşayan zengin bir ailenin kızının ruhuna şeytan girer. Onu genç bir doktor ve yazar kurtarır.
A Star Is Born, Frank Pierson, 1970	Barbra Streisand, Kris Kristofferson	Tanınmamış bir yeteneğin elinden tutan eski müzisyen onunla evlenir. Ama kadın yükseldikçe aralarındaki ilişki bozulur.	Minik Serçe, Atıf Yılmaz, 1978	Sezen Aksu, Bulut Aras	Düğünlerde şarkı söyleyen Hülya, sevgilisi Orhan sayesinde ünlü olur. Evlenirler. Ama ünlü oldukça kocasıyla arası bozulur.
The Strawdogs, Sam Packinpah, 1971	Dustin Hoffman, Susan George	Bir matematikçi ile güzel karısı, İngiltere'de bir dağ evine gelirler. Kadın burada bir grup serserinin tecavüzüne uğrar.	Kadınca, Temel Gürsu, 1984	Banu Alkan, Ferdi Özbeğen	Ünlü bir müzisyen ile güzel karısı tatile çıkarlar. İhmal edilen bu kadın önce kocasını aldatır, sonra bir grup serseri tarafından tecavüze uğrar.
Tootsie Sydney Pollack, 1982	Dustin Hoffman, Jessica Lange	Hiçbir yerde iş bulamayan genç adam, kadın kılığına girince hem iş hem de güzel bir sevgili bulur.	Şabaniye, Kartal Tibet, 1984	Kemal Sunal, Çiğdem Tunç	Kan davasından kaçan Şaban, annesi sayesinde kadın kılığına girer ve Şabaniye olur. Aynı zamanda assolist de olur.
Woman In Red, Gene Wilder, 1984	Gene Wilder, Kelly Le Brock	Ortahalli bir adamın ortahalli bir çapkınlık macerası.	Aşık Oldum, Ertem Eğilmez, 1985	Şener Şen, Şehnaz Dilan	Aslında kare kare uyarlanmış, sadece Şener Şen ve diğer tiyatrocu oyuncuların renk kattığı kendi halinde bir film.
The Postman Always Rings Twice, Bob Rafelson, 1980	Jack Nicholson, Jessica Lange	Yaşlı meyhanecinin genç ve güzel karısı, günün birinde yakışıklı bir adamla bir olup kocasını öldürür.	Sarı Bela, Şahin Gök, 1985	Hakan Balamir, Banu Alkan	Hiçbir fark yok. Hakan Balamir aynı Jack Nicholson. Banu Alkan da aynı Lange.
Love Story Arthur Hiller, 1970	Ali McGraw, Ryan O'Neal	İki üniversiteli genç. Kız bir kütüphanede çalışır. Erkek bir buz hokeyi oyuncusudur. Dillere destan bir aşk yaşarlar.	Aşk Hikayemiz, Orhan Elmas, 1986	Hülya Avşar, Tarık Tarcan	İki üniversiteli genç. Kız bir kütüphanede çalışır. Erkek (Türkiye'de buz hokeyi imkanı olmadığından) basketbol oynar.
Endless Love, Franco Zeffirelli, 1981	Brooke Shields, Martin Hewitt	Lise öğrencisi iki gencin akılalmaz derecedeki büyük aşkları ve ailelerin karşı çıkması.	Bitmeyen Sevda, Kaya Ererez, 1986	Derya Arbaş, Oğuz Tunç	Zaten sulugöz bir film olan orjinalinin daha da sulusu.
Falling In Love, Ulu Grosbard, 1984	Robert De Niro, Meryl Streep	İkisi de evli, bir kadın ve bir erkek arasındaki yasak aşk.	Bir Günah Gibi, Alev Akarar, 1987	Halil Ergün, Zuhal Olcay	Orjinalinden farkı, daha bir kadın duyarlılığında çekilmiş olması.
Fatal Atraction, Adrian Lyne, 1988	Michael Douglas, Glenn Close, Anne Archer	Mutlu bir evlilik yaşayan başarılı avukat, bir anlık "içgüdü"sünün esiri olarak bir kaçamak yapar.	Sapık Kadın, Orhan Elmas, 1988	Tarık Tarcan, Perihan Savaş, Bahar Öztan	Sevişme sahneleri dışında tıpkısının aynısı.
Breathless, Jim McBride, 1983	Richard Gere, Valerie Kaprinsky	Bir araba hırsızı genç, polisten kaçar ve eski kız arkadaşını bulur. Beraber kaçmaya başlarlar.	Çılgın Aşıklar, Ahmet Hoşsöyler, 1990	Hakan Ural, Serpil Çakmaklı	Aynı konu Sibel Can'ın senaryosuyla işlenmiş.
West Side Story, Robert Wise, 1961	Natalie Wood, Richard Beymer	Amerikalı çocuklarla Porto Rikolu çocukların çete savaşları sırasında doğan bir aşk.	Yasak Sokaklar, Kaya Ererez, 1994	Emrah, Seren Serengil	Zengin çocuklarla, fakir çocukların çete savaşları arasnda doğan bir aşk.

giderek azalan bir grafik çizmişti.

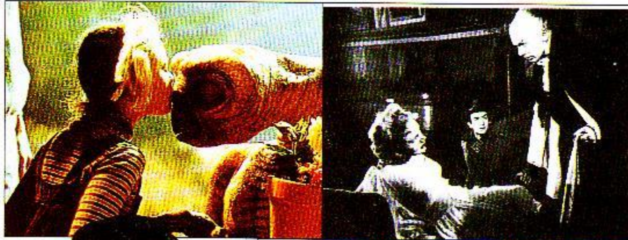
Uyarlanan filmler, o dönemde Hollywood'un en beğenilen yapımları olmuştu. Bazen de sevilen TV dizileri model olarak alınmıştı. Ancak bu filmlerin Türk toplumuna adapte edilmesi birtakım sorunlar yaşatmış ve ortaya ilginç filmler çıkmıştı. Mesela William Wyler'ın "Roman Holiday"ını Süreyya Duru İstanbul'a taşımış (İstanbul'da Aşk Başkadır, 1961). Hatta Charles Chaplin'in 1921 yapımı "The Kid", Memduh Ün'ün kamerasında Kemal Sunal eşliğinde "Garip"leşmiş. "Drakula"yı bile neredeyse Hollywood'la beraber sinemaya uyarlamışız (Drakula İstanbul'da, 1953).

Aşağı yukarı bilinen bütün Frank Capra filmleri de nasibini almış bizden: "Mr. Deeds Goes To Town" (Anadolu Çocuğu, Osman Seden, 1964); "It Happened One Night" (Halk Çocuğu, Memduh Ün, 1964), "A Pocketful Of Miracles" (Elmacı Kadın, F. Tuna, 1971).

1964'de Tunç Başaran, Hollywood'un da Kurosawa'dan uyarladığı, "The Magnificent Seven" (Yedi Silahşör, 1960) filmini "On Korkusuz Adam" adıyla Kıbrıs'a taşımış ve hızını alamayarak 1965'de de "On Korkusuz Kadın"ı çekmiş.

TV DİZİSİ	OYUNCULARI	YEŞİLÇAM FİLMİ	OYUNCULARI
Mission Impossible (Görevimiz Tehlike)	Peter Graves	Görevimiz Tehlike, Yavuz Figenli, 1972	Behçet Nacar
Star Trek (Uzay Yolu)	William Shatner, Leonard Nimoy	Turist Ömer Uzay Yolunda, Hulki Şaner, 1973	Sadri Alışık, Ferdi Merter
Pink Panther (Pembe Panter)	Çizgi Film	Pembe Panter, Hulki Saner, 1975	Müjdat Gezen
Sweetie Witch (Tatlı Cadı)	Elizabeth Montgomery	Tatlı Cadı'nın Maceraları, Ertem Göreç, 1975	Filiz Akın
The Avanger (Tatlı Sert)	Patrick MacNee, Diana Rigg	Tatlı Sert, Melih Gülgen, 1975	Mine Mutlu, Ünsal Emre
Columbo	Peter Falk	Kolombo Şakir, Taner Oğuz, 1975	Aydemir Akbaş
Kaygısızlar	Roger Moore, Tony Curtis	Kaygısızlar/Tak Fişi, Bitir İşi, Çetin İnanç, 1978	Yalçın Gülhan, Ahmet Mekin
Charlie's Angels (Charlie'nin Melekleri)	Farrah Fawcett, Cherly Ladd	Çarli'nin Melekleri, Günay Kosova, 1978	Aydemir Akbaş

Sonra pek çok uyarlama birbirini takip etmiş; Humphrey Bogart ve Audrey Hepburn'lü "Sabrina" (H. Hawks), Ayhan Işık ve Belgin Doruk'lu "Şoförün Kızı" (Ü. Erakalın, 1965), Alfred Hitchcock'un "Psycho"su İlhan Engin tarafından "İstanbul Dehşet İçinde" (1966), Western klasiği "Professionals", "Devlerin İntikamı" (F. Tuna, 1967); ilk örneklerden biri olan Michael Curtiz'in "Robin Hood"u "Vatan Kurtaran Aslan" (Tunç Başaran, 1966), bir Billy Wilder klasiği olan "Irma La Douce", "Kırmızı Fener Sokağı" (N. Baytan, 1968), Marlon Brando'nun "One Eyed Jack"i "Dağların Kartalı" (F. Tuna, 1970), Charles Chaplin'in "City Lights"ı Nejat Uygur eşliğinde "Cafer Bey İyi ve Kibar" (F. Tuna, 1970), Elia Kazan'ın unutulmaz "Viva Zapata"sı "Reşo" (Ç. İnanç, 1974), Arthur Penn'in "Bonnie And Clyde"ı da "Cemo İle Cemile" (Ç. İnanç, 1971) oluvermiş. Tüm bunların yanısıra Metin Erksan inanılmaz bir denemeyle Hamlet'i uyarlamış, hatta onun cinsiyetini bile değiştirmiş. "İntikam Meleği/Kadın Hamlet"de Fatma Girik'i seyretmişiz (1976).

Avlanmış hikayelerden bir demet: "Postacı Kapıyı İki Kere Çalar", "E.T.", "Öldüren Cazibe". "Drakula İstanbul'da"nın ise sadece Drakula'sı arak. Hikaye bizden.

Uysun ya da uymasın "E.T."yi bile yorumlamaktan çekinmeyen Yeşilçam, bunu hem "Badi" (Zafer Par, 1983) hem de "Homoti" (Müjdat Gezen, 1985) adlı filmleriyle gerçekleştirmiş. Bununla da kalmayıp Süpermen'e Hollywood'dan bile fazla önem vermiş Yeşilçam. Böylece altı filmle "Süpermen"i Türkleştirmiş (1961), İstanbul'a getirmiş (1971), kadınlar arasına sokmuş (1972), oradan çıkarmış (1979) ve İtalyanlarla çoğaltıp (1979), olimpiyatlara yollamışız (1984).

Asıl ilginç olanı bazı uyarlamaların soft porno olarak çekilmesi. Mesela John Landis'in "Blues Brothers"ını hem "Cazcı Kardeşler" adıyla göstermişiz, hem de "Sazcı Kardeşler" diye de uyarlamışız. Aynı uygulamayı daha çok dizi uyarlamalarında görüyoruz aslında. Bunun belki de en uç noktası "Rich And Poor" (Zengin ve Yoksul) adlı dizideki Falkonetti karakterinden uyarlanan "Balkonetti" (1978) adlı film olsa gerek.

Daha nice değişik uyarlamalara sahip sinemamızda bu filmleri seyredebilme olasılığı artık çok az. Öyle ki, böyle bir imkanımız olsa daha ne "Batman" uyarlamaları (Bedmen/Yarasa Adam, 1973), "Red Kit" uyarlamaları (Atını Seven Adam, 1974), "Kızıl Maske"ler (Kızıl Maske, 1968), "Zagor"lar (Zagor Kara Bela, 1971), "James Bond"lar (Cezmi Bond 007,5, 1965), "Emmanuel"ler (Kasımpaşalı Emanuel, 1979) seyredecektik kimbilir. ■

ROBERT DE NIRO   KENNETH BRANAGH

MARY SHELLEY'DEN

FRANKENSTEIN

"MARY SHELLEY'S FRANKENSTEIN"

TRISTAR PICTURES SUNAR JAPAN SATELLITE BROADCASTING, INC. VE THE INDIEPROD COMPANY İŞBİRLİĞİYLE BİR AMERICAN ZOETROPE YAPIMI

BİR KENNETH BRANAGH FİLMİ "MARY SHELLEY'S FRANKENSTEIN" TOM HULCE HELENA BONHAM CARTER AIDAN QUINN IAN HOLM JOHN CLEESE PATRICK DOYLE

JAMES ACHESON ANDREW MARCUS TIM HARVEY ROGER PRATT, B.S.C. KENNETH BRANAGH VE DAVID PARFITT FRED FUCHS

STEPH LADY VE FRANK DARABONT FRANCIS FORD COPPOLA JAMES V. HART JOHN VEITCH

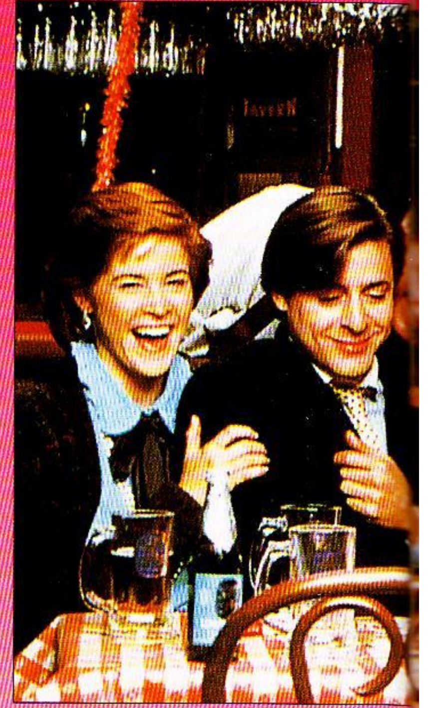
KENNETH BRANAGH

DISTRIBUTED BY COLUMBIA TRISTAR FILM DISTRIBUTORS INTERNATIONAL

24 ŞUBAT CUMA GÜNÜNDEN İTİBAREN

BEYOĞLU EMEK, ŞİŞLİ KENT, ETİLER AKMERKEZ, MASLAK MOVENPICK, BAKIRKÖY 74, GALERIA PRESTİJ, Ç.TAŞ ŞAFAK, KADIKÖY SÜREYYA, PENDİK OSKAR, ALTUNİZADE CAPITOL, ANKARA AKÜN, İZMİR KONAK, K.YAKA DENİZ, ADANA METRO SİNEMALARINDA.

ağlak NESİL

Toplumbilimcilerin formülü: Tanımla ve rahat et. 80'lerin ve 90'ların gençlerine ille de bir isim bulma yarışı hala sürüyor... Post-hippi ve grunge dediler, ağır kaçtı... X Nesli (Generation X) dediler, ama aylaklar hariç kimse bu tanıma uymadı. Belki de en iyisi, son 10 yılda çekilmiş gençlik filmlerinden yola çıkmak... Ama o zamanda, ortaya düpedüz ağlak bir nesil çıkıyor.

DERLEYEN: GÜLNUR ALABAZ

ABD'DE YAŞAYAN zengin, temiz giyimli, bakımlı, herşeye sahip genç ve beyaz insanların anlatıldığı filmleri şöyle bir düşünün. Dışardan bakıldığında hiçbir sorunları olmadığı düşünülüyor. Oysa içlerine girildiğinde bambaşka manzaralarla karşılaşıyorsunuz. 20'li yaşlarını yaşayan bütün bu gençler nedense hep bunalımlı, problemli... Onları anlatan tüm filmlerde bu ağlak karakterleri görmek mümkün: "Reality Bites", "About Last Night", "Singles", "Sleep With Me", "Say Anything", "Bodies Rest And Motion", "Metropolitan", "Barcelona" ve diğerleri.

Başrol oyuncuları ise hepimizin çok yakından tanıdığı bugünün yetenekli yıldızları. Kimler mi? Genellikle adını küçük skandallarla duyurmayı başaran ve aynı zamanda çok iyi bir film kariyeri olan Demi Moore... Yıldızı yeni yeni parlayan Bridget Fonda, yine önceleri gençlik filmlerinde oynayan ve daha sonra da adını nitelikli filmlerle duyuran Charlie Sheen... Bugünün vazgeçilemeyen kadın starlarından biri olan Winona Ryder... Listeye şöyle bir baktığımızda Rob Lowe, Andrew McCarthy, Matt Dillon gibi yakışıklı starlar da var ancak bu sıralar nedense onlarla pek karşılaşamıyoruz...

Evet, kimisi grunge, kimisi post-hippi ve bir kısmı da X Nesli diye tanımlanabilir. Tümüne birden MTV Nesli damgası vurup, işin içinden kolayca kurtulmak da var. Ama ya bu tanımlara uymayan ve Hollywood filmlerinde ikide bir karşımıza çıkan gençler... Onlara ne demeli?

"Ucuz medya etiketleri yakıştırılan bu iyi görünüşlü, genç, beyaz insanlardan oluşan demografik grup, sürekli şikayet eden, şaşkın, bunalmış ve genellikle yaptıkları her şeyde başarısız olan burjuva sınıfına benzetilebilir." diyor İngiliz Premiere dergisinin yazarı Ed Sikov. Şüphesiz Sikov, bu nesli hiç sevmiyor ve sevimli bulmuyor. Suçu da 68'li evebeynlerine atıyor...

Öte yandan onun "Generation Whine" (Ağlak Nesil) olarak tanımladığı bu nesili de, bu filmleri de seven çok insan var. En iyisi aradan çekilmek ve sözü filmlere, filmlerdeki diyaloglara, davranışlara bırakmak...

HERŞEY NASIL BAŞLADI?

80'li yıllarda, henüz kimse onlara bir isim takmamıştı. Aylaklık henüz moda değildi ve çalışmayı seviyorlardı. Genel işsizlik ortamında hepsi tedirgindi. Örneğin "Flashdance" filminde Pittsburgh'taki işsizlik curcunası

Mızmız gençlik eğleniyor: (Soldan sağa) Ally Sheedy, Judd Nelson, Emilio Estevez, Demi Moore, Rob Lowe, Mare Winningham ve Andrew McCarthy. Film "St. Elmo Ateşi"

içinde, Jennifer Beals, çelik işçisi olarak çalışıyor bir yandan da, dans yeteneği sayesinde sınıf atlamaya çalışıyordu. "Wallstreet"te ise Charlie Sheen tam bir yuppie idi. Bu filmler, henüz 80'lerin gerçek gençliğini yakalamaktan çok uzaktı, Derken, dönemin gençlerinin tapınarak seyrettiği "St. Elmo Ateşi" (St. Elmo's Fire) geldi... Film, sanki yeni bir neslin manifestosu gibiydi.

GENEL ÖZELLİKLERİ

Genelde çok sıkıntılı, bunalımlı, ellerindeki onca zenginliğe karşın hala yüzlerini buruşturan, şikayet eden kibirli tipler. Ancak bu sıkıntılarını sadece kendilerine yansıtıyorlar. Dışarıdan bakanlar kesinlikle bunalımda olduklarını anlamıyor. Bu sıkıntıları özellikle yaş yüzünden kaynaklanıyor. Nedense, bir 20-30 yaş bunalımları var. Tabii bu, kızlara has bir sorun..."En sonunda 24 oldum. Ne kadar trajik." bu sözler "About Last Night" filminde Demi Moore tarafından söyleniyor. Bir başka örnek de "Bodies Rest And Motion" filminde Bridget Fonda'dan geliyor, "Ben o lanet olası 28'indeyim ve birçok ilklerim var." Tüm bunların dışında vurdum duymaz bir halleri var. Sanki dünyadan ellerini ayaklarını kesmiş gibiler. Fakat eğlenceye ve paraya düşkünlükleri de kesinlikle gözden kaçmıyor. Bu da, aslında sıkıntılarını bir şekilde kapatabilmek için... Zaten bunca zenginliği, umutsuzluklarına karşı bir siper olarak kullanıyorlar.

HAYATTAN NE BEKLİYORLAR?

Dünyaya bakış açıları çok net . Kesinlikle hayattan bir beklentileri yok. Hedefleri var ama ne olduğundan onlar da emin değiller. "Reality Bites" filminde Winona Ryder, Steve Zahn'a hedefini sorduğu zaman, genç kolej mezununun cevabı, "Kariyer yapmak gibi bir şey" demek oluyor. Genel olarak, günlük yaşamayı tercih ediyorlar. "St. Elmo's Fire"da grup, bir trafik kazasından sonra acil serviste buluşuyor ve birbirlerine söyledikleri tek söz, "Kimse ölmedi değil mi? Öyleyse herşey tamam..." Sonuç olarak tehlikenin önemi falan yok... Önemli olan, o anda kimsenin ölmemiş olması. Ne de olsa günlük yaşam...

NE GİYİYORLAR?

Çok paraları olmasına rağmen çirkin ve zevksiz giyiniyorlar. Ancak kesinlikle çok bakımlılar. Erkekler her zaman tertemiz... Kızlarsa dikkati çeken türden elbiseleri tercih ediyorlar. Örneğin, "St. Elmo's Fire" filminde Demi Moore ateş kırmızısı bir elbiseyle bara gidiyor ve erkek tavlamaya çalışıyor.

SEKSE NASIL BAKIYORLAR?

Seks de diğerleri gibi sıradan bir olay... Yaşanması gereken ve yaşanan. Arada bir romantizme gerek yok. Herşey tekdüze... Bu arada birbirlerine bu konuda oldukça açık davrandıkları, herşeyi açık açık konuşmaktan sakınmadıkları gözden kaçmıyor. "Bodies Rest And Motion" filminde Eric Stoltz, Bridget Fonda'ya "Senin içinde olmak istiyorum" dediği zaman Bridget'in cevabı, "İyi öyleyse onu içime koy." Bundan başka "About Last Night"da Rob Lowe ve Demi Moore ilk gece birlikte oluyorlar. Daha sonraları, aralarında geçen diyalogların birinde Demi Moore "Kendimi üzerine işenmiş bir yangın musluğu gibi hissediyorum." diyor.

NE DİNLİYORLAR?

70'li yıllara özendikleri her hallerinden belli. Müzikleri de bunu ele veriyor. Bee Gees, Sheena Easton, ABBA... "Baby I Love Your Way"e de bayılıyorlar. Aslında kesin olarak benimsedikleri müzik tarzı Grunge. Aynı kendileri gibi. Serbest, dünyayı umursamayan... Yani, tam bir karmaşa... Bir yanda ABBA, öte yanda Nirvana...

BOŞ VAKİTLERİNDE NE YAPIYORLAR?

Eski neslin yaptığı gibi kristal shakerlerde martini karıştırarak zaman öldürmüyorlar. Onların zaman öldürme yöntemleri daha farklı. Nasıl mı? Genellikle joint içip, televizyonun başında yerlere oturup, eski çizgi film kahramanlarını seyrediyorlar. AIDS testi yaptırıyorlar. Kullandıkları ağır yatıştırıcılardan konuşuyorlar. Bunları yapmadıkları zamanlarda da felsefe edebiyat ya da kültürel etkinliklerden bahsetmeye çalışıyorlar, kolej mezunları ya...!

NERELERE TAKILIYORLAR?

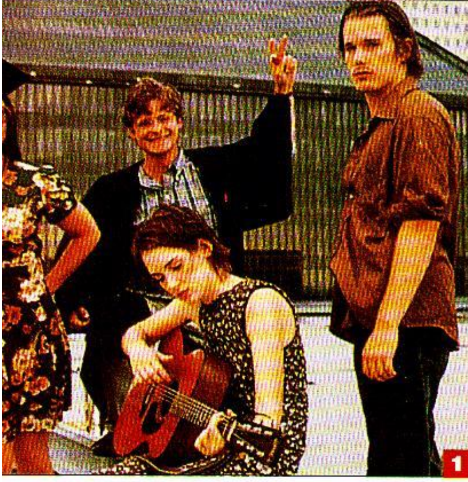
Genellikle dans edilebilen barları tercih ediyorlar ama eskisi gibi disko parçalarından zevk almıyorlar. Onun yerine çılgınlar gibi caz dansları yapmaktan hoşlanıyorlar. Bir yere alıştılar mı, hep oraya gidiyorlar. Çoğunlukla da nazlarının geçebileceği yerleri seçiyorlar.

HAYATIN ANLAMI

Barda sıkıcı bir konuşmada, yazarlıkla iştigal eden Andrew McCarthy, Demi Moore'a fısıltıyla, "Bütün karakterlerim sonunda ölüyor. Bir değişiklik yapıp hayatın anlamı hakkında yazmak istiyorum." diyor. Andrew zeki bir kolejli. Onun gözlerine doğru bakan Demi Moore'un cevabı ise aynen şöyle: "Hayat güzel anlarla dolu bir eğlencedir."

AĞIR MUHABBETLER

● "Slacker"de iki kolej mezunu bir kitapçıda birbirlerine çarpıyorlar. Bir tanesi sadece birkaç yıl önce görüştüğü diğerine etnografik bir filmi anlatmaya başlar: "Oh, yee, yee. Danslı doğum sahnesi, yee, ölüm törenleri, yee..."

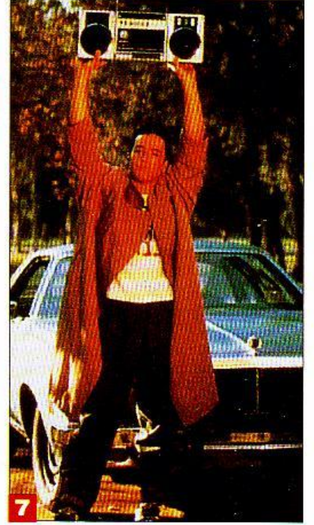

1. Reality Bites, 2. About Last Night, 3. Sex, Lies and Videotapes, 4. Metropolitan, 5. Singles, 6. Say Anything. 7. Bodies Rest and Motion, İşte size ilginç bir gözlem: Bu filmlerden sadece "Say Anything", "Singles" ve "Sex, Lies and Videotape" Türkiye'de gösterime girdi.

● "Metropolitan"da ki iki karakter Jane Austen'i tartışarak çok iyi zaman geçirirler. Ama içlerinden sadece bir tanesi Jane Austen'i okumuştur.

● "Bizim neslimiz, Protestan devriminden beri muhtemelen en kötüsü." Bu sözler, New York genç sosyetesini anlatan "Metropolitan" filminde söylenmişti.

MESELA, TEK GECELİK BİR İLİŞKİNİN ARDINDAN...

"About Last Night" filminde, ilk beraberliklerinden hemen sonraki sabah Rob Lowe ve Demi Moore'un arasında şöyle bir diyalog geçer:

- Eve mi gidiyorsun?
- Uzanıyordum. Eve gitmemi istiyor musun?
- Hayır, ben... Sen istiyor musun?
- Kalmamı istiyor musun? İyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum.
- Kalmak istiyorsan bir şey ifade etmez. Eğer sen istiyorsan ben de kalmanı isterim. Tamam mı?
- Peki. Tamam. Kalacağım?

EYVAH! SİSTEM ELEŞTİRİSİ...

Ben Stiller'in çekici yapımı "Reality Bites"de Lelaina (Winona Ryder) zeki fakat bedavacı olan erkek arkadaşı Troy (Ethan Hawke) eve taşındığı zaman kötü davranmaya başlar. Ev arkadaşı Vicki'ye (Janeane Garofalo) "Burayı bakımsız bir ine çevirecek!" der. Ve daha sonra Troy'a döner, "Ben buralarda çalışmak zorundayım, ve ne yazık ki sen sömürme zamanının başkanısın." Bunun üzerine Troy, "Oh, İşçi Partisi için çalışan bayan poster kız, çok özür dilerim. Fakat burger endüstrisindeki işi alabilirsem, sömürmek için az zamanım olacak."

ŞARKILARLA YAŞAYANLAR

"About Last Night"da, Demi ve Rob'un aşık oldukları sahnenin ses bandına, Sheena Easton'ın "So Far So Good" şarkısı döşeniyor. Aşklarının serpilip gelişmesi ise Easton'ın "Natural Love" bestesi üzerine kuruluyor. Fakat ne zaman, Bob Seger'in "Living Inside My Heart" bestesi artık derinleşen ilişkide yerini alıyor, o zaman olayların gerçekten ciddileştiğini anlıyoruz.

Bu mızmız filmlerin müzikleri nasıl olursa olsun sonuçta her biri, kendisine ait bir albümle paketleniyor. ■

AĞLAK FİLMLER REHBERİ

Reality Bites
About Last Night
Say Anything
Bodies Rest And Motion
Singles
Sleep With Me
Metropolitan
Barcelona

AĞLAK STARLAR

Jennifer Beals
Charlie Sheen
Judd Nelson
Demi Moore
Rob Lowe
Andrew McCarthy
Eric Stoltz
Bridget Fonda
Matt Dillon
Winona Ryder
Steve Zahn
Ethan Hawke

İşte 40'larına yaklaşan Hollywood aktrisinin kaderi... Norma Desmond karakteri hala akıllarda...

Yaş haddinden "emekli" aktristler

HOLLYWOOD BUNU HEP YAPIYOR

Kadın yıldızlar için 40'lı yaşlar tam bir dönüm noktası. Ya yok olup gidiyorlar ya da yaşlarına uygun yeni imajlara bürünüp, ayakta kalmayı beceriyorlar. Erkek yıldızlar içinse böyle bir tehlike kesinlikle yok. Olan hep kadınlara oluyor. Hepsi de hem doğaya hem de unutulmaya karşı, saygı duyulacak bir mücadele veriyorlar.

YÖNETMEN BILLY WILDER'ın Hollywood'un görünmeyen yüzünü ilk kez açığa çıkardığı "Sunset Boulevard" filminde dönemin ünlü aktristi Gloria Swanson, Norma Desmond adlı bir karakteri canlandırır. Norma Desmond, kendini güzellik kürlerine adamıştır ama bütün o kremler, masajlar ve bitkiler hiçbir işe yaramaz. Acı gerçeği kabullenmek zorundadır artık. Yaşlanmıştır ve Hollywood onu istememektedir.

İşin daha da acı tarafı, Norma Desmond karakterini canlandıran Gloria Swanson'ın da aynı kaderi paylaşmış olması. Swanson, o zamanlar 53 yaşındaydı ve unutulmuşluk denen o kara deliğe doğru adım adım yuvarlanıyordu.

Yıllar sonra, Harold Pinter'ın senaryosunu yazdığı "The Handmaid's Tale" filminde Faye Dunaway de benzer bir durumu yaşayacaktı. Dunaway, filmde menapoz geçiren kıskanç bir kadını canlandırıyordu. Faye Dunaway için bu rol, mesleki kariyerinin neredeyse sonu oldu... Kusturica'nın "Arizona Dream" filmindeki çarpıcı performansına rağmen, şimdi o da Norma Desmond'ın hayatını yaşamak zorunda kalıyor.

Yazar Germanie Greer'in de dediği gibi Hollywood kadın başrol oyuncularına karşı aslında çok saygılı. Onlara gereken değeri ve ücreti veriyor. Ama belirli bir noktadan sonra her şey değişmeye başlıyor.

Green'e göre kadınlar için değişim "50'li yaşlara gelindiği zaman" başlıyor... "Size gösterilen saygı birdenbire yok oluyor ve aniden gereksiz ve kimsenin aldırmadığı biri olabiliyorsunuz". Ama Hollywood'da kadın starlar için tehlike çanları 50'li yaşlarda değil, 40'lı yaşlarda başlıyor... O güne kadar birçok başarı kazanmış, tercih edilen kadın starların grafiği 40'lı yaşlarla birlikte aniden düşmeye başlıyor...

Böylece, gençlik dönemlerinde belirli bir yere gelmiş başarılı kadınlar yavaş yavaş ortadan yokolmaya başlıyorlar... Örneğin Sissy Spacek bugün nerede? Ya Jill Clayburgh? Peki Jessica Lange'e ne oldu? O da Norma Desmond'un 90'lardaki modeli mi?

Erkek starlarda ise durum çok farklı. Onlar kadınlar gibi gibi yaş yüzünden bir kenara atılmıyorlar. Tam aksine birer box-office kralı haline geliyorlar. Örnek mi istiyorsunuz: Clint Eastwood, Jack Nicholson, Robert Redford, Warren Beatty ve Dustin Hoffman... Hepsi de gençliklerinde olduğu gibi bugün de "arananlar" listesinde. İstedikleri rolü seçebiliyorlar ve astronomik fiyatlar alıyorlar. Ama eğer kadınsanız, işler birdenbire değişiyor...

MERYL STREEP

Yaş: 46 **Son film:** The River Wild

Statü: Herkes, "İşte Meryl Streep düşmeye başladı" diyor ama o bir hacıyatmaz gibi her yıl birkaç önemli başrolü kapıyor. Çok iyi bir box-office'i yok belki ama hala aranan bir oyuncu. **Tahminler:** Streep için bir tahmin yürütmek zor. 50'sine geliyor ama hala bir başrol oyuncusu.

BARBRA STREISAND

Yaş: 53

Son film: Dalgaların Prensi

Statü: Kişisel olarak bilemeyiz ama mesleki açıdan 60'lı yaşlarına doğru en güvenli adımlarla ilerleyen yıldız. Çünkü o bir şarkıcı, senaryo yazarı ve yönetmen. Ayrıca hiçbir zaman da çok güzel bir kadın olarak nitelenmedi.

Tahmin: Eğer gerçek bir sanatçıysa geleceği hala parlak.

KIM BASINGER

Yaş: 42 Son filmi: The Getaway

Statü: Bir seks sembolüydü ve bütün kariyeri "kadınlığı" üzerine kuruluydu. Şimdilerde 40'lı yaşlarında olmanın şiddetli dezavantajını yaşıyor. "The Getaway"de oynadıktan sonra, seyircilerin onu bir daha seksi rollerde görmek istemediği gibi bir şayia dolaştı ortalıkta.

Tahminler: Hala çok çekici. Kesinlikle bir beş yılı daha var. Sonrası belirsiz, ne yazık ki iyi bir oyuncu değil...

FAYE DUNAWAY

Yaş: 53 **Son film:** Arizona Dream

Statü: "Arizona Rüyası"nda Johnny Deep ile tutkulu bir gönül ilişkisi yaşadı yaşamasına ama 1990'da Robert Duvall'in menapoza girmişi karısını oynadığı "The Handmaid's Tale"den sonra neredeyse unutulup gitti.

Tahminler: Hollywood'un acımasız koşulları içinde kaybedeceği kadar kaybetti... Bundan sonra gelen her teklif onun için büyük bir ikramiye niteliğinde.

DEBRA WINGER

Yaş: 40 **Son film:** Leap of Faith

Statü: İlk filmlerinden "Subay ve Centilmen"de bir seks ilahesiydi, "Shadowlands"de ise bir kurumun yöneticisi...

Tahminler: Çok yetenekli bir oyuncu. Apayrı bir tarzı var. Yaşlanmak onun için pek dert olmayacak gibi gözüküyor ama yine de birkaç yıl içinde kendisine önerilen rollerin sayısında ciddi bir düşüş görüleceği kesin.

KATHLEEN TURNER

Yaş: 41 **Son film:** Belalı Anne

Statü: "Belalı Anne" onun için bir dönüm noktası. Artık seksi femme-fatale kadın rollerini terk edip yetişkin çocuklara sahip anne rollerine transfer oldu.

Tahminler: Ya cüretkar davranıp yeni bir Stefania Sandrelli (Cher de diyebiliriz) olacak ya da kendisine uygun başroller için bekleyecek.

"Eğer 35 yaşındaysanız ve hala büyük bir star olamamışsanız, aktrisliği bırakmalısınız" diye yazısız bir kural var Hollywood'da... Peki ya 35 yaşında çok başarılı bir kadın star olmayı başardıysanız? Sevinmeniz için çok erken! Çünkü bu yaş, aşağılara doğru düşüşün başladığı yaş. Bu haksız durum son yıllara özgü bir şey değil. Hollywood bunu yıllardır yapıyor.

50'li yıllarda gri saçlı birçok erkek kendilerinden oldukça genç kadınlarla filmlerde boy göstererek, kariyerlerini pekiştirmişler, unutulmaktan kurtulmuşlardı. Humphrey Bogart "Sabrina", Gary Cooper ise "Öğleden Sonra Aşk"ta gencecik Audrey Hepburn ile yeniden hayat buluyorlardı. Cooper 56 yaşındaydı Audrey Hepburn ise ondan 30 yaş daha gençti.

"Genç kadın olgun erkek" formülü her zaman geçerli ve moda. Ama "genç erkek olgun kadın" formülüne ise çok nadir rastlanıyor. 1961 yılında "Breakfast At Tiffany" adlı filmde Patricia Neal 35 yaşındayken, kendisinden sadece üç yaş küçük olan George Peppard'la birlikte olmak isteyince, seyirci buna tepki göstermişti. Kaldı ki filmin finalinde sevdiği erkeği Audrey Hepburn'a kaptıracaktı.

Bugün durum çok farklı değil, Cher hariç... "Ay Çarpması"nda Nicholas Cage 24 yaşındayken, o 41 yaşındaydı. Ama bugünlerde televizyon için hazırlanan saç bakımı ürünleri ve şişmanlığa karşı savaş reklamlarına çıkıyor. Belki o da, 50 yaşına yaklaşırken trajik bir sona doğru ilerliyor...

Yazar Germanie Greer, Batı kültürlerinde bile kadının kocasını terk etmesinin ve kendi başına yaşamasının şüpheyle karşılandığını belirtiyor. Bunu başarmış kadınlara, günümüzde bile hala "feminist cadı" gözüyle bakanlar olduğu düşünülürse Greer'e hak vermemek elde değil. Holywood da bu feminist "cadı"ları ihmal etmedi ve birdenbire çocuksuz, boşanmış, yaşlı ve tabii problemli kadınları konu alan filmler yapmaya başladı. İşte, Bette Midler, Susan Sarandon ve Cher bu kadınlardan... Sarandon ve Cher'in "Eastwick'in Cadıları"nda, Meryl Streep, Goldie Hawn ve Isabella Rossellini'nin

SALLY FIELD

Yaş: 48 **Son film:** Forrest Gump

Statü: "Mrs. Doubtfire"da Robin Williams'ın karısı, "Forrest Gump"da ise 38 yaşındaki Tom Hanks'in annesi! Barbara Streisand'ın dışında, Holywood'un en büyük orta yaş kadın starı Sally Field.

Tahminler: Olgun kadın karakterlerinde yaşıtlarına göre daha başarılı olduğu aşikar. Bir de hala çok sevimli, tıpkı mesleğe girdiği ilk günlerdeki gibi... Yönetmenliğe başlayacağına dair bazı dedikoduların dolaştığını da belirtelim.

CHER

Yaş: 49 **Son film:** Oyuncu

Statü: Kısaca, "No problem"... O şu an sinema alemindeki olgun kadınların en seksi ve en etkileyici olanı... Zaten sinemaya genç yaşta girmemişti.

Tahminler: Cher çok güzel yaşlandı. Zaten birçok erkek onun gençliğini değil bu olgun halini tercih ediyor. Ayrıca, iyi bir oyuncu olduğunu da çoktan kanıtladı. Fakat ne yazık ki her şeyin bir sınırı var.

JESSICA LANGE

Yaş: 46 **Son film:** Rob Roy

Statü: 50'li yaşlarına güvenle giriyor çünkü o bugünleri düşünerek, geçmişte sarışın bir seks bombası olmamak için elinden geleni yapmıştı.

Tahminler: "Korku Burnu" onun olgun kadın rollerindeki başarısının somut bir göstergesi sayılabilir. Bir de şu çok açık: Kesinlikle 46 göstermiyor. Yani, henüz ortada ciddi bir sorun yok.

SISSY SPACEK

Yaş: 46 **Son film:** The Mommy Market

Statü: "JFK"de Kennedy'nin karısı rolüyle olgun kadın rolleri kulvarına keskin bir geçiş yaptı. Ama henüz gerisi gelmedi, uzun süredir adından söz ettiremiyor.

Tahminler: Seks bombası değil oyuncu olmak da bazen işe yaramıyor. 40'lı yaşlar Spacek için hiç de parlak gitmiyor. Birkaç yıl içinde ya kesin bir başarı ya da toptan unutuluş...

DIANE KEATON

Yaş: 49 **Son film:** Manhattan Murder Mystery

Statü: Dünya seyircisi onu hala Woody Allen filmleriyle tanıyor. Hiçbir zaman bir seks sembolü değildi. Allen'dan ayrıldıktan sonra ise kayda değer bir başarı elde edemedi.

Tahminler: İlle de başrol diye tutturmazsa piyasada hala çok şansı var. Tabii, bir film yönettiğini ve kendini bu alanda da kanıtlamak istediğini belirtmek gerekiyor.

"Ölüm Kadına Yaraşır"da canlandırdığı bağımsız, güçlü kadın karakterleri de bu bağlamda hemen akla gelen örnekler. "Ölüm Kadına Yaraşır"da, Meryl Streep'in kafası kırılıyor, vücudu parçalanıyor ve hilkat garibesine dönüşmüş bedeni yeniden tamir ediliyordu.

Şüphesiz başka örnekler de var. Mesela, Anjelica Huston, 37 yaşındayken "Enemies: Love Story" adlı filmde yer almıştı. Ama 38'ine bastığında "The Witches"ın (Cadılar) zamanı gelmişti. "The Grifters"de ise her zaman kaybeden yalnız anneyi canlandırıyordu. 40 yaşına geldiğinde payına düşen rol "Addams Ailesi"nin annesi Morticia idi. Açıkcası, erkekler onu "yaşlı ama hala seksi" bulmasalardı bu rolleri alması da çok zordu... O da bu durumun farkında olduğundan, 41 yaşına geldiğinde, "Artık bir bebek yapacağım" diyerek sinemaya ara verdi.

Tabii, Shirley MacLaine'i de unutmamalı... Jack Nicholson ile birlikte oynadığı "Sevgi Sözcükleri" ile birlikte anne rollerine ani bir geçiş yapmış ve daha sonra menapoza giren öfkeli, bunalımlı ama doğasındaki dişiliği asla kaybetmeyen kadın rollerinde peş peşe unutulmaz performanslar çıkartmıştı. Gerçekten de "Madame Souzatska"yı kim unutabilir. Sevimliliğini bir türlü kaybetmeyen Shirley MacLaine, hala aranan bir aktrist. İşte üretkenliğinin kanıtları: "Yaşamın Kıyısından Kartpostallar", "Used People", "Wrestling Ernest Hemingway" ve yakında ABD'de gösterime girecek olan "Guarding Tess"...

Evet, Hollywood'da bazı kadınlar, 40 yaşını aştıkları halde sinemaya devam edebiliyor. Ama bu kadınlar parmakla gösterilecek kadar az. ■

AŞKIN YAŞI

Temel İçgüdü
Michael Douglas 48
Sharon Stone 34

In the Line of Fire
Clint Eastwood 63
Rene Russo 39

Medicine Man
Sean Connery 62
Lorraine Bracco 37

Dick Tracy
Warren Beatty 53
Madonna 32

Love Affair
Warren Beatty 57
Annette Bening 35

Kurt
Jack Nicholson 57
Michelle Pfeiffer 37

Havana
Robert Redford 53
Lena Olin 35

Ahlaksız Teklif
Robert Redford 56
Demi Moore 30

An American President
Robert Redford 58
Emma Thompson 35

KAİDE

Kadın 30'lu yaşlarında olmalı, erkek ise 60'ına merdiven dayamalı... İşte ideal Hollywood çifti. Yani, arada en az 20 yaş olmalı...

İSTİSNALAR KAİDEYİ BOZMAZ

Ay Çarpması
Nicholas Cage 24
Cher 41

Point Break

"Gizli Görev"

ÇAĞDAŞ AKSİYON YILDIZLARI

Silah, sürat ve kadın...

MURAT GÜNGÖR

Gişenin kralıdır aksiyon, hem de ta en başından beri... Hareket, hız, kaçıp kovalamaca, patlayan silahlar, araba takipleri, "ateş"li çarpışmalar ve elbette kahramanlar... Hepsi de sert, bıçkın "çocuk"lar. Aralarında "harbi kadınlar" da yok değil. İşte evladiyelik bir aksiyon rehberi. Emektarlar, yeniyetmeler, türün "baba"ları ve sert hatunlar...

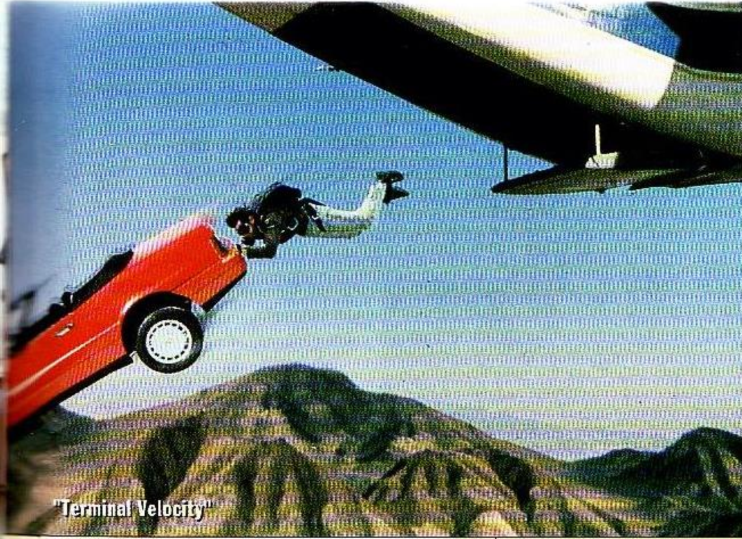
GENÇ ADAM OTOBÜSÜN altına yapıştı. Parçalanmamaya çalışarak, dikkatle tutundu. Amacı, sağ salim otobüsün altındaki delikten içeri girmekti. Otobüste bir bomba vardı. Elli milin, ya da seksen kilometrenin altına düştükleri anda patlayacaktı. Öteki genç adam ise, karısını onbeş yıldır "bilgisayar satıcısıyım" diye kandırıyor, sonra da dünyanın dört bucağında yasaya karşı gelenlerle savaşıyordu. Hem de ne savaşma! Bir tanesi ise, zamanda yolculuk yapmaktaydı. Kötü adamlardan karısını kurtarmaya çalışıyordu. Bir başkası, eski bir vicdan azabını yenerek dağların doruklarında dolaşıyor, bir diğeri de "uzman"ı olduğu işi yapmaktan kaçınıyordu.

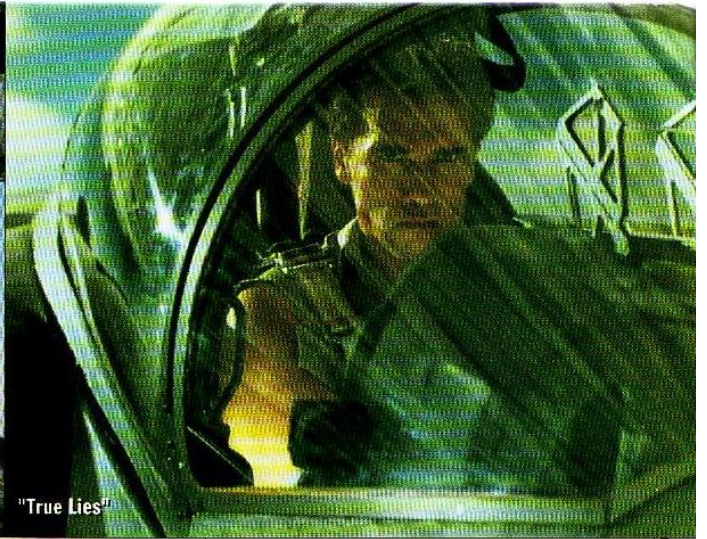
Bir sinema mevsiminin yarısına geldik, hatta geçtik. Bu noktada dönüp gişede başarılı olan filmlere baktığımızda, özellikle okul tatillerine denk düşen dönemde gösterime sokulmuş çocuk filmleri görüyoruz. Bir de şiddetin kol gezdiği filmler. Ama sezonun kralı aksiyon filmleri oldu desek, yanlış bir şey söylemiş sayılmayız.

Önce "Speed", ya da Türkçe adıyla "Hız Tuzağı", haftalarca oynadı. Şişli-Beyoğlu hattındaki büyük sinemalardan kalktıktan sonra bile, küçük sinemalarda ya da başka semtlerde varlığını sürdürdü. "Speed", meselesi bombalı otobüsün hızını saatte 50 milin altına düşürmemek olan ve Keanu Reeves'ten bir aksiyon yıldızı yaratan filmdi. Onun ardından bu kez Arnold Schwarzenegger'li "Gerçek Yalanlar" (True Lies) girdi gösterime. Karısını bilgisayar satıyorum diye kandıran adam da, izleyicilerin büyük ilgisiyle karşılandı. Sonra Avusturya'lı Arnie'nin Belçika benzeri Jean Claude Van Damme'nin "Zaman Polisi" (Time Cop) geldi, yani zamanda yolculuk yapan adam. Sylvester Stallone (ya da kısaca Sly) ise üç filmle, "Demolition Man", "Cliffhanger", ve "The Specialist" (Uzman) ile kendini üç kez daha hatırlattı. Aikido üstadı Steven Seagal'ın ilk yönetmenlik denemesi "On Deadly Ground" da bu sezonun ilk yarısında gösterime giren aksiyon filmleri arasındaydı.

Demek ki aksiyon filmi ölmemiş henüz. Yükselen şiddet dalgası, aksiyon filmlerini boğmamış. Yıllardır filmlerini, devam filmlerini, filmleri taklit edilerek yapılan filmleri izlediğimiz tüm yenilmez kahramanlar bugün piyasada.

AKSİYON ALEMİNDE şüphesiz kadınlar da var ama... Dedik ya, sinemada işler böyle yürümez. Sinemanın aksiyon filmlerinde, olağanüstü kahramanlıklar yapan, kötülerle savaşan, zaman zaman dünyayı kurtaran kişiler erkeklerdir. Yanlarında genellikle bir arkadaşları vardır. Karaderili aktörler, (şimdilerde Wesley Snipes ve geçmişteki bir-iki örnek dışında) bu rolle yetinir. Başrolde oynayabilmek için Mario Van Peebles'ın aksiyon filmi çekmesini beklerler. "Hispanik" denen, İspanyol ya da Latin Amerika kökenli kişiler için de durum aynıdır. Ama aynı tehlikelere onlar da göğüs gerer. Üstelik kahramanlık dozları da gittikçe artmaktadır. Artık onların daha sert, katı ve cesur olmalarına izin veriliyor. Kendi başlarının çaresine baktıkları sık sık görülmüştür. Ara sıra, esas kahramanın bile hayran kaldığı beceriler sergilediklerine de

"Terminal Velocity"

"True Lies"

rastlanır. Filmin başında acemi sayılsalar da, yavaş yavaş kendilerini geliştirirler. Kahramanın bir aslan gibi kahramanlık edip kendini aştığı o korkunç anda korkuyla sinen "ortak/arkadaş da, en kritik noktada, ölüm-kalım terazisine "kalım" lehinde ağırlığını koyan karaderili polis, ya da asker/çavuş/subay da, bu janrın temel direklerindendir.

Olur olmaz yerde avaz avaz bağırıp çağıran, ona "gelme" denen yerlere giderek düşmanları ile uğraşan "esas adamcağız"ın başına bin dert açan kadınların, köşeye kıstırılan esas kahramanı kurtarmak için sonunda bile isteye adam öldürecek hale gelmesi de, merakla beklenen bir andır hep.

Gene de, kadınlar gibi karaderili aktörlerin de bu ablukayı zaman zaman yardıkları görülmüştür. Örneğin, "Lethal Weapon"larda Mel Gibson'un görev arkadaşı Danny Glover, "Predator 2"de başrol oynadı. Ne yazık ki, film "Predator"ın gişe başarısına erişemedi. Stallone'nin önce rakibi, sonra arkadaşı olarak tanıdığımız Carl Weathers da, "Action Jackson"da başrol oynamıştı.

Şimdiler de ise genç, atletik ve iyi oyuncu Wesley Snipes, "Rising Sun" ve "57 Numaralı Yolcu" gibi filmlerle bir aksiyon starı olma yolunda emin adımlar atıyor. Ne var ki, henüz star mertebesine yükseldiği söylenemez. Özellikle "57 Numaralı Yolcu" gibi tümüyle onun üstüne kurulmuş bir filmle de bu doruğa çıkamaması, Wesley'in star kumaşı taşımamasından değil kötü senaryo ve yönetimden kaynaklanıyordu.

Aksiyon filmi, bir hareket güzellemesidir. İnsanlar, Lumiere kardeşlerin çektiği "İstasyona giren Tren"i korkuyla seyrettikleri, üstlerine geliyor korkusuyla koltuklarının altına saklandıkları günden beri, hareketten, hızdan etkilenmeyi sürdürmektedir. Duyumsal hareketin "gerçekmiş gibi" kutsanması, birçok insan için sinemanın özünü oluşturur bugün de... Hatta bazı kuramcılar, bunu mutlak bir estetik ilkeye dönüştürmüştür. Statik sinemayı tercih eden çok seçkin sinemacıların varlığı elbette yadsınamaz. Ama popüler sinemada, durgunluk ve düşünceye pek az rastlanır. "Move" yani hareket etmekten gelen, "Movies" kelimesinin, "pictures" ya da

"Speed"

"flicks" gibi kelimeleri silerek, sonunda "film" anlamına gelen en yaygın İngilizce kelime olarak kalması da, yalnızca Amerikan kültür emperyalizminin bir sonucu değildir. "Movies" kelimesi kalıcı olmuştur, çünkü insanların sinemaya gittikleri zaman bekledikleri duyumu ifade eder: hareket duyumunu.

Ama insanlar, hareketin yanında bir de öykü isterler. Öyküler gerilimi yerli yerine oturtur. Bize gerçek dünyayı gösterme iddiası taşımasalar da, dünyaya ilişkin göndermeler yaparlar. Bize, gerçek yaşamda, belki kıyısından köşesinden kırk yılda bir tanık olduğumuz, ama aslında yaşamayı ummadığımız durumlar sunarlar. Hatta olanaksız durumlar. Aksiyon filmlerindeki olayların bizim başımızdan geçmesi, neredeyse olanaksızdır. Gene de bizim gerçek dünyamızın çevresine, toplumsal kategorilerine ilişkin heyecanlar, gerilimlerdir bunlar... Bizim yaşamak isteyebileceğimiz, büyük bir olasılıkla yaşayamayacağımız, bizim yerimize yarı "üstün adam"ların yaşadığı, onlar kanalıyla meşru hale getirilmiş heyecanlar.

BIR AKSIYON FILMINE gittiğimiz zaman, koltuğumuza kurulup iyi vakit geçirmeyi bekleriz. Bazen yerimize büzülür, fazlaca heyecanlanır, hatta ürker, gerilir, belki de gözlerimizi yumarız. Kendimizi görüntülere, o hayale bırakırız. Çoğu kişi için, janrı ne olura olsun, insanların sinema deneyiminin özü de budur zaten. Hayali görüntülere kendisini böylece teslim etmek, birçok kültürel eleştirinin de başlıca kaygı noktasını oluşturur. Çünkü bir tür pasifliktir, yaşamda pasiflik de, bir çok sorunun kaynağıdır derler. Oysa macera/aksiyon filmleri, tüm kaygılara karşın, insana bir anlamda dünyayı açar, dünyaya aktif (ve dolaylı) katılımını sağlar. Jean Claude Van Damme bir tekmede, düşmanı bertaraf ederken, Harrison Ford mağaranın ağzından aşağı sulara atlarken, Schwarzanegger alevler içindeki saraydan çıkıp koşarak uzaklaşırken, suskun Stallone kentin sokaklarında ihtiyatla dolaşırken, Steven Seagal zarif bir aikido hareketiyle kol-bacak kırarken, Keanu sırtüstü otobüsün altında yatarken, onlarla özdeşleşebiliriz. Onların yaşadığı heyecanı biz de yaşarız. Arnie/Sly/Keanu, biraz da bizim için kaçar, kovalar, dövüşür. Bu ruhbirliği ve hız merakı sürdükçe, aksiyon filmlerinin krallığı da sürecek.

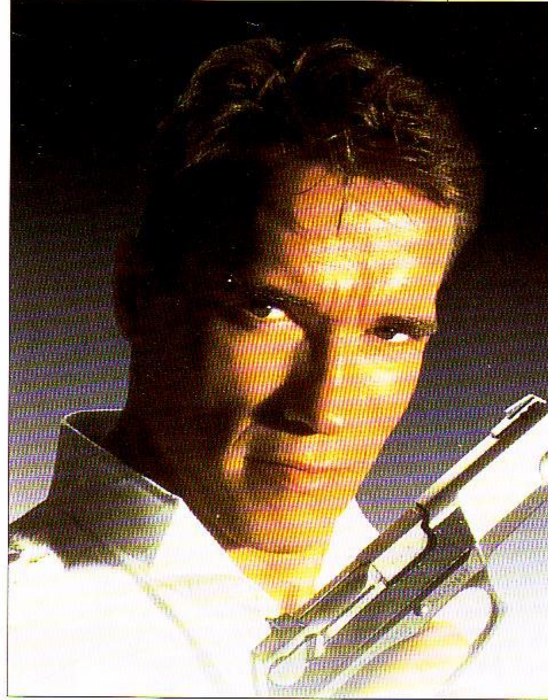
Aksiyonun en babaları

Şimdi onlar moda

SYLVESTER STALLONE

SLY, ADINI İLK KEZ oyuncularının çıplak oynadığı "Score" adlı piyesle duyurdu. Sonra da, soft porno bir film çevirdi (1971). Bu film daha sonra "The Italian Stallion" adıyla anılacaktı. Çeşitli filmlerde ufak tefek rollerde oynadı. Örneğin "Bananas"ta, metroda Woody Allen'ı itekleyen serserilerden biriydi. 1976 yılında kolunun altına aldığı proje ile kapı kapı dolaştı, senaryosunu ucuz bir fiyata da olsa satmayı başardı ve hayatı değişti. "Rocky", Stallone'yi star yaptı, beş kere çevrildi. Sonra "First Blood" ile "Rambo" geldi (o sadece üçledi). 1978'de "Paradise Alley" ile yönetmenliği deneyen Stallone, arada komedilerde de oynadı. Son dönemde "Demolition Man", "Cliffhanger" ve "Specialist" ile yaşı 50'ye merdiven dayasa da gişedeki gücünü kaybetmediğini kanıtladı.

ARNOLD SCHWARZENEGGER

ARNIE, YÜZYILIMIZIN harikalarından biri. Graz'da doğmuş Avusturyalı bir çocuk sıfatıyla geldiği ABD'de, iş idaresi-ekonomi eğitimini tamamladı, bir süper-süper-star olup film başına 15 milyona para dememeye başladı ve ülkenin kraliyet ailesi Kennedy'lerin kızı Maria Shriver ile evlenerek Amerikan Rüyası'nın yaşayan örneği haline geldi. Ama Arnie, Umutlar ülkesi'ne meçhul biri olarak gelmemişti. Zulasında üç tane Mr.Universe, yedi tane de Mr.Olympia vücutçuluk derecesi vardı. Hatta bir seferinde Mr.World bile olmuştu. Vücutçuluk aleminin gelmiş geçmiş en büyük adlarından biriydi. Hercules rolleri falan oynamak istiyordu, oynadı da. Ama dikkati ilk kez "Pumping Iron" belgeseli ile çekti. Sonra Stay Hungry ile, Umut Veren Oyuncu Altın Küresi aldı (doğru söylüyoruz. Biliyorsunuz, bu yıl da Komedi Dalında en iyi Aktör'e adaydı) Derken 1982'de "Conan" oldu ve mucizenin ilk adımı atıldı. "Conan"ı "Terminator" izledi. Arnie'nin berbat Avusturyalı telaffuzu, bu kalpsiz "üstün adam"da işine yaradı. "I'll be back" dedi, ama zaten hiç gitmedi. Özel efektli filmler çığırı da bu filmle açılmış oldu. Kapanmamacasına... 48 yaşındaki, sinema tarihinin bu "en iyi işadamı-aktör" ü, komedilerde de oynuyor.

DOLPH LUNDGREN

İSVEÇ'TEN ÇIKMA, sağlam vücutlu aksiyon oyuncusu.

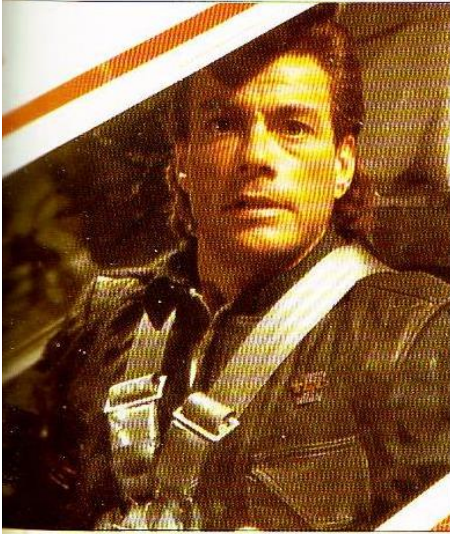
1959 doğumlu. Onun da Avrupa Karate Şampiyonu olduğu söylenir. Beyazperdede ilk kez, "Rocky V"te (1985); vurduğu yerden ses getiren sevimsiz Rus boksörü olarak göründü. Aynı yıl "A View to Kill"de oynadı. Sonra, He-Man oldu. "The Punisher" da onun sıkı aksiyon filmlerindendir. Universal Soldier'da Jean Claude Van Damme ile tabiri caizse faça façaya geldiler.

STEVEN SEAGAL

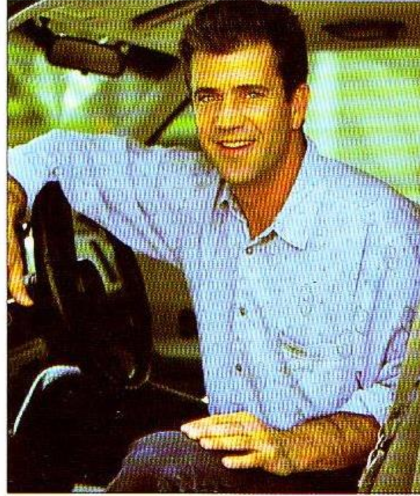
AİKİDO'NUN RAKİPSİZ ustası Seagal, Hollywood'a, bu sporu öğrettiği artist ajanı (ve Hollywood'un en güçlü adamlarından) Mike Ovitz'in sayesinde girdi. Seagal, gerçek bir savaş sanatları

büyücüsü. 1988'de çevirdiği "Above the Law" ile bomba gibi patladı. Yönetimin kirli çamaşırlarını açığa çıkartan CIA ajanı rolüyle şöhrete ulaşmasında, Seagal'ın gerçek bir CIA ajanı olduğu yolundaki söylentiler de yardımcı oldu (ki öyleydi). Daha sonra "Hard to Kill", "Marked for Death", "Out for Justice" ve "Under Siege"i çevirdi. "On Deadly Ground" ile yönetmenliği denedi. Meditasyonun sükuneti ile şiddeti birleştiren, intikam peşindeki aksiyon kahramanlarını oynuyor. Çok kötü bir oyuncu ama, şiir gibi kavga ediyor. 44 yaşında.

JEAN CLAUDE VAN DAMME

YA DA "BELÇİKALI Shwarzenegger" ya da"Brüksel'li Bay Kas" (Muscles from Brussels). Van Damme 1961'de Brüksel'de doğdu ve yaşı tutunca kapağı ABD'ye attı. Adını ilk kez "No Retreat No Surrender" ile duyurdu. Yıl 1986'ydı. Sonra 1987'deki "Blood Sport" ile karate filmleri tarihine adını yazdırdı. Üç yıl sonra "Cyborg"u çevirdi. Burada gösterilen son iki filmi, "Nowhere to Run" ile "Time Cop". Oyuncu olarak ciddiye alınmamaktan şikayetçi. Muhtelif kaynaklarda, Avrupa Karate Şampiyonu olduğu söyleniyor. Böyle bir resmi ünvanı yok. "Free Kick"e gelince, uzmanlar onun bu branşta da resmi bir dünya derecesine sahip olmasının olanaksızlığından dem vuruyor. Tekmeleri yeterince kontrollü değilmiş. Ama Allah için iyi dövüşüyor.

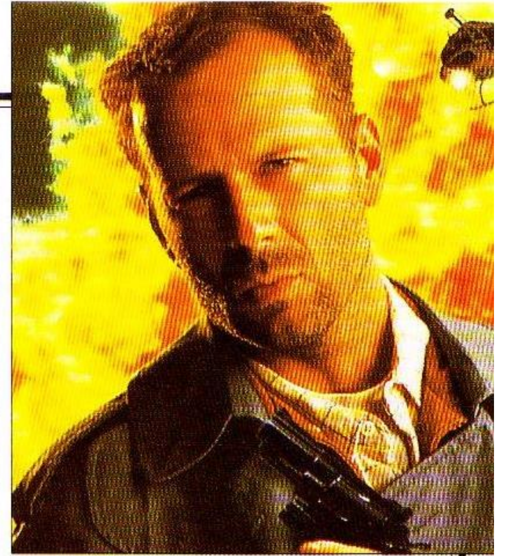

MEL GIBSON

ABD'DE DOĞUP on iki yaşında ailesiyle Avustralya'ya göç eden oyuncu, ülkesinin bir numaralı starı. Oyunculuk eğitimini de orada gördü. 1979'da "Mad Max"i çevirdiğinde aksiyon türünün tarihine adını yazmıştı. Bunu iki Mad Max daha izledi. 1987'de ilkini çevirdiği "Lethal Weapon"da canlandırdığı çabuk parlayan, gözünü budaktan esirgemeyen, biraz deli Martin Riggs tipi ise, onu aksiyon yıldızları arasına bir daha çıkmamacasına yerleştirdi. Hamlet'i oynayıp yönetmenliğe soyunması bile durumu kurtarmadı. Gene de, bu janrın starları arasındaki en ciddi oyuncu olduğu kesin.

BRUCE WILLIS

TELEVİZYONDA, Cybill Shepperd ile oynadığı "Mavi Ay" ile şöhrete kavuştu. Daha sonra sinemaya geçti. Tam beyazperdede, ekrandaki kadar başarılı olamayacağı yolunda şüpheler uyanmıştı ki, 1988'de, daha sonra üçleyeceği "Die Hard"ların ilkinde oynadı. Hafif çarpık gülüşü, kendine özgü karizması ve aslında olan bitenleri pek de fazla ciddiye almaz tavrı ile, aksiyon starları arasında kendine sağlam bir yer açtı. Gene aksiyon kaleminden, The Last Boy Scout'ta da oynadı. Willis, aksiyon janrı dışındaki

türlerde de şansını deniyor ama, Gibson ve Ford'un aksine, bu alanlarda genellikle hüsrana uğruyor. Ne var ki, son filmi (psikolojik gerilim) "Gecenin Rengi" (The Color of Night), hiç de fena iş yapmadı..

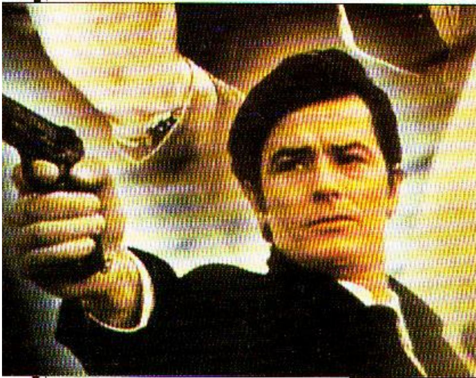
KEANU REEVES

ADI "DAĞDA ESEN, SERİN MELTEM" anlamına gelen çocuk, Çinli kanı da taşıyor. 1965'te Beyrut'ta doğdu. Kanada'da oyunculuğa başladı. Önce televizyonda şansını denedi. Sonra Hollywood'a geldi. Birçok filmde çok farklı karakterler canlandırdı, zaman zaman çok başarılı kompozisyonlar çizdi. Aksiyon işine, ilk kez, Kathryn Bigelow'un aksiyon dozu biraz aşırı kaçmış filmi "Point Break"te, Patrick Swayze'nin yanındaki adam olarak soyundu. "Speed"deki Los Angelesli polis tipi, onu bir anda bu janrın ve Amerikan sinemasının en yeni yıldızı haline getirdi. O da Mel Gibson gibi bir tepki gösterdi ve Kanada'nın ücra kenti Winnipeg'de, üstelik tiyatroda, Hamlet oynadı. Aksiyon yıldızları Danimarka prensiyle ter atıyor.

Emektarlar

Kimisi hala ayakta, kimisi...

BELMONDO-DELON

ÖNCE İKİ FRANSIZ: Jean Paul Belmondo ve Alain Delon. Altmış yaşlarında, iki ağır top. Belmondo, Yeni Dalga'nın gözde oyuncularındandı. Delon, fazla yakışıklılık belası, o sıralar ikinci sınıf oyuncu muamelesi görüyordu. Sonra ikisi de macera aksiyon filmlerine kaydılar. Özellikle Belmondo'nun birçok hareketli filmi var ama, en unutulmazı ikisinin birlikte oynadıkları "Borsalino".

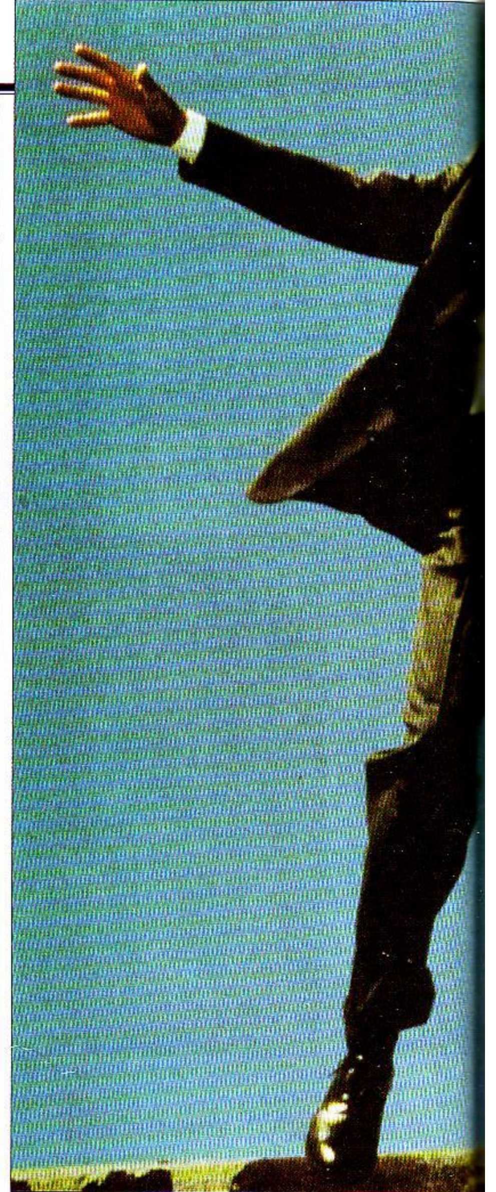
JAMES COBURN

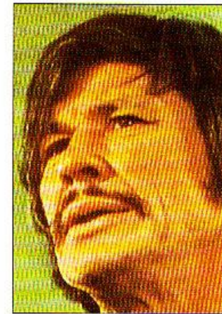
YETMİŞİNE merdiven dayamış eğitimli bir aktör. 1966'da çevirdiği "Our Man Flint" filmleriyle casus/aksiyon tarihinin bir köşesine adını yazdı. Polisiyelerde, westernlerde, gerilim filmlerinde oynadı.

CLINT EASTWOOD

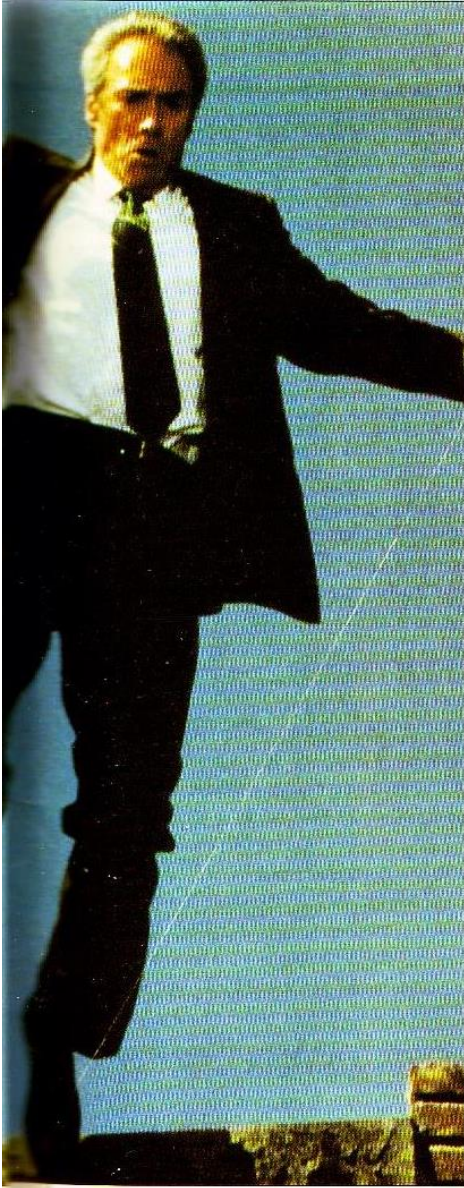
CARMEL BELDESİNİN eski belediye başkanı, restaurant sahibi, Malpaso yapım şirketinin kurucusu, yoktan var olan yıldızlardan. Altmışbeş yaşını geride bırakan Eastwood, kimi zaman düşük bütçeli, gişeyi kollayan filmler yapıyor, kimi zaman da gönlünce projeler çiziyor. Baltacılık, piyanistlik ve yüzme hocalığı yaptıktan sonra, ilk kez "Rawhide" dizisi (1959-66) ile adını duyurdu. Nihilist birkaç klasikle, yani spagetti westernleriyle meşhur oldu. "Herkes ya zengin olur ya da ölür" şeklindeki vecizesi, bir süre "Bir Avuç Dolar" peşindeki insanların dilinden düşmedi. Sonra polis filmlerinde oynadı, 1968 yapımı "Coogan's Bluff" gibi. Üç yıl sonra gerçekleştirdiği "Dirty Harry" ile, yasaları uygulamak için bazen yasa dışına çıkan polis tipini ölümsüzleştirdi. "Ateş Hattında" (In The Line Of Fire) ile tam anlamıyla bir eski toprak olduğunu bir kez daha gösterdi.

CHARLES BRONSON

YA DA CHARLES BUCHINSKY. 1921 doğumlu aktör, başlangıçtan beri sert tipine uygun rollerde oynuyor. Sinemada, daha çok J. Lee Thompson'un filmleriyle adını duyurdu. "Death Wish" dizisi (ilki 1974), adaleti kendi kendine tecelli ettiren kahraman çığrını açtı. Başka janrlarda (savaş, western) da çok sayıda filmi var.

Bana Racon Öğretenin Kölesi Olayım

Aksiyon/şiddet/gerilim filmlerinin bazı konularda belirli raconları var. Bunları bilen, ayağını denk atan kahraman, hayatta kalır. Çeşitli filmlerden çeşitli kötü adamlar, bizi düşmanlarımızın sırları konusunda aydınlatıyor:

Silah Terbiyesi

"Son kurşunu hep saklarım. Ya kendim, ya da düşmanım için".
Chow Yun Fat, "The Killer"

"Ben zorlu bir mahallede yetiştim. Derdik ki, tatlı bir sözle bir silah, sadece tatlı bir sözden daha fazla işe yarar."
Robert De Niro,
"Bir Zamanlar Amerika"

Ateşli silahlarla adam öldürmek

"Şimdi en zoru, birinci seferdir, ilk öldürme. Ne kadar bahanen de olsa, intikam da istesen, Karındeşen Jack da olsan farketmez... Allah kahretsin, ilk sefer evet zordur. İkinci sefer... eh, o da pek düğün-bayram sayılmaz ama, birinciden iyidir. Aynı şeyleri hissedersin ama, sulanmıştır biraz. Daha iyidir yani. Ben birincide kustum, inanır mısın? Sonra üçüncü gelir. Üçüncüsü kolaydır. Şimdi? S....r. Şimdi sadece kahrolası suratlarının değişmesini görmek için yapıyorum bu işi."
Christopher Walkman'ın adamlarından biri, motel odasında Patricia Arquette'e cinayet dersi veriyor. "True Romance" (Çılgın Romantik)

"Beynine bir tane çakmayı hatırlaman gerek. Birinci onu yere düşürür, sonra ikinciyi de beynine çakarsın, herif ölür, biz de eve gideriz."
Al Mancini, Gabriel Byrne'e,
"Miller's Crossing"

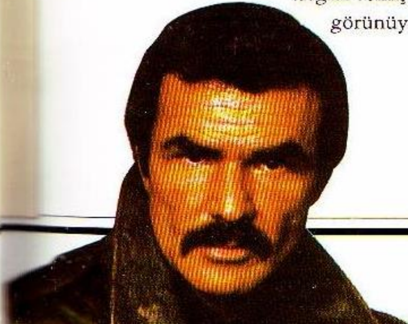
"Zor olanı öldürmek. Yakalanmamak... Ooh, o kolay... Eğer cinayet mahallinde, elinde dumanı tüten silahla yakalanmazsan, yırtarsın bu işi."
Val "Elvis" Kilmer, Christian Slater'a, "True Romance" (Çılgın Romantik)

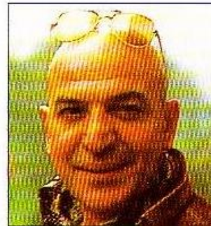
Kurşun yemekten nasıl korunulur?

"Sivil polis gibi giyinmekte fayda var. Sivil polisler, yasaya saygılı kişiler gibi, memur gibi giyinir. İnsanlar, işte bir polis derler, kimbilir ne işler karıştırıyor burada. Sana pek fazla bulaşmazlar."
Harry Dean Stanton, Emilio Estevez'e, "Repo Man"

BURT REYNOLDS

BURTON LEON REYNOLDS JR., 1936'da doğdu. 1950'lerde çoktan bir TV yıldızı olmuştu. "Riverboat", ama özellikle "Gunsmoke" (1962-65) ve "Hawk" (1966-67). Aksiyon faaliyetini "Sharky's Machine" ile (1981) sürdürdü. Genellikle Hareketli filmlerde oynadı. Ama şimdi ununu eleyip, eleğini asmış gibi görünüyor.

TELLY SAVALAS

GEÇEN YIL ölen aktör, sayısız kötü adamının yanı sıra, TV için çektiği "Kojak"taki aynı adlı dedektifle aksiyoncular listesine bir daha çıkmamacasına girmişti.

LEE MARVIN

EN KÖTÜ babaların en babalarından. Uzun meslek hayatında hayli western, savaş filmi, ve bu arada aksiyon filmlerinde de oynadı. Fizik yapısı da, sert hatlı yüzü de bu rollere uygundu zaten. İlk ağızda akla gelenler "The Big Heat" (1953), "The Killers".

ÇAĞDAŞ AKSİYON YILDIZLARI

Part-time aksiyoncular

Tür gezginleri...

HARRISON FORD

ASLINDA BELKİ FORD'U da aksiyonun babaları arasına koymak lazım ama, henüz Gibson ve Willis gibi bir seri yaptı sayılmaz. Gene de, "Patriot Games"den sonra "Açık Tehlike"de yazar Tom Clancy'nin kaleminden çıkma ajan Jack Ryan'ı ikinci kez oynayarak bu yolda sağlam bir adım daha attı. 53 yaşındaki Ford sinemada adını ilk kez, "Yıldız Savaşları"nın tecrübeli savaşçısı Han Solo olarak duyurdu. Bunu Indiana Jones tipi izledi. Bir ara karton karakterler canlandırmakla suçlanan Ford'un iyi bir oyuncu olduğunu bugün herkes kabul ediyor. Onun dağarcığında da "Blade Runner" var. "Frantic"te de bu janrın güvenilir ve zevkle izlenir isimlerinden biri olduğunu kanıtladı.

GENE HACKMAN

EUGENE ALDEN HACKMAN, bahriyeye katılmak için okuldan ayrıldı. Sonra sinemaya geçti ve beklenmedik kirzler yaşamak zorunda kalan sıradan adamları oynadı daha çok. Sinema dünyasının en seçkin oyuncularından biri olarak kabul edilir. Ama bu durum onun gerilim/aksiyon filmlerinde oynamasını engellemedi. Örneğin her iki "French Connection", "The Domino Principle", "Target", "Narrow Margin" gibi. Sonuncuyu çevirdiğinde (1990), altmış yaşındaydı.

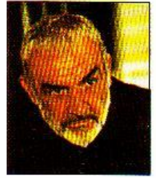

PATRICK SWAYZE

41 YAŞINDAKİ BU klasik eğitim görmüş dansçı, önce Broadway'de "Grease" müzikali ile adını duyurdu. TV'deki "Renegades" ile, biraz daha duyurdu. Zaman zaman aksiyon filmlerinde oynuyor. "Red Dawn" (1984), "Road House" (1989) gibi. Ama "Point Break"te (1991) çömezi olan Keanu onu tek bir hamleyle, aksiyon filmleri alanında millerce geride bıraktı.

SEAN CONNERY

YAŞLANDIKÇA ŞARAP GIBI değer kazanan (ve daha da yakışıklı olan) Thomas Sean Connery, 65 yaşında eskisinden daha acar. Onun unutulmaz lafı "My name is Bond, James Bond". Beyazperdenin gelmiş geçmiş en iyi 007'si. Vücutçu, model, korist. "Dr. No"daki başrole 1962'de Daily Express gazetesi okurlarının oylarıyla seçildi. Zaman zaman gene aksiyon filmlerinde oynuyor. Örneğin Wesley Snipes ile oynadığı "Rising Sun" gibi. "Highlander"ları da unutmuyoruz.

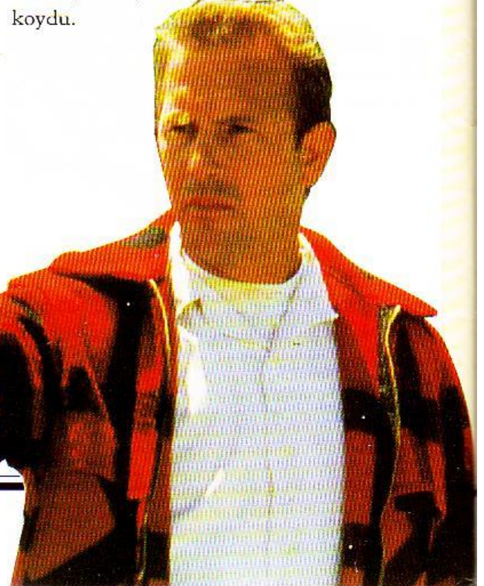

FRED WARD

VAKTİYLE ROBERTO ROSSELINI ile iki film çevirmişti. Kırk yaşında astronot Gus Grissom'ı oynadığı "The Right Stuff" (1983) ile ABD'de de adını duyurdu. 1990 yapımı "Henry And June"da yazar Henry Miller'ı oynayan Fred Ward'ın da bir zamanlar aksiyona bulaştığını hatırlıyor musunuz? "Remo Williams: The Adventure Begins" ne yazık ki gişeye ulaşamadı, macera da başladığı yerde kaldı.

KEVIN COSTNER

HENÜZ KIRKINDA, pazarlama öğrenimi görmüş bir oyuncu/yönetmen. 1987'de "No Way Out" ile çıktığı aksiyon yolculuğuna şimdilik son noktayı "Bodyguard" (1992) ile koydu.

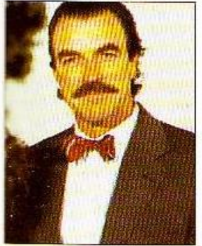

KURT RUSSELL

RUSSELL, "ESCAPE FROM NEW YORK" ile unutulmaz bir kahraman çizdi. Snake. Sonra "The Mean Season", "Tango And Cash" ve "Backdraft"te, aksiyonu hiçbir zaman bütün bütün boşlamadığını kanıtladı. 44 yaşındaki aktör farklı tür filmlerde de oynamayı sürdürüyor.

TOM SELLECK

SİNEMAYA, TV'NİN Magnum P.I. dizisinin şöhretiyle geldi. Ne yazık ki, "Coma" (1978) ve "Lassiter" (1984) ve "Runaway" (1984) ona beklenen başarıyı getirmedi. O da aksiyonu boşlayıp, komedilerde oynadı. "Üç Adam Bir Bebek", "Üç Adam Bir Küçük Hanım". Zaman zaman sulandırılmış aksiyonları deniyor. (Her Alibi).

STEVE MC QUEEN

GENÇ YAŞTA ÖLEN (1930-1980) Terrence Steven McQueen, kahramanlık yapan anti kahramanları oynardı çoğu kez. Ama onun da torbasında aksiyon filmleri var. Örneğin hakiki "Getaway" (1972) ve "Bullitt" (1958) gibi. Çok enerjik ve asi karakteri, aksiyona son derece uygundu aslında. Ayrıca çok yetkin bir araba ve motorsiklet yarışçısıydı.

RUTGER HAUER

HOLLANDALI OYUNCU, hem çekici fiziği hem de oyun gücü ile kendine sinemada bileğinin hakkıyla bir yer yaptı. Adını duyurmasında gerilim/aksiyon/fantastik filmlerin de hayli rolü var. "Blade Runner", "The Hitcher", "Blood Of Heroes" (Salute Of The Jugger), "Blind Fury", "Split Second", hatta Peckinpah'ın son filmi "The Osterman Weekend" gibi.

MICHAEL DOUGLAS

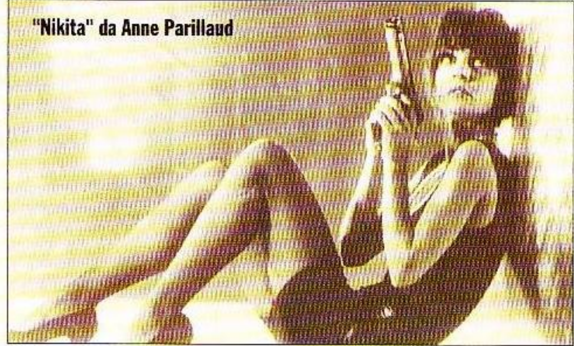
KIRK DOUGLAS'IN babası kılıklı oğlu, ellisini geçti. Film piyasasında, önce yapımcılıkla adını duyurdu. Karl Malden'le yıllarca götürdüğü "San Fransisco Sokakları" dizisindeki genç polis rolünü de unutmuyoruz tabi. "Romancing The Stone"la fantastik bir maceraya imza attı. "Falling Down"la, psikolojik bir aksiyon/gerilim yaptı. Bir de, Ridley Scott imzalı, harbi aksiyon filmi "Black Rain" var listesinde.

TIM ROTH

BAŞININ ÇARESİNE BAKMASINI bilen, sokaktan yetişme tipleri büyük bir başarıyla canlandıran İngiliz oyuncu, aksiyon arazisine ilk kez ilk sinema filmi "The Hit" (1984) ile adım attı. Arada birçok farklı janrda film çektikten sonra, şiddet dozu hayli yüksek "Reservoir Dogs"da gene aynı alana girdi. Bundan sonra ne yapar bilinmez, çünkü para ile şöhreti kulak arkası edip, gönlünün istediği filmlerde oynuyor.

Silahlı dişi kuvvetler...

Kadınlar da var elbet. Küçük Şeytan'lıktan hafif erotik lezzetli sert kadınlığa soyunan **Linda Blair**, güçlü kadın tiplerine cuk oturan **Kathleen Turner**, ya da "V.I Warshawski", "Blue Steel"de psikopat bir katile aşık olan kadın polisi oynayan **Jamie Lee Curtis**, "body"ci vücuduyla elde silah ortalarda gezinen **Sybil Danning**, gözü kara, mekanik ve eli mahkum bir katili oynayan "La Femme Nikita"**Anne Parillaud**, "Assassin"de onun izinden gidip her yaptığını kare kare tekrarlayan **Bridget Fonda**, hatta kocası John Cassavetes'in onun için çektiği aynı adlı filmde küçük bir çocuğu kurtarmak için hayatını teklikeye atan Gloria'yı oynayan **Gena Rowlands**. Şarkıcı **Grace Jones**'un "Conan The Destroyer" ile "A View To Kill"deki korkutucu tiplemelerini, **Faye Dunaway**'ın bugün bile benzer kahramanlara örnek oluşturan Bonnie Parker'ını da unutmuyoruz. Ayrıca B, hatta kimbilir, belki de C ve D kategorisinden filmlerde ortalarda dolaşarak erkek gibi dövüştükleri izlenimi yaratmaya çalışan meçhul kadınları da...

"Nikita" da Anne Parillaud

Ama gerçek bir aksiyon filminde, kadınlar baş kahraman olmaz. Nitekim filmler de, Luc Besson'un sevdiği kadın için yazdığı ve çektiği "Nikita" hariç, başarılı olmadı. Üstelik Nikita hem iş yaptı, hem eleştirmenler tarafından hor görülmedi. Turner, Curtis ve Fonda, aksiyon filmlerinde başrol oynayacağız diye kendilerini paraladıklarıyla kaldılar, çektikleri sıkıntıların karşılığını alamadılar. Çünkü, meraklısı bilir, bu tür filmlerde kadınlara da, tıpkı karaderililer gibi, ikinci planda kalmak düşer. Eğer bir televizyon dizisi söz konusu ise, "Mavi Ay"da olduğu gibi (bu kez, Bruce Willis'in yanındaki **Cybill Shepperd**'di) kadın kahraman (genellikle polis) erkek kahramanla eşit düzeye (neredeyse) yükselebilir, hatta bazen iki kadınlık bir ekip bile oluştururlar (Cagney and Lacey)

Sybill Danning

70'Lİ YILLARIN YILDIZ MODASI

korkunç! iğrenç! çok güzel!

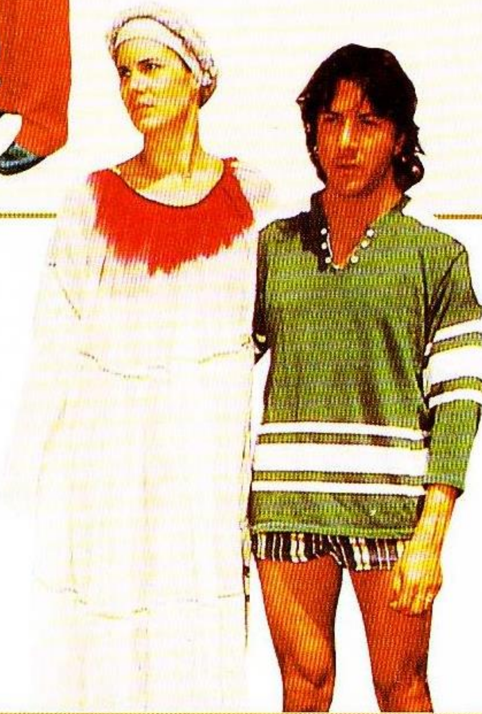
Birkaç yıl önce herkes merakla soruyordu: Yoksa 70'li yıllar yeniden mi canlanıyor? Tekno müzik dinleyen gençler saçlarına çiçek takarak dans ediyor, Abba'nın eski parçaları listelere giriyor, mankenler zayıflamak için ölüm orucuna giriyordu. Butiklerde de durum farklı değildi. Bütün raflar desenli dantel gömleklerden ve apartman topuklu ayakkabılardan geçilmiyordu. Moda üzerinde etkisi hala devam eden 70'li yıllar, kimilerine göre moda açısından son 50 yılın en zevksiz on yılıydı, kimilerine göre ise çılgın, uçuk ve kişilikli... İşte size o yıllardan yıldız fotoğrafları, kararı siz verin...

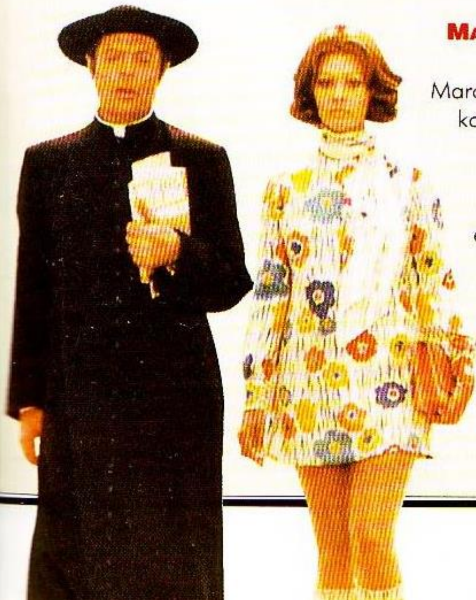
GOLDIE HAWN VE LIZA MINELLI
İşte 70'lere damgalarını vurmuş iki yıldız o zamanlar "şık" olmak adına giydikleri palet elbiseleriyle... Dikkatinizi Liza'nın koluna taktığı bileziğe ve Goldie'nin disco permasına çekmek isteriz. Tabii iki hanımın tasarruf yapma kaygısı olmadan sürdükleri maskaraları ve takma kirpiklerinin arasından fırlattıkları yatak odası bakışlarını da fark etmemek mümkün değil.

RICHARD BURTON VE ELIZABETH TAYLOR.
Her daim odak noktasıydılar. Dedikodu sayfalarının vazgeçilmez çifti gardroblarındaki kıyafetleriyle de en az özel hayatları kadar adlarından söz ettirirlerdi. Gerçi yetmişli yıllanın bu peri masalı gerçekci bir finalle noktalanmıştı ama onlar unutulmaz bir çift olarak akıllarda hep kaldılar.

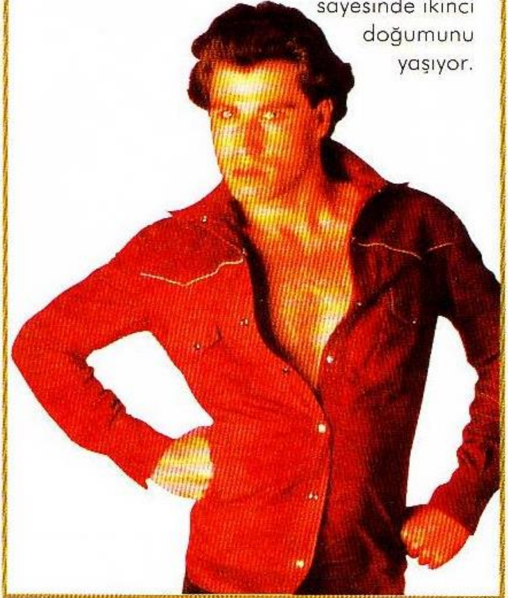

DUSTIN VE ANNE HOFFMAN
Bir Hollywood çifti boş zamanlarında nasıl giyinir? Bayan uzunu tercih ederken bay miniyle daha rahat. Bu arada Bayan Hoffman'ın elbisesi gecelik değil! (Yoksa öyle mi?)

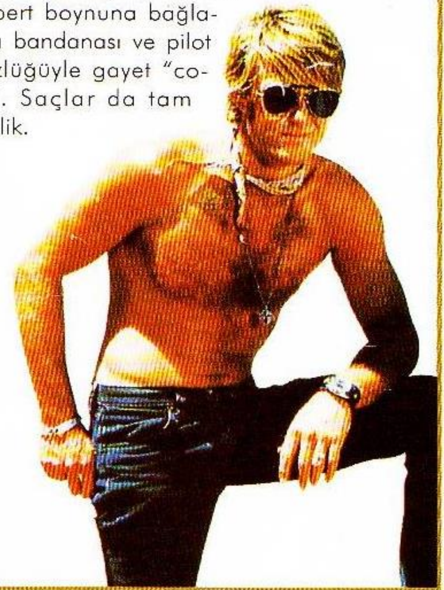

MARCELLO MASTROIANNI VE SOPHIA LOREN
Marcello'nun kıyafeti sadece bir kostüm. Sophia ise çiçekli tek parça elbisesiyle cesaretini kanıtlıyor. Filmi de belki hatırlarsınız. Marcello, evlenmek isteyen Katolik bir rahip, Sophia da onun sevgilisi... Gelgeleli, Vatikan bu evliliğe karşı. Sahi, ne sevimli bir çifttiler...

JOHN TRAVOLTA
O yıllarda her genç kızın odasında mutlaka onun bir posteri asılıydı. Resimde göbeğine kadar açık işlemeli gömleğiyle gördüğümüz bu yakışıklı o dönemin seks sembolüydü. Şimdilerde Quentin Tarantino'nun "Pulp Fiction"ı sayesinde ikinci doğumunu yaşıyor.

ROBERT REDFORD
Göbek içeri, göğüs dışarı... Buna rağmen jean çok dar olduğu için yağlar biraz kemerin üstüne taşmış. Olsun! Robert boynuna bağladığı bandanası ve pilot gözlüğüyle gayet "cool". Saçlar da tam 70'lik.

korkunç! iğrenç! çokgüzel!

OLIVIA NEWTON-JOHN
Kendi halinde Avustralyalı bir country şarkıcısı iken Türkiye dahil dünyanın dört bir yanında tanındı, sevildi. Gerçek yaşı yazıldığında herkes şaşırırdı çünkü herkes onu küçük bir kız sanırdı. 70'lerde rengarenk ve parlak kıyafetler giymeye başlayınca müzik tarzını da değiştirmiş ve disco söylemeye başlamıştı. John Travolta ile "Grease"de oynayan sarışını hatırlamadık demeyin sakın.

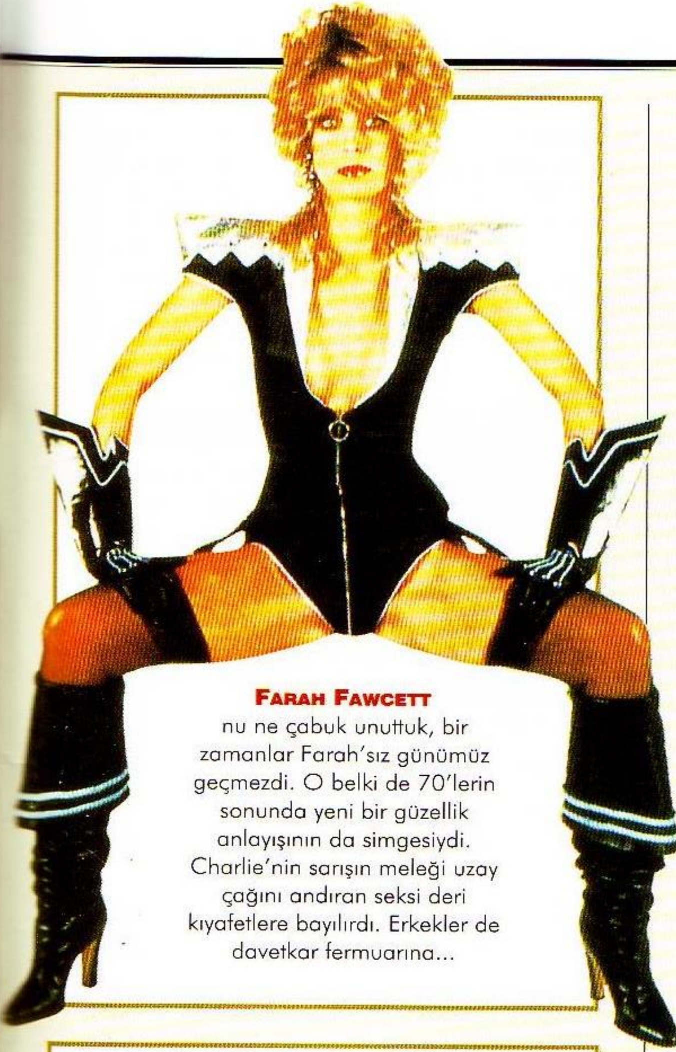
DIANE KEATON
Woody Allen'ın vazgeçemediği rol arkadaşı "Annie Hall" filminde giydiği elbisesiyle günümüzde grunge olarak tanımlanır. Bugüne kadar birçok kere taklit edildi ama kimse Diane Keaton'ın yarattığı havayı yansıtamadı. Bu yargımıza katılmıyorsanız, "Annie Hall" filmini seyrederken Diane Keaton'ın kıyafetlerini bir kez daha inceleyin.

ROMY SCHNEIDER
Moda ne kadar değişirse değişsin, Romy her zaman ciddi ama anlamlı tarzına sadık kaldı. 70'li yılların ruhunu yansıtan bir elbiseyle bile o hep eski Romy'di. Aslında o tüm zamanların en güzel kadınlarından biri değil mi? Ne dersiniz?

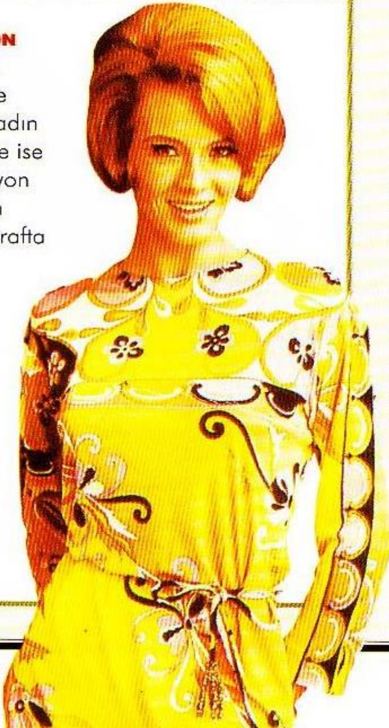
JODIE FOSTER
90'ların en prestijli kadın yıldızlarından aktris-yönetmen Jodie Foster, o yıllarda yeniyetme bir kızdı. İşte velet bir disco güzeli kılığında. Kısa şortlara "Hot pants" denirdi. Jodie'nin yarım botları da oldukça gözdeydi.

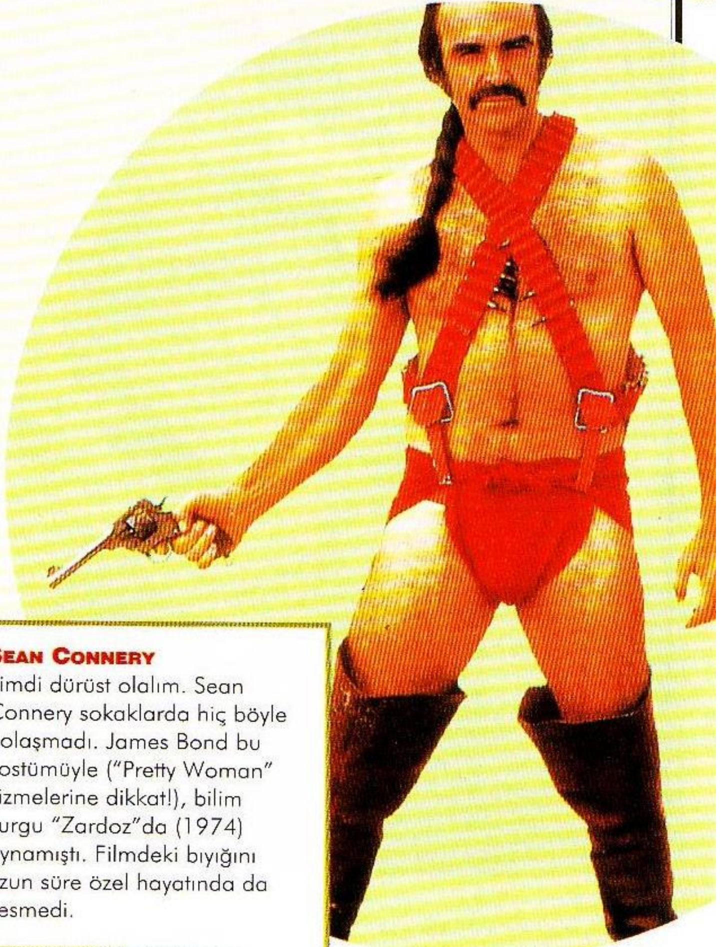
FARAH FAWCETT
nu ne çabuk unuttuk, bir zamanlar Farah'sız günümüz geçmezdi. O belki de 70'lerin sonunda yeni bir güzellik anlayışının da simgesiydi. Charlie'nin sarışın meleği uzay çağını andıran seksi deri kıyafetlere bayılırdı. Erkekler de davetkar fermuarına...

OLIVER TOBIAS
Alman TV yıldızı Oliver, 70'lerde kısa zamanda uluslararası şöhrete kavuşmuştu. Bay Tobias çoktan unutuldu ama kürkü asla. Çıplak ayaklar umursamazlığın ve rahatlığın simgesi. Onu hala hatırlamadınız mı? Peki o zaman bir ipucu verelim. 70'lerin sonlarına doğru Emek sinemasında haftalarca afişte kalan "Çivi" filminde, Joan Collins'le orada burada sevişen delikanlı kimdi peki?

ANGIE DICKINSON
Amerikalı sinema salonu sahiplerine göre "1979'un kadın yıldızı"... Bize göre ise tek kanallı televizyon döneminin "kadın polisi"... Bu fotoğrafta ise kabartılmış saçları ve çiçek motifli elbisesiyle tam bir 70'li yıllar hanımefendisi.

SEAN CONNERY
Şimdi dürüst olalım. Sean Connery sokaklarda hiç böyle dolaşmadı. James Bond bu kostümüyle ("Pretty Woman" çizmelerine dikkat!), bilim kurgu "Zardoz"da (1974) oynamıştı. Filmdeki bıyığını uzun süre özel hayatında da kesmedi.

korkunç! iğrenç! çok güzel!

YILMAZ VE FATOŞ GÜNEY
Oğulları küçük Yılmaz ile bir aile fotoğrafı. Gerçi objektife falan bakan yok ama sanki poz vermişler gibi. Baba Güney, büyük yakalı takım elbisesi, yeleği ve bağrı açık beyaz gömleğiyle bir "70'li yıllar Türk erkeği" klasiği sunuyor... Fatoş hanım da ona nazire yaparcasına balıkçıl yaka kazağının üstüne giydiği iri desenli gömleği, İspanyol paça pantalonuyla dönemin modasını temsil ediyor. Küçük Yılmaz'ın giysisine ise biz bir kulp uydura-madık...

FATMA GİRİK
Erkek Fato, gayet sosyetik. Sırtında ihtişamlı bir siyah kürk, envai çeşit takı (Hem inci hem altın kolye, üstüne üstlük gümüş yüzükler). Tek ele takılmış eldiven ve tüllü şapka... Abartılı makyaj da cabası...

KARTAL TİBET VE TÜRKAN ŞORAY
Sultan iri düğmeli elbisesi ve kemeriyle elde silah sert bakışlar savuruyor. Kartal Tibet ise sanki numara yapıyor. Takım elbisesi değil de, haşmetli ve iri desenli kravatı hemen göze batıyor. Filmin adı "Vukuat Var". Türkan Şoray ve Kartal Tibet dönemin en gözde ikililerinden. Tibet, hem Tarkan kılığında kılıç şakırdatıyor hem de salon filmlerinde sert jön rollerine çıkıyor. Şoray ise malum... O Yeşilçam'ın yüzü...

GÖKSEL ARSOY
V yaka kazak, içerde beyaz penye... "Altın çocuk" 70'lerden bir kolejli havası sunu-yor. Saçlardaki bol briyantine dikkat.

Şeytan ayrıntıda gizli!

Bunlar artık tarih oldu

FİLM	ELBİSE ASKISI	ELBİSELER	SAÇ MODELLERİ	AKSESUARLAR
"Dorian Gray'in Portresi" (1969)	Helmut Berger Oscar Wilde'ın Dorian'ı rolünde...	Helmut Berger'in giymeyeceği elbise yok gibi.	Berger'in saç kesimi Roma heykellerini andırıyordu. Orta uzunlukta ve öne doğru taranmış.	Seks, uyuşturucular ve sitar tınıları.
Jesus Christ Superstar (1972)	Hippie görünümlü İsa.	Filistinlilerin çöl kıyafetiyle çiçek çocuk tarzının garip bir karışımı	Omuz hizasında.	Haç (ama kolye olarak boyunda değil, sırtta).
Kuaför (1975)	Warren Beatty etkileyici göğüs kıllarıyla yıldızların saçını yapıyor.	Hanımlar için baby doll tarzında elbiseler, erkekler için kalçaları saran pantalonlar ve V-yakalı tişörtler.	Julie Christie ve Goldie Hawn aynı kalıptan çıkmış gibi. Tepe kabartılmış, perçem fönlenmiş.	Altın işlemeli kalın kemerler Bayan Christie'nin, göğüs kıllarını vurgulayan zincir Bay Beatty'nin.
Bir Yıldız Doğuyor (1976)	Barbra Streisand rock yapıyor.	Jenerikte, "Bayan Streisand'ın bütün kostümleri kendi gardrobundandır" şeklinde bir not var.	Babs'ın saçları kına kızılı ve afrolu, Kris Kristofferson'ın hippi sakalı var.	Barbra'nın kızılderili motifleri taşıyan türbanı ve Kris'in çıplak göğsüne düşen zinciri.
Çivi (1977)	Joan Collins, hafif meşrep disco sürtüğü rolünde.	Joan Collins, ne kadar az olursa o kadar iyi olur. Oliver Tobias, tüylü tavşan kürkünü süsleyen çan düğmeler.	Saç? Evet! Ama saç modeli?	Joan siyah gece elbisesini giydiği zaman omuzunda bir papağan taşıyor.
Cumartesi Gecesi Ateşi (1977)	John Travolta dans tutkunu disco müdavimi rolünde.	Bele oturan ve yakası omuzlara kadar uzanan gömleklerin ve ancak pantolon kaşığıyla içine girilebilen pantolonlar.	Saç iki saat kabartıldıktan sonra keseye göre ya saç spreyi ya da zamkla şeklini korurdu.	Siyah iç çamaşırları o dönemin vazgeçilmezleri arasındaydı.
Laura Mars'ın Gözleri (1978)	Faye Dunaway psikopat bir katilin peşine düştüğü moda fotoğrafçısı rolünde.	Rugan çizmeler, kürk içine iç çamaşırı, transparan kumaşlar.	Faye'in saçları pek kullanışlı değil. Düz ve uçları dışa kıvrık ya da tepede toplanmış.	Kadın katili, son zamanlarda oldukça gözde olan buz kıracağını tercih ediyor.
Hair (1979)	Treat Williams askere gitmeyi reddeden çiçek çocuk rolünde.	İşlemeli yelekler (İşlemeler ne kadar garip olursa o kadar makbul).	Bırak olduğu gibi kalsın. Önemli olan uzun ve tel tel olması.	Bit pazarında ve büyükannenizin tavan arasında bulabileceğiniz her şey.

1 * 9 * 9 * 5

FİLM REHBERİ

Kevin Costner, sinema tarihinin en pahalı filmiyle karşımızda. Jim Carrey, çıkışını sürdürüyor. Roman Polanski, Robert Altman, Martin Scorsese, Clint Eastwood ve Luc Besson'un yeni filmleri... Sharon Stone'dan western. Stallone'den bilim-kurgu... Mel Gibson elde kılıç bir Ortaçağ aksiyonunda...

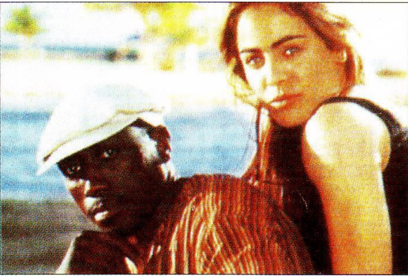

1 * 9 * 9 * 5
FİLM REHBERİ

BLACK BEAUTY

YÖNETMEN: Caroline Thompson
OYUNCULAR: Sean Bean, Peter Davidson, David Thewlis
KONU: Büyük siyah bir atın hayatı... Bizzat atın kendisi tarafından anlatılıyor. Onunla dört nala İngiltere'nin uçsuz bucaksız çayırlarında gezeceksiniz. "Edward Scissorhands" ve "The Nightmare Before Christmas"ın senaryo yazarı Caroline Thompson'ın ilk filmi. Thompson, Anna Sewell'in bu çocuk klasiğini olabildiğince sadık bir biçimde uyarlamış beyazperdeye.
TAHMİN: Ninjalar, insanüstü kahramanlar ve Macaulay Culkin'in olmadığı bir çocuk filmi. Hikaye tam onlara göre.

DROP ZONE

YÖNETMEN: John Badham
OYUNCULAR: Wesley Snipes, Gary Busey, Yancey Butler, Michael Jeter
KONU: Sörfün olmadığı bir tür "Point Break". Kardeşini öldürmekten tutuklu bir mahkumu elinden kaçırdıktan sonra adını temize çıkarmak isteyen US Polis Müdürü Nessip (Snipes), yeni görevi gereği paraşütçülerin dünyasına girer. Yancey Butler aşk uğruna geçmişi silecek, Snipes ise "Passenger 57"den hiç ders almamışa benziyor.
TAHMİN: Katı, hissiz ama çok hareketli bir film. Yönetmen John Badham'ın sıkı bir aksiyon uzmanı olduğunu da unutmamak gerek.

MARY REILLY

YÖNETMEN: Stephen Frears
OYUNCULAR: Julia Roberts, John Malkovich, Glenn Close
KONU: Çocukluğunun geçtiği şehrin yoksul semtinden kaçmak isteyen bir hizmetçinin öyküsü. Hizmetçi kendini Dr.Jekyll'a ait evde bulur. İyi kalpli doktor ve nemrut asistanı Mr.Hyde'ın arasında. Yönetmen Frears ve "Dangerous Liaisons"la Oscar kazanan yazar Christopher Hampton'ın eseri. Hasılatları Branagh'ın "Frankenstein"ına yaklaşabilecek mi bilinmez ama bu diğer ışıltılı korku filminin de altta kalmayacağı kesin. Julia Roberts da ikramiyesi...
TAHMİN: Son dönemin diğer Gotik korku filmleri (Dracula ve Vampirle Görüşme) gibi şansı yüksek.

HEAVENLY CREATURES

YÖNETMEN: Peter Jackson
OYUNCULAR: Melanie Lynskey, Kate Winslet, Sarah Peirse
KONU: Vahşet filmlerinin ustası Jackson (Bad Taste, Brainland) bu kez tek bir cinayet üstüne odaklanmış ama şok dozunu da üçe katlama iddiasında. Jackson, kendine has hayalgücünü Yeni Zelanda'da kurulmuş saplantılı bir arkadaşlık üzerine çalıştırmış. Pauline (Lynskey) ve Juliet'in (Winslet) arasındaki sağlam arkadaşlık ağır ağır cinai bir hal alır.
TAHMİNLER: Filme bolca para harcanmış olmasına rağmen, Jackson'ın vahşi tarzının fanatikleri bir parça hayal kırıklığı yaşayabilir.

I LIKE IT LIKE THAT

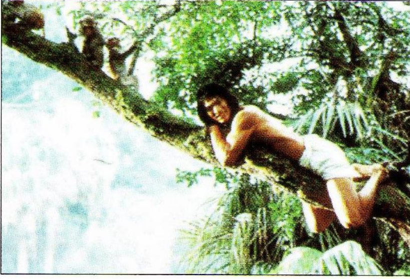
YÖNETMEN: Darnell Martin
OYUNCULAR: Lauren Velez, Jon Seda, Griffin Dunne
KONU: Eşine sadık bir Bronx kadını, sınır hapisanesindeki İspanyol kocasının kendisine eskisi kadar sadık ve sevecen olmadığını keşfederek baş kaldırır.
Kamera arkasına ilk kez geçen senaryo yazarı Martin, beklenmedik bir lezzet yakalıyor.
TAHMİNLER: Dolaştığı festivallerin hepsinde taze başarılar yakaladı. Yılın sürprizi olabilmek için yeterince çekici ve enerjik bir film.

IMMORTAL BELOVED

YÖNETMEN: Bernard Rose
OYUNCULAR: Gary Oldman, Isabella Rossellini

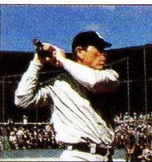

KONU: Efsanevi ve dahi müzisyen Ludwig Van Beethoven'in hayat hikayesi. Fakat bildik bir müzisyen filmi değil. Oyuncu Jeroen Krabbe filmi, bir aşk mektubunun çevresinde gelişen bir dedektif öyküsü olarak açıklıyor. Oldman'a gerçek yaşamındakı aşkı Rossellini, kontes Anna Marie rolü ile eşlik ediyor.
TAHMİNLER: Yılın en çok konuşulan filmlerinden biri. Medya çekimler başladığından beri filmden ilgisini eksik etmedi. Sonuç merakla bekleniyor, ya yeni bir "Amadeus" ya da büyük bir hayalkırıklığı...

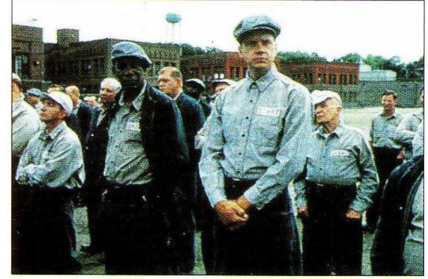
RUDYARD KIPLING'S THE JUNGLE BOOK

YÖNETMEN: Stephen Sommers
OYUNCULAR: Jason Scott Lee, Lena Hedley, Sam Neill, John Cleese
KONU: Kipling'in o nefis hikayesi 90'lar için gerçek insanlar, gerçek hayvanlar ve John Cleese ile yeniden çekildi. Mowgli'yi oynayan Scott Lee, ormanda atlayıp zıplarken İngiliz Kitty ile karşılaşıyor.
TAHMİNLER: Bu çok sevilen hikayenin yeni versiyonu ateşle oynuyor.

COBB

YÖNETMEN: Ron Shelton
OYUNCULAR: Tommy Lee Jones, Lolita Davidovich, Robert Wuhl
KONU: Bir beyzbol efsanesi olan Ty Cobb'un gerçek yaşamından esinlenerek çekilen bir film. Beyzbol oyuncusu Cobb, hasta yatağında yatarken bir spor muhabirini çağırarak efsanenin ardında yatan gerçekleri anlatır.
TAHMİNLER: Oscar ödüllü Jones'un oyunuyla -her ne kadar bir megahit olmasa da- iyi bir beyzbol filmi. Ron Shelton'ın "Bull Durham" ile beyzbol filmlerindeki başarısı ve tecrübesi de unutulmamalı.

THE SHAWSHANK REDEMPTION

YÖNETMEN: Frank Darabont
OYUNCULAR: Tim Robbins, Morgan Freeman, Bob Gunton, William Sadler
KONU: Daha önceleri senaryo yazarlığıyla iştigal eden Darabont, çektiği ilk filmde Stephen King'in bir romanından yola çıkıyor. Bir hapishane hikayesi. Çevresindekiler üstünde iktidar kurmak isteyen bir adam var ve...
TAHMİNLER: Kağıt üzerinde şansı var ama ABD seyircisinin filmin adını pek sevmeyeceği kesin.

BULLETS OVER BROADWAY

YÖNETMEN: Woody Allen
OYUNCULAR: John Cusack, Jennifer Tilly, Dianne Wiest, Chazz Palmintieri
KONU: Mali durumu hiç iyi olmayan oyun yazarı Cusack'ın eline önemli bir fırsat geçer. Bir mafya babası ona istediği bütün parayı vermektedir ama tek bir koşulu vardır. O da sevgilisinin de oyunda rol alması... Durum yeterince karışıkken Wiest, Palmintieri ve Tracey Ullman'ın devreye girmesiyle her şey alt üst olur.

TAHMİNLER: Allen'ın son zamanlarda yaptığı en iyi çalışma... Tilly'nin oyunu da dikkate değer.

1 * 9 * 9 * 5

FİLM REHBERİ

LITTLE WOMEN

YÖNETMEN: Gillian Armstrong
OYUNCULAR: Winona Ryder, Susan Sarandon, Kirsten Dunst
KONU: Loisa May Alcott'un klasik mertebesine ulaşmış ünlü romanından uyarlanan son "Küçük Kadınlar". Güney Amerika'da çekilen film, dört kız kardeşin yaşamını, kardeşce yaşadıkları rekabeti sevgi dolu bir tonda anlatıyor. Aile değerlerinin yüceltildiği, hayli duygusal (Hatta ağlayabilirsiniz) bir film.
TAHMİNLER: Sonu önceden bilinen bir klasik. Bakalım Wynona Ryder, 1933 yılında Katharine Hepburn'ün aynı rolde yakaladığı başarıya ulaşabilecek mi?

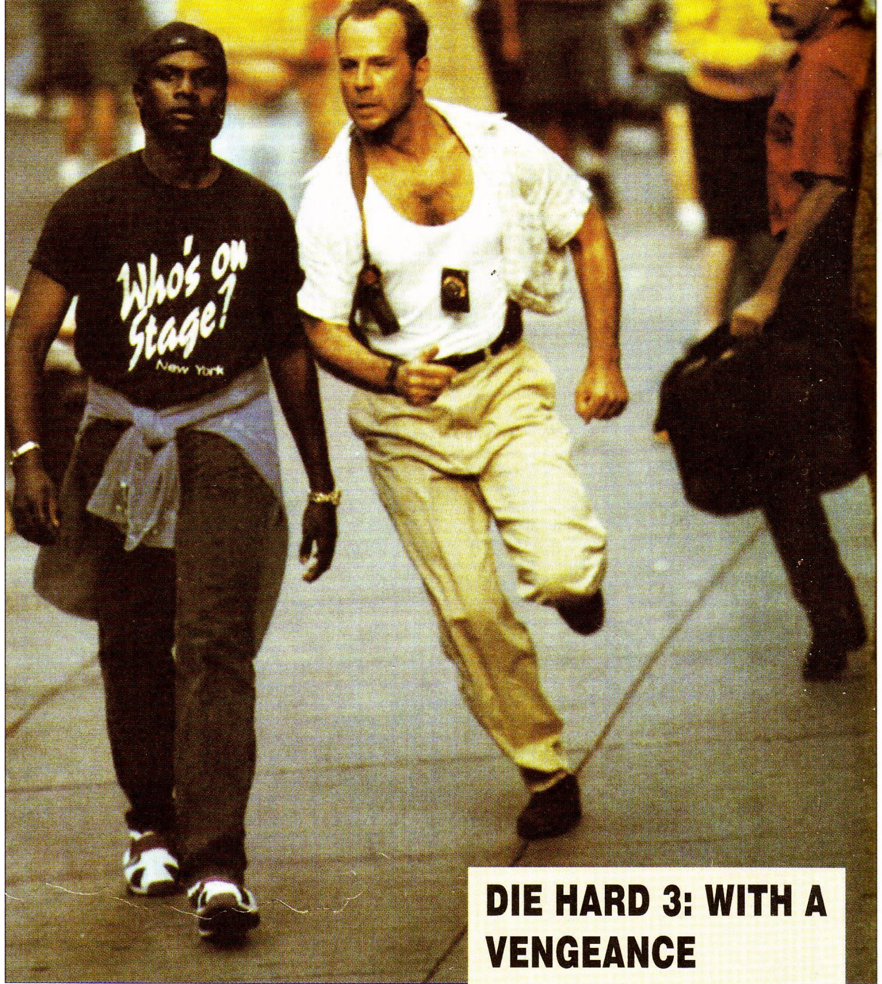

MRS.PARKER AND THE VICIOUS CIRCLE

YÖNETMEN: Alan Rudolph
OYUNCULAR: Jennifer Jason Leigh, Campbell Scott, Matthew Broderick
KONU: 1920'li yıllarda Vanity Fair dergisinde çalışan Dorothy Parker isimli bir yazar (Leigh) ve Amerikan edebiyatının elit kesiminden Robert Benchley (Scott)... Dorothy ve Robert sık sık buluşup düzyazı üzerine entellektüel muhabbetler yaparlar... Tabii, daha sonra devreye aşk da girer. Ama kadının erkeğe karşı hissettiği tek taraflı bir aşktır bu
TAHMİNLER: Leigh'in çarpıcı performansının bu iki saatlik, konuşmaya dayalı filmi canlandırıp canlandıramayacağı merak konusu.

MIXED NUTS

YÖNETMEN: Nora Ephron
OYUNCULAR: Steve Martin, Juliette Lewis, Madeline Kahn, Gary Shandling
KONU: Bir Fransız komedisi olan "Le Pere Noel Est Une Ordure"nin yeni versiyonu. Film Noel gecesi sırasında Acil İntihar Yardım Hattı'nda çalışan insanları anlatıyor.
TAHMİNLER: Fransızca olan orijinali bir felaketti. Romantik komediler konusunda gerçek bir tecrübesi olan Nora Ephron (Sleepless in Seattle) hanımın ne yapacağı ise şimdiden belli: Arasıra gözlerinizi yaşartacak duygusal bir güldürü.

DIE HARD 3: WITH A VENGEANCE

YÖNETMEN: John McTiernan
OYUNCULAR: Bruce Willis, Jeremy Irons, Samuel L. Jackson
KONU: İşte yeniden başlıyor. Mevzu intikam. İntikam peşinde koşan ise Jeremy Irons... Ne dersiniz, İngiliz aktör aksiyon işini kıvırabilecek mi?
TAHMİNLER: Willis'i, box-office kralı haline getiren serinin üçüncü filminin nefis bir açılış yapacağı kesin. Ama sonrası filme bağlı...

PRET-A-PORTER

YÖNETMEN: Robert Altman
OYUNCULAR: Lauren Bacall, Sophia Loren, Tim Robbins, Kim Basinger
KONU: "Oyuncu" ve "Sosyeteden İnsan Manzaraları"nın yönetmeninden bir atak daha. Altman, Paris'in ışıltılı, renkli ve cazip moda dünyasını kendi bakış açısıyla anlatıyor. Üstelik çok da zengin bir kadroyla.
TAHMİNLER: Zengin kadrosu, yönetmenine özgü kara mizahıyla özellikle Altman tiryakilerine seslenen dört saati aşkın bir film.

SPEECHLESS

YÖNETMEN: Ron Underwood
OYUNCULAR: Geena Davis, Michael Keaton
KONU: Zıt kişilikler birbirini çeker. Tıpkı Keaton ve Davis gibi... Filmde aynı seçim kampanyasında yarışan iki rakip adayın metin yazarlığını yapan kadın ile erkek bir gece bir dükkanda karşılaşırlar...
TAHMİNLER: Gelen ilk dedikodulara göre Davis, bu rolüyle Oscar adayları arasına girebilirmiş. Her şey bir yana gerçekten sağlam ve yeterince çekici bir ikili bu...

DUMB AND DUMBER

YÖNETMEN: Peter Farelly
OYUNCULAR: Jim Carrey, Jeff Daniels, Lauren Holly
KONU: Carrey ve Daniels iki iyi arkadaş. İkisi de Tanrı vergisi zekadan nasiplerini pek alamamışlar. Tanrının akıl dağıtırken daha cimri davrandığı Carrey şoförlük yapar ve bir gün zeki bir iş kadınını havaalanına götürmek üzere yola çıkar. Ama gelişen olaylar onu Amerika'nın yarısını baştan başa katedeceği bir takibe sürükler.

TAHMİNLER: Carrey, söylentilere göre "Hayvan Dedektifi"ne göre daha çılgınca davranışlar sergiliyormuş (Acaba daha başka ne gibi fiziksel anormallikler yapabilir, merak değer). Bir tahmin daha var, o da "Dumb and Dumber"ın muhtemelen Carrey'nin en iyi filmlerinden biri olduğu...

AN AWFULLY BIG ADVENTURE

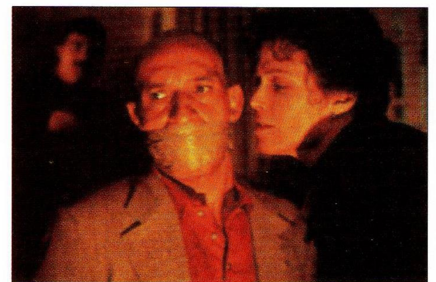
YÖNETMEN: Mike Newell
OYUNCULAR: Georgina Cates, Hugh Grant, Alan Rickman

KONU: "Four Weddings and A Funeral" filminin dinamik ikilisi Grant ve yönetmen Newell, karanlık bir komedi için tekrar biraraya geliyorlar. Beryl Bainbridge'in romanından yapılan bu uyarlamada, Georgine Cates sefil bir tiyatro grubuna katılan genç bir kızı oynuyor. Grant'in uluslarası bir star olmadan önce oynamayı kabul ettiği son film...
TAHMİNLER: Grant, tek başına büyük bir ilgiyi garantiliyor.

DEATH AND THE MAIDEN

YÖNETMEN: Roman Polanski
OYUNCULAR: Sigourney Weaver, Ben Kingsley, Stuart Wilson
KONU: Ariel Dorfman'ın bir oyunundan uyarlanan film gözlerden uzak bir plaj evinde geçer. İşkence görmüş ve yıllarca hapis cezası çeken kadını Weaver, idealist kocayı Wilson canlandırıyor. Kingsley ise bu aileye karışan gizemli yabancı rolünde.

TAHMİN: Polanski, o çok sevdiği üçlü gerilim temasını işlerken manik depresif bir hava yaratıyor. Oyuncuların performansı mükemmel.

FLUKE

YÖNETMEN: Carlo Carlei
OYUNCULAR: Matthew Modine, Nancy Travis, Eric Stoltz, Max Pomeranc
KONU: James Herbert'in daha önce bir insan olduğunu farkeden ve tekrar insan olmak isteyen bir köpeğin öyküsünü anlattığı kitabının bu ekran uyarlaması, "The Incredible Journey"in Kafkaesk bir yorumu sanki. Modine köpeğe dönüşüyor, Travis ve Pomeranc ise bu "soylu köpeği" yakın bir arkadaş gibi satın alıyorlar.

TAHMİN: Filmdeki herşey kocaman köpek kulakları yanında minicik görünüyor.

LEGENDS OF THE FALL

YÖNETMEN: Edward Zwick
OYUNCULAR: Anthony Hopkins, Brad Pitt, Aidan Quinn, Julia Ormond, Henry Thomas
KONU: "Glory"nin yönetmeninden üç kardeşin (Pitt, Quinn, Thomas) hayat hikayeleri çevresinde dönen bir dram. Jim Harrison'un romanından yapılan bu uyarlama tam bir erkekler resmi geçidi.
TAHMİNLER: Ölümüne bir kadro. Akademi yerlerde sürünecek gibi.

1995 FİLM REHBERİ

OUTBREAK

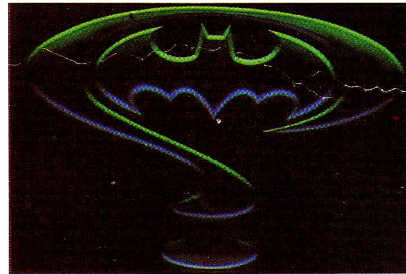
YÖNETMEN: Wolfgang Petersen
OYUNCULAR: Dustin Hoffman, Rene Russo
KONU: California halkı esrarengiz ve öldürücü bir virüsün pençesine düşer. Ruso ve Hoffman, (ikisi de doktor) hükümet daha vahşi tedbirleri almadan önce dünyaya yayılmasını önlemeye çalışırlar.
TAHMİNLER: İşin içinde "Crisis In The Hot Zone" adlı bir başka virüs filmi de var. Box-office'te hangisinin kazanacağı belli değil...

APOLLO 13

YÖNETMEN: Ron Howard
OYUNCULAR: Tom Hanks, Bill Paxton, Kevin Bacon, Gary Sinise
KONU: Gump bu kez uzayda. Tom Hanks, astronot James A. Lovell'in asap bozucu gerçek yaşam öyküsü Apollo 13 ile evinden çok uzaklara, aya gidiyor. Bacon ve Paxton bu sorunlu yolculuğun diğer astronotlarını canlandırıyorlar.
TAHMİNLER: Hanks dünyanın en büyük yıldızı olmaya devam edecek mi? Gerçekte, her şey şimdi başlıyor.

BATMAN FOREVER

YÖNETMEN: Joel Schumacher
OYUNCULAR: Val Kilmer, Nicole Kidman, Tommy Lee Jones, Jim Carrey
KONU: Karanlık Şövalye bu kez Val Kilmer olarak geri dönüyor. Filmin yönetmeni Keaton, Schumacher'in yaptığı yaratıcı değişikliklerin önünde saygıyla eğilerek Batman'likten tekaüt oldu. Eski yönetmen Tim Burton ise bu kez prodüksiyonla uğraştı. Kidman "esas kadın"ı, Lee Jones şizo İki Yüzlü Adam'ı, Jim Carrey ise The Riddler'ı canlandırıyor. Ve bir de Robin (Chris O'Donnell) var.
TAHMİNLER: Son zamanların en başarılı devam filmi olmaya aday görünüyor.

ED WOOD

YÖNETMEN: Tim Burton
OYUNCULAR: Johnny Deep, Martin Landau, Bill Murray
KONU: 1930'lar Hollwood'unda her zaman sıradan bir yönetmen muamelesi görmüş Ed Wood'un öyküsü. Özel hayatında bir travesti olan Wood'u Johnny Deep canlandırıyor. Martin Landau, Oscar kazandığı "Bela Lugosi" filmindeki performansına geri döndü.
TAHMİNLER: Amerika'daki hararetli övgülere rağmen film 5 milyon dolardan az hasılat elde etti... Bu da en az Ed Wood'un hayat hikayesi kadar acıklı...

BRAVEHEART

YÖNETMEN: Mel Gibson
OYUNCULAR: Mel Gibson, Sophie Marceau, Patrick McGoohan
KONU: Mel, William Wallace'ın hikayesinde Ortaçağ'ın çadır bezli iskemlelerine doğru gidiyor. 13. yüzyılda İngiltere'nin zulmü altında inim inim inleyen İskoçya'sında Mel Gibson, çamur, bataklık, mızrak, kılıç ve kargılar arasında çekici prensesine ulaşmaya çalışır.
TAHMİNLER: Ortaçağ yine moda, ama tüm bu kanlı ve kılıç şakırtılı Ortaçağ filmlerinin arasında bir tanesi çok tutacak. Ama hangisi?

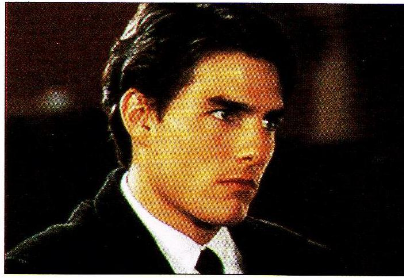

THE BRIDGES OF MADISON COUNTRY

YÖNETMEN: Clint Eastwood
OYUNCULAR: Clint Eastwood, Merly Streep
KONU: Robert James Waller'ın best-seller romanından uyarlanan filmde Eastwood bohem bir foto muhabirini, Meryl Streep ise İtalyan kökenli Amerikalı bir kadını oynuyor.
TAHMİNLER: "Affedilmeyen" ve "Kusursuz Dünya" birbirinden iyi iki filmdi. Ve Eastwood bu iki filmle eleştirmenlerin en sevdiği yönetmenlerden biri haline geldi. Bu film ise onun üçüncü sınavı olacak. Herkes ondan çok iyi şeyler bekliyor.

MISSION IMPOSSIBLE

YÖNETMEN: Brian De Palma
OYUNCULAR: Tom Cruise, Paula Wagner
Konu: "Carlito's Way"in yönetmeni De Palma,

ünlü televizyon dizisi "Görevimiz Tehlike"yi sinemaya uyarlıyor. Doğrusu beklenmedik bir durum. De Palma gibi sağlam bir yönetmen ve en son "Vampirle Görüşme"de iyi bir oyuncu olduğunu kanıtlayan Tom Cruise'in, modası geçmiş bir diziyi yeniden canlandırmak için biraraya gelmeleri gerçekten şaşırtıcı.
TAHMİNLER: On saniyede kendini yok edebilir mi? Bizce edemez.

PARIS MATCH

YÖNETMEN: Lawrence Kasdan
OYUNCULAR: Meg Ryan, Kevin Kline, Jean Reno
KONU: "Wyatt Earp"den sonra Kasdan, kariyerini bu komediyle eskiye döndürmek istiyor. Romantik filmlerin başarılı oyuncusu Ryan ve Kline karşı karşıya. Bir adam Fransız bir kadına aşık olur, kız onu takip eder ve kazanmak ister. Bu arada o da bir Fransız erkeğe aşık olur.
TAHMİNLER: Ryan yine kaybetmiyor ama Kasdan için bilinmez.

THE QUICK AND THE DEAD

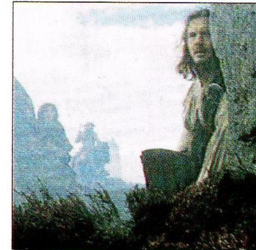
YÖNETMEN: Sam Raimi
OYUNCULAR: Sharon Stone, Gene Hackman, Leonardo Di Caprio
KONU: Yıllar önce ailesini yok eden bir adamdan intikam almak için kasabasına dönen bir kadının öyküsü. Böylece Sharon da western kervanına katılıyor. Gore filmleri üstadı, "kanlı şiddet" müptelası yönetmen Sam Raimi'nin westernle ne işi var, biz de bilmiyoruz. Gene Hackman, "Affedilmeyen"den sonra bir kez daha kötü adamı oynuyor.
TAHMİNLER: Oscar'lı "Unforgiven"dan sonra Sharon dişi bir Eastwood olabilir mi? En azından biraz değişik.

RESTORATION

YÖNETMEN: Michael Hoffman
OYUNCULAR: Robert Downey Jr., Meg Ryan, Hugh Grant, Sam Neill, David Thewlis, Sir Ian McKellen
KONU: Kendini çalıştığı akıl hastanesine adayan bir doktor, 17. yüzyılın çökmüş atmosferi içinde II. Charles'ın sarayına atanır. Downey kralın köpeklerine bakan bir tıp doktorunu, Grant onu kötü yola düşüren bir ressamı ve Ryan da, akıl hastanesinde ona aşık olan bir kadını canlandırıyor.
TAHMİNLER: Tarihi kostüme filmlerin ne kadar hasılat getireceği bilinmez. "Dangerous Liaisons" gibi beklenmedik gişe başarıları da kazanabilirler.

ROB ROY

YÖNETMEN: Michael Caron-Jones
OYUNCULAR: Liam Neeson, Jessica Lange, Tim Roth, Eric Stoltz
KONU: Neeson etekli bir İskoç halk kahramanı. Lange, onun acılar içindeki karısı. Roth da efemine bir İngiliz... Nazi Almanya'sından İskoç yaylalarına transfer olan Liam Neeson'ın isminin bu filme ne getireceği merak konusu...
TAHMİNLER: Caton-Jones yine büyük bir iş peşinde.

1995 FİLM REHBERİ

DON JUAN DE MARCO AND THE CENTERFOLD

YÖNETMEN: Jeremy Leven
OYUNCULAR: Johnny Deep, Marlon Brando
KONU: Deep, yine acaip işlerin efendisi olmaya devam ediyor. Bu kez, Brando'nun ofisindeki kanapede gönül eğlendiren biri rolünde. Kendini fena halde bir zampara zannediyor. İlk kez yönetmenliği deneyen Leven'in performansı merakla bekleniyor.
TAHMİNLER: Tahmin değil ama bir soru... Deep'in eleştirmenler nezdindeki istikrarlı başarısı bu kez box-office gelirlerine de yansıyabilecek mi? Her şeyin bir ilki vardır.

CASINO

YÖNETMEN: Martin Scorsese
OYUNCULAR: Robert De Niro, Joe Pesci, Sharon Stone

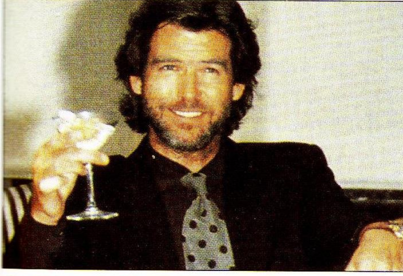

KONU: "Sıkı Dostlar", Scorsese ve Niro, yanlarına Sharon'ı da alıp Las Vegas'a gittiler ve orada kumar aleminde geçen bir gangster filmi için "motor" dediler. Söylentilere göre, "Sıkı Dostlar"ın senaryo yazarı Nicholas Pileggi, bu kez terbiyesini takınmış ve mümkün olduğunca az "fuck" kelimesi kullanmaya çalışmış... Ne kadar ıstırap çektiğini varın siz düşünün.
TAHMİNLER: Böylesi yeteneklerle hata yapılamaz. Siz yapar mıydınız?

FIRST KNIGHT

YÖNETMEN: Jerry Zucker
OYUNCULAR: Richard Gere, Sean Connery, Julia Ormond, John Gielgud
KONU: Hıristiyan mitolojisinin ünlü Yuvarlak Masa Şövalyeleri 45 milyon dolarlık bir bütçeyle bir kez daha Hollywood'da. Connery Kral Arthur'u, Gere ise Sir Lancelot'u oynuyor...
TAHMİNLER: Pahalı prodüksiyon, ünlü bir masal: Kısaca hit olacağı aşikar bir film.

GOLDENEYE

YÖNETMEN: Martin Campbell
OYUNCULAR: Pierce Brosnan, Franke Janssen
KONU: James Bond, 17. macerasıyla geri dönüyor. Majestelerinin gizli ajanı bu kez Pierce Brosnan suretinde... Konuya gelince, her zamanki gibi çok gizli. Ama elimizde birkaç ipucu var. Mr. Bond, kadınlara daha iyi davranıyor, hatta bir kadından emir alıyor. Gerisi malum kötü adamlar, güzel mekanlar ve bol aksiyon. James'in karşısında ise tipik Alman modeli bir aktris var: Janssen.
TAHMİNLER: Bond, formunun en iyi derecesinde.

I.Q.

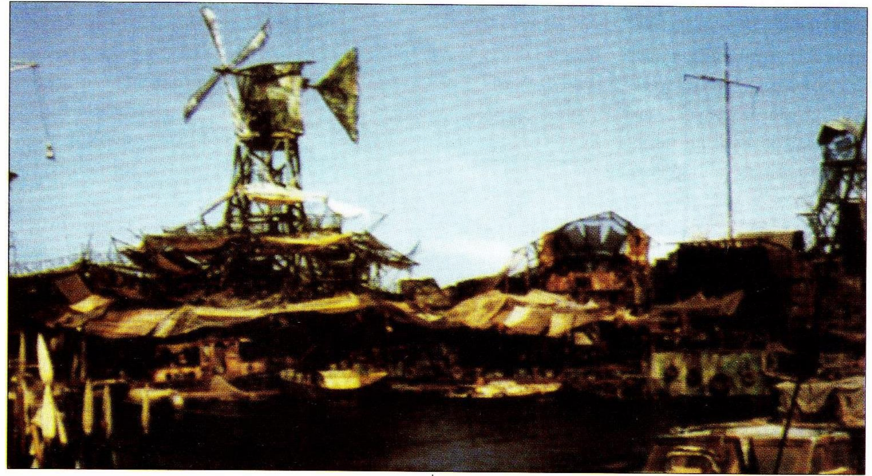
YÖNETMEN: Fred Schepisi
OYUNCULAR: Meg Ryan, Tim Robbins, Walter Matthau
KONU: Robbins bir kez daha elini komediye bulaştırdı. Oynadığı role gelince. 1955 yılında Princeton Üniversite'sinde güvenlik görevlisi olarak çalışan hafif salak birini canlandırıyor. Walter Matthau ise Albert Einstein rolünde... Meg Ryan ise Tim Robbins'in tavlamaya çalıştığı bir öğrenci. Zeka üzerine duygusal bir güldürü.
TAHMİNLER: Walter Matthau'nun Einstein'ı oynadığı bir filmden ne bekliyorsanız onu bulacaksanız.

JUDGE DREED

YÖNETMEN: Danny Cannon
OYUNCULAR: Sylvester Stallone, Armand Assante, Diane Lane, Rob Schneider

KONU: Stallone, 2000'li yıllarda kanunları koruyor. Manyak bakışlı Assante ise azılı bir suçlu... Bilim-kurgu, aksiyon ve bol bütçe... Yönetmen, yeniyetme İngilizlerden Danny Cannon
TAHMİNLER: Resimli roman kahramanları sinemaya transfer olduklarında hasılat rekorları kırıyorlar. Ama tabii ne olacağı bilinmez...

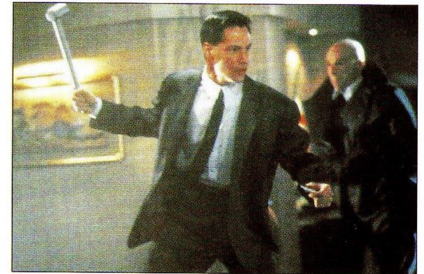

WATERWORLD

YÖNETMEN: Kevin Reynolds
OYUNCULAR: Kevin Costner, Dennis Hooper, Jeanne Tripplehorn
KONU: Kutuplar eriyince bütün dünya bir büyük okyanusa döner ve Kevin Costner, Dennis Hooper'ın canlandırdığı yağmacı korsana karşı mücadele vermeye başlar. Sinema tarihinin en pahalı filmi ünvanını alan yapım (135 milyon dolar bütçeyle çekildi) futuristik bir serüven kordelası.
TAHMİNLER: Soru şu: Costner kariyerini koruyabilecek mi? Ama yapımcıları ilgilendiren asıl kritik soru ise filmin kar edip etmeyeceği...

JOHNNY MNEMONIC

YÖNETMEN: Robert Longo
OYUNCULAR: Keanu Reeves, Ice-T, Takeshi Kitano, Henry Rollins
KONU: "Speed"de bomba otobüsteydi, şimdiyse

Keanu'nun beyninde. Johnny, para karşılığında hafızasına silikon bir çip yerleştirilen ama sonradan bu bilgiler uğruna öldürüleceğini anlayan bir kurye. Üstelik 24 saati var.
TAHMİNLER: Keanu... Aksiyon aleminin bu yeni yıldızının "Hız"dan sonraki ikinci sınavını da vereceği sanılıyor.

LEON

YÖNETMEN: Luc Besson
OYUNCULAR: Jean Reno, Gary Oldman, Natalie Portman,
KONU: Soğukkanlı katil Leon (Reno), ailesi Oldman tarafından katledilen ve yetim kalan Matilda'ya (Portman) babalık yapmaya başlar. Fransız yönetmen Besson (Nikita, The Big Blue) New York görüntüleri eşliğinde gözalıcı bir şiddet senfonisi sunuyor.
TAHMİNLER: Besson'ın etkileyici stili herkesin malumu. Aşağı yukarı her filmiyle hayranlarını tatmin ediyor. Ancak bu kez şiddeti çocuklara bulaştırması insanların tepkisini çekecek.

Sertlikten hoşlananlara...

HAYATIN içinden bir film"... Filmleri bu tarzda bir sloganla "övmeyi" seven pek çok yönetmen, senarist, oyuncu, eleştirmen vardır. Geçen sene bir de, "ölümün içinden bir film" izledik... Yalnızca, Edgar Allan Poe'nun "Kuzgun"undan esinlenen konusuyla, atmosferiyle değil: Baştan sona zaten ölü makyajıyla dolaşan başrol oyuncusu Brandon Lee'yi de çekimler sırasında kurban vererek, bu yaftayı haketti "The Crow"...

Pek çok kişi Brandon Lee'nin daha önceki sinema serüvenini ve babası Bruce Lee'nin çağrıştırdıklarını gözönünde bulundurarak "kavgalı dövüşlü sıradan bir piyasa filmi"nin söz konusu olduğunu sandı ve esgeçti ama, "The Crow" geçen ayların çarpıcı filmlerinden biriydi... Yalnızca gotik tarzı post-punk'la harmanlayarak "hiper-gotik" diye adlandırabileceğimiz özel bir estetik yakalaması ve bu estetikle baştan sona bir videoklip gibi akmasıyla bile ilgiye değerdi...

"The Crow"un soundtrack albümü, karanlık bir atmosfer yaratan, sert, karamsar, post-punk ve metal'in değişik renklerini birleştiren parçalar içeriyor. Albümün açılış parçası The Cure'ün "Burn"ü... The Cure'ün "The Crow"da özel bir yeri var; Brandon Lee'nin filmdeki "kırılgan hortlak" makyajı, bu grubun solisti Robert Smith'in makyajından esinlenilerek yapılmıştı. Albümün dikkat çekici bir başka parçası, Violent Femmes'ın "Color Me Once"ı; sertlik açısından albümün ortalamasının altında kalan, dokunaklı bir "punk ballad". Filmde bazı seyircilerin gözyaşlarının da eşlik ettiği romantik "It Can't Rain All The Time", özellikle filmi hatırlayanları etkileyecektir. "After The Flesh" ise, albümün karamsar atmosferine biraz da "tekno karamsarlık" katan, gayet cool, kaotik bir parça olarak ilgiye değer...

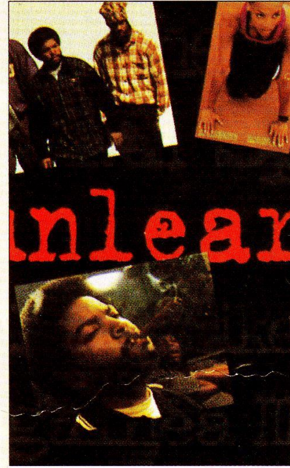
Kulakları sertliğe alışkın olmayan müzikseverlere tahammül edilmez dakikalar vaat ediyor. Ama eğer bir metal, punk dinleyicisiyseniz, düşünebileceğiniz en iyi soundtrack albüm, güvenle öneririz...

Küçük Amerika'dan şarkılar...

DAHA ÖNCE yaptığı "Boyz N The Hood" adlı filmiyle en iyi yönetmen ve senarist dallarında Oscar'a aday gösterilen yönetmen John Singleton, yeni filmi "Higher Learning"de "Amerika'nın küçük bir modeli"ni işliyor; yanlış anlamayın, bu "küçük Amerika" Türkiye değil. Film, Christopher Columbus Üniversitesi'ndeki öğrencilerin sosyal yaşamları ve ilişkileri üzerine kurulmuş. Yönetmen de bu üniversitenin Amerika'nın küçük bir modeli olduğu fikrinden yola çıkmış.

Film gibi, soundtrack albümün renkleri de "siyah" ağırlıklı. Rap, hip hop ve "alternatif müzik" parçaları ard arda sıralanarak, tempolu, akıcı bir albüm yaratıyorlar.

Albümün en hoş, (nahoş bulanlar da olacaktır) parçası, dinleyenlerin uzun süre etkisinden çıkamadıkları, süper erotik (yoksa bize mi öyle geldi?) "Something To Think About Soul Searchin'". "Kiss me, kiss me...", "Hold me...", "I want you inside me..." gibi sözlerle aklınızı başınızdan alacak bir parça. Bu parçayı seslendiren grubun adı, sırf sorunlarımızı anlamanız için yazıyoruz, "Me'ShellNdegeOcello"... Bazı eleştirmenlerin hızlarını alamayıp "gelmiş geçmiş en iyi sesli kadın" dedikleri, bizimse kendisinden bir menfaatimiz olmadığı için "çok güzel sesli kadın şarkıcı" demekle yetineceğimiz Tori Amos, albümün yıldızı. Tori Amos albüme bir kendi bestesiyle, bir de R.E.M.'in hiti "Losing My Religion"ın kendine has bir yorumuyla katılıyor. Bu yoruma gülsek mi ağlasak mı karar veremedik! Daha doğrusu, dinlerken ilk tepkimiz "Bu da ne?" oldu ama, ardından Tori Amos'un sesinin etkisine girdik ve "aslında etkileyici bir yorum" demeye başladık...

Albümün son parçası, Stanley Clarke'ın enstrümantal "The Learning Curve"unu biz de sona sakladık; harika! Tempolu, enerjik...

Sırf Tori Amos, başta andığımız "Me'ShellNdegeOcello" ve Stanley Clarke için bile bu albümü edinmeye değer; Rage Against The Machine, Ice Cube ve Liz Phair de cabası...

Ah o muhteşem bacaklar!

Dünyadan kitaplar

Ateş topları, duvarları delip geçen ya da taklalar atan arabalar, bir motorsikletin ya da atın sırtında tehlikeden tehlikeye koşan adamlar, güzel burunlarını her çeşit tehlikeye sokan kadınlar... "Onlar film icabı" ya da "Akıllım, o ölürse film biter" demek kolay; o ölürse film bitmez, çünkü o bir dublör, yerine bir başkası bulunur ve film devam eder! Burt Gray'in kitabı "Action-Reaction", dublörlerin inanılmaz dünyasından çarpıcı sahneler yansıtıyor. Film hileleri, birçok kez ciddi tehlikeler atlatan dublörlerin ilginç anıları ve ünlü filmlerden, beyazperdede görünmeyen açılardan çekilmiş, yüzden fazla büyük boy "action" sahnesi... Longmeadow Press'ten çıkan kitabın fiyatı 22 dolar... "Action" meraklıları kitaba "reaction" göstereceklerdir herhalde!

Sinema etki alanı o kadar geniş bir sanat ki, sık sık yaşamın filmleri yansıttığına tanık olabiliyoruz. İmaj çağının sinematik insanlarının "Davranışlarım beyazperdedekine benziyor mu?" kaygısı, gerçekçi yönetmenlerin "Filmimdeki sahneler gerçek yaşamdakine benziyor mu?" kaygısından daha belirleyici. Kısacası, belki de filmlerin bizi yansıttığından daha çok, biz filmleri yansıtıyoruz. ABD'de yayınlanan iddialı bir sinema kitabı, Hollywood'un, Amerika'nın ahlaki değerlerini, kamuoyu mantığını, ilişki normlarını nasıl belirlediğini gösteriyor. Kitabın adı, "Movie-made America: A Cultural History of American Movies". Yazar Robert Sklar, ayrıntılara inen, özenli bir çalışmayla hazırlamış kitabını. Vintage Yayınevi'nin kitabı, 20 Dolar. Sinemaseverlerin kitaplıklarında önemli bir yeri hak ediyor "Movie-made America"...

"Movie-made America", Hollywood'un Amerika'nın ahlaki değerlerini, insan ilişkilerini, kamuoyu mantığını nasıl biçimlendirdiğini gösteren önemli bir sinema kitabı...

Ünlü çapkınlar, "The Women In My Life" ya da "The Men In My Life" gibi isimleri olan kitaplar yazarlar. Bu kitaplar entrika ve (n)erotizm dolu olur. Her neyse, usta yönetmen François Truffaut'nun kitabı böyle değil tabii: "The Films In My Life"... Truffaut'nun kitabı, usta yönetmenin sinema dünyasına aynı zamanda bir eleştirmen olarak bakışını içeriyor. Kitabın bu yeni basımında, ek bölümler ve yeni fotoğraflar var. İngiliz Plexus Yayınevi'nden, 10 Sterlin...

Bugün, "muhteşem bacaklar" denince, bazılarımızın aklına ünlü fotomodeller değil, büyülü danslarıyla Fred Astaire geliyor.

Ah o muhteşem bacaklar..." denince, Cindy Crawford, Elle McPherson ya da Sharon Stone gelmek zorunda değil insanın aklına; bir başka açıdan düşünüp, Fred Astaire ya da Gene Kelly'yi de getirebilirsiniz gözünüzün önüne; Cyd Charisse'i saymıyoruz, çünkü onun bacakları hangi açıdan bakarsanız bakın muhteşem... "Daddy Longlegs", Türkçe'deki adıyla "Örümcek Dede", yani Fred Astaire...

Hollywood müzikallerine kıvrak bacaklarıyla, ölümsüz, büyülü sahneler katan Fred Astaire, ellilerden bu yana gelen her kuşaktan çok sayıda hayran buldu, hala bulmaya devam ediyor da, hem tek olarak, hem de Ginger Rogers'la birlikte. Bugün bazılarımızın aklına müzikal ya da dans denince o geliyor; bazılarımız için, Fred Astaire bir "değer": Kitlelere yönelik sinemada artık pek rastlanmayan, yerini daha "keskin ve sert" şeylere bırakan bir değer. Hem "eğlencelik ve hafif" hem "ruh dolu ve kalıcı" olmanın az rastlanır bir örneği...

"Daddy Longlegs", adını, Astaire'in ünlü bir filminden alıyor; daha doğrusu, bu filmin uyarlandığı, Türkçe'ye "Örümcek Dede" (eski Milliyet Yayınları çocuk dizisi) adıyla çevrilen çocuk romanından. Muhteşem Fred Astaire fotoğrafları bekliyor sizi bu kitapta, sayfaları çevirdikçe dans ediyormuş gibi. Ayrıca Astaire filmografisi, yaşam öyküsüyle ve filmleriyle ilgili bilgiler. Tabii yine muhteşem demekten çekinmeyeceğimiz Cyd Charisse, Ginger Rogers ve Judy Garland'ın fotoğrafları da... Siyah-beyaz ama, meraklısı için "rengarenk" fotoğraflar. Henry Holt and Company Yayınevi'nin büyükboy kitabı 130 sayfa, kuşe kağıda basılı ve 25 dolar; kitabı yazan ve fotoğrafları derleyen Nicholas Twiddy...

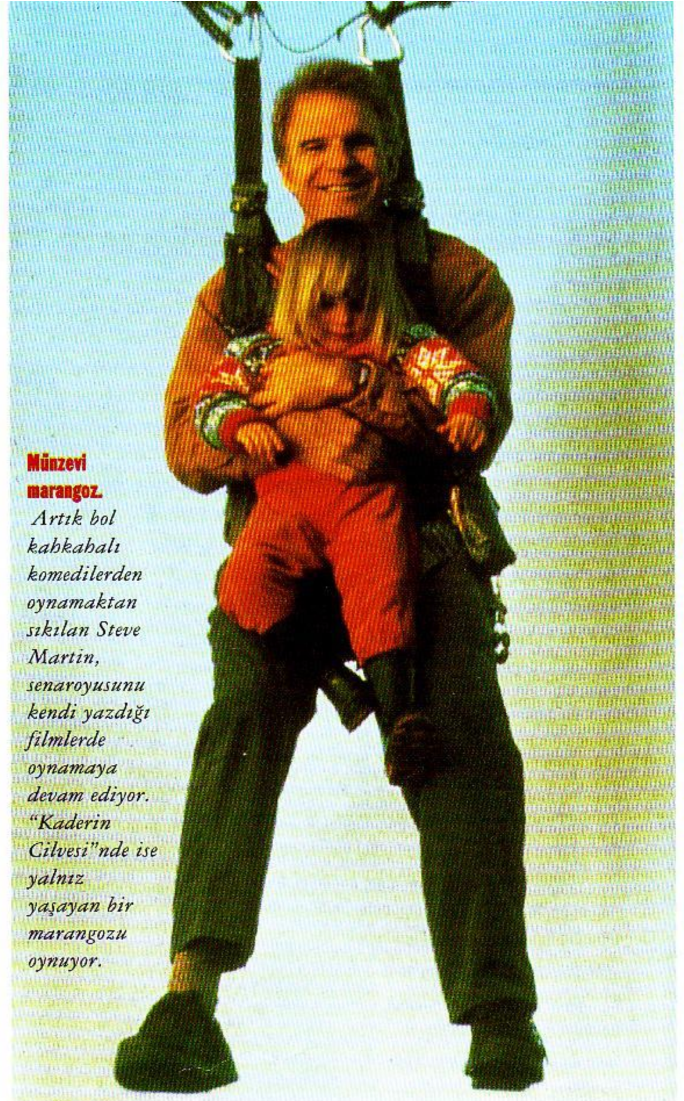
("Daddy Longlegs"i Ataköy Gallleria'da Net Kitabevi'nden ya da Literatür Yayıncılık'ın Taksim / Mecidiyeköy şubelerinden edinebilirsiniz)

HAZIRLAYAN: MURAT AYKUL

Filmografi

Problemli ev kadını. *Jessica Lange hayranları bu ay "Blue Sky"ı kaçırmasın. Tony Richardson'un yönettiği filmde aktris arzularını frenleyemeyen ev kadını Cary Marshall rolünde.*

Münzevi marangoz. *Artık bol kahkahalı komedilerden oynamaktan sıkılan Steve Martin, senaroyusunu kendi yazdığı filmlerde oynamaya devam ediyor. "Kaderin Cilvesi"nde ise yalnız yaşayan bir marangozu oynuyor.*

JESSICA LANGE

NİSAN 1949 doğumlu yıldız, önce Paris'te mimik dersleri aldı ardından da birkaç ay bir opera korosunda dans etti. Bunları modellik takip etti ve 1976'da "King Kong" filmiyle beyaz perdeye atıldı. Ancak bu ilk oyunculuk denemesinde Lange'in performansı pek beğenilmedi. Gerçi film de çok iyi iş yapmıştı ama herkes onun Marilyn Monroe'u taklidi aptal bir sarışın olduğunu düşünüyordu. Lange'in nitelikli filmlerde oynama isteği yedi yıl boyunca sürdü ve "All That Jazz" ve "How to Beat the High Cost of Living" filmlerinde iyi bir yıldız olabileceğini kanıtladı ancak biraz daha çalışması gerekiyordu. 1982 yılında "Frances" filminde gösterdiği performans ona en iyi yardımcı kadın oyuncu ödülünü kazandırdı. Çocukluğu babasının işi dolayısıyla değişik ülkelerde geçen yıldız, yaptıklarıyla dört kez Oscar'a aday oldu. Eğer iyi yönetmenlerle çalışırsa çok iyi işler çıkartabileceğini söyleyen Lange, oyunculukta emin adımlarla ilerlemeye ediyor. Sanatçı bu yıl da "Blue Sky" filmiyle en iyi kadın oyuncu Oskar'ına aday gösterildi.

1976 KING KONG
1979 ALL THAT JAZZ; HOW TO BEAT THE HIGH COST OF LIVING
1981 THE POSTMAN ALWAYS RINGS TWICE
1982 TOOTSİE; FRANCES
1984 COUNTRY
1985 SWEET DREAMS
1986 CRIMES OF THE HEART
1988 FAR NORTH; EVERY BODY'S ALL AMERICAN
1989 MUSIC BOX
1990 MEN DON'T LEAVE
1991 CAPE FEAR
1992 NIGHT AND THE CITY;
1992 BLUE SKY

STEVE MARTIN

THE JERK" (1979) filminden beri uluslararası bir komedyen olarak tanınan Steve Martin, kamera arkasında ciddi ve oldukça hırslı biri olarak tanınıyor. 1945'te Teksas'ta doğan Martin, daha sonra ailesiyle birlikte Güney California'ya taşındı. Daha 10 yaşındayken başlayan sihirbazlık merakı onu üniversitede de aynı bölüme götürdü. Long Beach Üniversitesinde hokkabazlık ve sihirbazlık üzerine eğitim aldı. Ardından amatör bir drama grubu kuran Martin, ilk profesyonel girişini aynı zamanda Emmy kazandığı "Tom And Dick Smothers" televizyon dizisiyle yaptı. 1987'de "Roxanne" filmindeki rolüyle tüm Los Angeles eleştirmenlerinden övgüler aldı. 1991'de "L.A. Story" filminde, "All of Me" filminde tanıştığı karısı, İngiliz aktris Victoria Tennant'la birlikte rol aldı. 1988'de de bilet satışlarında sansasyonlar yaratan, "Waiting For Godot" adlı oyunda yine kendi jenerasyonundan olan

Uzay kovboyu. *Kurt Russell, bilim-kurgu filmi "Stargate"de sert asker Albay Jack Neill kompozisyonuyla karşımızda.*

müthiş komedyen Robin Williams'la birlikte başrolleri paylaşarak Broadway'a ayak bastı. Aynı zamanda senaryo yazarlığı da yapan aktör bu ay "Kaderin Cilvesi" (Simple Twist of Fate) ile karşımıza çıkacak.

1978 Sgt.PEPPER'S LONELY HEARTS CLUB BAND
1979 THE KIDS ARE ALL RIGHT, THE MUPPET MOVIE, THE JERK
1981 PENNIES FROM HEAVEN
1982 DEAD MEN DON'T WEAR PLAID
1983 THE MAN WITH TWO BRAINS
1984 THE LONELY GUY, ALL OF ME
1985 MOVERS AND SHAKERS
1986 LITTLE SHOP OF HORRORS, THREE AMIGOS
1987 ROXANNE, PLAINS, TRAINS AND AUTOMOBILES
1988 DIRTY ROTTEN SCOUNDRELS
1989 PARENTHOOD
1990 MY BLUE HEAVEN
1991 L.A. STORY, GRAND CANYON, FATHER OF THE BRIDE
1992 HOUSESITTER
1992/93 LEAP OF FAITH
1994 A SIMPLE TWIST OF FATE

KURT RUSSELL

KURT RUSSELL, 17 Mart 1951'de Massachusetts'de doğdu. Beyzbol oyuncusu ve aktör Bing Russell'ın oğlu olan Kurt Russell, küçük yaşlarından itibaren film dünyasına girdi ve Walt Disney filmlerinin değişmez çocuk yıldızlarından biri oldu. Mavi gözleri, kendine özgü saç stili, ekşi yüz ifadesiyle de belirli karakter filmlerinin değişmez kahramanı olarak beyazperdedeki yerini aldı. Çocukluk yılları televizyon dizileriyle geçti ("The Fugitive", "The Man From Uncle"). Televizyonun kendisine kazandırdığı tecrübeden sonra 1960 yılında sinemaya geçti. Beyzbol oynadığı için sinemayı asla gerçek bir iş olarak düşünmezken, bir lig maçında omuzundan ciddi şekilde sakatlanması, onun sinema işini meslek olarak kabullenmesine neden oldu. Russell'ın son iki filmi arasında "Alev Kapanı" (Backdraft) ve "Kanunsuz Giriş"i (Unlawful Entry) sinemalarımızda izleme fırsatı bulmuştuk. Bu ay gösterime girecek "Stargate" ise aktörün yabancısı olmadığı bilim-kurgu türüne ait.

1960 THE ABSENT- MINDED PROFFESOR
1963 IT HAPPENED AT THE WORLD'S FAIR
1966 FOLLOW ME BOYS
1968 GUNS IN THE HEATHER; THE ONE AND ONLY GENUINE ORIGINAL FAMILY BAND
1969 THE HORSE IN THE GRAY FLANNEL SUIT; THE COMPUTER WORE TENNIS SHOES
1970 THE BAREFOOT EXECUTIVE
1971 FOOLS PARADE
1972 NOW YOU SEE HIM, NOW YOU DON'T
1974 CHARLEY AND THE ANGEL; SUPERDAD
1976 THA STRONGEST MAN IN THE WORLD
1980 USER CARS
1981 ESCAPE FROM NEW YORK
1982 THE THING
1983 SILKWOOD
1984 SWING SHIFT
1985 THE BEST OF TIMES; THE MEAN SEASON
1986 BIG TROUBLE IN LITTLE CHINA
1987 OVERBOARD
1988 TEQUILA SUNRISE
1989 WINTER PEOPLE; TANGO AND CASH
1991 BACKDRAFT
1992 UNLAWFUL ENTRY: CAPTAIN RON
1993 STARGATE

sinema
POPÜLER SİNEMA DERGİSİ

Dinç BİLGİN (Başkan)
Ercan ARIKLI
Adil ÖZKOL

Sabah Periyodik Yayınlar A.Ş adına İmtiyaz Sahibi
Ercan ARIKLI

Yayın Koordinatörü
Ahmet ÖRS

Genel Yayın Yönetmeni (Sorumlu)
Mehmet AÇAR

Görsel Yönetmen
Yusuf AKAN

Yazı Kurulu
Gülnur ALABAZ
Elif AKTUĞ
Sibel BUĞDAYCI

Teknik Koordinatör
Fazıl MECİT

Reklam Koordinatörü
Özlem AYDEN ÜSTEL
Rana KARLIDAĞ

Reklam Müdürü
Berrin BAL

Rezervasyon
Esra YARATAN

Murahhas Üye
Kenan SÖNMEZ
Genel Müdürler
Gülgün BAYRAKTAR (Reklam)
Mithat TOPAÇ (Satış-Pazarlama)
Genel Müdür Yardımcısı
Kemal GÜLER

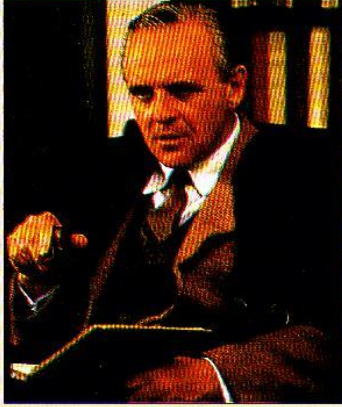
ADRES
Medya Plaza, Basın Expres Yolu 34540 Güneşli-İSTANBUL
TEL
550 49 00-550 41 80
FAX
(0212) 502 82 58
DAĞITIM
Birleşik Basın Dağıtım A.Ş. (0212) 550 25 04 (9 hat)
BASKI
Medya Holding A.Ş. Tesisleri

SİNEMA BİLETİ

BEDAVA!

2 kişi gidin, sayfadaki kuponu gişeye verin, bir bilet parası ödeyin, ikinci bileti bedava alın...

GÖLGE TOPRAKLARDA

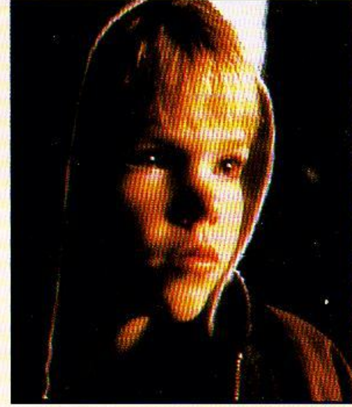
OYUNCULAR
Anthony Hopkins, Debra Winger, Edward Hardwicke
YÖNETMEN
Richard Attenborough

MARY SHELLEY'S FRANKENSTEIN

OYUNCULAR
Robert de Niro, Kenneth Branagh, Helena Bonham Carter,
YÖNETMEN
Kenneth Branagh

KÜÇÜK BUDDHA

OYUNCULAR
Keanu Reeves, Chris Isaak, Bridget Fonda, Alex Wiesendanger, Ying Ruocheng
YÖNETMEN
Bernardo Bertolucci

sinema
POPÜLER SİNEMA DERGİSİ

BEDAVA SİNEMA BİLETİ KUPONU

GEÇERLİ OLDUĞU SİNEMALAR
İstanbul: Beyoğlu Emek, Şişli Kent, Bakırköy 74, Kadıköy Kadıköy, Galeria Prestij
Ankara: Akün, Kızılırmak, Eti, Mithatpaşa **İzmir:** Şan ve Konak
GEÇERLİ OLDUĞU TARİH: MART 1995
GEÇERLİ OLDUĞU GÜNLER: Pazartesi, Salı, Çarşamba, Perşembe günleri
GEÇERLİ OLDUĞU SEANSLAR: Belirtilen günlerdeki her seansta
GEÇERLİ OLDUĞU FİLMLER
GÖLGE TOPRAKLARDA, MARY SHELLEY'S FRANKENSTEIN, KÜÇÜK BUDDHA

Bu kuponla birlikte bir bilet parası ödeyenler, yukarıdaki geçerlilik şartları dahilinde, bir kereye mahsus olmak üzere, ikinci bileti bedava alacaklardır. Bu kupon başka bir kuponla birlikte kullanılamaz.

KUPONUN GEÇERLİ OLDUĞU SİNEMALAR
İstanbul............Beyoğlu Emek, Şişli Kent, Bakırköy 74, Kadıköy Kadıköy, Galeria Prestij
Ankara.............Akün, Kızılırmak, Eti, Mithatpaşa
İzmir ....Şan, Konak

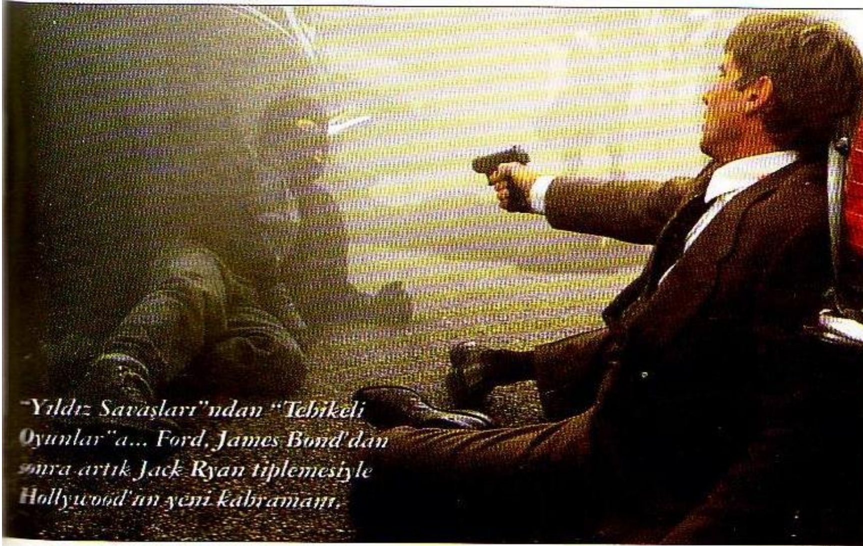
KUPONUN GEÇERLİ OLDUĞU AY.................MART 1995

KUPONUN GEÇERLİ OLDUĞU GÜNLER........Pazartesi, Salı, Çarşamba, Perşembe

KUPONUN GEÇERLİ OLDUĞU SEANSLAR.....Belirtilen günlerdeki tüm seanslar

KUPONUN GEÇERLİ OLDUĞU FİLMLER........GÖLGE TOPRAKLARDA, MARY SHELLEY'S FRANKENSTEİN, KÜÇÜK BUDDHA

TV- Rehber

"Yıldız Savaşları"ndan "Tehlikeli Oyunlar"a... Ford, James Bond'dan sonra artık Jack Ryan tiplemesiyle Hollywood'un yeni kahramanı.

PATRIOT GAMES

Tehlikeli Oyunlar

İLK KEZ JOHN MCTIERNAN'ın "Kızıl Ekim"inde (The Hunt For Red October) beyaz perdede görünen Jack Ryan'ı Alec Baldwin canlandırmıştı. O filmde pek ön planda yer almayan Jack Ryan karakterini başlı başına bir kahramana dönüştürmeye karar veren yapımcılar, Baldwin yerine Harrison Ford'un bu role daha uygun olduğuna karar vermişler ve anlaşmayı hemen imzalamışlar... Yazar Tom Clancy ile de yapılan sözleşme sonucu önce "Tehlikeli Oyunlar", ardından da geçtiğimiz aylarda sinemalarda gösterilen "Açık Tehlike" ortaya çıkmış... Harrison Ford ise, bu iki filmde adeta James Bond'un yerine oynuyor. Ancak karşısındaki düşman hedef bu kez Rusya ya da komünizm değil, Amerika'nın çıkarlarına ters düşen örgütler veya ülkeler... Anne Archer ve Patrick Bergin gibi günümüzün başarılı isimlerinin seyredeğer oyunlar çıkardıkları filmde, James Early Jones ilk iki filmde olduğu gibi CIA müdürü amiral James Greer'i canlandırırken, vahşi kahraman Richard Harris'de Paddy O'Neil rolünde... Filmin Avustralyalı yönetmeni Noyce'u ise "Ölüm Sessizliği" (Dead Calm, 1989) ve "Sliver" (1993) filmleriyle tanıyoruz... Jack Ryan bu macerasında, ailesiyle birlikte gittiği Londra'da IRA'nın yaptığı bir eyleme tanık oluyor ve macera böyle başlıyor. Güçlü CIA ajanının, ortalığa kötülük saçan ve bu örgüte mensup kötü adamları nasıl alt edeceğini öğrenmek istiyorsanız, bu pahalı, gösterişli ve popüler filmi sakın kaçırmayın!

18 Mart Cumartesi CINE5

Harrison Ford

007'nin pabucunu dama atan kahraman

● **"Tehlikeli Oyunlar"da canlandırdığınız Ryan tipi yine Tom Clancy'nin romanını yazdığı "Kızıl Ekim"de de vardı ve bu rolü Alec Baldwin canlandırmıştı. Söylenene göre bu rol daha önce size önerilmiş ve siz kabul etmemişsiniz...**

FORD. Evet, kabul etmedim... "Kızıl Ekim", Rus subayı Ramius'un çevresinde dönen bir filmdi. Ben filmin yapımcılarından Ramius rolünü istedim, onlar da kabul ettiler. Ancak sonradan kimse artık denizaltılı filmlere gitmiyor diye düşünüp, projeden vazgeçtim... Yanılmıştım tabii...

● **-Ve sonra da "Tehlikeli Oyunlar"daki Ryan rolü Baldwin'den alınıp size verildi...**

FORD. Her şeyden önce "Kızıl Ekim"in başarısında, Baldwin'in büyük katkısı olduğunu söylemeliyim. "Tehlikeli Oyunlar"daki Ryan, diğer filmdeki tiplerden daha farklı. Filmi sürükleyen kişi... İç dünyası da film içinde önemli bir rol oynuyor. Bana ilginç bir rol gibi geldi ve oynamak istedim.

● **Siz İrlanda kökenli bir Amerikalısınız... Filmde canlandırdığınız karakter, IRA ile mücadele ediyor. Sizin IRA'ya olan kişisel tavrınız nedir?**

FORD. Kuzey İrlanda'daki sorunlarla yakından ilgiliyim. Yıllar önce ninem ağzındaki altın dişleri söktürüp, bağış olarak IRA'ya göndermiş. Bu ülkenin sorunları nasıl çözülür bilemiyorum. Daha doğrusu, sonradan söylediğime pişman olacağım laflar etmek istemiyorum. Atalarım, geçen asrın sonunda Amerika'ya göç etmişler. Ben Amerikalı'yım.

● **Jack Ryan'ın öyküsü de Indiana Jones gibi sürecek mi?**

FORD. Jack Ryan zengin bir kişilik. Rahatlıkla iki film daha çıkartabilir. Ama tıkandığımızı hissettiğimiz anda Jack Ryan'ı daha fazla zorlamayacağımıza söz veriyorum.

● **Indiana Jones sizin sinema kariyerinizde önemli duraklardan biri... Tekrar bu rolü oynar mıydınız?**

FORD. Bugün için yanıtım "hayır", yarını sorarsanız "belki" diyebilirim. Üzerinden çok zaman geçti. Elime tekrar kamçıyı alabilir miyim, bilemiyorum.

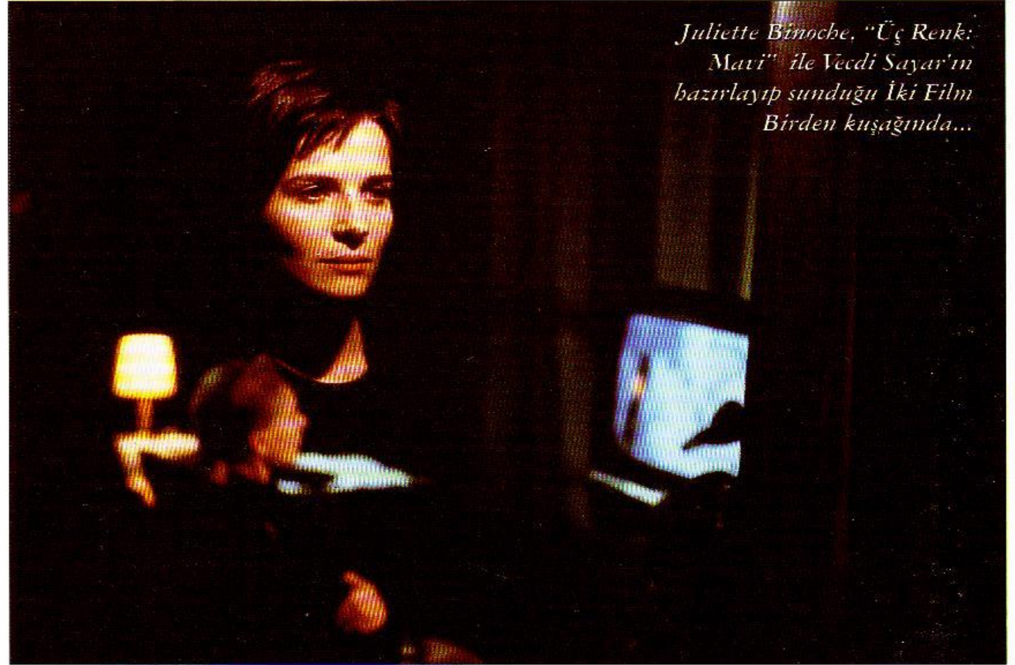
● **Her filmde kahramanı oynuyorsunuz, bu neden?**

FORD. Bu yanlış. "Tehlikeli Oyunlar"da bir öğretim görevlisini oynuyordum. Biraz cesurca davranıyor ve başı belaya giriyor. Filmin sonuna kadar da ailesini ve kendisini beladan korumaya çalışıyor hepsi bu.

Hüzünlerin Juliette'inden İki Ölümsüz Film

Juliette Binoche

"Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği"ni üç saate yakın bir süre izleyip sinemadan çıkanlar, Milan Kundera, kitap ve filmin ortak yönleri, Daniel Day Lewis ile Lena Olin'in oyunları dışında, belki de en önce, beyaz perdede büyük ihtimalle ilk kez gördükleri o köylü kızı düşünüyordu; Juliette Binoche'u... Bu popüler filmle ilk büyük çıkışını gerçekleştiren, kusursuz çehresi, gizemli bakışları ve eşsiz oyunuyla Binoche, artık ünlü yönetmenlerin ve elbette seyircinin aradığı, yediden yetmişe herkesi sinema salonlarına koşturan dev bir aktris... Kısa süre içinde, Jeanne Moreau'nun halefi olma namını kazanan masum yüzlü güzel Binoche'u en önce Godard keşfediyordu; "Maria Ve Josef"te (1985)... 1987'de "Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği"yle sinemada ağırlığını hissettiren Binoche'un oyununda, sözlü anlatım en az düzeyde. "Niçin herşeyi söze indirgemeye, açıklamaya çalışıyorlar ki? Sanat, resim, film açıklanamaz; önce hissedilmeleri gerekir." diyor. Binoche, çekimleri üç yıl gibi uzun bir sürede tamamlanan ve Fransız sinemasının en pahalı filmi olma şanını kazanan "Köprüüstü Aşıkları"ndaki rolüne hazırlanmak için de önce çizgiye başvurmuş. Her bir sahnenin önce çizimlerini yapmış, sonra da Carax'la oturup, uzun uzun film üzerinde tartışmış... "Ölesiye"de Hollywood'a özgü femme fatale'ı oynamayı reddeden-baygın gözler ve yarı açık ağız klişelerinden nefret ediyor!-, taş kalpli bir baştan çıkarıcıyı perdeye taşıyan Binoche için "Ölesiye"nin yönetmeni Louis Malle; "Juliette'te çok az oyuncunun sahip olduğu bir özellik var; tasarlanması zor bir varoluş ve yoğunluk bu. Kameraya kendini tümüyle veriyor; fakat aynı zamanda dışavurumcu, abartılmış olmaktan bütünüyle uzak..." diyor. "Üç Renk: Mavi"de rol almak uğruna Steven Spielberg'in film teklifini reddeden Avrupa sinemasının yeni yüzü Juliette Binoche, Mart'ta sizin de göreceğiniz gibi her yeni filmiyle unutulmamaya oynuyor...

Juliette Binoche, "Üç Renk: Mavi" ile Vecdi Sayar'ın hazırlayıp sunduğu İki Film Birden kuşağında...

TROIS COULEURS: BLEU

Üç Renk: Mavi

KIESLOWSKI, "ÜÇ RENK: MAVİ"de hep kovalanan ama yakalanması pek de kolay olmayan özgürlüğe dair bir şeyler söylüyor. Fransız bayrağının, mavinin simgesinden yola çıkarak... Ve, kocasıyla kızını bir trafik kazasında kaybeden, hurdaya dönmüş arabadan sağ çıkmayı başaran bir kadının iç dünyasını, çevresindeki insanları ve kocasının kendisini nasıl aldattığını öğrenmesini anlatıyor. Yine o her zamanki yalın, sade ama içten, sıcak ve vurucu sinema diliyle...

Filmde müzik önemli bir yer tutuyor. Özellikle, Juliette Binoche'un olağanüstü oyunuyla canlandırdığı Julie'nin, kocasının yarım bıraktığı besteyi tamamlama çalışmaları sırasında adeta başrol oynayan müzik, Zbigniew Preisner imzasını taşıyor. Tabii bir de turkuaz mavisinden Prusya mavisine ve gitgide koyulaşan laciverte bürünen bir manzarayı perdeye getiren Slawomir Idziak'ın görüntü çalışması... Defalarca görmek isteyeceğiniz, "Üç Renk: Mavi" ayın filmi... (Kuşağın ikinci filminin de "Kieslowski Kieslowski'yi Anlatıyor olduğunu anımsatalım.)

4 Mart Cumartesi TRT2

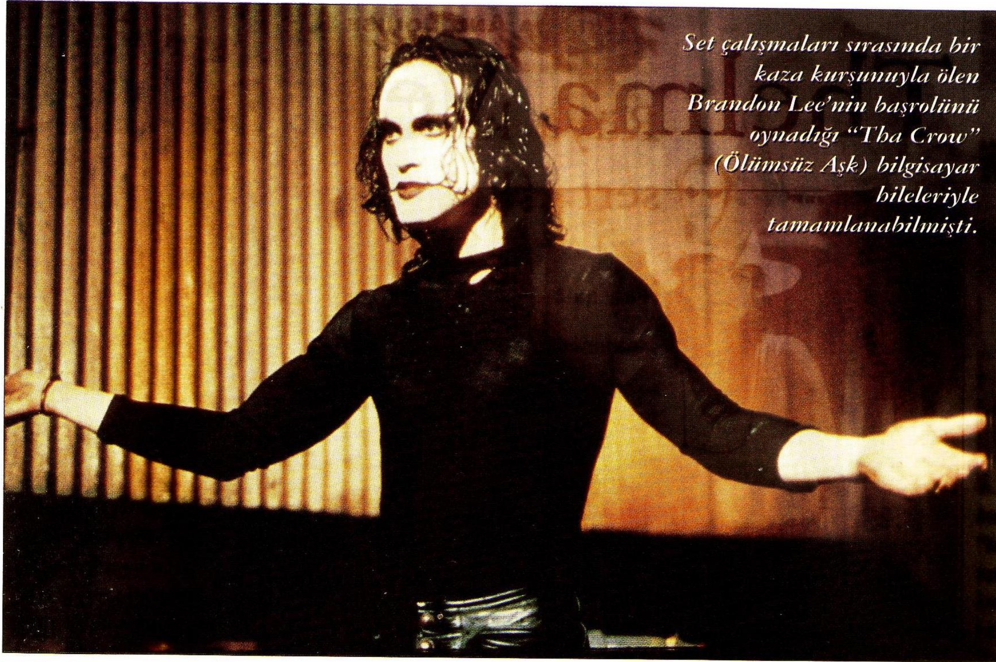
LES AMANTS DU PONT-NEUF

Köprüüstü Aşıkları

BU AY JULIETTE BINOCHE'u izleyeceğimiz bir başka film ise, aylarca afişlerden inmeyen, daha önce yine Kanal 6'da gösterilen, unutulmaz aşk destanı "Köprüüstü Aşıkları"... Yönetmenliğini Leos Carax'ın üstlendiği, Denis Lavant'ın da oyuncu olarak Binoche'a eşlik ettiği film, Paris'in görkemli fonunda, iki genç insanın aşkını anlatıyor. Olayın kahramanları, genç bir sokak serserisiyle, gözlerini kaybetmek üzere olan deli dolu bir ressam... İkisi de Paris'in en eski köprüsünde tanışacaklar, giderek alevlenen, çılgın, ihtiraslı, romantik, trajik ve son derece yoğun, edebi bir aşk yaşayacaklardır...

KANAL6

Set çalışmaları sırasında bir kaza kurşunuyla ölen Brandon Lee'nin başrolünü oynadığı "Tha Crow" (Ölümsüz Aşk) bilgisayar hileleriyle tamamlanabilmişti.

THE CROW

Ölümsüz Aşk

MESLEĞİNİN ZİRVESİNDEYKEN esrarengiz bir şekilde hayata veda eden Bruce Lee'nin oğlu Brandon Lee de, babasıyla aynı kaderi paylaşıyor, ona ölümünden sonra şöhretin kapılarını açan "The Crow-Ölümsüz Aşk"ın setinde bir kaza kurşunuyla ölüyordu. Birkaç ay önce sinemalarda gösterilen Brandon Lee'nin bu son ve başarılı filmi, Mart'ta CINE5'te izlenebilecek. Yönetmenliğini Alex Proyas'ın üstlendiği, başrollerini Brandon Lee, Ernie Hudson ve Rochelle Davis'in paylaştıkları "The Crow-Ölümsüz Aşk", aslında bir çizgi film uyarlaması... James O'Barr'ın 80'li yılların başında yarattığı, ama ancak 1992'de okuyucuyla buluşan ve film olarak da iyi bir gişe hasılatı elde eden "The Crow" gerçeküstü atmosferi, içerdiği gerilim ögeleri ve sürükleyici konusuyla da değer kazanıyor. Amerika'da gösterime girdiği ilk hafta 50 milyon dolarlık bir hasılat elde eden filmin, Cure, Stone Temple Pilots ve Nine Inch Nalis'ın hazırladığı orijinal müzikleri de hit olmuştu... Brandon Lee'nin ölümü üzerine yarım kalan ve bilgisayar hileleriyle tamamlanan filmin öyküsünü, küçük bir kız çocuğu anlatıyor. Olaylar Cadılar Bayramı gecesinde başlar. Şiddet olaylarıyla çalkalanan şehirde o gece, bir rock şarkıcısıyla sevgilisi öldürülür. Aradan bir yıl geçer. Yine Cadılar Bayramı gecesi, sihirli olduğuna inanılan bir kuzgun, rock şarkıcısı Eric'in mezarını eşeler. Eric beklenmedik bir şekilde dirilecek, dostu kuzgunun rehberliğinde, kendisini ve sevgilisini öldürenlerden intikamını alacaktır... "The Crow-Ölümsüz Aşk", masalsı filmlerden hoşlananlar için birebir...
25 Mart Cumartesi CINE5

JACOB'S LADDER

Dehşetin Nefesi

Flashdance", "Öldüren Cazibe", "9,5 Hafta" gibi sansasyonel filmleriyle tanınan, Adrian Lyne'ın 1990 tarihli filmi "Dehşetin Nefesi", ruhun bedeni terk etmeden önce verdiği mücadelenin öyküsünü anlatıyor. Vieatnam savaşına katılan Jacob Singer, sık aralıklarla kabuslar görmektedir. Vietnam'dan dönüşünden kısa bir süre sonra başlayan bu kabusların nedenini araştırmaya başlayan Jacob, dehşet verici gerçeklerle karşılaşır. Avoriaz Fantastik Filmler Şenliği'nde ödül kazanan "Dehşetin Nefesi", Tim Robbins'in güçlü oyunculuğunun yanı sıra, Elizabeth Pena ve Macaulay Culkin'le de dikkati çekiyor. **SHOW TV**

TV REHBER

İki Film Birden

Vecdi Sayar, beğeniyle izlenen kuşağında yine en iyileri sunmaya devam ediyor. İlk haftanın filmleri "Kieslowski Kieslowski'yi Anlatıyor" ve "Üç Renk: Mavi"... İkinci hafta "Van Gogh" ile "Işıklar Ve Gölgeler" izlenebilir. Üçüncü sırada "Don Giovanni" ve Fellini'nin ünlü "Kadınlar Kenti" filmi ekrana gelecek. Son hafta izleyeceğimiz filmler ise "Glengolt Üzerine 32 Kısa Film" ve "Piyanist"...

Un Coeur En Hiver

Ayazda Bir Yürek

Yakın dönemde sinemalarda gösterilen, Fransız Sineması'nın usta yönetmeni Claude Sautet imzalı, "Ayazda bir Yürek", Avrupa Sineması'nın yeni gözdelerinden Emmanuelle Beart ile Daniel Auteuil'ü biraraya getiren, seyirciyi hemen sarıp sarmalayan duygu yüklü bir yapıt. Olaylar, konservatuardan beri arkadaş olan Stephane ile Maxime'in etrafında gelişiyor.
Kanal 6

Mountains Of The Moon

Kara Güneş Dağları

Ünlü İngiliz yapımcı ve yönetmen Bob Rafelson'ın en önemli filmlerinden biri olan 1990 tarihli "Kara Güneş Dağları" evrensel bir dahi olan Sir Richard Burton'ın arkadaşı John Hanning ile birlikte çeşitli araştırmalar yapmak üzere yolculuğa çıkmasını ve gelişen olayları konu alıyor.
Show TV

Sinema 100 Yaşında

★ Atilla Dorsay'ın Murat Özer ile birlikte hazırlayıp sunduğu ve Ocak ayından bu yana, sinemanın başlangıcından itibaren önemli yapıtlara yer veren Sinema 100 Yaşında kuşağı, bu ay da cazip klasiklerle devam ediyor. Ay boyunca ekrana gelecek filmler kaçırılmamakla kalmayıp, videoya kaydedilecek cinsten. İlk hafta Charlie Chaplin'in son sessiz film çalışması olan "Şehir Işıkları" (City Lights, 1931) ekrana gelecek. İkinci film, Lloyd Bacon'ın unutulmaz bir müzikal denemesi "42. Cadde" (42.nd Street, 1933). Sırada, Greta Garbo'nun başrolünü üstlendiği, Rouben Mamoulian'ın ünlü "Kraliçe Christina"sı var. Ayın son filmi ise, En İyi Film Oscar'ını alan, ayrıca yedi dalda bu ödüle aday gösterilen, Frank Lloyd'un ünlü "Gemide İsyan"ı (Mutiny On The Bounty, 1935)...
TRT2

Merci La Vie

Teşekkürler Yaşam

★ Fransız sineması hayranları için Mart ayı, beğeniyle izlenecek yapıtlarla dolu. Bertrand Blier imzalı "Teşekkürler Yaşam"da, iki zıt karakterdeki genç kızın karşılaşmalarıyla gelişen olaylar konu ediliyor. Tek ortak noktaları içlerindeki yaşama sevinci, özgürlük tutkusu ve gençlikleridir.
KANAL 6

THELMA AND LOUISE

Thelma Ve Louise

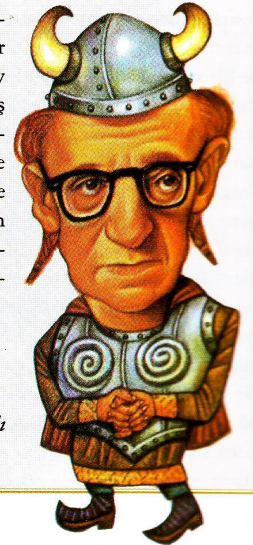

Ev kadınlığından sıkılmış olan Thelma (Geena Davis), ve işinden, hayatından bezmiş garson Louise (Susan Sarandon)'in çılgın maceraları...

İKI KADININ yeni keşiflerle dolu bir dünyaya, daha fazla özgürlüğe ve daha derin bir arkadaşlığa geçişe dönüşen masum yolculuklarının öyküsünü anlatan "Thelma ve Louise", "Yaratık", "Blade Runner" gibi filmleriyle tanınan Ridley Scott'ın imzasını taşıyor. Kimi çevrelerce bir feminizm manifestosu olarak tanımlanan, eleştirmenleri ikiye bölen ama genel olarak olumlu övgüler alan filmde başrolleri Susan Sarandon, Geena Davis ve Harvey Keitel paylaşıyorlar. Özünde, toplumun kendilerine empoze ettiği yoldan çıkınca kaderlerinin değiştiğini gören iki kadının başından geçenleri sergileyen, Amerika'nın güneybatısına ait muhteşem görüntülerle göz okşayan "Thelma Ve Louise" En İyi Özgün Senaryo dalında Oscar da almıştı.
Show TV

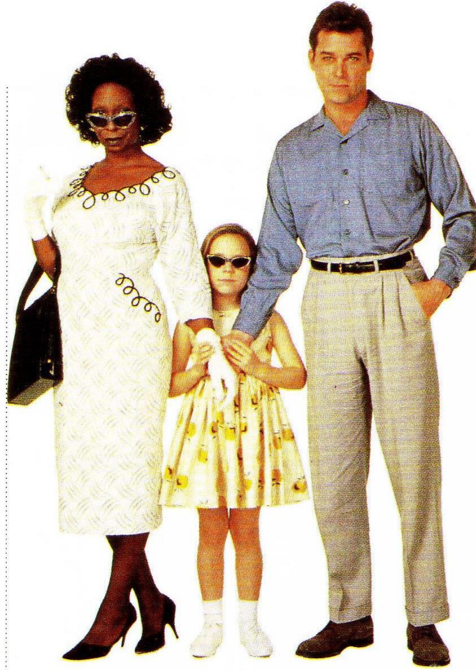
Annie Hall

"AUTEUR" TANIMLAMASINI en çok hak eden sanatçıların başında yer alan, yıllarca New York basınına, gece klüplerine ve şovmenlere esprilerini pazarladıktan sonra, istek üzerine sinemaya el atan Woody Allen, ilk kez 1965 yılında, senarist-oyuncu olarak "Evlenmekten Korkmuyorum" (What's New Pussycat?) adlı filme imzasını atıyordu. 1966'da adı bugün pek anılmayan "What's Up Tiger Lily?"de yönetmenliği deneyen Allen, 1969'da ilk kez kendi öyküsünü yönetiyor ve ortaya nefis bir komedi olan "Parayı Al ve Kaç" çıkıyordu. Sanatçının 1977'de imzaladığı, En İyi Film, En İyi Kadın Oyuncu (Diane Keaton), En İyi Yönetmen ve Orijinal Senaryo dallarında Oscar kazanan Allen'a ayrıca En İyi Erkek Oyuncu dalında Oscar adaylığı getiren "Annie Hall", özetle güldürü sanatçısı showman Alvie Singer'ın adeta tutkun olduğu Annie Hall'la ilişki kurmaya çalışmasını ama pek başarılı olamamasını anlatıyor. Paul Simon, Shelley Duvall, Christopher Walken, Jeff Goldblum, Sigourney Weaver gibi pek çok tanınmış oyuncunun biraraya geldiği, defalarca görmek isteyeceğiniz "Annie Hall", Allen'ın en kendine özgü ve belki de en başarılı yapıtlarından biri. Traji komik ögelerin ağır bastığı bu Allen klasiğini sinemaseverlerin kaçırmaması gerekiyor.
CINE 5

Woody Allen, New York Yahudi mizahı denen türü yedinci sanata armağan etti. "Annie Hall" en başarılı yapıtlarından biri.

Corrina Corrina

Whoopi Goldberg, rahibe arkadaşlarından bu kez çok uzakta... 60'lı yıllarda yaşanan ırk ayrımını, fonda o yılların sevilen caz parçalarıyla izleyebilirsiniz...

BİRKAÇ AY ÖNCE sinemalarda gösterime giren "Corrina, Corrina", Whoopi Goldberg'in sıcak oyunuyla göz dolduran, sabun köpüğü türünden bir film. Ray Liotta ve küçük Tina Majorino'nun da diğer ana rolleri üstlendikleri "Corrina, Corrina", yönetmen Jessie Nelson'ın, kişisel deneyimlerinden yola çıkarak yazıp yönettiği ilk film. Olaylar 60'lı yıllarda geçer. Reklam müziği yazarı Manny, karısını kaybettikten sonra küçük kızıyla yaşamını devam ettirmeye çalışmaktadır. Ne var ki kızı Molly de annesinin ölümünden sonra konuşmayı reddetmiştir. Buna bir çözüm arayan Manny, sonunda kızına bir dadı tutmaya karar verir. Adaylardan da hayat dolu, neşeli biri olduğuna inandığı zenci Corrina'yı seçer. Irk ayrımının had safhada olduğu 60'lı yıllarda Corrina, hem Molly'nin en iyi dostu, hem de Manny'nin duygusal yönden bağlandığı kadın olacaktır... 50'li ve 60'lı yılların sevilen caz parçalarına da fonda sıkça yer veren "Corrina, Corrina", duygusal filmlerden hoşlananların keyif alarak izleyecekleri bir yapım.

31 Mart Cuma CINE5

DYING YOUNG

Genç Ölmek

ZAMAN ZAMAN "Aşırı duygusal filmlerin, başka bir deyişle de melodramların modası geçti mi?" diye kendi kendinize sorduğunuz olmuştur. Öyle ya şimdi hareketli maceralar, giderek daha da geliştirilen görsel efektlere dayandırılan bilim kurgular, gerilim ve korku filmleri, ya da müthiş uçuk komedi filmleri furyası aldı başını gidiyor. Peki o güzelim aşk hikayelerine ne oldu... 70'lerde Ali MacGraw'la Ryan O'Neal'ın "Love Story"de yaşattığı o müthiş duygu sağanağını unutmak mümkün mü? O yıllardan bu yana film sanayi kendine yeni konu ve teknikler arasa da, saf ve temiz aşkın o sihirli gücü beyazperdede arada bir de olsa bombasını patlatıyor. "Genç Ölmek", işte o rastlanmayan bombalardan biri...1991 yılında Joel Schumacher'in imzaladığı filmde başrolleri Julia Roberts ve Campbell Scott paylaşıyorlar. Öyküde anlatılan, ünlü Aşk Hikayesi'ndekine benzer bir konu. Scott'ın canlandırdığı Victor kanserdir. Zengin babası ona yaşama sevgisi aşılaması için bir bayan hizmetçi aramaktadır. Sonunda fakir bir kız olan Hilary, bu işe talip olur. Ne var ki, kısa sürede Victor ve Hilary arasındaki aşk filizlenecektir. "Aşk Hikayesi"ndekinin aksine bu kez fakir kız yerine zengin delikanlı kanser oluyor ve seyirciye kendi dünyalarında bir buçuk saatlik hüzünlü bir yolculuk yaptırıyorlar.

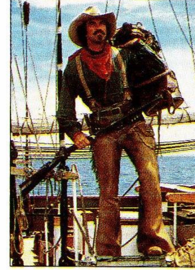

"Genç Ölmek" iyi oyuncularla çekilmiş, mendil eşliğinde izlenilmesi gereken, duygusal bir film.

11 Mart Cumartesi CINE 5

TV REHBER

Western Filmleri

ÇİNE 5'te Mart ayında dört ayrı döneme ait birbirinden cazip dört western filmi gelecek ekrana. Bayramın 3. gününe denk düşen ilk hafta, yakın dönemde çevrilmiş, Simon Wincer imzalı bir Avustralya filmi var; "Keskin Nişancı". 1972 yapımı "Kovboylar" 16 yaşında bir çocuğun koca bir sürüyü uzun yola çıkarmasını anlatıyor. Son iki filmin ortak özelliği ikisinin de Meksika'da geçiyor olması. 1970 tarihli "Sara'ya İki Katır", Clint Eastwood ve Shirley MacLaine'in başrolleri paylaştıkları çarpıcı bir çalışma. 1954 yapımı "Vera Cruz" ise Gary Cooper ve Burt Lancester'ı biraraya getiriyor.

CINE 5

Soapdish

Sabun Köpüğü

Sally Field, Kevin Kline, Whoopi Goldberg, Robert Downey Jr., Cathy Moriarty, Elisabeth Shue, Carri Fisher ve yönetmen olarak tanıdığımız Garry Marshall'dan oluşan dev bir oyuncu kadrosuna sahip olan " Sabun Köpüğü", Michael Hoffman'ın 1991'de imzaladığı, hayli eğlenceli bir komedi filmi.

4 Mart Cumartesi CINE 5

No Mercy

Af Yok

Richard Pierce'ın yönettiği 1986 tarihli film, sinemanın iki seks sembolü oyuncusunu, Kim Basinger ve Richard Gere'i biraraya getiren, nefes nefese izlenen bir macera. Chiago Polis Teşkilatı'nda çalışan bir memurun, arkadaşının öldürülmesi üzerine cinayeti araştırmaya başlamasına ve karşısına çıkan çekici bir kadınla hiç de ummadığı bir maceraya atılmasını anlatıyor.

Show TV

Happy End

Rüya kadın, sert erkek

Yıl 1946... Savaşın sıkıntıları hala dinmemiş, savaştan dönen erkekler hala haklı ve Hollywood yine erkeğin yanında... Glenn Ford, bütün o sert ve maço erkeklerin bir simgesi. Rita Hayworth ise bir rüya kadın... Zarif, seksi ve işveli. Güçsüz bir femme-fatale... Acaba o tokat niye hiç unutulmadı? Bu erkeklere has bir vicdan azabı mı, yoksa gizli bir sadizmin göstergesi mi?

"Gilda" Yönetmen: Charles Vidor.

"Son İmparator"un yaratıcısından, geçmiş ve geleceğin birleştiği yere büyülü bir yolculuk."

JEREMY THOMAS ve FRANCIS BOUYGUES SUNAR

A BERNARDO BERTOLUCCI FILM

KEANU REEVES YING RUOCHENG CHRIS ISAAK ve BRIDGET FONDA

KÜÇÜK BUDDHA

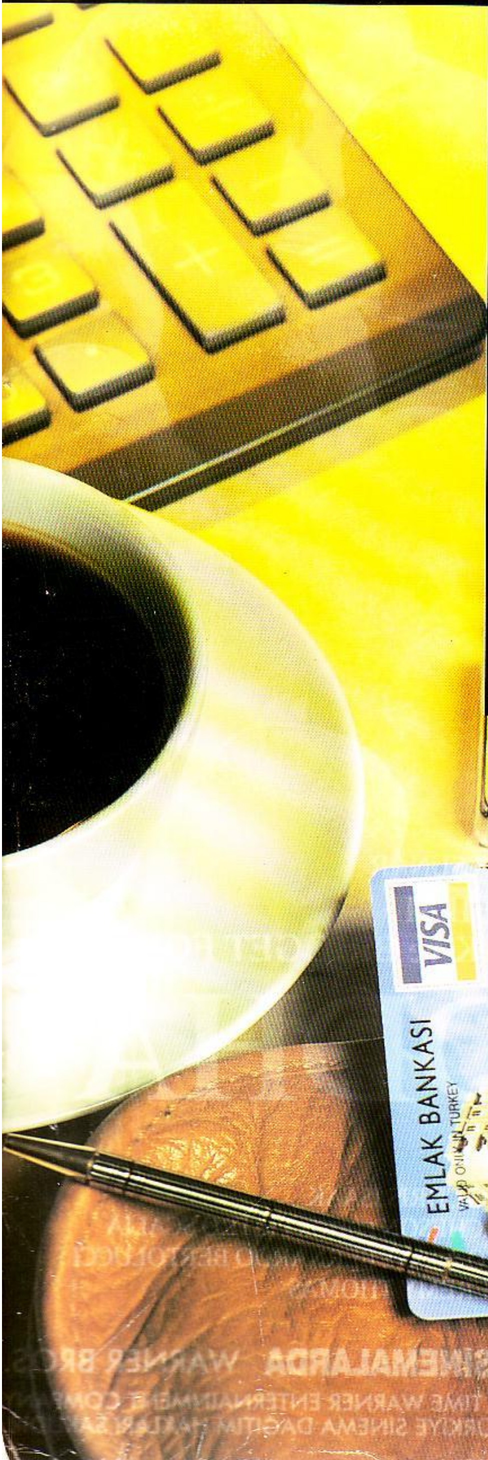
LITTLE BUDDHA

"LITTLE BUDDHA" KEANU REEVES YING RUOCHENG CHRIS ISAAK
ALEX WIESENDANGER VE BRIDGET FONDA YAPIM VE KOSTÜM JAMES ACHESON EDITOR PIETRO SCALIA
SİNEMATOGRAFİ VITTORIO STORARO AIC-A.S.C. MÜZİK RYUICHI SAKAMOTO HİKAYE BERNARDO BERTOLUCCI
SENARYO RUDY WURLITZER VE MARK PEPLOE YAPIM JEREMY THOMAS
YÖNETMEN BERNARDO BERTOLUCCI

FİLM POP **17 MART '95 CUMA GÜNÜNDEN İTİBAREN SİNEMALARDA** WARNER BROS.

A TIME WARNER ENTERNAINMENT COMPANY
TÜRKİYE SİNEMA DAĞITIM HAKLARI SAKLIDIR.

bir kart bin imkân!

Emlak Bankası
VISA, VISA Premier / Gold ve
VISA International, hem
kredi kartınız hem
ayrıcalığınız...
Yurtdışında
VISA'ya açık
ATM makinelerinden veya
herhangi bir banka
şubesinden para
çekebilmenizi sağlar.
**150.000 $'lık Ferdi Kaza
sigortası** sağlar.
Üstelik, son ödeme tarihini
geçmeyen harcamalarınız için,
hiçbir komisyon ve faiz talep
edilmeden.

EMLAK BANKASI
"Daha Uygar Bir Yaşam İçin"

